

SIO

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Vanaf 1985 Inspraakorgaan, sinds 1997 Overlegorgaan

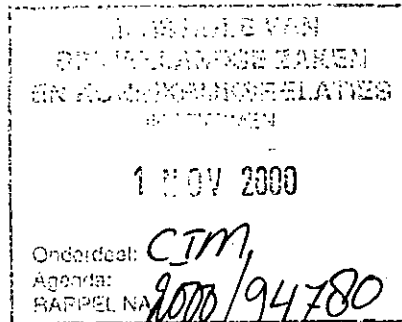
Maliebaan 13 ■ 3581 CB Utrecht ■ Tel. 030 - 231 60 14 ■ Fax. 030 - 234 38 36

zkgog

Minister voor het Grote Steden- en
Integratiebeleid
Dhr. Mr. R.H.L.M van Boxtel

Postbus 20011
2500 EA Den Haag

Datum: 31 oktober 2000
Kenmerk: 10/0082/SR
Onderwerp: Werkplan 2001

Geachte minister,

Hierbij doen wij u in drievoud, het werkplan voor het jaar 2001, van het Surinaams Inspraak Orgaan toekomen.

Wij zijn gaarne bereid het werkplan van het Surinaams Inspraakorgaan nader toe te lichten.

Ingesloten treft u bovendien aan, in drievoud, de aanbiedingsbrief en het gezamenlijk werkplan van het SIO, het IOT en SMT.

Hoogachtend,

S. Rambocus/voorzitter

6

WERKPLAN SIO 2001

1. Inleiding

In de trend-analyse van de Miljoenennota 2001 constateert de regering een toenemende vergrijzing van de Nederlandse bevolking, die op termijn een zware wissel zal kunnen trekken op overheidsfinanciën indien geen adequate maatregelen worden genomen. De verhouding tussen het aantal 65-plussers en de potentiële beroepsbevolking (personen tussen de 20 en 65 jaar) verdubbelt in 2040 tot 40 à 45%. Ook binnen de potentiële beroepsbevolking treedt een veroudering op: de verhouding van 55-plussers ten opzichte van het aantal 20- tot 65-jarigen stijgt van ruim 15% in 2000 naar bijna 25% in 2025, om daarna in 2040 geleidelijk te dalen tot circa 20%. Deze "vergrijzing" van 55-plussers klemmt te meer als men in ogenschouw neemt dat internationaal gezien de participatiegraad van 55-plussers als zeer laag wordt gezien.

Naast de vergrijzing is de veranderende etnische samenstelling van de bevolking een tweede in het oog springende demografische trend. Naar verwachting zal het aandeel van allochtonen in de beroepsbevolking de komende 20 jaar met bijna de helft toenemen tot circa 30% van de totale beroepsbevolking. Gelet op het lage opleidingsniveau en de lage participatiegraad van allochtonen zal bij ongewijzigd beleid substantiële verschillen blijven bestaan tussen allochtonen en autochtonen.

Anno 2000 staat de Nederlandse overheidsfinanciën er goed voor. De regering ziet voldoende (financiële en beleids-) mogelijkheden om te anticiperen op de demografische ontwikkelingen. Zo kan een deel van de stijgende vergrijzingsuitgaven gedekt worden door o.a. een toename van de belastinginkomsten, een stijgende participatiegraad van vrouwen, en een algehele verhoging van de arbeidsparticipatie.

De regering ziet legio kansen en mogelijkheden om de huidige lage participatiegraad van vrouwen, laaggeschoolden, allochtonen en ouderen te verhogen. Zo richt het overheidsbeleid zich o.a. op: vermindering van de armoedeval bijvoorbeeld door beperking van inkomensafhankelijke regelingen, toekennen van stimuleringspremies bij overgang van uitkering naar werk, het gebruik van het sanctie-instrumentarium, het bieden van scholingsmogelijkheden voor allochtonen, voor- en vroegschoolse en onderwijsmaatregelen moeten voorkomen dat allochtone kinderen in een taal- en gebaseerd prepensioen, en het creëren van de juiste randvoorwaarden op terreinen als arbeid en zorg, kinderopvang en ouderschapsverlof.

In de Rapportage Integratiebeleid Etnische Minderheden 2000 (RIEM 2000) geeft de regering een uitgebreide uiteenzetting over het gevoerde integratiebeleid en gaat in detail in op o.a. de in de miljoenennota genoemde beleidsmaatregelen. In de nota Kansen krijgen, kansen pakken (1998) geeft de regering aan hoe in deze kabinetsperiode het integratieproces van allochtonen via beleidsprogramma's bevorderd kan worden en worden er meetbare resultaten geformuleerd. In de vervolgnota Plan van uitvoering (1999) wordt ingegaan op de vraag hoe de beoogde doelstellingen concreet kunnen worden bereikt.

Het werkplan 2000 van het SIO is als volgt opgebouwd:

- Een korte beschrijving van de maatschappelijk positie van Surinamers in Nederland, o.a. ontleend aan de integratiemonitor 2000 en de SPVA-1998 van het ISEO;
- Gemeenschappelijke activiteiten conform art. 6 van de WOM, o.a. opgesteld aan de hand van de RIEM 2000;
- Activiteiten van het SIO, conform artikel 5 van de WOM, o.a. mede gebaseerd op wensen en behoeften van de Surinaamse gemeenschap in Nederland;
- Financiële raming van activiteiten

2. Maatschappelijke positie van Surinamers in Nederland

De integratiemonitor 2000 geeft aan dat het aantal woonachtige Surinamers in Nederland 296.984 bedraagt waarvan 182.467 afkomstig zijn uit Suriname en 114.517 in Nederland geboren zijn. Ten opzichte van 1995 betekent dit een procentuele toename van 7%. Op de Turken na behoort de Surinaamse bevolkingsgroep tot de meest omvangrijke en diverse minderheidsgroep die onder de werking van het landelijk integratiebeleid valt. De samenstelling van de Surinaamse gemeenschap is vrij divers, zowel naar etniciteit als naar taalgroep, o.a. creolen, afro-Surinamers, hindostanen, javanen, chinezen, boslandcreolen, indianen, libanezen en joden. Van de totale populatie vroegere migratielanden (1.122.666, exclusief de nieuwe doelgroepen) bedraagt het aandeel van Surinamers circa 26,5%. Bijna 75 % van de Surinamers wonen in Noord- en Zuid-Holland. Iets meer dan de helft woont (56,6%) in de vier grote steden. Vanuit demografisch oogpunt kan nog vermeld worden dat 39% van de Surinaamse gemeenschap behoort tot de tweede generatie. Bij de Surinamers is het aandeel 65-plussers het grootst in vergelijking met andere doelgroepen.

Met betrekking tot het gerealiseerd opleidingsniveau van Surinamers die geen voltijdse dagopleiding volgen kan worden vastgesteld dat de tweede generatie Surinamers het veel beter doet dan de eerste generatie. Van de schoolgaanden in groep 8 kan vermeld worden dat 35,7% een (I)VBO-advies krijgen, 42,8% een MAVO- en 21,4% een HAVO-VWO-advies. Van de Nederlandse leerlingen in groep 8 zijn de adviezen respectievelijk 22,6%, 38,1% en 39,3%. Van de schoolgaanden (12 tot en met 16 jaar) is het opvallend dat Surinaamse meisjes vaker op de HAVO of VWO zitten dan jongens (45% tegenover 34%). De verdeling van Surinaamse leerlingen in het voortgezet onderwijs ziet er als volgt uit: (I)VBO 39%, MAVO 31%, HAVO 19% en VWO 10%. Voor autochtone leerlingen is de verdeling respectievelijk 26%, 26%, 28% en 20%. De dropout uit het voortgezet onderwijs van personen van Surinaamse herkomst (15-34 jaar) bedraagt 11%, nog bijna tweemaal zoveel als autochtonen. Bij elke schoolsoort blijken de slaagpercentages van autochtone leerlingen hoger te zijn dan de percentages van de kandidaten uit de minderheidsgroepen, waarbij de verschillen vooral in de hogere onderwijssoorten groot zijn. Voor de Surinaamse leerlingen zijn dat voor (I)VBO, MAVO, HAVO en VWO respectievelijk 90% (Autochtonen 95%), 85% (96%), 72% (88%) en 72% (90%).

De arbeidsmarktparticipatie van Surinamers als geheel, maar ook voor alle leeftijdsklassen ligt onder het niveau van de autochtonen. Uitgezonderd hierbij zijn de Surinaamse vrouwen ouder dan 35 jaar, die een hogere arbeidsparticipatie kennen dan autochtonen. De werkloosheid onder Surinamers is nog bijna drie keer zo hoog als onder autochtonen (13% tegenover 5%). Voor de werkzame beroepsbevolking geldt dat het beroepsniveau van etnische minderheden over het algemeen lager is dan die van autochtonen. Van de vier grote doelgroepen nemen Surinamers een tussenpositie in.

De werkzame Surinaamse beroepsbevolking is vooral te vinden in de dienstensector: met name in het openbaar bestuur en onderwijs, gevolgd door de financiële en zakelijke dienstverlening, gezondheidszorg en welzijn.

De regering heeft in de afgelopen jaren diverse regelingen tot stand gebracht met als doel banen aan de onderkant van de arbeidsmarkt te creëren en zo de langdurige werkloosheid terug te dringen. De gesubsidieerde banen betreffen o.a. WIW-banen, EAU-plaatsen en ID-banen. Van de vier grote minderheidsgroepen vormen de Surinamers de grootste groep met circa 3000 dienstbetrekkingen (van in totaal 40.000) in de WIW. Deze banen worden vaker door de eerste dan door de tweede generatie vervuld. Van de 20.000 tijdelijke banen in het kader van EAU-regeling wordt circa 12% bezet door Surinamers en Antillianen, Meer dan de helft van deze tijdelijke arbeidsplaatsen wordt ingenomen door autochtonen. Met betrekking tot de ID-banen was de instroom van minderheden rond de 35% in 1999.

Het percentage Surinaamse huishoudens dat met een laag inkomen moet rondkomen bedraagt in totaal 37%. Bij Surinaamse eenpersoonshuishoudens is de armoede het grootst (46%) gevolgd door meerpersoonshuishoudens met kinderen (39%).

Wat de huisvesting betreft geeft SPVA-98 aan dat 33% van de Surinamers een flat bewonen, 27% een portiek/boven- of benedenwoning, 31% bewonen een eengezinswoning, overige 9%. 21% van de Surinamers bezitten een eigen woning (autochtonen 43%). Surinamers huren gemiddeld een iets duurere woning dan autochtonen. Het percentage ontvangen huursubsidie van Surinaamse hoofden van huishoudens is gemiddeld 37% (tegenover 26% autochtonen). Van de eenoudergezinnen ontvangen 63% en van de Surinaamse alleenstaanden ontvangen 40% huursubsidie.

Met betrekking tot gezondheid wordt door 13% van de Surinaamse hoofden van huishoudens een negatief oordeel gegeven (autochtonen 8%). Personen met een hogere leeftijd geven vaker een negatief oordeel (55-64 jaar, 24%; 65 jaar en ouder, 33%). Op elk opleidingsniveau blijken Surinaamse hoofden van huishoudens een slechtere gezondheid te hebben dan autochtonen.

In het SCP-onderzoek 'De eerste generatie in de derde levensfase' wordt aangegeven dat de positie van Surinaamse ouderen gekarakteriseerd kan worden als marginaal en in alle opzichten, in vergelijking met autochtone ouderen, slechter. Hierbij zij opgemerkt dat van de Surinaamse ouderen het geheel een ongunstige financiële positie laat zien.

Uit de integratiemonitor 2000 kan worden opgemaakt dat over het algemeen de acceptatie van autochtonen ten aanzien van etnische minderheden redelijk groot is; men heeft het meeste bezwaar wanneer er veel 'buitenlanders' in de buurt zouden wonen (34% vindt dit heel vervelend). Deze weerstand neemt toe naarmate de leeftijd hoger is. Als het gaat om de houding van allochtonen over contacten met autochtone vriendjes of een autochtone partner voor hun kinderen blijkt dat Surinamers, in tegenstelling tot de Turken en Marokkanen, hiertoe nauwelijks bezwaar maken. In de vrije tijd blijkt ook dat Surinamers (jongeren en tweede generatie) veel vaker met autochtonen omgaan dan Turken en Marokkanen. Voorts constateert het ISEO dat de afstand tussen de etnische minderheden onderling groter is dan de afstand met de autochtonen

Tenslotte constateert het ISEO dat de politieke en bestuurlijke participatie van etnische minderheden nog steeds lager is dan die van de autochtonen.

3. Activiteitenplan

De Wet Overleg Minderhedenbeleid van 25 juli 1997 heeft ertoe geleid dat de oprichting van een gezamenlijk beheerstichting (BSEM) werd gerealiseerd. Ook werd er tussen de 7 LOM-samenwerkingsverbanden een convenant afgesloten en is de behuizing van 5 van de 7 samenwerkingsverbanden van minderheidsgroepen in één pand aan de Maliebaan te Utrecht een feit geworden per 1 november 1999. Per september 1999 zijn nieuwe subsidievoorwaarden van kracht die per 1 januari 2000 in werking is getreden. Conform het nieuwe subsidiebesluit zullen achtereenvolgens aan de orde komen de voorgenomen gezamenlijke activiteiten van LOM-samenwerkingsverbanden (artikel 6 Regeling subsidiebesluit samenwerkingsverbanden en gezamenlijke rechtspersoon minderheden, de WOM) en de voorgenomen activiteiten ten behoeve van de achterban (artikel 5 van de WOM)

3.1. Gezamenlijke activiteiten LOM-samenwerkingsverbanden

Voor de beoogde producten, aard en doelstellingen van activiteiten ten behoeve van de BSEM zal het SIO 281 uren besteden aan aandachtspunten ten behoeve van inbreng in het Landelijk Overleg Minderheden, informatieverstrekking aan samenwerkingsverbanden, gemeenschappelijke aangelegenheden, gezamenlijke activiteiten en projecten voor specifieke doelgroepen en activiteiten van het bestuur

3.1.1. Herijking samenwerkingsconvenant

De algehele doelstelling om doelmatigheid, efficiency en daadkracht te bevorderen stagneert, mede door het feit dat de BSEM nog niet op orde is. Daarnaast kunnen nog niet alle LOM-samenwerkingsverbanden de hiervoor noodzakelijke "cultuuromslag" maken. Een herijking van de onderlinge samenwerking ligt in de rede. De besturen van de samenwerkingsverbanden zullen in nauw overleg met de directeuren/coördinatoren een actieplan moeten opstellen opdat in 2001 de doelstelling wordt gehaald. Het actieplan behelst enerzijds een concrete (taakstellende) invulling van de samenwerking tussen alle overlegorganen en anderzijds maatregelen ter verbetering van het functioneren van de BSEM.

Inzet personeel: 50 uren

3.1.2. Beleidsinhoudelijke samenwerking SIO, SMT en IOT

Onverlet het bovenstaande zal het SIO in overleg treden met die overlegorganen die een vergaande mate van beleidsinhoudelijke samenwerking willen realiseren. Het SIO is reeds hierover in gesprek met het SMT en het IOT. Het voorstel is o.a. om (delen van) beleidssectoren toe te delen aan de beleidsmedewerkers die tevens verantwoordelijkheid hierover dragen. Aldus wordt er binnen de drie samenwerkingsverbanden een staf van inhoudelijke beleidsmedewerkers geformeerd die voor alle drie overlegorganen zal werken. Het doel is om middels intensieve samenwerking efficiency-winst te behalen, doelmatigheid te bevorderen, alsmede daadkracht te vergroten.

Inzet personeel: 1093 uren

3.1.3. Landelijk Overleg Minderhedenbeleid

De samenwerkingsverbanden zijn met de regering overeengekomen om tenminste 3 keer per jaar met elkaar te overleggen (artikel 2, WOM) over beleidsontwikkelingen en beleidsvoornemens die van belang zijn voor de integratie van etnische minderheidsgroepen.

- Formuleren van een gespreksnotitie voor bespreking van de tweede onderwijsbeleidbrief, die voortbouwt op de brief 'Sterke instellingen, verantwoordelijke overheid'. De nieuwe beleidsbrief, die in het najaar 2000 verschijnt, zal gaan over gelijke kansen en omgaan met verschillen in het onderwijs. De 3 thema's in de onderwijsbeleidbrief, te weten versterking van de emanciperende taak van het onderwijs, verandering van de bestuurlijke verhoudingen, en het groeiend belang van private financiering in het onderwijs, kunnen diep ingrijpen in het huidige stelsel van het (funderend) onderwijs, en zou wel eens consequenties kunnen hebben voor de schoolloopbaan van onder meer allochtone leerlingen.

Het doel is om onze opvattingen over de gevolgen van de onderwijsbeleidbrief voor de integratie van etnische minderheden kenbaar te maken aan de bewindslieden van het ministerie van OCenW. Met deze gespreksnotitie wil het SIO tevens uitdrukkelijk participeren c.q. zich manifesteren in de discussie over de toekomst van het (funderend) onderwijs.

Inzet personeel: 100 uren

- Naar aanleiding van het voornemen van het kabinet om het arbeidsmarktbeleid via een Interdepartementaal Beleidsonderzoek (IBO) door te lichten zal ook het SIO middels een notitie reageren op de uitkomsten van dit onderzoek. Het onderzoek richt zich op de doelmatigheid en doeltreffendheid van alle maatregelen gericht op reïntegratie in hun

onderlinge samenhang. Daarbij gaat het o.a. om de verhouding tussen vraag en aanbod op de arbeidsmarkt, een betere benutting van het potentieel van mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt en om het bieden van stimulansen voor doorstroming naar reguliere werk. Het doel is om in een vroegtijdig stadium invloed uit te oefenen op de te verwachten kabinetsreactie op de uitkomsten van het onderzoek.

Inzet personeel: 100 uren

- In september 1996 hebben de samenwerkingsverbanden en lokale advies- en overlegorganen de conferentie 'Minderheden en het grote stedenbeleid' georganiseerd. Thans wordt er intensief uitvoering gegeven aan het Grote Stedenbeleid (G4, G21 en G5-nieuw). Middels een notitie zal de balans worden opgemaakt van tot nog toe gevoerde Grote Stedenbeleid en wel vanuit de optiek van etnische minderheden gezien. Als basis voor dit document zal dienen de uitkomsten van een vervolgconferentie 'Minderheden en het grote Stedenbeleid', deel 2. Doel is een optimalisering van het Grote Stedenbeleid opdat de maatschappelijke positie van allochtonen in de G25 en G5-nieuw substantieel kan worden verbeterd.

Inzet personeel: 100 uren

- Begin 2001 zal de WRR een rapport over het minderhedenbeleid doen uitkomen. Ook het ministerie van Binnenlandse Zaken komt met een nota over een nieuw doelgroepenbeleid. Mede op basis hiervan zal de toekomst van het minderhedenbeleid worden bediscussieerd. Verbetering van de effectiviteit van het minderhedenbeleid staat in deze discussie voorop. Onze opvattingen over o.a. de rol van de samenwerkingsverbanden, de verhouding landelijk minderhedenbeleid en lokaal gedecentraliseerd minderhedenbeleid en de rol van zelforganisaties zal hierbij eveneens aan de orde komen,

Inzet personeel: 100 uren

3.1.4. Overige gezamenlijke activiteiten

In de hierna te noemen activiteiten (N.B. niet-limitatief) stelt het SIO zich enerzijds tot doel maatschappelijke ontwikkelingen te volgen die van belang kunnen zijn voor etnische minderheden en anderzijds (de implementatie van) het lopende integratiebeleid te monitoren, 'good practices' en knelpunten te signaleren en indien noodzakelijk aanbevelingen te formuleren. Middels notities, brieven, overleg e.d. worden deze kenbaar gemaakt aan de regering, de Tweede Kamer of andere relevante actoren zoals vakbonden, werkgeversorganisaties, arbeidsvoorzieningorganisaties en aan diverse gremia zoals de POVO (het periodieke overleg met het onderwijsveld en de bewindspersonen van OCenW).

- Een eerste Mei-overleg heeft reeds plaatsgevonden in het jaar 2000. Daarmee is een voorzichtige begin gemaakt aan het voornemen van de Tweede Kamer om jaarlijks met de regering te praten over de stand van zaken/evaluatie van het regeringsbeleid, zoals verwoord in de miljoenennota. Nagegaan zal worden of de samenwerkingsverbanden op zinvolle wijze een bijdrage kunnen leveren aan dit Mei-overleg.

Inzet personeel: 100 uren

- Voor de eerste maal zal in 2001 één beleidseffectrapportage integratie etnische minderheden verschijnen. Ten behoeve van de behandeling van deze beleidseffectrapportage in de Tweede Kamer zal het SIO zijn opvattingen hieromtrent kenbaar maken aan de Tweede Kamer.

Inzet personeel: 100 uren

- Monitoren van en in overleg met Arbeidsvoorziening, MKB en SZW en BZK aansturen van het convenant van de regering met MKB en met enkele grote bedrijven, opdat de doelstelling om 20.000 etnische minderheden aan een baan te helpen wordt gerealiseerd. In het verlengde hiervan zal het plan van aanpak 'Arbeidsmarktbeleid etnische minderheden 2000-2003' kritisch worden gevolgd en waar nodig een handreiking worden gegeven bij de implementatie van het plan van aanpak.
- Volgen van ontwikkelingen inzake doelgroepenbeleid voor etnische minderheden in het kader van de SUWI-operatie (Structuur Uitvoering werk en Inkomen). Het doel is vergroten van kansen van plaatsing en bemiddeling van werkloze etnische minderheden naar werk. Aandachtspunten worden besproken met Arbeidsvoorziening en SZW.

Inzet personeel: 500 uren

- Er wordt een gezamenlijke conferentie gehouden over de verdeling van arbeid en zorg. Daarbij gaat het om de ambities en mogelijkheden van allochtone vrouwen en daarnaast om de wijze waarop allochtone gezinnen hun krachten optimaal mobiliseren. De problematiek is in verschillende allochtone groepen verschillend, de onvrede met het monoculturele Nederlandse emancipatiebeleid is gelijklopend. De uitkomst zal een brede nota zijn over een emancipatiebeleid dat veel nadrukkelijker met diversiteit rekening houdt. Deze nota zal worden besproken met de ambtenaren van SZW in het reguliere OVM-overleg alsmede in het LOM-overleg met de staatssecretaris verantwoordelijk voor het emancipatiebeleid.

Inzet personeel: 150 uren

- Naast het volgen van ontwikkelingen van onderwijsinnovaties zoals VMBO, studiehuis en basisvorming wordt aandacht besteed aan de implementatie van de nota 'Onderwijskansen, ruimte voor kwaliteit bij de aanpak van onderwijsachterstanden' en de vervolgnote 'Aan de slag met Onderwijskansen'. Vooral de beleidseffecten van GOA en in het verlengde hiervan de formulering van een nieuw Landelijk beleidskader, OALT en klassenverkleining (hiertoe wordt ook gerekend de herijking van de gewichtenregeling) zal in dit werkplan prioriteit krijgen, en zullen worden besproken in het reguliere overleg met OCenW. Doel is het bewaken van de toegankelijkheid en bevorderen van succesvolle schoolloopbaan bij risicoleerlingen in het funderend onderwijs.

Inzet personeel: 150 uren

- In aansluiting op het in 2000 afgerond vooronderzoek naar het cultureel erfgoed van minderheden zal het SIO bevorderen dat er een vervolgonderzoek komt naar de cultuurbeleving van minderheden. Het SIO zal in deze zich actief inzetten. Het doel is dat het culturele erfgoed van minderheden een zichtbare en herkenbare plaats krijgt in het totale culturele erfgoed van Nederland.

Inzet personeel: 100 uren

- In een voortgangsrapportage CRIEM is de regering ingegaan op de ontwikkelingen die na het verschijnen van de CRIEM-nota hebben plaatsgevonden. De realisering van een integrale aanpak op lokaal niveau vordert gestaag. In de eerste helft van 2001 zal de evaluevaluatie van de pilots verschijnen. Tevens zal het advies van de commissie Bandell verschijnen. Het SIO wacht deze rapporten af en zal zijn opvattingen over de aanpak van de CRIEM-projecten aan de regering en de Tweede Kamer kenbaar maken. Hierbij zullen de opvatting van regionale steunfuncties worden betrokken. Vooral de participatie van de doelgroepen zelf zal in ogenschouw worden genomen.

Inzet personeel: 100 uren

3.1.5. Projecten

- Zoals reeds in 3.1.3. is vermeld zal er een vervolg komen op het in 1996 gehouden conferentie 'Minderheden en het grote stedenbeleid'. Lokale advies- en overlegorganen almede zelforganisaties zullen zich opnieuw buigen over de actuele stand van zaken van het Grote Stedenbeleid. De uitkomsten hiervan zullen worden gepresenteerd aan de minister voor het Grote Steden en Integratiebeleid.

Inzet personeel: 200 uren

- Met SMT en IOT zal nagegaan worden of de uitgifte van een gezamenlijk blad in het kader van voorlichting naar de achterban tot de mogelijkheden behoort. In het kader van een te voeren communicatiestrategie zal een voorstel geformuleerd worden. Het doel hiervan is om de samenwerkingsverbanden extern te positioneren.

Inzet personeel: 150 uren

3.1.6. Bestuursactiviteiten

Tot de activiteiten van het bestuur behoren o.a.:

- het voorbereiden en bijwonen van LOM-bestuursbijeenkomsten;
- het regelmatig overleggen met de regering over het integratiebeleid;
- het bijwonen van activiteiten van belang voor de beeldvorming en positieverbetering minderheden, in het bijzonder van Surinamers;
- het waar nodig representeren van de LOM-samenwerkingsverbanden bij nationale en internationale activiteiten, en
- netwerkontwikkeling door samenwerkingsverbanden met algemene instellingen zoals VNG, IPO, Adviescolleges, werkgeversorganisaties en vakbonden.

3.2. Activiteiten SIO

Voor activiteiten gericht op de Surinaamse gemeenschap zal het SIO zich inzetten voor aandachtspunten ten behoeve van inbreng in het Landelijk Overleg Minderheden, informatieverstrekking Surinaamse gemeenschap, informatieverwerving en consultatie achterban, activiteiten en projecten voor specifieke doelgroepen en activiteiten bestuur.

3.2.1. Landelijk Overleg

- Naar aanleiding van het SER-advies 'Kansen geven, kansen nemen, bevordering arbeidsdeelname etnische minderheden' en de aanbevelingen uit het SCP-rapport 'Variatie en perspectief' zal een onderzoek worden gestart naar de kansen, belemmeringen en stimulansen voor allochtone en alleenstaande vrouwen om deel te nemen aan de arbeidsmarkt. In dit onderzoek zal onder meer gekeken worden de behoefte aan kinderopvang, de mogelijke belemmerende werking van culturele factoren zoals man/vrouw verhouding, ook bij jongeren en institutionele factoren en economische motieven. Door de staatssecretaris van emancipatiebeleid en de minister van Grote Steden- en Integratiebeleid zal een commissie worden geïnstalleerd die tot taak heeft op basis van dit onderzoek en eigen bevindingen aanbevelingen te doen voor de bevordering van de maatschappelijke participatie van allochtone vrouwen.

De Surinaamse Vrouwenraad van het SIO zal reageren op de aanbevelingen van de commissie. Doel hiervan is dat de bewindslieden enerzijds kennismaken met de SVR van het SIO en anderzijds dat de bewindslieden kennis nemen van de opvattingen van de SVR over de maatschappelijke participatie van Surinaamse vrouwen.

Inzet personeel: 300 uren

3.2.2. Informatieverstrekking

- Het SIO-bulletin blijft voorzien in de groeiende behoefte van de achterban en anderen om geïnformeerd te worden over activiteiten van het SIO en beleidsontwikkelingen die relevant zijn voor minderheidsgroepen, in het bijzonder voor de Surinaamse Nederlanders.

Inzet personeel: 500 uren

- Zoals in 3.1.5. is vermeld is het SIO in gesprek met SMT en IOT over een gezamenlijke uitgave van een informatiebulletin.
- Het SIO beschikt momenteel over een eigen website. Er zal een plan van aanpak worden opgesteld ten behoeve van een verdere professionalisering en optimalisering van dit nieuwe communicatiemiddel opdat een breed publiek (allochtonen en autochtonen bereikt) bereikt wordt. Dit plan van aanpak zal in het kader van nauwe samenwerking ook met SMT en IOT worden besproken.

Inzet personeel: 100 uren

3.2.3. Activiteiten en projecten Surinaamse gemeenschap

- Het SIO participeert als adviseur in het Landelijk Platform Slavernijverleden. Doel van dit platform is de totstandkoming van statisch en dynamisch monument. Met het statisch monument wordt beoogd een nationaal monument ter herdenking van de afschaffing van de slavernij. Het dynamisch monument richt zich op een vorm waarin educatieve, museale, onderzoeks- en herdenkingsfuncties worden samengebracht.

Inzet personeel: 50 uren

- Het Surinaams Netwerk bestaande uit de drie steunfunctieorganisaties in de grote steden Amsterdam (SSA), Den Haag (SRS), Rotterdam (KROSBÉ) en het SIO, organiseert elk jaar een landelijke contactdag met het Surinaams Kader en Surinaamse politici. Doel is de verbetering van de onderlinge verstandhouding. Dit jaar zal de thema Verdeling van Arbeid en Zorg centraal staan. Hiermee wordt beoogd het maatschappelijk draagvlak over deze thema te vergroten.

Inzet personeel: 50 uren

- Naast de jaarlijkse te houden landelijke contactdag heeft het Surinaams Netwerk het voornemen om een landelijke conferentie te houden over de toekomst van het integratiebeleid. Tijdens deze conferentie zal het WRR-rapport over het minderhedenbeleid en het nieuwe doelgroepenbeleid van de regering worden besproken. In het bijzonder zal aan de orde komen o.a. de verhouding landelijk minderhedenbeleid en lokaal gedecentraliseerd, de rol van zowel (Surinaamse) steunfunctieorganisaties als zelforganisaties (lokaal, regionaal en landelijk). De resultaten van deze conferentie zullen in een LOM worden besproken met de minister voor het Grote Steden- en integratiebeleid etnische minderheden (zie ook 3.1.3.)

Inzet personeel: 100 uren

3.2.4. Doelgroepactiviteiten

Volgens de Integratiemonitor 2000 gaat het redelijk goed met de Surinaamse gemeenschap in Nederland (zie hoofdstuk 2). Surinamers nemen op diverse beleidsterreinen een tussenpositie in. Grosso modo doen zij het beter dan Turken en Marokkanen. Het SIO is blij met deze constatering, maar wil deze niet direct veralgemeniseren, zonder eerst de

Surinaamse doelgroepen hierover te consulteren. Zo blijft bijvoorbeeld een punt van zorg de hoge schooluitval van Surinaamse leerlingen, is er met betrekking tot de arbeidsmarktpositie sprake van beroepsuitoefening in bepaalde branches en vindt er geen tot beperkte verticale doorstroming plaats onder de Surinaamse doelgroepen.

Het SIO zal derhalve een terugblik werpen op de positie van Surinamers in Nederland in de afgelopen 25 jaar. Tevens zal worden "gefocussed" op de toekomst.

In dit kader zullen er voor drie doelgroepen, te weten vrouwen, ouderen en jongeren, drie miniconferenties worden gehouden. Onder verantwoordelijkheid van het SIO zullen de voorbereiding van deze miniconferenties in handen gelegd worden van de Surinaamse Vrouwenraad (SVR), de landelijke werkgroep Surinaamse jongeren en Surinaamse ouderenorganisaties. Per doelgroep zullen een of meerdere thema's in discussie gebracht worden.

- In maart 2000 heeft het kabinet de meerjarennota emancipatiebeleid "Van vrouwenstrijd naar vanzelfsprekendheid" gepresenteerd. Het gelijke kansenbeleid zal worden aangevuld met beleid op het terrein van arbeid en zorg (dagindeling). Verder zullen de inspanningen van het kabinet zich richten op het versnellen van het emancipatieproces en het voorkomen dat bepaalde groepen vrouwen de boot missen en zal het emancipatiebeleid zich ook richten op het bestrijden van discriminatie en het opheffen of verminderen van achterstanden van vrouwen.

Mede in het licht van de meerjarennota zal de Surinaamse Vrouwenraad ten vervoelge op het in september 2000 gehouden congres "Positieve beeldvorming: fictie of werkelijkheid" opnieuw een conferentie organiseren. In september spraken de Surinaamse vrouwen zich in een manifest (zie bijlage) onder meer uit dat (...) niet te ontkennen valt dat mede als gevolg van algemeen overheidsbeleid het goed gaat met een deel van de Surinaamse vrouwen, maar dat voor een groot deel van deze vrouwen specifiek en doelmatig overheidsbeleid noodzakelijk is en blijft (...).

In de vervolgonferentie zal in het bijzonder de zorgverantwoordelijkheid van Surinaamse jongens en mannen aan de orde komen. Doel is een -betere- verdeling van arbeid en zorgtaken waardoor de arbeidskansen van Surinaamse vrouwen (in- en doorstroom) vergroot worden.

De uitkomsten zullen worden voorgelegd aan de betrokken bewindslieden (zie ook 3.2.1.)

Daarnaast zal het SIO c.q. de Surinaamse Vrouwenraad diverse activiteiten ontplooiën opdat de in het manifest genoemde voorstellen gerealiseerd c.q. geïmplementeerd kunnen worden.

Inzet personeel: 300 uren

- In Nederland is er een grote diversiteit aan verenigingen en instellingen die zich richten op jongeren maar waar structuren ontbreken waarin jongeren werkelijk de baas zijn. Structuren waar zij als mondige burgers kunnen meepraten en meebeslissen over zaken die hen aangaan, en waar zij zelf alternatieven bedenken, keuzes maken en meebeslissen over de uitvoering van beleid en activiteiten.

Vaak wordt geopperd dat jongeren dat niet meer willen of kunnen. Men kan zich afvragen of dit geheel aan de jongeren zelf te wijten is of dat dit ook komt door het afbreken van "zelforganisaties" waardoor activiteiten als voorlichting en informatie-voorziening zijn weg gevallen. Subsidies werden ingehouden waardoor bestaande structuren langzaam in elkaar vielen en zo kwamen ook jongerenorganisaties langzamerhand in een neergaande spiraal terecht. De opkomst van professioneel jongerenwerk en steeds meer preventief gericht jeugdbeleid waarbij de aandacht vooral uitgaat naar probleemgroepen is hier debet aan.

Op dit moment ligt er een voorstel bij VWS om begin 2001 een Nationale Jeugdraad op te richten waar ook migrantenjongerenorganisaties lid kunnen worden.

De Werkgroep Surinaamse Jongeren van het SIO vindt het een goede zaak dat er een Nationale Jeugdraad wordt opgericht. De voorwaarden die gelden voor toetreding tot de Raad worden evenwel als een bijzonder groot drempel gezien. Zo dienen jongerenorganisaties minimaal 500 betalende leden te hebben willen zij worden toegelaten tot de Nationale Jeugdraad. Het SIO en de Werkgroep Surinaamse jongeren is momenteel in gesprek hierover met de Nationale Jeugdraad i.o.

De Werkgroep Surinaamse Jongeren en het SIO willen in samenwerking met de Nationale Jeugdraad i.o. een conferentie organiseren met als werktitel "Waarom, wat en hoe kunnen Surinaamse jongeren participeren in (nationale) jongerenorganisaties, waaronder de Nationale Jeugdraad, en adviesraden".

Het uiteindelijke doel is krachten te bundelen om de jeugdparticipatie te versterken, Surinaamse jongeren (meer) invloed te geven op het jeugdbeleid en om maatschappelijke thema's ter discussie te stellen.

Inzet personeel: 300 uren

- Gelet op het feit dat er momenteel politiek veel aandacht is voor ouderen (zie o.a. de Miljoenennota 2000) acht het SIO het opportuun de Surinaamse ouderen actief te betrekken in (de uitvoering van) het ouderenbeleid van de regering. Op dit moment is er één actieve landelijke organisatie van Surinaamse ouderen, te weten FOSTEN. Het SIO zal in overleg met FOSTEN een gezamenlijke beleidsagenda ouderen opstellen, die als leidraad zal dienen voor te entameren activiteiten in 2001 en de daaropvolgende jaren.

Inzet personeel: 300 uren

3.2.5. Activiteiten Bestuur

Tot de activiteiten van het bestuur van het SIO behoren o.a.:

- voorbereiden en houden van bestuursbijeenkomsten;
- bijwonen van relevante activiteiten gericht op als ook vanuit de Surinaamse gemeenschap;
- aansturen van de organisatie door het dagelijks bestuur;
- overleg met instanties en het vertegenwoordigen van het SIO;
- bevorderen en intensiveren van de samenwerking binnen het Surinaams Netwerk.

Utrecht, 30 oktober 2000

1. WERKUREN SIO 2001

Aantal werkdagen:	261
Aantal standaarduren per week:	36
Aantal uren:	$261 \times 7,2 = 1879,2$
Standaard vakantie-uren (100%):	170
Aantal uren feestdagen:	ca. 50
Ziekteverzuim (PM):	4%

Aantal (bruto) werkuren medewerkers SIO 2001

Directeur (100%, 36 uur per week):	1879,2
Beleidsmedewerker (105,56%, 38 uur):	$105,5 \times 18,79 = 1983,7$
Voorlichter (52,78%, 19 uur):	$52,78 \times 18,79 = 991,8$
Secretariaat (42,22%, 15,2):	$42,22 \times 18,79 = 793,4$
Emancipatie (42,22%, 15,2):	$42,22 \times 18,79 = 793,4$
	=====
Totaal	6441,5

Aantal Vakantie-uren / leeftijdsverlof / uren feestdagen / ziekte pm Totaal

Directeur (100%):	170	21,6	50	75,2	316,8
Beleidsmedewerker (105,56%):	170	21,6	50	79,3	320,9
Voorlichter (52,78%):	89,7	11,4	26,4	39,7	167,2
Secretariaat}					
Emancipatie} (84,44%)	143,5	12,2	42,2	63,5	261,4

Aantal netto werkuren medewerkers SIO 2001

Directeur:	1562,4
Beleidsmedewerker:	1662,8
Voorlichter:	824,6
Secretariaat:	662,7
Emancipatie	662,7
	=====
Totaal	5375,2 (inclusief gemeenschappelijk in te zetten werkuren)

2. GEMEENSCHAPPELIJK IN TE ZETTEN WERKUREN SIO/SMT/IOT

SIO: 0,7 formatieplaats	1093,68
SMT: 0,7 formatieplaats	1093,68
IOT: 0,7 formatieplaats	1093,68
	=====
Totaal	3281,04

BEGROTING JAAR 2001

INKOMSTEN

- Subsidie Ministerie van Binnenlandse Zaken	fl. 534.821,-
- Bijzondere baten (rente, etc.)	- 3.000,-

Totale inkomsten	fl. 537.821,-

UITGAVEN

Personeelskosten (inclusief soc.lasten, pensioen-Premie, premie Z.W. etc.)

- Directeur	schaal 46	100%	fl. 110.673,-
- Beleidsmedewerker	schaal 40	105,5%	- 105.569,-
- Beleidsmedewerker/ - Voorlichter/PR	schaal 36	52,78%	- 47.446,-
- Secretariaatsmede- werker	schaal 23	42,22%	- 28.898,-
	schaal 27	42,22%	- 31.778,-

Subtotaal			fl. 324.364,-

APPARAATSKOSTEN

- Huur, kantoorruimte	fl. 36.000,-
- Faciliteren BSEM (beveiliging, huur gezamenlijke ruimte, verzekering, gas, water, elektriciteit)	- p.m.
- Kantoorbenodigdheden en drukwerk	- 5.000,-
- Porti en vrachtkosten	- 6.000,-
- Telefoon-, Telefax- en telegramkosten	- 6.000,-
- Abonnementen en contributies	- 3.500,-
- Diverse bureau- en huishoudelijke kosten	- 4.000,-
- Accountantskosten	- 7.500,-
- Kosten adm. dienstverlening door derden	- 7.200,-
- Kosten Loonadministratie	- 1.500,-
- Telefoonvergoeding personeel	- 1.000,-
- Reiskosten personeel	- 12.000,-
- Bestuurskosten (9% ad fl. 322.535,- basissubsidie)	- 30.000,-
- Consultatie externe deskundigen	- 5.000,-

- Aanschaf inventaris t.l.v. 2001	-	3.000,-
- Vergader- en representatiekosten	-	4.000,-
- Kosten vakliteratuur en documentatie	-	3.500,-
- Assuranties/Schoonmaak	-	5.000,-
- Huurverhoging		p.m
- Afschrijving		p.m

Subtotaal	fl.	140.200,-

ACTIVITEITENKOSTEN

A. Gezamenlijke activiteiten met andere samenwerkingsverbanden:

Voor de uitvoering van de in het activiteitenplan geplande activiteiten zal de personele inzet van het SIO maximaal 45% van het totaal aantal werkuren (5657 uren) bedragen. Voor nadere specificatie wordt verwezen naar het activiteitenplan.

B. Eigen activiteiten SIO:

Voor de uitvoering van de in het activiteitenplan geplande eigen activiteiten zal de personele inzet van het SIO tot maximaal 55% van het totaal aantal werkuren (5657) bedragen.

1. Landelijk overleg:

- Remigratiewet en Wet Beperking Export Uitkeringen (Wet Beu) fl. 5.000,-

2. Informatieverstrekking:

- publicatie SIO-bulletin -
- website SIO - 15.000,-
- integratie voorlichting met Samenwerkingsverbanden -

3. Informatieverwerving/consultatie achterban:

- themabijeenkomsten inzake arbeidsmarkt-instrumenten, brede scholenconcept, huiselijk geweld, wet gelijke behandeling mannen en vrouwen - 18.000,-

4. Activiteiten en projecten Surinaamse gemeenschap:

- ondersteuning Landelijk Platform Nationaal Monument Slavernijverleden - p.m
- landelijke contactmiddag in samenwerking met Surinaams Netwerk - 4.000,-
- miniconferentie met Surinaamse Vrouwen Raad (implementatie vrouwen manifest), Werkgroep Surinaamse jongeren, ouderen Organisatie (Fosten) - 31.257,-

Subtotaal	fl.	73.257,-
-----------	-----	----------

REKAPITULATIE

- Totale inkomsten		fl. 537.821,-
- Personeelskosten	fl. 324.364,-	
- Apparaatskosten	- 140.200,-	
- Activiteitenkosten	- 73.257,-	
Totaal	fl. 537.821,- =====	fl. 537.821,- =====

Utrecht, Oktober 2000

SOI

Stichting Surinaams Inspanningsorgaan

Tel. 030 - 316913

Fax 030 - 316886

MINISTERIE VAN
 BINNENLANDSE ZAKEN
 EN KONINKRIJKSRELATIES
 INGEKOMEN

13 NOV 2000

Onderdeel: Gm
 Agende: 2000/36694
 RAPPEL NA 4-12-00

50270 - zkgcg
 Participatie

Ministerie Binnenlandse Zaken
 en Koninkrijksrelaties
 Die Coörd. Integratiebeleid

← (14/1)

Postbus 20011
 2500 EA Den Haag

Uw kenmerk : Ons kenmerk : 00/725 Utrecht, 10. nov '00

Onderwerp : statuten 510 // hiervan is kennis genomen
 Deponeren 1997 bij toelating
 Eor Looy u aan de
 statuten

Het bijgaande wordt U toegezonden

- op verzoek van Dhe. S. Rombouts
- volgens mondelinge afspraak van
- naar aanleiding van uw brief/telefoongesprek
- ter kennisgeving
- ter behandeling
- ter ondertekening
- ter bespreking op de vergadering
- ter goedkeuring
- ter doorzending aan
- retour met dank voor inzage
- met verzoek om terugzending
-
-

Met vriendelijke groeten,

van het maatschappelijk leven zoals huisvesting, onderwijs, werkgelegenheid, volksgezondheid, welzijn, religie, rechtspositie, sport, kunst en cultuur; c. de bijzondere positie van deze Surinamers behorende tot een bepaalde doelgroep zoals vrouwen, jongeren en ouderen; d. voorts zal de stichting voorlichting en informatie verschaffen aan overheidsinstanties, particuliere organisaties, het bedrijfsleven, de Surinamers in Nederland en de overige Nederlandse bevolking over vraagstukken die verband houden met het welzijn van de Surinamers in Nederland en over de onderwerpen waarover het Surinaams Inspraakorgaan de regering adviseert.

Artikel 3.

De stichting tracht haar doel te bereiken door onder meer: het oprichten en in stand houden van een bureau en het aantrekken van personeel, dat werkt in opdracht en in het kader van de doelstellingen van de stichting.

ADVIESRAAD.

Artikel 4.

1. De deelnemers van de Stichting Surinaams Inspraakorgaan worden gevormd door de leden van de Adviesraad. De Adviesraad bestaat uit minimaal tien (10) en maximaal dertig (30) leden. Een/vijfde gedeelte van de leden van de Adviesraad is afkomstig uit de religieuze groep. Een/vijfde gedeelte van de leden van de Adviesraad is afkomstig uit het welzijnswerk. Een/vijfde gedeelte van de leden van de Adviesraad is afkomstig uit de groep: sport, kunst en cultuur. Een/vijfde gedeelte van de leden van de Adviesraad bestaat uit onafhankelijke deskundigen. Een/vijfde gedeelte van de leden van de Adviesraad is afkomstig uit de doelgroepen vrouwen, jongeren en ouderen.

2.a. De zittingsduur van de leden van de Adviesraad is drie jaar. Na dit tijdvak kunnen zij weer als lid van de Adviesraad worden benoemd.

b. Voor de eerste maal wordt door loting binnen de Adviesraad bepaald welke helft van het aantal leden nog één jaar aanblijft. Na dit tijdvak kunnen zij weer als lid worden voorgedragen.

c. Degene die tot lid is voorgedragen ter vervanging van een tussentijdse opengevallen plaats, treedt af op het tijdstip waarop degene, in wiens plaats hij is benoemd, zou moeten aftreden.

BESTUUR.

Artikel 5.

1. De leden van de Adviesraad kiezen uit hun midden het bestuur van de Stichting Surinaams Inspraakorgaan.

Het bestuur van de stichting bestaat uit minimaal vijf (5) en maximaal zeven (7) leden.

2. De zittingsduur van het bestuur is gelijk aan die van de Adviesraad. Na het tijdvak van drie jaar kunnen de leden worden herbenoemd. Degene die tot lid van het bestuur is gekozen ter vervulling van een tussentijdse opengevallen plaats, treedt af op het tijdstip waarop degene, in wiens plaats hij is benoemd, zou moeten aftreden.

3. Het bestuurslidmaatschap van een bestuurder eindigt:

- a. door het verloop van het hiervoor vermelde tijdvak;
- b. door zijn vrijwillig aftreden krachtens schriftelijke mededeling daartoe aan het bestuur;
- c. door zijn overlijden;
- d. door zijn ondercuratelestelling;
- e. door ontslag door de rechtbank overeenkomstig de regels van het Burgerlijk Wetboek.

4. Het bestuur kiest uit zijn midden een voorzitter, een vice-voorzitter, een secretaris, een penningmeester en voor zover nodig een tweede secretaris en een tweede penningmeester.

5. Het dagelijks bestuur bestaat uit de voorzitter, de secretaris en de penningmeester van het stichtingsbestuur.

VERTEGENWOORDIGING.

Artikel 6.

De stichting wordt in en buiten rechte vertegenwoordigd door het dagelijks bestuur. Bij ontstentenis van de voorzitter wordt de stichting vertegenwoordigd door de vice-voorzitter en de twee andere leden van het dagelijks bestuur.

BOEKJAAR, BEGROTING EN JAARREKENING.

Artikel 7.

1. Het boekjaar is gelijk aan het kalenderjaar; in afwijking hiervan loopt het eerste boekjaar van heden tot en met één en dertig december negentienhonderd vijf en tachtig.

2. Het bestuur stelt jaarlijks de begroting en de jaarrekening vast. De begroting, eventueel gevolgd door één of meer aanvullende begrotingen, dient vooraf door de Minister van Binnenlandse Zaken te worden goedgekeurd, terwijl de jaarrekening, nadat deze door het bestuur is vastgesteld, aan de Minister ter goedkeuring moet worden voorgedragen.

3. Goedkeuring van de jaarrekening door de Minister brengt met zich mee dat de penningmeester wordt gedechargeerd voor het door hem gevoerde beheer.

4. Het bestuur kan bepalen dat de penningmeester zijn beheer aan een regelmatige controle van een registeraccountant onderwerpt.

Stichting Surinaams Ingevoertelingen

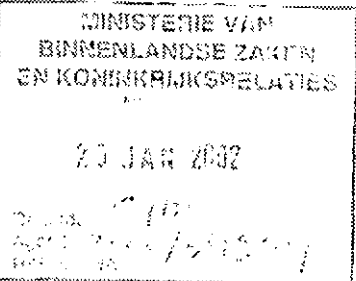
7, rue de la République, 97400 Fort-de-France, Guyane

Montéban 03 0 368 0200000 0 000 000 00 0 0 000 00 00

Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties
t.a.v. de minister van Grote Steden- en
Integratiebeleid
Dhr. mr. R.H.L.M. van Boxtel

Postbus 20011
2500 EA Den Haag

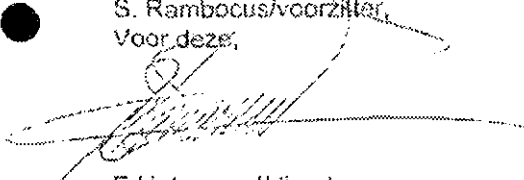
Datum : 03 december '01
Kenmerk : 012/0050/SR-EI
Betreft : Inhoudelijk- Financieel jaarverslag en werkplan 2002

Geachte Minister,

Hierbij doe ik u het inhoudelijk en financieel jaarverslag van het SIO over het jaar 2000 in drievoud toekomen. Eveneens ingesloten, treft u drie exemplaren van het werkplan 2002 aan. Vanwege buitengewone omstandigheden zijn de stukken helaas niet tijdig gereedgekomen, waarvoor mijn verontschuldiging.

Hoogachtend,
Namens het bestuur,
S. Rambocus/voorzitter,
Voor deze,

E.H. Imanuel/directeur

Inhoudelijk
Jaarverslag

2000

af
16-01
09

INHOUDSOPGAVE

1.	ONTWIKKELINGEN IN HET INTEGRATIEBELEID	3
1.1	Het minderhedendebat	3
1.2	Nieuw beleid	3
1.2.1	Doelgroepenbeleid	3
1.2.2	Vreemdelingenwet 2000	4
1.2.3	SUWI	4
1.3	BSEM en de samenwerkingsverbanden	4
2.	HET SURINAAMS INSPRAAK ORGAAN	6
2.1	Algemeen	6
2.1.1	Doelstelling	6
2.1.2	Taken	6
2.1.3	Organisatie	6
2.2	Samenwerking binnen het LOM	7
2.3	Samenwerking binnen het Surinaams Netwerk	7
3.	ACTIVITEITEN VAN HET SURINAAMS INSPRAAK ORGAAN	8
3.1	LOM-activiteiten	8
3.1.1	Onderwijs en cultuur	8
3.1.2	Arbeidsmarkt	9
3.1.3	WAO	9
3.1.4	Wet Samen	9
3.1.5	RIEM	9
3.1.6	Communicatieplan	10
3.1.7	Doelgroepenbeleid	10
3.1.8	Zelforganisaties	10
3.1.9	Kapittel BZK	10
3.1.10	Miljoenennota	11
3.1.11	Discriminatie en Racisme	11
3.1.12	Gezondheidszorg	11
3.1.13	Vreemdelingenwet 2000	11
3.1.14	Huiselijk geweld	11
3.2	Samenwerking met LOM-partners	13
3.2.1	BSEM	13
3.2.2	Inhoudelijke samenwerking	13

3.3	Bijzondere categorieën Surinamers	14
3.3.1	Jongeren	14
3.3.1.1	Werken in Suriname	14
3.3.1.2	MVV voor studenten uit Suriname	14
3.3.1.3	Surinaamse jongeren en de Nederlandse Jeugdraad i.o.	14
3.3.2	Vrouwen	15
3.3.2.1	Dagindeling	15
3.3.2.2	Algemene Wet Gelijke Behandeling	15
3.3.2.3	Vrouwenbeweging in Suriname	15
3.3.2.4	Meerjarennota "Van vrouwenstrijd naar vanzelfsprekendheid"	15
3.3.2.5	Positieve beeldvorming	15
3.3.2.6	Overleg Vrouwen uit Minderheidsgroepen	15
3.4	Samenwerking binnen het Surinaams Netwerk	16
3.4.1	Landelijke contactdag	16
3.4.2	Viering Onafhankelijkheidsdag Suriname	16
3.4.3	Bezoek Surinaamse parlementariërs	16
3.4.4	Suriname Qua Vadis	16
3.5	Voorlichting	17
3.5.1	Algemeen	17
3.5.1.1	SIO-bulletin	17
3.5.1.2	Overige voorlichtingsactiviteiten	17
3.6	Werkplan 2000: niet gerealiseerde activiteiten	18
4.	VERANTWOORDING TAAKUREN SIO 2000	19
4.1	Begroting taakuren SIO jaar 2000	20
4.2	Gerealiseerde aantal taakuren SIO jaar 2000	20
4.3	Verslag roulerend voorzitterschap SIO (sept-dec.2000)	22
Bijlage 1		23
Bijlage 2		24
Bijlage 3		26

1. ONTWIKKELINGEN OP HET GEBIED VAN DE INTEGRATIE

De activiteiten van het Surinaams Inspraak Orgaan in de loop van het jaar 2000 hebben zich afgespeeld tegen de achtergrond van een aantal ontwikkelingen in het integratieproces van minderheden in Nederland. In dit hoofdstuk worden deze ontwikkelingen in vogelvlucht gezien.

1.1. Het minderhedendebat

Aan Paul Scheffer viel de eer te beurt om in januari 2000 een stevige impuls te geven aan het voortdurende minderhedendebat. Niet zonder gevoel voor pathetiek gaf hij de titel "Het multicultureel drama" mee aan een krantenartikel waarin hij min of meer het échec van het minderhedenbeleid aan de kaak stelde/ vaststelde.

Het SIO is het niet eens met de strekking van het artikel dat het beleid verkeerd georiënteerd zou zijn, maar is wel van mening, dat de accenten daarvan soms verkeerd worden geplaatst. Zo gaat de grote nadruk die gelegd wordt op de plichten van de nieuwe burgers ten koste van de kritische aandacht die ook de rol van de ontvangende samenleving moet spelen in het integratieproces. Stilzwijgend schijnt er vanuit te worden gegaan dat de allochtonen zich maar flink hoeven in te zetten, waarna hun integratie dan verzekerd zal zijn. En wanneer de resultaten tegenvallen wordt de schuld maar al te gauw gelegd bij dit bevolkingsdeel.

Wanneer het gaat om zaken zoals de acceptatie van de nieuwe burgers door de ontvangende samenleving, hun recht op gelijkwaardige participatie in onderwijs, arbeid en politiek wordt het debat in aanmerkelijk vagere termen gevoerd.

Van de beleidsresultaten over het jaar 2000 kan geconstateerd worden, dat ze minder tegenvallen, mede dankzij de gunstige algemene sociaal-economische omstandigheden, maar over het geheel genomen blijven ze toch achter bij de vooruitzichten die bij de presentatie van de beleidsmaatregelen werden aangegeven. Daarbij moet worden aangetekend, dat er nog heel veel ruimte voor verbetering overblijft met betrekking tot de uitvoering van het beleid. Lang niet alle gebreken in de uitvoering kunnen worden afgedaan als onvoorzien, of onvermijdelijk.

1.2 Nieuw beleid

1.2.1 Doelgroepenbeleid

In het jaar 2000 is het besef verder toegenomen, dat, o.a. als gevolg van de aanhoudende immigratie, maar ook door het verloop van het integratieproces nieuwe eisen gesteld worden aan het integratiebeleid. Op lokaal niveau is het beleid ondertussen een nieuwe dimensie rijker met het concept van de diversiteit.

Ook op regeringsniveau wordt momenteel naar nieuwe wegen gezocht.

Tegelijkertijd wil men af van het zogenaamde doelgroepenbeleid. Het loslaten van het doelgroepenbeleid vindt het Surinaams Inspraak Orgaan geen vanzelfsprekendheid. Uiteraard is het simpelweg behoren tot één van de doelgroepen niet bepalend voor de vraag of een persoon ook daadwerkelijk kan worden aangemerkt als object van het beleid. Evenmin kan iemand worden uitgesloten van het integratiebeleid, omdat hij niet tot de zogenaamde doelgroepen behoort. Maar nog steeds geldt voor verschillende dimensies van het integratieproces dat het grootste deel van de klassieke doelgroepen ook daadwerkelijk tot de beleidsobjecten behoort, te beginnen bij de sociaal culturele en sociaal politieke dimensies.

De doelgroepen waar het hier om gaat zijn in de afgelopen tijd toegenomen in omvang en zijn ook van een gedifferentieerdere samenstelling geworden. Voor sommige leden van deze doelgroepen zal het accent vallen op puur achterstandbeleid. Voor aanzienlijke aantallen geldt echter, dat zij een fase

hebben bereikt waarin interculturalisatie het wachtwoord is voor hun verdere inburgering. Een doelgroepenbenadering is hier nog steeds gewenst. Daarbij moet worden bedacht dat de huidige doelgroepen levens steeds meer en meer gaan fungeren als integratie-instrument, waarmee een extra impuls kan worden gegeven aan het integratieproces. Ze functioneren namelijk ook als opvang- en bemiddelingsinstrument ten behoeve van de integratie.

1.2.2 Vreemdelingenwet 2000

Er is ook in het jaar 2000 volop gewerkt aan de totstandkoming van de nieuwe vreemdelingenwet. Hiermee worden ingrijpende maatregelen beoogd voor de aanpak voor toelating en verblijf in Nederland voor vreemdelingen in het algemeen, maar vooral voor allochtonen.

De invoering van deze wet zal uiteraard ook effect op de reeds hier te lande legaal verblijvende allochtonen, bijvoorbeeld wanneer het gaat om gezinsvorming en gezinshereniging.

Hoe groot die gevolgen zullen zijn en of die in positieve of negatieve zin zullen uitvallen zal de tijd leren, hoewel zich nu reeds duidelijke tendensen naar het negatieve manifesteren. Zoals verderop in het jaarverslag zal blijken heeft het SIO de nieuwe ontwikkelingen in het oog gehouden en waar nodig aan de bel getrokken.

1.2.3 SUWI

In het kader van de reorganisatie van de arbeidsvoorziening in Nederland heeft Sociale Zaken een nieuwe structuur ontwikkeld, bekend als SUWI, Structuur Uitvoering Werk en Inkomen. Binnen deze structuur staat de CWI (Centrum voor Werk en Inkomen) centraal. Hiermee beoogt de overheid in een betere dienstverlening aan werkzoekenden en uitkeringsgerechtigden te voorzien.

In hoeverre dit ook voor de allochtone doelgroepen een verbetering van de dienstverlening zal betekenen zal, wat het SIO betreft, nog moeten blijken.

De Minister voor het Grote Stedenbeleid en Integratie presenteerde in 2000 zijn communicatieplan. Naar de mening van het SIO een onevenwichtig en ook weinig aansprekend plan.

Van meer belang acht het SIO echter de nota over de interculturalisatie in de gezondheidszorg. Daarover meer in hoofdstuk 3.

1.3 BSEM en de samenwerkingsverbanden

De nagestreefde samenwerking binnen de LOM, met ondersteuning van de beheerstichting BSEM, heeft ernstige averij opgelopen, als gevolg van een aantal ontwikkelingen. Een betreurenswaardig geval van verduistering met idem dito afloop heeft zijn weerslag gehad op zowel het functioneren van de BSEM als op de samenwerking tussen de samenwerkingsverbanden. Vastgesteld moet worden, dat de samenwerkingsverbanden tot aan het eind van het jaar nog steeds niet volledig geïnformeerd waren over de juiste toedracht in de verduisteringszaak.

Meer in het algemeen moet worden vastgesteld, dat de BSEM niet heeft beantwoord aan de verwachtingen van de samenwerkingsverbanden.

Aan het eind van het jaar 2000 konden de samenwerkingsverbanden nog steeds niet duidelijk maken aan de Minister van GSI wat hun gezamenlijk voornemen was met betrekking tot de BSEM en hoe de overige onderlinge samenwerking verder gestalte zou krijgen.

Ook de inhoudelijke samenwerking is niet optimaal geweest, dat wil zeggen dat voortdurend overleg heeft plaats gevonden en dat aldus de bijeenkomsten van de LOM konden worden voorbereid, dat daarnaast uitwisseling van informatie en onderlinge afstemming van activiteiten heeft plaatsgevonden, maar dat slechts in een klein aantal gevallen de samenwerking heeft kunnen leiden tot andere gezamenlijke activiteiten.

Hoofdoorzaak hiervan is dat de onderscheiden samenwerkingsverbanden zoveel mogelijk vanuit hun eigen identiteit en vanuit de omstandigheden van hun eigen gemeenschap willen werken en bovendien andere prioriteiten hebben.

Naar de mening van het SIO moet BZK opnieuw de kwestie van de samenwerking in beschouwing nemen en proberen aan te geven, hoever de samenwerking moet gaan gegeven de diversiteit aan achtergronden en aan karakteristieken van de verschillende etnische groepen die door de samenwerkingsverbanden worden vertegenwoordigd. Vermeldenswaard blijft, overigens, dat het SIO in elk geval nauw heeft kunnen samenwerken met SMT en IOT. Uiteindelijk heeft dit geresulteerd in een gezamenlijk werkplan van deze samenwerkingsverbanden voor het jaar 2001.

2. HET SURINAAMS INSPRAAK ORGAAN

2.1 Algemeen

2.1.1 Doelstelling

De stichting Surinaams Inspraak Orgaan is opgericht in 1985 en stelt zich tot doel de belangen van Surinamers in Nederland in de meest ruime zin van het woord te behartigen. Sinds 1997 wordt de verwezenlijking van dit doel hoofdzakelijk nagestreefd via participatie in het Landelijk Overleg Minderhedenbeleid, dat op basis van de Wet Overleg Minderhedenbeleid is ingesteld.

2.1.2 Taken

De taken van het Surinaams Inspraak Orgaan worden hoofdzakelijk bepaald door de functies van het LOM.

1. een antennefunctie, om inzicht te verwerven in de opvattingen die leven binnen de verschillende etnische groepen;
2. de kwaliteitsfunctie, opdat de onderscheiden minderheidsgroepen, vanuit het perspectief van hun belangenbehartiging, het kabinet kunnen wijzen op hiaten in het beleid, of onvoorziene effecten van dat beleid;
3. een draagvlakfunctie, die erop gericht om indringende dilemma's van de multiculturele samenleving te bespreken met personen die vertrouwen genieten van de etnische groepen;
4. een kanaliseringfunctie die het kabinet in staat stelt om op cruciale momenten snel in dialoog te kunnen treden met vertegenwoordigers van etnische minderheden;

Uit het bovenstaande kan worden afgeleid dat het SIO zich er vooral op toelegt om de integratie van Surinamers in Nederland te bevorderen. Hierbij worden enerzijds activiteiten ontplooid om steeds op de hoogte te blijven van het reilen en zeilen van Surinamers in Nederland, en anderzijds actie ondernomen om waar nodig oplossingen te bepleiten, of daaraan mee te werken. In concreto gaat het dan om zaken als monitoring van de doelgroep in relatie tot het integratieproces, het signaleren van problemen, of van hiaten in het voorgenomen overheidsbeleid, het bepleiten van aanpassingen van de regelgeving of de uitvoering daarvan.

Het welzijn van Surinamers in Nederland wordt, behalve door de omstandigheden in Nederland ook bepaald door ontwikkelingen in Nederland. Er is sprake van een verbondenheid met het land van herkomst, die een algemene behoefte onder Surinamers doet gevoelen naar informatie over sociaal-economische en politieke ontwikkelingen aldaar. Ook hecht men eraan om hier in Nederland elkaar te ontmoeten en kennis en ervaring met elkaar te delen, dan wel als Surinamers gezamenlijk deel te nemen aan sociaal-culturele activiteiten. Ook hier is voor het SIO een taak weggelegd, die het naar vermogen (en middelen) tracht uit te voeren.

Waar mogelijk worden bovengenoemde taken in samenwerking met andere gelijkgerichte organisaties verricht, zoals met de overige LOM-samenwerkingsverbanden, dan wel met de Surinaamse organisaties die samen het Surinaams Netwerk vormen.

2.1.3 Organisatie

Het bestuur van het Surinaams Inspraak Orgaan bestaat uit 7 leden. Vanwege, enerzijds het uitvallen van drie bestuursleden, maar anderzijds ook om de representativiteit van het SIO te vergroten, zijn, sinds juli 2000, nieuwe bestuursleden aangezocht, zodat de samenstelling van het huidige bestuur er als volgt uitziet:

Dhr. S. Rambocus, voorzitter
Dhr. E. Marshall, ondervoorzitter
Dhr. M. Winter, secretaris
Dhr. R. Kalka, penningmeester
Mw. M. Soe Agnie, bestuurslid

Mw. W. Esajas, bestuurslid
Dhr. R. Lioe A Joe, bestuurslid

De uitvoering van het beleid is toevertrouwd aan het bureau van het SIO. Dit werd in het jaar 2000 bezet door:

- een directeur, (tot 1 oktober 2000)
- een beleidsmedewerker,
- een emancipatiemedewerkster/secretariaatsmedewerkster
- een beleidsmedewerker voorlichting en PR,

Verder kent het Surinaams Inspraak Orgaan een adviesorgaan, de Surinaamse Vrouwen Raad. Voor de Surinaamse jongeren is er momenteel een adviesorgaan in oprichting.

2.2 Samenwerking binnen het LOM

Ten einde het functioneren van het Landelijk Overleg Minderhedenbeleid te optimaliseren streven de LOM-partners naar samenwerking waar dat mogelijk is. De bijeenkomsten van het LOM worden gezamenlijk voorbereid. Kennis en middelen worden gebundeld, terwijl ook activiteiten op elkaar worden afgestemd. Waar mogelijk worden andere gemeenschappelijke activiteiten ondernomen.

Aan de samenwerking nemen alle LOM-partners deel. Deze zijn in willekeurige volgorde:

- het Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
- het Inspraak Orgaan Turken (IOT)
- Stichting Samenwerkingsverband van Marokkanen en Tunesiers (SMT)
- Landelijk Inspraakorgaan Zuid Europeanen (LIZE)
- Overlegorgaan Caribische Nederlanders (Ocan).
- Landelijk Overlegorgaan Welzijn Molukkers (LOWM)
- Vluchtelingen Organisaties Nederland (VON).

2.3 Samenwerking binnen het Surinaams Network

Het SIO participeert tevens in het Surinaams Network, waaraan ook deelnemen de stichting Krosbe (Kategoriale Rijnmondse Organisatie van Surinamers voor Beleidsbeïnvloeding en Emancipatiebevordering) in Rotterdam, de stichting SRS (Surinaams Regionaal Steunpunt) in Den Haag en de stichting SSA (Steunfunctieorganisatie voor Surinamers in Amsterdam e.o.) in Amsterdam.

Doel van het Network is uitwisseling van informatie inzake onderwerpen die de Surinamers in Nederland regarder en vergroting van het Surinaams draagvlak, en waar nodig en mogelijk het organiseren van activiteiten ten behoeve van de Surinaamse gemeenschap in Nederland. Hierbij kan zowel sprake zijn van integratie, als van ontwikkelingen in Suriname.

3. ACTIVITEITEN VAN HET SURINAAMS INSPIRAAK ORGAAN

3.1 LOM-activiteiten

Van de inhoudelijke activiteiten van het Surinaams Inspiraak Orgaan in de loop van de verslagperiode wordt hieronder per beleidsdomeinsector een opgave gedaan.

3.1.1 Onderwijs en Cultuur

Op het terrein van Onderwijs en Cultuur heeft het SIO in samenwerking met de overige samenwerkingsverbanden de gezamenlijke nasite "onderwijsachterstandbeleid", tot stand gebracht.

Op verzoek van de samenwerkingsverbanden heeft ook een LOM-overleg over dit onderwerp plaatsgevonden. Van die gelegenheid is tevens gebruik gemaakt om de nota "Onderwijskansenbeleid" op de agenda te plaatsen.

Verder hebben, eveneens in het kader van de LOM, informele besprekingen plaatsgevonden over o.a. het OALT-beleid, het NTZ-beleid, de kwaliteitskaart VO-

scholen, de zwarte en witte scholenproblematiek en de interculturele relatie binnen het onderwijs. Daarbij is het SIO steeds van de partij geweest.

Naar aanleiding van discussie over de vandaagse schoolwvck heeft het SIO zijn standpunt schriftelijk kenbaar gemaakt aan de staatssecretaris van onderwijs. Dit ging vergezeld van een persbericht.

Mede namens de LOM-samenwerkingsverbanden heeft het SIO deelgenomen aan de

bijeenkomsten van de PVO, het periodieke overleg tussen de staatssecretaris van Onderwijs en de onderwijskennepers Primair Onderwijs en Voortgezet Onderwijs (PVO/O). Daar werden gezamenlijke standpunten met betrekking tot de voor- en

vroegschoolse educatie, het onderwijskansenplan, de basisvorming, het studiehuus en de brede school naar voren gebracht.

Op het punt van het Cultureel erfgoed hebben de samenwerkingsverbanden verschillende bijeenkomsten belegd over behoud van het Cultureel erfgoed, in relatie tot migratie, slavernijverleden, en Islam. Dit gebeurde naar aanleiding van het doorrapport van George Muckens.

Landen (Platform Slavernijverleden

Als adviseur lid is het SIO nauw betrokken bij de totstandkoming van de Stichting

Nationaal Monument Slavernijverleden. Het SIO heeft, meer dan voorzien, een

substantiële bijdrage geleverd aan de totstandkoming van het statisch en dynamisch

document. Naast de grote betrokkenheid bij de besluitvorming van en de totstandkoming

van het statisch monument op de locatie Oosterpark in Amsterdam en de nationale

herdenking van het Nederlands slavernijverleden op 1 juli 2000, was het SIO in het

bijzonder belast met het concipiëren van een startnotitie/eerste schetsontwerp van het

dynamisch monument. Er zijn ideeën ontwikkeld voor de wetenschappelijke functie in

brede zin, waarbij aspecten van wetenschap, onderwijs, media, voorlichting,

documentatie, museale activiteiten een nadere invulling hebben gekregen. Ook werd

voorgesteld een Tijdelijke Adviescommissie in te stellen te benoemen, belast met de

totstandkoming en instandhouding van het toekomstige instituut. Daarnaast werd
 aanbevolen een Wetenschappelijke Commissie in het leven te roepen. Deze
 aanbevelingen hebben o.a. geresulteerd in een verkennend onderzoek naar de
 dynamische dimensie van het nationaal monument Nederlands slavenijvereden door
 bureau Multi-Result.

Ten behoeve van de voorlichting zijn over bovenstaande onderwerpen artikelen
 opgenomen in het maandelijks verschijnende SIO-tijdschrift. Bovendien heeft het SIO naar
 aanleiding van de discussie over de vierdaagse schoolweek een persbericht doen
 uitgaan.

3.1.2 Arbeidsmarkt

Op het terrein van het arbeidsmarktbereid heeft het SIO deelgenomen aan het LOM-
 overleg dat gewijd was aan de notitie 'Arbeidsmarktbereid Etnische Minderheden 2000-
 2003'. Vervolgens heeft het SIO deelgenomen aan de totstandkoming
 van een gezamenlijke gespreksnotitie van de LOM-partners over dit onderwerp.

3.1.3 WAO

Naar aanleiding van het verschijnen van cijfers over de onevenredig hoge
 vertegenwoordiging van allochtonen in de WAO heeft Minister Jorisma van
 Economische Zaken de uitspraak gedaan als zou het betreffende gegeven verklaard
 moeten worden uit de culturele achtergrond van de allochtonen. Het SIO heeft hierop
 tezamen met het SMT en de IOT de Minister schriftelijk tot de orde geroepen. Zij heeft
 hierop naar bewijning ingetrokken en haar excuses aangeboden. Tot tevredenheid van de
 betreffende samenwerkingsverbanden hebben ook de dagbladen de nodige aandacht
 besteed aan deze actie.

3.1.4 Wet Samen

Nadat de gebrekkige naleving van de Wet Samen was gebieken hebben het SIO, de
 SMT, de IOT en OCAI, met ondersteuning van Forum een vijftal projecten op touw
 gezet. Als subsidieaanvrager en trekker van deze projecten heeft FORUM hierover reeds
 gerapporteerd aan de ministeries van BZK en SoZaWe.

Met ARBO Nederland, afdeling minderheden, zijn de samenwerkingsverbanden in 1999
 een regulier overleg (2 maal per jaar) begonnen. Dit overleg is ook in 2000 voortgezet.
 Verschillende onderwerpen, zoals SUWI, BAMMERS, Landelijk arbeidsmarktbereid
 minderheden en najaarsoverleg (STAR akkoord) zijn aan de orde geweest.

Eind 1999 had de Tweede Kamer de SER verzocht om ten behoeve van personen met
 een onvoldoende AOW-opbouw een aantal beleidsvarianten aan te geven. In verband
 hiermee heeft er in februari 2000 een overleg plaatsgevonden tussen de
 samenwerkingsverbanden en het CNV. Dit heeft geresulteerd in enkele aanbevelingen
 met betrekking tot het AOW-tekort, die zijn aangeboden aan de Tweede Kamer.

3.1.5 RIEM

Het SIO heeft tezamen met drie andere samenwerkingsverbanden een brief opgesteld,
 die gericht was aan de Vaste Commissie van de Tweede Kamer voor Binnenlandse
 Zaken. Evenals in voorgaande jaren zijn gesprekken gevoerd met de woordvoerders van
 één aantal Tweede Kamerfracties (PvdA, CDA, D66 en Groen Links). Deze jaarlijkse
 gesprekken zijn op initiatief van de samenwerkingsverbanden ontstaan en zijn inmiddels
 aan het uitloeien tot een heuse traditie. De samenwerkingsverbanden ervaren deze
 gesprekken als bijzonder zinvol.

RIEM 2000 is nimmer gegeenderd voor enige bijeenkomst van het LOM. Graag hadden
 de SWI'n de beschikking gekregen over de naam op een zodanig tijdstip dat nog tijdig

geroageerd kon worden in verband met de indiening van de miljoenennota, maar BZK weigert dit.

3.1.6 Communicatieplan

In het kader van de beleidsnota "Kansen Krijgen, Kansen Pakken" heeft de Minister voor het Grote Stedenbeleid en Integratie het Communicatieplan Integraliebeleid uitgebracht. De samenwerkingsverbanden van het LOM zijn niet in de gelegenheid gesteld hierover van gedachten te wisselen met de Minister, laat staan dat overleg hierover heeft plaatsgevonden. SIO, SMT en IOT hebben daarop een notitie ingediend bij de Tweede Kamer, met de aantekening dat, in strijd met de bepalingen van de Wet Overleg Minderheden, de samenwerkingsverbanden met betrekking tot de nota zijn genegeerd door de Minister. In hun notitie hebben de betreffende samenwerkingsverbanden aangegeven het niet eens te zijn met de nota van de Minister, wegens de onevenwichtige, al te éézijdige en élitaire benadering ervan.

3.1.7 Doelgroepenbeleid

Op herhaaldelijk verzoek van de Tweede Kamer heeft Minister van Boxtel een notitie over het doelgroepenbeleid toegezegd. Naar aanleiding hiervan hebben de samenwerkingsverbanden van het LOM een gespreksnotitie aangeboden aan de minister, met het verzoek deze bijdrage te betrekken in de opstelling van zijn eigen notitie. In het stuk werd handhaving van het LOM bepleit, onder de aantekening dat de samenwerkingsverbanden tijdig betrokken dienden te worden, dat bijzondere doelgroepen (vrouwen, jongeren en ouderen) actief betrokken zouden moeten worden bij het LOM-overleg en dat toevoeging van nieuwe doelgroepen binnen de bestaande LOM-structuur best mogelijk was.

In overeenstemming hiermee is bij brief van 7 november door een viertal samenwerkingsverbanden, waaronder het SIO, in antwoord op zijn brief van 1 november aan de minister van het Grote Stedenbeleid en Integratie te kennen gegeven geen bezwaar te hebben tegen eventuele verlening van een waarnemersstatus binnen het LOM aan de Chinese bevolkingsgroep.

3.1.8 Zelforganisaties

In 2000 heeft Min VWS de notitie "Met Vereende Kracht" uitgebracht. Deze notitie is geschreven ter vervanging van de eerder uitgebrachte notitie "Vrijwilligersorganisaties Minderheden".

Een LOM-overleg over deze notitie kon wegens tijdgebrek niet worden voortgezet, waarna besloten werd de samenwerkingsverbanden de gelegenheid te geven om alsnog schriftelijk te reageren. Tot een gezamenlijke schriftelijke reactie is het helaas niet gekomen, maar het SIO heeft tezamen met SMT en IOT een gespreksnotitie ingediend. Naar aanleiding hiervan heeft de staatssecretaris een ronde tafelgesprek georganiseerd, waaraan naast de samenwerkingsverbanden, ook andere (zelf)organisaties hebben deelgenomen. Tegen de wens van de samenwerkingsverbanden in heeft de staatssecretaris toch besloten bij haar reeds ingenomen standpunt te blijven.

3.1.9 Kapittel BZK

Tijdens een informeel LOM-overleg is het beleid van BZK met betrekking tot Koninklijke Onderscheidingen aan de orde gesteld. Geconstateerd werd dat allochtonen ondervertegenwoordigd zijn onder degenen die koninklijke onderscheidingen ontvangen. De samenwerkingsverbanden hebben hierop hun voornemen bekendgemaakt om de voordracht van allochtone kandidaten te bevorderen. Dit voornemen is, wat het SIO betreft, verwezenlijkt middels het plaatsen van oproepen in het SIO-bulletin, en in de Surinaamse Weekkrant, alsmede de aanschrijving van zelforganisaties en steunfuncties.

3.1.10 Miljoenennota

Vier samenwerkingsverbanden hebben naar aanleiding van de Miljoenennota gezamenlijk een persbericht uitgebracht, waarin de aandacht werd gevestigd op het feit dat de minderheden slechts in zeer bescheiden mate mee profiteren van economische bloei in Nederland en dat het tempo van de integratie daarbij achterblijft.

De samenwerkingsverbanden blijven het jammer vinden dat het ministerie van Binnenlandse Zaken opnieuw niet bereid was de samenwerkingsverbanden vooral inzage te gunnen in onderdeel rapportage integratiebeleid etnische minderheden van de miljoenennota.

3.1.11 Discriminatie en racisme

Reagerend op een verzoek van het ministerie van Binnenlandse Zaken heeft het SIO naar aanleiding van de Europese Richtlijn over Discriminatie en Racisme een schriftelijk commentaar ingediend. Daarin werd de richtlijn onderschreven, maar werd tevens aangedrongen om de expliciete vermelding van etnische minderheden in de tekst, naast die van de Joden. Op dit verzoek is niet ingegaan door BZK.

3.1.12 Gezondheidszorg

N.a.v. het advies van de Raad voor de Gezondheidszorg inzake interculturalisatie binnen de Geestelijke en Gezondheidszorg, hebben de samenwerkingsverbanden een gezamenlijke gespreksnotitie aangeboden aan Minister Borst, met het verzoek om een LOM-overleg aan dit onderwerp te wijden. Daarin werd door de Raad van de Gezondheidszorg voorgesteld om de geestelijke en gezondheidszorg te interculturaliseren, stemde in met totstandkoming van een projectorganisatie en gaven tegelijkertijd aan te beschikken over deskundigen die deze organisatie zouden kunnen bemannen. Minister Borst heeft met instemming gereageerd op deze aanbevelingen. Thans hebben personen die door de samenwerkingsverbanden werden voorgedragen zitting in de projectorganisatie van de geestelijke en gezondheidszorg.

3.1.13 Vreemdelingenwet 2000

Naar aanleiding van het concept wetsvoorstel Vreemdelingenwet 2000 heeft het SIO geprotesteerd tegen de bepaling met betrekking tot de aanhouding van personen. Door het laten vervallen van het vereiste van een redelijk vermoeden vreesde het SIO dat hierdoor het risico ontstond dat personen op basis van huidskleur of andere raskenmerken kunnen worden aangehouden.

In de nieuwe wet werd ook de eis gesteld dat mvv's uitsluitend in het land van herkomst kunnen worden aangevraagd. In de uitvoering hield dit aanvankelijk in, dat ook reeds in NL verblijvende vreemdelingen die om verlenging van verblijf, wegens een nieuwe grond vroegen, opnieuw naar hun land moesten terugreizen om opnieuw een mvv aan te vragen. Het SIO heeft bij de staatssecretaris met succes actie ondernomen tegen deze regel. Deze heeft naar aanleiding hiervan verklaard de regeling onnodig te vinden en aan de betreffende bepaling een vrijstellingsgrond toegevoegd.

Dit heeft plaatsgevonden in een experimenting met betrekking tot de vreemdelingenwet (zie ook onder Studiedag Surinaamse Studenten)

Ook met betrekking tot het inkomensvereiste bij gezinshereniging en gezinsvorming heeft het SIO bezwaar gemaakt tegen vervanging van het 70%-vereiste door een 100% dekking, echter zonder succes.

3.1.14 Huiselijk geweld

Haalbaarheidsonderzoek met betrekking tot het onderwerp "Huiselijk geweld (Surinaamse gezinnen) in opdracht van Justitie. Namens het SIO heeft _____ als externe deskundige in de begeleidingscommissie geparticipeerd. Het onderzoek is inmiddels afgerond. Thans is het SIO in afwachting van het Kabinetstandpunt in deze kwestie.

3.2 Samenwerking met LOM-partners

3.2.1 BSEM

De in juni 1999 opgerichte Beheerstichting Samenwerking Etnische Minderheden heeft sinds haar oprichting nauwelijks gefunctioneerd. In januari 2000 werd ontdekt dat de penningmeester een substantieel deel van de gelden van de stichting had verduisterd. Deze en andere bestuursperikelen hebben hun weerslag gehad op de taakuitvoering van de stichting.

Door verschillende omstandigheden is het de samenwerkingsverbanden in het jaar 2000 niet gelukt om, in onderling overleg, overeenstemming te bereiken over de vraag hoe het verder zou moeten met de BSEM en hoe de verhouding tussen BSEM en Besturenoverleg moest worden geregeld. Ondertussen hebben de samenwerkingsverbanden, in het jaar 2001 gelukkig wel overeenstemming bereikt en kan de toekomst van de samenwerking wat optimistischer worden gezien.

3.2.2 Inhoudelijke samenwerking

Op beleidsinhoudelijk niveau hebben de samenwerkingsverbanden regelmatig overleg gevoerd. Dit overleg heeft slechts zelden geleid tot de totstandkoming van gezamenlijke stukken, voornamelijk omdat de voorwaarden van een effectieve samenwerking ontbraken. Door het ministerie van BZK en de andere vakministeries werd informatie veelal niet tijdig toegezonden. De activiteitenprogramma's van de verschillende samenwerkingsverbanden liepen niet synchroon, terwijl ook sprake was van verschil in prioriteiten.

Het SIO heeft in samenwerking met de SMT en het IOT, waarbij ook andere LOM-partners zich incidenteel aansloten, toch nog een groot aantal gezamenlijke stukken geproduceerd. Een lijst hiervan is in bijlage 1 opgenomen.

3.3 Bijzondere categorieën Surinamers

3.3.1. Jongeren

Naast hetgeen het SIO op verschillende terreinen doet ten behoeve van jongeren spant het zich ook in om in georganiseerd verband actieve Surinaamse jongeren te ondersteunen en te begeleiden. Opgemerkt moet worden dat er geen zelfstandige nationale Surinaamse jongerenorganisaties aanwezig zijn in Nederland. Dit hangt gedeeltelijk weer samen met het relatief kleine aantal lokale Surinaamse jongerenorganisaties. Voor een deel geldt, dat Surinaamse jongeren zich relatief zonder problemen kunnen aansluiten bij de algemenere Nederlandse organisaties, wanneer het gaat om sportbeoefening en recreatie. Anderzijds bestaan er niet zoveel jongerenorganisaties op meer inhoudelijke aangelegenheden.

Om op succesvollere wijze zijn taken met betrekking tot de Surinaamse jongeren te kunnen uitvoeren heeft het Surinaams Inspraak Orgaan in 1999 de Jongerenraad opgericht. Deze heeft de opdracht te zorgen voor een beleidsvisie en activiteitenplan. Gelet op de beperkte middelen en op het gegeven dat de leden op vrijwilligersbasis participeren wordt minder vooruitgang geboekt dan gewenst.

3.3.1.1 Werken in Suriname

Afgezien van het bovenstaande ondersteunt het SIO zoveel als mogelijk initiatieven van bestaande jongerenorganisaties.

Zo bijvoorbeeld de Surinaamse studentenorganisatie Studiname. Deze studentenorganisatie voor hier, zowel permanent als tijdelijk, verblijvende Surinaamse studenten heeft in november 2000 een symposium georganiseerd onder de titel "Werken in Suriname, waarom niet?". Daarbij werden de mogelijkheden voor midden en hoger kader op de Surinaamse arbeidsmarkt besproken. Gelet op het feit dat juist de afstuderende hoger opgeleide Surinaamse krachten nog steeds niet voldoende aan hun trekken komen op de Nederlandse arbeidsmarkt is hun behoefte om zich (mede) te oriënteren op arbeidsmarkten buiten de Nederlandse grenzen begrijpelijk. Het SIO heeft dan ook gemeend dit initiatief te moeten ondersteunen.

3.3.1.2 MVV voor studenten uit Suriname

In februari 2000 verscheen het verslag van een eerder door dezelfde studentenorganisatie gehouden bijeenkomst, met als titel "Problematiek inzake verblijfsstatus Surinaamse studenten in Nederland".

Naar aanleiding van deze, op 10 december 1999 gehouden conferentie over mvv's voor Surinamers zijn een aantal conclusies en aanbevelingen opgesteld, die vervolgens zijn aangeboden aan de Staatssecretaris van Justitie.

De Staatssecretaris heeft bij brief van 31 januari 2000 het SIO medegedeeld deze conclusies en aanbevelingen te zullen betrekken bij de evaluatie van het mvv-beleid. Na overleg met de Vaste Kamercommissie van Justitie is de Minister overgegaan tot doorvoering van maatregelen, zoals in genoemde conclusies en aanbevelingen vastgelegd. Met name de praktijk om van reeds in Nederland verblijvende Surinamers en andere vreemdelingen te eisen, dat bij verandering van verblijfsgrond, teruggereisd moet worden naar het land van herkomst om opnieuw een mvv aan te vragen.

3.3.1.3 Surinaamse jongeren en de Nederlandse Jeugdraad i.o.

Het SIO is samen met de Surinaamse Jongerenraad in contact getreden, met het oog op aansluiting bij de Nederlandse Jeugdraad in oprichting. De voorwaarden voor toetreding, met name de eis dat er sprake moet zijn van tenminste 300 betalende leden acht het SIO niet haalbaar voor de Surinaamse jongeren. Thans wordt bezien of er wellicht op andere wijze toetreding kan plaatsvinden.

3.3.2 Vrouwen

3.3.2.1 Dagindeling

Een speciale themabijeenkomst met als titel: "Een goede dagindeling" werd in maart 2000 onder auspiciën van het SIO georganiseerd door Surinaamse Vrouwen Raad (SVR), het Landelijk Overleg Surinaamse Vrouwen (LOSJV) en de stichting Hindostaanse Vrouwen Nederland (HVR).

3.3.2.2 Algemene Wet Gelijke Behandeling

Naar aanleiding van de evaluatie van de Algemene Wet Gelijke Behandeling heeft de Surinaamse Vrouwenraad een brief toegezonden aan de Minister van Binnenlandse Zaken, waarin gepleit wordt voor een ruimer budget en voor uitbreiding van bevoegdheden voor de Commissie Gelijke Behandeling.

3.3.2.3 Vrouwenbeweging in Suriname

Op grond van de betrokkenheid van Surinamers in Nederland bij ontwikkelingen in Suriname heeft het SIO in samenwerking met LOSJV in april een bijeenkomst voor de Surinaamse Vrouwenbeweging georganiseerd. Op deze bijeenkomst konden de deelnemende partijen middels uitwisseling van informatie, ideeën en ervaringen hun kennis en inzicht verrijken. Ook kon worden bezien in welke mate steun vanuit Nederland kon worden geboden aan initiatieven in Suriname.

3.3.2.4 Meerjarennota "Van vrouwenstrijd naar vanzelfsprekendheid"

In juli 2000 kwam de Meerjarennota: "Van vrouwenstrijd naar vanzelfsprekendheid" in reactie daarop heeft SVR namens SIO een brief verzonden naar SOZAWE/DCE. De raad achtte de nota niet representatief, in zoverre dat daarin de situatie van Surinaamse vrouwen in Nederland niet, of niet voldoende was beschreven. Bij de bespreking van de nota in de Tweede Kamer is de staatssecretaris verzocht om bij de uitwerking van de nota de kritiek van de verschillende vrouwengroepen mee te nemen. Vervolgens heeft de staatssecretaris een aantal vrouwenorganisaties uitgenodigd voor een nadere bespreking van de nota. Naar aanleiding van deze bespreking heeft de staatssecretaris toegezegd de resultaten daarvan te zullen nemen.

3.3.2.5 Positieve beeldvorming

In september is door de Surinaamse Vrouwen Raad een conferentie gehouden met de titel: "Positieve beeldvorming van Surinaamse Vrouwen: fictie of werkelijkheid". Als uitkomst van deze conferentie is een manifest opgesteld en verzonden naar de leden van de Tweede Kamer en naar de politieke partijen, alsmede naar het ministerie van Binnenlandse Zaken.

3.3.2.6 Overleg Vrouwen uit Minderheidsgroepen

Aan het Overleg Vrouwen uit Minderheidsgroepen heeft een vertegenwoordiger van het SIO deelgenomen. Hoewel de data van deze bijeenkomsten herhaaldelijk werden verzet heeft het SIO vrijwel alle vergaderingen bezocht.

3.4. Samenwerking binnen het Surinaams Netwerk

3.4.1 Landelijke contactdag

In juli 2000 is een landelijke contactdag georganiseerd in Amsterdam. De landelijke contactdagen worden jaarlijks gehouden om gelegenheid te bieden aan leden van het Surinaams beroepskader elkaar te ontmoeten en onderlinge contacten aan te knopen of te vernieuwen.

Vast onderdeel van de bijeenkomst is een discussie naar aanleiding van een korte spreekbeurt. Het thema op deze contactdag was de positie van Surinaamse jongeren in Nederland in internationaal perspectief.

3.4.2 Viering Onafhankelijkheidsdag Suriname

Ter gelegenheid van de 25ste verjaardag van de Onafhankelijkheid van Suriname. Het Surinaams Netwerk had ook besloten tot een grootse viering van 25ste jaardag van de staatkundige onafhankelijkheid van Suriname. De voorbereidingen van dit feest moesten echter worden afgebroken vanwege concurrerende initiatieven en mede daaruit voortvloeiende financieringsproblemen.

3.4.3 Bezoek Surinaamse Parlementariërs

In de maand december 2000 bracht een delegatie van Surinaamse parlementariërs een bezoek aan de Tweede Kamer.

Geplande activiteiten van het SIO in verband met de aanwezigheid van deze delegatie moesten door het plotselinge overlijden van delegatieleider Henk Arron worden geschrapt, alle voorbereidingen ten spijt.

3.4.4 Suriname Quo Vadis

Op 15 april 2000 is door het Surinaams Netwerk een conferentie georganiseerd met als thema de ontwikkelingsrelatie tussen Nederland en Suriname. Tot de deelnemers behoorden ook Surinaamse politici (Fred Derby, H. Ramdhani e.a., de Ambassadeur van Suriname, Evert Azimullah en een vertegenwoordiger van de Surinaamse vakbeweging.

Voor de overzichtelijkheid zijn de activiteiten van het SIO over de verslagperiode 2000 per cluster opnieuw weergegeven in bijlage 2.

3.5 Voorlichting

3.5.1 Algemeen

De Surinaamse achterban van het SIO, en meer in het algemeen, het publiek, wordt hoofdzakelijk via het SIO-bulletin voorgelicht. Daarnaast kan het SIO schriftelijk of telefonisch worden bereikt voor meer specifieke of individuele kwesties. Dit is vooral het geval als het gaat om de remigratieregeling, of vragen betreffende toelating en verblijf in Nederland.

3.5.1.1 SIO-bulletin

Het SIO-bulletin is in het jaar 2000 elf maal uitgekomen. Voor de daarin behandelde onderwerpen wordt verwezen naar de bijlage op pagina 26. Aan een aantal bijzondere onderwerpen zijn hele nummers van het SIO-bulletin gewijd. Deze onderwerpen betreffen de Wet BEU, de remigratieregeling, het MKB-convenant en de in het jaar 2000 gehouden verkiezingen in Suriname.

3.5.1.2 Overige voorlichtingsactiviteiten

Verder zijn een tweetal pogingen om gezamenlijk met overheidsdiensten voorlichtingsactiviteiten gestrand, vanwege de financiën, omdat de betreffende partners naderhand het benodigde geld niet konden of wilden opbrengen. Het ging hierbij om de remigratieregeling en de voorbereiding van de vreemdelingenwet 2000. In het laatste geval moet gemeld worden, dat het betreffende departementsonderdeel nog niet eens de moeite nam het SIO en de andere samenwerkingsverbanden in kennis te stellen van haar besluit om niet langer mee te doen.

3.6 Werkplan 2000 : niet gerealiseerde activiteiten

Het SIO heeft in het jaar 2000 veel werk moeten verzetten voor gezamenlijke activiteiten van de LOM-samenwerkingsverbanden. Naast het coördinerend voorzitterschap heeft het SIO veelal gefunctioneerd als inhoudelijke 'trekker' van diverse reacties op beleidsnota's en van gespreksnotities ten behoeve van de regering, o.a. mede doordat de ambtelijke secretaris door BSEM wegens disfunctioneren werd ontslagen.

Ook is in het jaar 2000 veel tijd en energie gestopt in de oprichting van een gezamenlijke beheerstichting BSEM en in het aangaan van een nieuw samenwerkingsconvenant. Dit bleek geen gemakkelijke opgave te zijn. De ambtelijke secretaris werd door BSEM ontslagen; er was sprake van verduistering van subsidiegelden door de penningmeester van BSEM; ook liep de uitvoering van het samenwerkingsconvenant zeer moeizaam.

Geconstateerd wordt dat het SIO in de loop van het jaar 2000 zich in het bijzonder heeft geconcentreerd op aspecten van de gezamenlijkheid van de LOM-samenwerkingsverbanden en de BSEM. De voorgenomen activiteiten ten behoeve van de achterban zijn hierdoor niet volledig gerealiseerd.

Te noemen zijn de expertmeetings met betrekking tot de arbeidsmarkt en de brede school. Het voorgenomen congres rond de viering van 25 jaar onafhankelijkheid van de Republiek Suriname en hieraan voorafgaande de drie miniconferenties voor ouderen, jongeren en vrouwen kon geen doorgang vinden, o.a. vanwege een ontoereikend budget. In de aanloop hiervan heeft het SIO wel kosten moeten maken. Uiteindelijk heeft het Surinaams Netwerk waarvan het SIO deel uitmaakt in de plaats van voornoemd congres een symposium georganiseerd met als titel "Suriname Quo Vadis".

4. VERANTWOORDING TAAKUREN SIO 2000

In dit hoofdstuk wordt het aantal gerealiseerde taakuren verantwoord per activiteitencluster. Uitsplitsing naar kleinere onderdelen en naar de individuele SIO-medewerkers blijft achterwege, omdat een dergelijke uitwerking niet consequent kan worden volgehouden. Er worden 9 clusters onderscheiden.

De in het voorgaande hoofdstuk beschreven activiteiten zijn niet in alle details beschreven, waardoor het mogelijk is dat in de opsomming van de taakuren deelactiviteiten worden vermeld, die elders in het verslag niet voor komen. Dit is met name het geval met betrekking tot het onderdeel voorlichting.

Zoals uit bijlage 3 blijkt zijn er over het jaar 2000 151,1 uren niet gerealiseerd. Dit hangt samen met o.a. het vertrek per 1 oktober 2000 van de directeur, . Hoewel sommige leden van het bestuur en overige bureaumedewerkers zoveel mogelijk "zijn" resterende taakuren hebben overgenomen konden de vermelde 151,1 niet worden gerealiseerd.

4.1 Begroting taakuren SIO jaar 2000

Werkuren SIO					
SV dagen	260				
Standaard werkuren	7,2				
Ziekteverzuim	4%				
Dienstverband		100%	105,56%	52,78%	84,44%
Werkuren per jaar		1872,00	1976,00	988,00	1580,70
Standaard vak. uren	af	170,00	170,00	89,70	143,50
Leeftijdsvrlof	af	21,60	21,60	11,40	12,20
Feestdagen	af	50,40	50,40	50,40	50,40
Ziekte	af	75,20	79,30	39,70	63,50
Netto per jaar		1554,80	1654,70	796,80	1311,10
Totaal					5317,40

4.2 Gerealiseerde aantal taakuren SIO jaar 2000

Gerealiseerde aantal taakuren per cluster

Cluster Onderwijs en Cultuur: 438 uren

- Onderwijsachterstandenbeleid POVO
- OALT-beleid
- Onderwijsmedewerkersoverleg
- Informeel overleg OCenW
- POVO
- Cultureel erfgoed

Cluster Arbeidsmarkt: 418 uren

- Wet Samen: evaluatie en klankbordgroep
- Projecten met Forum
- Notities Arbeidsmarkt en Minderheden
- Overleg: ARBVO/ CNV
- WAO

Cluster Minderhedenbeleid overige: 698 uren

- RIEM
- Nota Kansen krijgen, kansen pakken
- Doelgroepenbeleid
- Zelforganisaties
- Miljoennota
- Discriminatie en racisme
- Gezondheidszorg
- Vreemdelingenwet 2000
- Emancipatie vrouwen

Cluster Coördinatie LOM: 464 uren

- Routerend secretariaat SIO
- Directeurenoverleg en Besturenoverleg

4.3 Verslag roulerend voorzitterschap SIO (sept.- dec. 2000)

Naar aanleiding van het vertrek van de ambtelijke secretaris van BSEM eerste helft 2000 hebben de LOM-samenwerkingsverbanden met elkaar afgesproken het coördinerend secretariaat zoals die vóór de komst van de ambtelijke secretaris heeft gefunctioneerd weer in te voeren. Het SIO heeft in de periode september 2000 tot en met maart 2001 het roulerend voorzitterschap op zich genomen, en daarmee dus ook het coördinerend secretariaat van de LOM-samenwerkingsverbanden. De beleidsmedewerker van het SIO werd belast met de coördinatie van de LOM-activiteiten.

Onder voorzitterschap van het SIO zijn de volgende LOM-activiteiten gerealiseerd:

- De totstandkoming van de gespreksnotities inzake arbeidsmarktbeleid (a), interculturalisatie gezondheidszorg (b), WAO (c) en doelgroepenbeleid (d);
- Inzake interculturalisatie in de gezondheidszorg is er een ambtelijk vooroverleg en een LOM-bijeenkomst geweest met minister Borst van VWS;
- Ter voorbereiding van een LOM-overleg met staatssecretaris Hoogervorst van SZW in januari 2001 over allochtonen in de WAO heeft er een ambtelijk vooroverleg plaatsgevonden in december 2000;
- Op ambtelijk niveau heeft er over het MKB-convenant tweemaal overleg plaatsgevonden met SZW en twee maal met OCW;
- Ook is met betrekking tot het arbeidsmarktbeleid minderheden tweemaal een bijeenkomst geweest met ARBVO-Nederland;
- Twee persberichten heeft de LOM-samenwerkingsverbanden doen uitgaan, te weten een reactie op de Miljoenennota en een reactie naar aanleiding van uitlatingen van minister Jorritsma inzake WAO onder etnische minderheden;
- In verband met de bespreking van RIEM 2000 in de Tweede Kamer is er een gespreksnotitie opgesteld op basis waarvan de LOM-samenwerkingsverbanden gesprekken hebben gevoerd met de politieke partijen;
- Ook is er met betrekking tot de notitie van VWS over zelforganisaties 'met vereende kracht' gecorrespondeerd met de Tweede Kamer;
- Ten behoeve van de coördinatie zijn de besturen vijf maal bijeen geweest.
- Het besturenoverleg wordt voorbereid in het directeurenoverleg.

Bij alle bovengenoemde activiteiten was de beleidsmedewerker van het SIO zowel coördinerend, beleidsinhoudelijk als redactioneel betrokken.

In totaal werden 464 uren besteed aan het roulerend secretariaat, en is als volgt opgebouwd:

- Besturenoverleg incl. voorbereiding	40
- LOM-overleg incl. voorbereiding	16
- Ambtelijke overlegbijeenkomsten	80
- Gesprek Tweede Kamer incl. voorbereiding	40
- Administratieve ondersteuning LOM	100
- Studie, redigeren beleidsinhoudelijke stukken	188
	===== +
Totaal aantal taakuren	464

BIJLAGE 1

Gezamenlijke producties LOM-samenwerkingsverbanden 2000

Datum	Onderwerp	Gericht aan	SIO	SMT	IOT	LIZE	LOWM	OCAH	VOH	
8090300	Zwarte scholen	BZK								
150300	Gespreksnotitie Onderwijsachterstandenbeleid	OC&W en BZK								
059400	Arbeidsmarktbeleid (Kansen creëren)	BZK & SZW								
050400	Met vereende kracht	Commissie VWS								
270400	Wetsvoorstel verhoging strafmaat	BZK								
150500	uitwerkingsnotitie Onderwijskansen	OC&W en BZK								
310500	Reactie Eenheid in verscheidenheid	Commissie BZK								
100600	conferentie arbeid en zorg	SZW								
160600	Aan de slag met onderwijskansen	commissie								
050900	Met vereende kracht	Commissie VWS								
140900	Reacties vreemdelingenbesluit	Justitie								
150900	Reactie miljoenennota	Pers								
210900	Arbeidsmarktbeleid 2000-2003	Commissie SZW								
221100	RIEM	Commissie BZK								
221100	Communicatieplan Meedoen is winnen	Commissie BZK								
231000	Interculturalisatie gezondheidszorg	VWS								
271100	Uitspraak 'cultuurtje' WAO'ers	Mw. Jorritsma								
281100	Verzoek LOM over WAO	BZK en SZW								
181200	Gedachtebepaling doelgroepenbeleid	BZK								

BIJLAGE 2

ACTIVITEITENOVERZICHT VERSLAGJAAR 2000

Voor de volledigheid wordt hieronder een min of meer gedetailleerd overzicht van activiteiten gegeven naar onderwerp en soort.

LOM-overleggen

- Vreemdelingenwet 2000/mvv (gespreksnotitie en overleg)
- Onderwijsachterstandenbeleid (gespreksnotitie)
- Onderwijskansenscholen (gespreksnotitie en overleg)
- Arbeidsmarkt en minderheden (gespreksnotitie en overleg)
- Kabinetsreactie Raad voor de Volksgezondheid (gespreksnotitie en overleg)
- WAO onder allochtonen (gespreksnotitie)

Informele (LOM) overleggen

- Overleg Vrouwen uit Migrantengroepen SoZaWe (7x): OVM-jaarplan, Meerjaren emancipatiebeleidsnota, thema onderwijs, thema participatie en integratie
- OCenW (2x informeel LOM-overleg): o.a. kwaliteit (zwarte) scholen (po, vo), onderwijsachterstanden, OALT, arbeidsmarkt leerkrachten, nieuwe talen in voortgezet onderwijs,
- ARBVO Nederland (3x): SUWI, Wet Samen, Arbeidsmarkt minderheden, MKB-convenant
- POVO periodiek overleg (4x): brede scholen, onderwijsachterstanden, onderwijskansenscholen, basisvorming, voortgangsrapportage groeps-grootte, schooltijden
- CNV (2x overleg): WAO, AOW, Wet Samen, Arbeidsmarktbeleid
- Kapittel BZK: LOM-overleg koninklijke onderscheidingen
- Cultureel erfgoed (5x: informeel LOM-overleg, formeel LOM-overleg; vraaggesprek i.v.m. onderzoek door DOCA; Ronde Tafel Gesprek OCenW)
- Ramp Enschede (informeel overleg BZK)
- Zelforganisaties: RTG: ronde tafelgesprek met Staatssecretaris VWS, LOM-overleg; n.a.v. gespreksnotitie swvn over nota "Met vereende kracht" bijeenkomst met aantal Tweede Kamerleden.

Wet Samen

- Evaluatie Wet Samen, klankbordgroep (SIO namens de LOM bij totstandkoming evaluatierapport)
- Projecten met Forum (gesubsidieerde activiteiten met FORUM i.s.m. OCaN, SIO, IOT, SMT: projectvoorstellen opstellen, vergaderingen,

Platform Slavernijverleden

- Tijdbesteding SIO oprichting Platform (15 overlegbijeenkomsten)
- SIO permanente zetel Adviesraad Platform

Diversen

- Nieuwjaarsreceptie LOM (bijeenkomst)
- Conferentie alleenstaande Hindostaanse vrouwen (themadag)
- Onderwijsachterstandenbeleid (RTG van TK met deskundigen, TK AO)
- Wet BEU (briefwisselingen Nederlandse regering en Surinaamse Staat)
- Commissie Gelijke Behandeling (gespreksnotitie en congres)
- MKB-convenant (voorlichting en bijeenkomsten)
- Remigratiewet (SIO- bulletin, voorlichting radio en Weekkrant Suriname)
- Gemeenschappelijk werkplan SIO, SMT en IOT 2001 (overleg)
- Doelgroepennotitie (ongevraagd advies)
- Rapportage Integratie Etnische Minderheden (advies t.b.v. TK-overleg)
- Miljoenennota (persbericht)
- Begeleidingscommissie Huiselijk Geweld (haalbaarheidsonderzoek)
- Reactie SVR aan Cie. Gelijke Behandeling over evaluatie Wet Gelijke behandeling en congres
- Reactie SVR aan SoZaWe meerjarennota

Voorlichting

- Web-site SIO
- Huisstijl SIO
- SIO-bulletin
- Correspondentie
- Telefonische informatieverstrekking

Jongeren

- Werkgroep Jongerenraad SIO i.o. (3X)
- Nationale Jeugdraad i.o. (overleg)
- Congres Studiname (inzake MVV)

Vrouwen

- Bijeenkomst over thema Dagindeling (Bijlmer)
- Arbeid en zorg (LOM-studiedag)
- Studieweekend SVR

Surinaams Network

- Landelijke contactdag (achterbanbijeenkomst)
- Verkiezing Suriname (Special Weekkrant Suriname met aandacht voor o.a. Wet BEU en Remigratiewet)
- Bezoek Sur. Politici aan Nederland (Lachmon, Arron) i.h.k.v. 25 jaar *onafhankelijkheid* (bijeenkomst)
- Voorbereiding symposium 25 jaar *onafhankelijkheid* Suriname (viering *onafhankelijkheid* Suriname)
- Quo Vadis (bijeenkomst n.a.v. 25 jaar *onafhankelijkheid*)

BIJLAGE 3

JAARGANG 9, SIO BULLETIN: LIJST VAN BEHANDELDE ONDERWERPEN

JRG. 9, nummer 1, januari 2000

INHOUD:

- **SURINAAMSE STUDENTEN**
Verblijfstatus in het geding
- **ADVIESCOMMISSIE VREEMDELINGENZAKEN**
Terugsturen voor nieuwe mvv is niet altijd rechtmatig
- **BIJeenKOMST 'VARIATIE IN PARTICIPATIE'**
Surinaamse Vrouwenraad vindt onderzoek beperkt
- **PRESENTATIE 'INTEGRATIE LANGS MIJLPALEN...'**
Overzicht vijftien jaar Surinaams Inspraak Orgaan

JRG. 9, NUMMER 2, FEBRUARI 2000

INHOUD:

- **REMIGRATIEWET**
Eerste Algemene Maatregel van Bestuur is gepubliceerd
- **WIJZIGING VREEMDELINGENBELEID**
Voorstel staatssecretaris Cohen komt tegemoet aan Surinaamse studenten
- **TASKFORCE MINDERHEDEN EN ARBEIDSMARKT**
Grote hoeveelheid aanbevelingen in slotdocument

JRG. 9, NUMMER 3, MAART 2000

INHOUD:

- **WET BEPERKING EXPORT UITKERINGEN (BEU)**
Verdrag met Suriname na de verkiezingen?
- **ONDERWIJSACHTERSTAND**
Notitie staatssecretaris Adelmund mager: SIO vraagt spoedoverleg
- **DAGINDELING SURINAAMSE VROUWEN**
Siegmen Staphorst uit Suriname te gast

JRG. 9, NUMMER 4, APRIL 2000

INHOUD:

- **STRAFMAAT STRUCTURELE DISCRIMINATIE**
Voorstel verhoging geldboete en gevangenisstraf
- **COMMISSIE GELIJKE BEHANDELING**
Minder gevallen van discriminatie behandeld dan op basis van geslacht
- **EVALUATIE WET SAMEN**
Nauwelijks sprake van actieve naleving

JRG 9, NUMMER 5, MEI 2000

INHOUD:

- **VWS-NOTITIE 'MET VEREENDE KRACHT'**
Surinaamse landelijke organisaties gedupeerd
- **STRAFMAAT STRUCTURELE DISCRIMINATIE**
SIO eens met verhoging straffen
- **GELIJKE BEHANDELING**
Voorstellen tot wijziging Europese richtlijnen
- **HET MULTICULTURELE DRAMA**
Notitie SIO ten behoeve van Kamerdebat
- **KONINKLIJKE ONDERSCHIEDINGEN**
Weer meer lintjes voor Surinamers

JRG. 9, NUMMER 6, JUNI 2000

INHOUD:

- **CONVENANT KABINET, MKB-NEDERLAND EN ARBEIDSVOORZIENING**
Een baan in het Midden- en Kleinbedrijf
- **VOORTGANGSRAPPORTAGE INBURGERING**
Actiepunten ter verbetering
- **REMIGRATIE**
Meest gestelde vragen over de wet

JRG 9, NUMMERS 7/8, JULI/AUGUSTUS 2000

INHOUD:

- AAN DE SLAG MET ONDERWIJSKANSEN

- VAN VROUWENSTRIJD NAAR VANZELFSPREKENDHEID
Weinig aandacht in 'Meerjarennota emancipatiebeleid' voor etnische minderheden

- TUSSENSTAND 'KANSEN KRIJGEN, KANSEN PAKKEN'
Een momentopname

- LANDELIJKE CONTACTMIDDAG
Aandacht voor 25 jaar in Nederland

JRG. 9, NUMMER 9, SEPTEMBER 2000

INHOUD:

- CULTUREEL ERFGOED VAN MINDERHEDEN
Ontsluiting van cultureel erfgoed bij musea en andere culturele instellingen

- COMMUNICATIEPLAN INTEGRATIEBELEID
Evenwichtige beeldvorming over multiculturaliteit

- VIERDAAGSE SCHOOLWEEK
SIO wil liever meer onderwijsassistenten

- VERRUIMING MVV-VEREISTE
Verlengingsverzoek binnen zes maanden en voortgezette toelating

- EUROPESE RICHTLIJN ANTI-RACISME
Bewijslast van discriminatie bij werkgever

- ZELFORGANISATIES MINDERHEDEN
Conclusies onderzoeken uit hun verband gerukt

JRG. 9, NUMMER 10, OKTOBER 2000

INHOUD:

- **POSITIEVE BEELDVORMING SURINAAMSE VROUWEN: FICTIE OF WERKELIJKHEID**
Congres succesvol
- **ARBEIDSMARKT ETNISCHE MINDERHEDEN 2003**
Overheid als werkgever nog te vrijblijvend
- **INTERCULTURALISATIE VAN DE GEZONDHEIDSZORG**
Structurele tekorten in zorg voor allochtone patiënten
- **ALLOCHTONE CLIËNTEN EN GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORG**
Surinaamse cliënten vooral in intramurale zorg
- **NIEUWE DIRECTEUR MINDERHEDENBELEID**
BZK benoemt allochtone vrouw

JAARGANG 9, NUMMER 11, NOVEMBER 2000

INHOUD:

- **RAPPORTAGE INTEGRATIEBELEID ETNISCHE MINDERHEDEN**
Regering ziet lichte verbetering
- **INTEGRATIEMONITOR 2000**
Surinamers lijken tussenpositie in te nemen
- **BESPREKINGEN SURINAME – NEDERLAND**
Wet BEU: handhavingsverdrag te verwachten
- **MKB-MINDERHEDENCONVENANT**
Publiciteitscampagne etnische minderheden begonnen

JAARGANG 9 , NUMMER 12, DECEMBER 2000

INHOUD:

- **OVERLIJDEN HENCK ARRON**
Ontvangst Surinaams Netwerk afgeblazen
- **REACTIE SAMENWERKINGSVERBANDEN OP RIEM**
Minister Van Boxtel moet nu echt doorpakken
- **MEEDOEN IS WINNEN: COMMUNICATIEPLAN INTEGRATIEBELEID**
Mening SIO: plan schiet zijn doel voorbij

- REACTIE OP INTERCULTURALISATIE VAN DE GEZONDHEIDSZORG
Waardering van samenwerkingsverbanden positief

- AOW- EN ANW-VERZEKERING IN SURINAME
Aanmelden voortzetting verzekering nog tot 1 januari 2001 mogelijk

- WAO EN JORRITSMA
Schadelijke uitspraken over allochtone uitkeringsgerechtigden

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN
EN KONINKRIJKSRELATIES
INSPRAAK

23 JAN 2002

Order No. (11)
Afd. No. (11/131)
Afd. No. (11/131)

WERKPLAN 2002

STICHTING SURINAAMS INSPRAAK ORGAAN

SIO-WERKPLAN 2002

1. Algemene ontwikkelingen 2002

Met de komst van Tweede Kamerverkiezingen in mei 2002 wordt er een periode van twee (paarse) kabinetten afgesloten. Tijdens deze periodes heeft het kabinet zwaar ingezet op arbeid. Mede dankzij de gunstige economische situatie zijn er meer banen bij gekomen. Ook de allochtonen hebben kunnen profiteren van dit gunstige tij. Ondanks de groeiende werkgelegenheid onder allochtonen moet geconstateerd worden dat er ten opzichte van de autochtonen de relatieve achterstand nog steeds groot is. Mede als gevolg van de aanslagen in New York dd 11 september 2001 moet gevreesd worden voor een economische recessie in het jaar 2002.

Ook het onderwijs had de voortdurende belangstelling van het paarse kabinet. Ondanks de substantiële verbetering van de prestaties en schoolloopbanen van leerlingen uit etnische minderheden in de afgelopen tien jaar is tegelijkertijd gebleken dat op een groot aantal punten er nog steeds sprake is van aanzienlijke achterstand. In de Tweede Kamer heerste grote ontevredenheid over de effectiviteit van het onderwijsachterstandenbeleid. Uiteindelijk is de Tweede Kamer toch akkoord gegaan met het Onderwijskansenplan van de staatssecretaris van onderwijs, en werden er extra miljoenen ingezet voor de verbetering van het Nederlands onderwijssysteem. Komend jaar zal moeten blijken of het Onderwijskansenplan kans van slagen heeft.

Naar aanleiding van de terroristische aanslagen in New York dd 11 september 2001 vraagt het SIO zich af wat de consequenties voor het integratiebeleid zullen zijn met betrekking tot sociaal-structurele dimensie (onderwijs en arbeid), sociaal-culturele dimensie (culturele oriëntatie, acceptatie verschillende groepen), politiek-institutionele dimensie (politieke participatie, interculturalisatie instellingen)

Volgens CPB blijken de aanslagen in de VS een aantal structurele gevolgen te hebben voor de economie. Bedrijven zijn genoodzaakt hogere risico- en verzekeringspremies te betalen, wat ten koste gaat van de bedrijfsinvesteringen. Ook zijn de kosten voor beveiliging gestegen. Het investeringsklimaat lijkt op dit moment niet gunstig, met alle negatieve gevolgen voor de minderheidsgroepen op de arbeidsmarkt. Het CBP voorziet dat het nieuwe kabinet minder budgettaire ruimte ter beschikking heeft. Het begrotingsoverschot dient naar beneden bijgesteld te worden. Mede als gevolg van deze bijstelling naar beneden dienen de politieke partijen zich te beraden op nieuwe aflossingsdoelstelling, nieuwe beleidsprioriteiten of nieuwe bezuinigingen, en dienovereenkomstig hun verkiezingsprogramma's aan te passen.

In het bijzonder maakt het SIO zich zorgen over de sociaal-culturele dimensie van het integratiebeleid. Meer dan ooit maken de aanslagen in New York duidelijk dat er nog sprake is van een diepe kloof tussen de Islam en het Westen. De acceptatie en tolerantie jegens verschillende bevolkingsgroepen in Nederland lijkt tanende: moskeeën worden bestookt met brandbommen, ander symbolen van de Islam worden doelwit van vandalisme en racistische pamfletten worden verspreid. De hoop dat dit zou afnemen na de eerste uitbarsting van emoties is niet uitgekomen (Rapport Nederlandse antidiscriminatiebureaus t.b.v. Europees Observatorium tegen Racisme en Vreemdelingenhaat, november 2001).

Een valkuil bij de soms felle polemieken over de Islam en het Westen is dat andere minderheidsgroepen dan de moslims niet worden betrokken bij deze maatschappelijke discussie. Alle bevolkingsgroepen, niet-moslims en autochtonen inclusief, dienen hierbij ook bewust te worden betrokken. De komende jaren staan wij voor de grote uitdaging antwoorden te vinden op de tolerantievraagstukken van de multiculturele samenleving in Nederland.

2. Maatschappelijke positie van Surinamers in Nederland

In de rapportages over het integratiebeleid van etnische minderheidsgroepen komt telkens weer het algemene beeld naar voren dat Surinamers in Nederland het verhoudingsgewijs beter doen dan de overige grote doelgroepen (Turken, Marokkanen en Antillianen / Arubanen). Met name op het terrein van de arbeidsmarkt en het onderwijs worden substantiële verbeteringen geconstateerd. Ook de recent verschenen rapportage RIEM 2001 maakt gewag van deze progressie.

Maar de prestaties van Surinaamse leerlingen bij de Nederlandse taal blijven nog steeds achter bij die van de autochtone bevolking. Bij rekenen zijn de prestaties van autochtone leerlingen ook duidelijk beter dan die van de Surinaamse en overige allochtone leerlingen. De verdeling van Surinaamse leerlingen over de verschillende schooltypen verschillen anno 1999 nog maar weinig van die van de autochtone leerlingen. Zorgwekkend is het percentage voortijdig schoolverlaters onder de Surinaamse jongens (25%). Onder de Surinaamse meisjes is dit schooluitvalpercentage lager (15%). De arbeidsmarktparticipatie van Surinamers is anno 2000 gestegen tot 69%. Bij Surinaamse vrouwen heeft er een sterke stijging plaatsgevonden die nu groter is dan bij autochtone vrouwen. Momenteel bedraagt de werkloosheid onder Surinamers 9%. Met dit percentage zijn Surinamers nu drie keer zo vaak als autochtone Nederlanders werkloos.

Het SIO constateert met genoegen dat de maatschappelijke positie van Surinamers in Nederland langzaam aan het verbeteren is. Op zich is dit niet zo verwonderlijk als in ogenschouw wordt genomen het ontwikkelingsstadium van emancipatie en integratie waarin de Surinaamse gemeenschap zich nu in bevindt. In vergelijking met de overige grote doelgroepen kennen Surinamers een veel langere geschiedenis met Nederland en zitten zij dus in een wat vergevorderde stadium van integratie. Ondanks deze overwegend positieve ontwikkeling van Surinamers in Nederland is er volgens het SIO geen reden om het bestaande doelgroepenbeleid op te heffen. Het bestaande beleid zal eerder rekening moeten houden met de gedifferentieerdheid van doelgroepen.

Vertaald naar de Surinaamse doelgroep betekent dit dat er een beleid geformuleerd moet worden dat rekening houdt met hun specifieke problemen. Een overwegend positieve ontwikkeling van Surinamers in het onderwijs en de arbeidsmarkt zal ook positieve gevolgen moeten hebben voor onder andere een betere toegankelijkheid van voorzieningen, participatie in hoge(re) functies in bedrijven, overheid en andere maatschappelijke instellingen alsmede in de politieke en bestuurlijke participatie. Vooralsnog zijn deze gevolgen niet noemenswaardig.

3. Gezamenlijk werkplan LOM-samenwerkingsverbanden voor 2002

BSEM heeft inmiddels een gezamenlijk werkplan 2002 doen toekomen aan BZK. Ten behoeve van de uitvoering van dit werkplan is overeengekomen dat elk samenwerkingsverband circa 1000 uren beschikbaar zal stellen. Het SIO zal circa 1160 uren voor zijn rekening nemen.

4. SIO-activiteiten

Bij het opstellen van het activiteitenplan heeft het SIO de volgende uitgangspunten geformuleerd:

1. Uit onderzoeken wordt gesuggereerd dat de sociaal-economische positie van Surinamers in Nederland meer in overeenstemming raakt met de sociaal-economische positie van autochtonen. Het SIO stelt zich op het standpunt dat er wellicht sprake is van een lichte verbetering. Tegelijkertijd moet het SIO evenwel constateren dat er nog geen sprake kan zijn van een stabiele ontwikkeling in de sociaal-economische positie van Surinamers in Nederland. In tijden van economische recessie is gebleken dat allochtonen vaak aan het kortste eind hebben getrokken (zoals in de jaren '86-'87 is aangetoond). Naar het zich laat aanzien zal in 2002 opnieuw sprake zijn van een economische recessie.
2. De rijksoverheid zet gemeenten meer en meer in een positie om een integratiebeleid op maat te formuleren en/of uit te voeren. Om adequaat op deze decentralisatietendens te reageren is monitoring van het op lokaal niveau gevoerde integratiebeleid een vereiste. Meer investeren in een adequate antenne- en signaalfunctie op lokaal niveau is derhalve noodzakelijk.
3. Het overheidsbeleid benadrukt het belang van de rol van zelforganisaties. Van hen wordt verwacht dat zij zich actief inzetten in het emancipatie- en integratieproces van hun doelgroepen.
4. De representativiteit van het SIO zal worden geëvalueerd en zondig worden bijgesteld en/of aangevuld. Dit zoals is aanbevolen in het rapport "Evaluatie van het Landelijk Overleg Minderheden" van Van de Bunt (Amsterdam, 17 oktober 2001).

A. Conferenties

In 2002 zal het SIO drie conferenties organiseren voor drie bijzondere categorieën Surinamers, te weten de ouderen, vrouwen en jongeren. De resultaten van deze conferenties zullen vervolgens worden besproken in een vierde, landelijke conferentie.

Doel van de conferenties is het in kaart brengen van de positie van de doelgroepen zoals gepercipieerd door de bovengenoemde categorieën aan de hand van inleidingen, beschouwingen en discussie over o.a. kwantitatieve en kwalitatieve analyses en onderzoeksresultaten.

Het doel van de algemene conferentie is o.a. op basis van de conferenties een notitie opstellen ten behoeve van het integratiebeleid Surinamers in Nederland.

Tijdsplanning conferenties: 1° helft jaar 2002 / Taakuren: 456

Tijdsplanning algemene conferentie: 2° helft jaar 2002 / Taakuren: 190

B. Netwerkontwikkeling

- Mobilisatie

In 2002 zal het SIO zich richten op het versterken van onze georganiseerde Surinaamse achterban. Het doel is enerzijds het bevorderen van de onderlinge communicatie, en indien daartoe aanleiding is het organiseren van bijeenkomsten.

Anderzijds is het doel gericht op het verder activeren van de signaal- en antennefunctie op zowel landelijk als lokaal niveau opdat er ook sprake kan zijn van een goede representativiteit van het SIO (zie o.a. het advies van Van de Bunt "Evaluatie van het Landelijk Overleg Minderheden, Amsterdam, oktober 2001).

Tijdsplanning: lopend over het jaar 2002 / Taakuren: 200 uren

- Activiteiten Surinaams Netwerk:

In het Surinaams Netwerk participeren naast het SIO drie Surinaamse steunfunctie-organisaties te weten KROSBE (Rotterdam), SRS (Den Haag) en SSA (Amsterdam). Het doel van het Surinaams Netwerk is informatie-uitwisseling over onderwerpen die direct of indirect de Surinaamse gemeenschap betreffen, en vergroting van het Surinaams draagvlak in Nederland.

In 2002 zullen de volgende activiteiten worden ondernomen:

- Periodiek overleg Surinaams Netwerk : doel is onderlinge afstemming van gezamenlijke activiteiten. Taakuren: 32 uren
- landelijk contactdag: Thema en informeel netwerken. Tijdsplanning: eind juni/begin juli 2002 / Taakuren 38 uren;
- politieke participatie met het oog op de gemeentelijke - en Tweede Kamer verkiezingen: doel is meer bekendheid geven aan Surinaamse politici, bevordering van actief en passief kiesrecht. Tijdsplanning: februari, maart, april en mei / Taakuren: 76 uren;
- Bezoek Europees Parlement te Straatsburg. Tijdsplanning 1^e of 2^e kwartaal / Taakuren: 50 uren
- Politieke participatie: Provinciale Staten en Europees Parlement. Tijdsplanning : 4^e kwartaal 2002 / Taakuren : 50 uren

C. Interculturalisatie maatschappelijk middenveld

Met ingang van het jaar 2002 zal het SIO jaarlijks een hoofdthema kiezen. Voor het jaar 2000 streeft het SIO er naar dat interculturalisatie zijn beslag krijgt in het maatschappelijk middenveld. Hiertoe zal een plan de campagne worden opgesteld. Er zal eerst een inventarisatie worden gemaakt van instellingen die zullen worden benaderd. Hierbij wordt in eerste instantie gedacht aan een inventarisatie van (landelijke) instellingen die op betekenisvolle wijze een bijdrage kan leveren aan verbetering van de maatschappelijke positie van allochtonen in Nederland, zoals de vakbeweging, koepelorganisaties in het onderwijsveld, woningcorporaties, consumentenorganisaties, etc. Doel van dit overleg is deze organisaties stimuleren om te interculturaliseren.

Tijdsplanning: lopend jaar 2002 / Taakuren: 300

D. Landelijk Platform Slavernijverleden

Evenals voorgaande jaren neemt het SIO als adviserend orgaan deel aan de bijeenkomsten van het Landelijk Platform Slavernijverleden. Het statisch document zal in 2002 naar alle waarschijnlijkheid op 1 juli 2002 een feit worden in het Oosterpark van Amsterdam. Daarnaast zal meer concrete vorm gegeven moeten worden aan het dynamisch monument.

Tijdsplanning: lopend jaar 2002 / Taakuren: 50 uren.

E. Voorlichting

De redactie en lay-out van de SIO-bulletins en SIO-specials worden onder de loep genomen. De vergroting van de aantrekkelijkheid en de nieuws waarde van het SIO-Bulletin voor een breder publiek zal hierbij centraal staan. Ook zal de website van het SIO in dit kader moeten worden geactualiseerd..

Tijdsplanning: lopend jaar 2002 / Taakuren: 1000 uren.

F. Overige SIO-activiteiten:

- Surinaamse Vrouwenraad (SVR); periodieke vergadering
- Surinaamse Jongerenraad i.o.; periodieke vergadering

Middels de Surinaamse Vrouwenraad en de Surinaamse Jongerenraad heeft het SIO de mogelijkheid hen te consulteren over zaken die hen direct of indirect regarderen.

Taakuren: 100 uren

G. Overige extra SIO-activiteiten in het kader van gezamenlijke LOM-activiteiten:

- Expertmeeting OALT onder doelgroep Surinamers
- Expertmeeting Ouderen met het oog op beleidsnota ouderenbeleid

Doel van een expertmeeting is een standpuntbepaling van het SIO middels consultatie van deskundigen en/of achterban terzake bovengenoemde beleidsvoorstellen.

Tijdsplanning: 1° en 3° kwartaal 2002 / Taakuren: 35 uren

H. Organisatie

Hieronder vallen o.a.: documentatie, administratie, beheer, werkplan SIO/werkplan LOM, bestuursactiviteiten, externe overleggen,

Taakuren: 1430 uren

I. Externe deskundigen

In de afgelopen jaren heeft het SIO veelvuldig gebruik kunnen maken van externe deskundigen. Deze deskundigen hebben geheel vrijwillig hun diensten aangeboden aan het SIO, waardoor de consultatie van deskundigen niet op het SIO-budget heeft gedrukt.

Voor 2002 zal het SIO circa 200 uren begroten.

5. Begroting taakuren SIO jaar 2002

Werkuren SIO 2002					
				ature	
SV dagen	261				
Standaard werkuren	7,2				
Ziekteverzuim	4%				
Dienstverband		100%	105,56%	50,00%	84,44%
Werkuren per jaar		1879,2	1983,7	939,6	1586,8
Standaard vak. Uren	Af	170,0	170,0	85,0	143,5
Leeftijdsverlof	Af	188,0	21,6	7,2	12,2
Feestdagen	Af	50,4	50,4	25,2	42,6
Ziekte	Af	75,2	79,3	37,6	63,5
Netto per jaar		1395,6	1662,4	784,6	1325,0
Totaal					5167,6

BEGROTING JAAR 2002

INKOMSTEN

- Subsidie Ministerie van Binnenlandse Zaken	fl. 583.612,05
- Bijzondere baten (rente, etc.)	- 3.000,00
<hr/>	
Totale inkomsten	fl. 586.612,05

UITGAVEN

I. Personeelskosten (inclusief soc.lasten, pensioenpremie, premie Z.W. etc.)

- Directeur	schaal 46	100%	fl. 112.113,72
- Beleidsmedewerker	schaal 40	105,5%	- 106.745,84
- Beleidsmedewerker/			
- Voorlichter/PR	schaal 36	50,00%	- 47.721,52
- Secretariaatsmede- werker	schaal 23	42,22%	- 29.794,67
	schaal 27	42,22%	- 32.812,91
<hr/>			
Subtotaal			fl. 329.188,66

II. Apparaatskosten

- Huur, kantoorruimte	fl. 36.000,00
- Faciliteren BSEM (beveiliging, huur gezamenlijke ruimte, verzekering, gas, water, elektriciteit)	p.m.
- Kantoorbenodigheden en drukwerk	- 5.000,00
- Porti en vrachtkosten	- 12.000,00
- Telefoon- en Telefaxkosten	- 7.500,00
- Abonnementen en contributies	- 3.500,00
- Diverse bureau- en huishoudelijke kosten	- 4.000,00
- Accountantskosten	- 7.500,00
- Kosten adm. dienstverlening door derden	- 7.200,00
- Kosten Loonadministratie	- 1.500,00
- Telefoonverbodiging personeel	- 1.000,00
- Reiskosten personeel	- 13.000,00
- Bestuurskosten	- 30.000,00
- Consultatie externe deskundigen	- 5.000,00
- Vergader- en representatiekosten	- 4.000,00
- Kosten vakliteratuur en documentatie	- 3.500,00
- Assuranties/Schoonmaak	- 5.000,00
- Huurverhoging	p.m
- Afschrijving	p.m
<hr/>	
Subtotaal	fl. 145.700,00

III. Activiteitenkosten

A. Gezamenlijke activiteiten met andere samenwerkingsverbanden:

Voor de uitvoering van de in het activiteitenplan geplande activiteiten is de personele inzet van het SIO begroot op minimaal 1160 uren. Voor nadere specificatie wordt verwezen naar het gezamenlijk werkplan LOM-samenwerkingsverbanden voor 2002.

B. Eigen activiteiten SIO:

Voor de uitvoering van de in het activiteitenplan geplande eigen activiteiten is de personele inzet van het SIO maximaal 4042 uren.

1. Activiteiten en projecten Surinaamse gemeenschap:

- Conferentie Jongeren	fl. 10.000,00
- Conferentie Ouderen	- 10.000,00
- Conferentie Vrouwen	- 10.000,00
- Landelijk congres Surinaamse doelgroepen	- 15.000,00
- Ondersteuning Landelijk Platform Nationaal Monument Slavernijverleden	- 1.000,00
- Bezoek Europees Parlement Straatsburg	- 10.023,39

2. Informatieverwerking/consultatie achterban:

- Expertmeeting OALT	fl. 2500,00
- Expertmeeting Ouderen inzake beleidsnota Ouderen	- 2500,00
- Sociale kaart/bijeenkomsten zelforganisaties	- 5000,00
- Surinaamse Jongerenraad	- 4500,00
- Surinaamse Vrouwenraad	- 6200,00

3. Informatieverstrekking:

- publicatie SIO-bulletin en specials	- 10.000,00
- website SIO	- 5.000,00

4. Activiteiten Surinaams Network:

- Landelijk contactdag	fl. 5000,00
- Politieke participatie	- 15.000,00

Subtotaal fl. 111.723,39

REKAPITULATIE

- Totale inkomsten		fl. 586.612,05
		=====
- Personeelskosten	fl. 329.188,66	
- Apparaatskosten	- 145.700,00	
- Activiteitenkosten	- 111.723,39	

Totaal fl. 586.612,05
=====

Utrecht, November 2001

FINANCIEEL VERSLAG 2000 VAN
STICHTING SURINAAMS INSpraakORGAAN (S.I.O.)
UTRECHT

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN
EN KONINKRIJKSRELATIES

23 JAN 2002

Onders: *C/m*
Agenda: *2002/54504*
RAPPEL *ivA*

INHOUDSOPGAVE

PAGINA

A ACCOUNTANTSRAPPORT

1	Opdracht	2
2	Accountantsverklaring	2
3	Algemeen	3

B JAARREKENING

4	Balans per 31 december 2000	6
5	Rekening van baten en lasten 2000	8
6	Grondslagen van waardering en resultaatbepaling	9
7	Toelichting op de balans per 31 december 2000	11
8	Toelichting op de rekening van baten en lasten over 2000	16

C BIJLAGEN

11	Overzicht van de materiële vaste activa	23
----	---	----

H. Oost

Federatie-belastingadviseur

Accountant-administratieconsulent

www.hoostadv.nl

Hoost & Partners, van Goyenkade 61
1172 GA, Amsterdam
Telefoon (020) 6294 4000
Telefax (020) 6294 4000

Bladzijde 2 van 4

Joseph Hoost, lid OIA
VAK NO. 000171
Telefoon (020) 6294 4000

ADM 05/90 Licentie
Oorlogsrekening 2.000
Rekening 40 63 73 21 7

Stichting Surinaams Insprakorgaan (S.I.O.)
Mulliebaan 13
3581 CB Utrecht

Utrecht, 26 november 2001

1 OPDRACHT

Geachte relatie,

Ingevolge de ons verstrekte opdracht tot het controleren van de jaarrekening van de vennootschap brengen wij hiernede rapport uit inzake de jaarrekening 2000.

2 ACCOUNTANTSVERKLARING

Opdracht

Wij hebben de in dit verslag opgenomen jaarrekening 2000 van Stichting Surinaams Insprakorgaan (S.I.O.) te Utrecht gecontroleerd. De jaarrekening is opgesteld onder verantwoordelijkheid van de leiding van de stichting. Het is onze verantwoordelijkheid een accountantsverklaring inzake de jaarrekening te verstrekken.

Werkzaamheden

Onze controle is verricht overeenkomstig in Nederland algemeen aanvaarde richtlijnen met betrekking tot controle-opdrachten. Volgens deze richtlijnen dient onze controle zodanig te worden gepland en uitgevoerd, dat een redelijke mate van zekerheid wordt verkregen dat de jaarrekening geen onjuistheden van materieel belang bevat. Een controle omvat onder meer een onderzoek door middel van deelvragenstellingen van informatie ter onderbouwing van de bedragen en de toelichtingen in de jaarrekening. Tevens omvat een controle een beoordeling van de grondslagen voor financiële verslaggeving die bij het opmaken van de jaarrekening zijn toegepast en van belangrijke schattingen die de leiding van de stichting daarbij heeft gemaakt, alsmede een evaluatie van het algehele beeld van de jaarrekening. Wij zijn van mening dat onze controle een deugdelijke grondslag vormt voor ons oordeel.

Oordeel

Wij zijn van oordeel dat de jaarrekening een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen op 31 december 2000 ad f 850,- en van het resultaat over 2000 ad f 9.065,- en in overeenstemming is met in Nederland algemeen aanvaarde grondslagen voor financiële verslaggeving en voldoet aan de wettelijke bepalingen inzake de jaarrekening zoals opgenomen in Titel 9 BW2. De aanwijzingen die de Minister in de Regeling subsidiëring samenwerkingsverbanden en gezamenlijke rechtspersoon afdelingen van 16 september 1999 heeft gegeven met betrekking tot de controle op de naleving van de subsidievoorwaarden en de subsidievoorschriften Wet overleg minderhedenbeleid zijn in acht genomen.

3 ALGEMEEN

3.1 Doel van de stichting

De Stichting stelt zich ten doel:

Het gevraagd en ongevraagd uitbrengen van advies aan de regering over alle aspecten van het regeringsbeleid en/of de totstandkoming daarvan, die van belang zijn, althans in de meest ruime zin van betekenis zijn, voor de in Nederland verblijvende personen van surinaamse afkomst.

In het bijzonder stelt de stichting zich daarbij ten doel advies te geven aan de regering over:

- a. de totstandkoming en uitvoering van het minderhedenbeleid ten aanzien van de in Nederland verblijvende personen van surinaamse afkomst;
- b. de positie van deze Surinamers op de deelterreinen van het maatschappelijk leven zoals huisvesting, onderwijs, werkgelegenheid, volksgezondheid, welzijn, religie, rechtspositie, sport, kunst en cultuur;
- c. de bijzondere positie van deze Surinamers behorende tot een bepaalde doelgroep zoals vrouwen, jongeren en ouderen;
- d. voorts zal de stichting voorlichting en informatie verschaffen aan overheidsinstanties, particuliere organisaties, het bedrijfsleven, de Surinamers in Nederland en de overige Nederlandse bevolking over vraagstukken die verband houden met het welzijn van de Surinamers in Nederland en over de onderwerpen waarover het Surinaams Inspraakorgaan de regering adviseert.

3.2 Diversen

Tot bespreking en/of het verstrekken van nadere toelichtingen verklaren wij ons gaarne bereid. Vertrouwende u hiermee van dienst te zijn geweest, verblijven wij,

hoogachtend,
Accountantskantoor Oost

H. Oost AA

JAARREKENING

4 BALANS PER 31 DECEMBER 2000

ACTIVA

	31-12-2000		31-12-1999	
	<i>f</i>	<i>f</i>	<i>f</i>	<i>f</i>
VASTE ACTIVA				
Materiële vaste activa				
Inventaris		41.705		56.949
VLOTTENDE ACTIVA				
Vorderingen				
Belastingen en premies sociale verzekeringen	10.772		6.137	
Overige vorderingen	0		3.060	
Overlopende activa	1.152		6.319	
Liquide middelen		11.924		15.516
		158.572		215.236
		212.201		287.701

5 REKENING VAN BATEN EN LASTEN 2000

	2000		1999	
	f	%	f	%
Rijksbijdragen	555.821	100,0	583.633	100,0
Besteding specifieke rijksbijdragen	-	-	(53.812)	(9,2)
	<u>555.821</u>	<u>100,1</u>	<u>529.821</u>	<u>90,8</u>
Lonen en salarissen	262.710	47,3	270.776	46,4
Sociale lasten	27.314	4,9	29.606	5,1
Pensioenlasten	12.444	2,2	10.898	1,9
Afschrijvingen	15.244	2,7	3.466	0,6
Vrijval doelsubsidie afschrijving	(7.622)	(1,4)	(560)	(0,1)
Overige personeelskosten	16.285	2,9	15.039	2,6
Huisvestingskosten	34.194	6,2	49.887	8,5
Kantoorkosten	27.532	5,0	33.088	5,7
Algemene kosten	32.072	5,8	31.431	5,4
Kosten bestuur	26.196	4,7	14.711	2,5
Kosten activiteiten	100.387	18,1	78.966	13,5
Som der kosten	<u>(546.756)</u>	<u>(98,4)</u>	<u>(537.308)</u>	<u>(92,1)</u>
Bedrijfsresultaat	<u>9.065</u>	<u>1,7</u>	<u>(7.487)</u>	<u>(1,3)</u>
Financieel resultaat	-	-	12.090	2,1
Resultaat uit gewone bedrijfsuitoefening	<u>9.065</u>	<u>1,7</u>	<u>4.603</u>	<u>0,8</u>
Buitengewone baten	-	-	8.769	1,5
Resultaat	<u><u>9.065</u></u>	<u><u>1,7</u></u>	<u><u>13.372</u></u>	<u><u>2,3</u></u>

6 GRONDSLAGEN VAN WAARDERING EN RESULTAATBEPALING

WAARDERINGSGRONDSLAGEN VOOR DE BALANS

Materiële vaste activa

De materiële vaste activa zijn gewaardeerd tegen de verkrijgings- of vervaardigingsprijs onder aftrek van de geaccumuleerde afschrijvingen. De afschrijvingen zijn gebaseerd op de verwachte economische levensduur en worden lineair berekend.

Afschrijving

Actief	Afschrijving: percentage
Inventaris	20./ 33,3

Vorderingen

De vorderingen zijn gewaardeerd tegen nominale waarde.

Voorzieningen

De voorzieningen worden tegen nominale waarde opgenomen.

Overige activa en passiva

Alle overige posten in de balans worden gewaardeerd tegen nominale waarde.

GRONDSLAGEN VOOR DE RESULTAATBEPALING

Algemeen

Als resultaat is bepaald, het verschil tussen opbrengstwaarde van de rijksbijdragen en overige opbrengsten en de bedrijfs- en de overige lasten over het jaar waarop zij betrekking hebben, tenzij anders is vermeld.

Rijksbijdragen

Onder rijksbijdragen wordt verstaan de in het verslagjaar van het rijk de stichting toekomende bedragen.

Bedrijfskosten

De kosten worden bepaald met inachtneming van de hiervoor reeds vermelde grondslagen van waardering en toegerekend aan het verslagjaar waarop zij betrekking hebben. Winsten worden verantwoord in het jaar waarin de goederen zijn geleverd c.q. de diensten zijn verricht. Verliezen worden in aanmerking genomen in het jaar waarin deze voorzienbaar zijn.

Afschrijvingen

De afschrijvingen op de materiële vaste activa worden berekend door middel van vaste percentages van de verkrijgingsprijzen op basis van de verwachte economische levensduur.

Financieel resultaat

De rentebaten betreffen de op de verslagperiode betrekking hebbende rente-opbrengsten van uitstaande deposito's.

7 TOELICHTING OP DE BALANS PER 31 DECEMBER 2000

VASTE ACTIVA

Materiële vaste activa, zie bijlage

		<u>Inventaris</u>
<u>Boekwaarde per 1 januari 2000</u>		<u>f</u>
Aanschaffingswaarde		65.409
Cumulatieve afschrijving		(8.460)
		<u>56.949</u>
<u>Mutaties</u>		
Afschrijvingen		<u>(15.244)</u>
<u>Boekwaarde per 31 december 2000</u>		
Aanschaffingswaarde		65.409
Cumulatieve afschrijving		(23.704)
		<u>41.705</u>

VLOTTENDE ACTIVA

Vorderingen

	<u>31-12-2000</u>	<u>31-12-1999</u>
Belastingen en premies sociale verzekeringen	<u>f</u>	<u>f</u>
Bedrijfsvereniging/Pensioenfonds	<u>10.772</u>	<u>6.137</u>
Bedrijfsvereniging/Pensioenfonds		
Bedrijfsvereniging/Pensioenfonds berekend	<u>10.772</u>	<u>6.137</u>
Overige vorderingen		
Te veel betaald	<u>0</u>	<u>3.060</u>

Jaarrekening (vervolg)
 bij het accountantsverslag van 26 november 2001
 Stichting Surinaams Inpraakorgaan (S.I.O.) te Utrecht

Overlopende activa

Overige vorderingen	0	4.500
Algemene kosten	627	210
Te vorderen rente	525	1.609
	<u>1.152</u>	<u>6.319</u>

	<u>31-12-2000</u>	<u>31-12-1999</u>
	<i>f</i>	<i>f</i>
Liquide middelen		
ABN AMRO Bank, rekening-courant	14.625	35.303
Rabobank, rekening-courant	20.411	937
Postbank	107.301	21.732
ABN AMRO Bank, oudememersdeposito	1.333	142.773
ABN AMRO Bank, bestuurrekening	14.902	14.491
	<u>158.572</u>	<u>215.236</u>

Jaarrekening
 bij het accountantsverslag van 26 november 2001
 Stichting Surinaams Inpraakorgaan (S.I.O.) te Utrecht

	31-12-2000	31-12-1999
EIGEN VERMOGEN	<i>f</i>	<i>f</i>
Exploitatie-overschotten	850	(8.218)

Overige reserves

De bestemming van het resultaat is reeds in de balans ultimo 2000 verwerkt.

	2000	1999
	<i>f</i>	<i>f</i>
Stand per 1 januari	(8.215)	(21.590)
Bij: uit resultaat	9.065	13.372
Stand per 31 december	850	(8.218)

VOORZIENINGEN

	31-12-2000	31-12-1999
Overige voorzieningen	<i>f</i>	<i>f</i>
Doel subsidie van 50% van de investering in kantoorinventaris	16.392	24.014

	2000	1999
<u>Doel subsidie vrijval gelijk de afschrijving op dat kantoorinventaris</u>	<i>f</i>	<i>f</i>
Stand per 1 januari	24.014	0
Doel subsidie	0	27.694
Onttrekking = Afschrijvingsvergoeding	(7.622)	(560)
Vergoeding voor telefoon	0	(3.120)
Stand per 31 december	16.392	24.014

KORTLOPENDE SCHULDEN

	31-12-2000	31-12-1999
Belastingen en premies sociale verzekeringen	<i>f</i>	<i>f</i>
Loonheffing	4.977	8.670
Loonheffing		
Loonheffing laatste periode	4.977	8.670

Jaarrekening
 bij het accountantsverslag van 26 november 2001
 Stichting Surinaams Inspraakorgaan (S.I.O.) te Utrecht

	<u>31-12-2000</u>	<u>31-12-1999</u>
Overige schulden	<i>f</i>	<i>f</i>
Rijkssubsidie Ministerie van Binnenlandse Zaken	<u>53.769</u>	<u>74.769</u>
	<u>53.769</u>	<u>74.769</u>
<u>Rijkssubsidie Ministerie van Binnenlandse Zaken</u>		
Stand per 1 januari	74.769	59.538
Terug te betalen op bestuurskostenvergoeding: kosten bestuur i.v.m. aantal	<u>0</u>	<u>24.000</u>
	74.769	83.538
Verrekening/betaling	<u>(21.000)</u>	<u>(8.769)</u>
Stand per 31 december	<u>53.769</u>	<u>74.769</u>

Jaarrekening
 bij het accountantsverslag van 26 november 2001
 Stichting Surinaams Inspraakorgaan (S.I.O.) te Utrecht

	31-12-2000	31-12-1999
	<i>f</i>	<i>f</i>
Overlopende passiva en te betalen posten		
Nog te betalen posten 1998	3.518	0
Nog te betalen posten 1999	35.548	0
Nog te betalen posten 2000	77.686	0
Vakantiegeld/vakantiedagen	13.500	13.500
Accountantskosten	0	154
Reiskosten bestuur	0	3.000
Kosten vrouwen activiteiten	0	5.243
Porti	0	4.063
Rekening-courant S. Rambocus	5.961	1.694
Huur	0	41.000
Gas, water, elektra	0	3.500
Lektuur	0	2.041
Vrijwilligers	0	1.200
Landelijke activiteiten	0	14.631
Advertenties	0	264
Representatiekosten	0	155
Reis- en verblijfkosten	0	358
Juridisch advieswerk	0	4.000
S.I.O. bulletin	0	2.898
Inventaris	0	907
Alkoopsom huurverplichting oude huurpand	0	22.000
Contributies en abonnementen	0	1.269
Kantoorbenodigdheden	0	2.143
Telefoon	0	7.239
Financiële administratiekosten	0	7.000
Schoonmaakkosten	0	8.000
Gemeentelijke belastingen	0	1.218
Diverse kosten	0	312
Accountantskosten transitoria	0	7.500
Te betalen kosten via BSEM	0	22.036
Verhuiskosten	0	738
Voorlichtingsmateriaal	0	10.403
	<u>136.213</u>	<u>188.466</u>

8 TOELICHTING OP DE WINST- EN VERLIESREKENING OVER 2000

	2000	1999
	f	f
Rijksbijdragen		
Bassissubsidie	534.821	322.535
Grootte subsidie niet meer in 2000	0	90.000
Bestuurskostenvergoeding niet meer in 2000 dan gemaximeerd op 5%	0	39.000
Jongeren- en vrouwensubsidie niet meer in 2000	0	60.000
Loonbijstelling	21.000	23.286
Terug te betalen op bestuurskostenvergoeding in verband met aantal	0	(24.000)
Verhuiskosten/inrichtingsubsidie	0	31.812
Subsidie verkiezingen Europarlement	0	10.000
Subsidie i.v.m. afkoop huurcontract	0	22.000
Subsidie landelijke verkiezingen	0	9.000
	<u>555.821</u>	<u>583.633</u>
Besteding specifieke subsidies		
Verhuiskosten	0	4.118
Aankoop kantoorinventaris zie specificatie	0	27.694
Afkoop huurcontract	0	22.000
	<u>0</u>	<u>53.812</u>
Besteding verhuizing van vijf samenwerkingsverbanden		
KPMG onderzoekskosten	0	50.101
Juridisch advieskosten	0	2.804
Arbeidshygiene advieskosten	0	479
Vergaderkosten	0	2.500
Fax- en telefoonkosten	0	500
Administratiekosten	0	1.000
Overige kosten	0	5.124
Notariskosten	0	11.412
Door betaling aan BSEM	0	350.000
Subsidie in totaal	0	(423.920)
	<u>0</u>	<u>0</u>
Lonen en salarissen		
Bruto loon	90.276	86.646
Bruto loon	39.438	38.005
Bruto loon tot 30-09-2000	78.038	92.501
Transporteren	<u>207.752</u>	<u>217.152</u>

Jaarrekening
 bij het accountantsverslag van 26 november 2001
 Stichting Surinaams Inpraakorgaan (S.I.O.) te Utrecht

	<u>2000</u>	<u>1999</u>
	<i>f</i>	<i>f</i>
Transport	207.752	217.152
Bruto loon	50.061	48.442
Overhevelings toeslag	4.897	5.182
	<u>262.710</u>	<u>270.776</u>
Sociale lasten		
Bedrijfsvereniging	27.314	29.689
Bedrijfsvereniging vorig jaar	0	(83)
	<u>27.314</u>	<u>29.606</u>
Pensioenlasten		
Pensioenlasten	12.444	10.039
Pensioenlasten vorig jaar	0	859
	<u>12.444</u>	<u>10.898</u>
Afschrijvingen		
Materiële vaste activa	<u>15.244</u>	<u>3.466</u>
Materiële vaste activa		
Inventaris	<u>15.244</u>	<u>3.466</u>
Vrijval doelsubsidie voor afschrijving kantoorinventaris		
Vrijval doelsubsidie voor afschrijving kantoorinventaris	<u>(7.622)</u>	<u>(560)</u>
Overige bedrijfskosten		
Overige personeelskosten		
Reis- en verblijfkosten	491	900
Reiskostenvergoedingen	12.646	12.028
Loonheffing spaarloon	311	311
Overige personeelskosten	2.837	1.800
	<u>16.285</u>	<u>15.039</u>

Jaarrekening
 bij het accountantsverslag van 26 november 2001
 Stichting Surinaams Inspraakorgaan (S.I.O.) te Utrecht.

	2000	1999
	<i>f</i>	<i>f</i>
<i>Huisvestingskosten</i>		
Huur	30.746	33.000
Gas, water en elektra	0	3.500
Schoonmaakkosten	0	4.773
Bewakingskosten	0	614
Huur Maliebaan vanaf november 1999	0	8.000
Overige huisvestingskosten	3.448	0
	<u>34.194</u>	<u>49.887</u>
<i>Kantoorkosten</i>		
Kantoorbehoeften	8.281	7.061
Onderhoud inventaris	581	0
Telefoon	7.770	8.892
Porti	8.188	12.271
Overige kantoorkosten	2.712	4.864
	<u>27.532</u>	<u>33.088</u>
<i>Algemene kosten</i>		
Accountantskosten	8.084	8.027
Administratiekosten lonen	933	893
Advieskosten	0	4.000
Verzekeringen	494	791
Contributies & abonnementen	1.840	3.647
Kosten vrijwilligers	0	1.350
Diverse lasten	8.831	0
Advertenties	509	0
Onderhoud inventaris	0	1.184
Kosten betalingsverkeer	598	0
Administratiekosten	7.000	7.000
Representatiekosten algemeen	3.783	3.781
Overige algemene kosten	0	758
	<u>32.072</u>	<u>31.431</u>
<i>Kosten bestuur</i>		
Reiskosten bestuur, deskundigen	8.455	10.410
Vakatiegelden bestuur	15.000	0
Vergaderkosten bestuur	2.741	3.401
Telefoonkosten bestuur	0	900
	<u>26.196</u>	<u>14.711</u>

Jaarrekening
 bij het accountantsverslag van 26 november 2001
 Stichting Surinaams Inspraakorgaan (S.I.O.) te Utrecht

	2000	1999
	<i>f</i>	<i>f</i>
<i>Kosten activiteiten</i>		
S.I.O. - bulletin	6.099	7.235
Overig voorlichtingsmateriaal	2.225	12.214
Vrouwen activiteiten	20.332	13.727
Landelijke activiteiten	70.872	39.193
Kosten LAO-secretariaat	0	312
Doorverkoopopbrengsten etc.	0	(833)
Jongeren activiteiten	859	6.868
Ouderen activiteiten	0	250
	100.387	78.966
 Financieel resultaat		
Rentebaten en soortgelijke opbrengsten	0	12.090
 Rentebaten en soortgelijke opbrengsten		
Rente deposito - bankkosten	0	12.090
 Buitengewoon resultaat		
<i>Buitengewone baten</i>		
Vrijval terugbetalingsverplichting Ministerie 1997	0	8.769

Stichting Surinaams Insprakegeen (S.I.O.)

2000

AKT. NR.	OMSCHRIJVING 1	OMSCHRIJVING 2	AANSCH. DATUM	AFS. MET.	AFS. PERC. - BEDRAG	TIJD	AANSCHAF WAARDE	REST- WAARDE	AANGESPR. VERV. RES	BEGIN BALANS	INVESTE -RING	DES. INV.	AFSCHR.	EIND BALANS
							f	f	f	f	f	f	f	f
10	INVENTARIS					12								
100001	5 Computers EP PC	P-111	02/11/1999			12	16415,00			15959,00			5472,00	10487,00
100002	1 HP Laser printer	4050	02/11/1999			12	3049,00			2964,00			1016,00	1948,00
100003	2 HP Laser printer	1100	02/11/1999			12	1927,00			1873,00			642,00	1231,00
100004	Software/modem etc.		02/11/1999			12	5609,00			5453,00			1870,00	3583,00
100005	Kantoormeubilair		01/12/1999			12	22148,00			21779,00			4430,00	17349,00
100006	Scheidingswanden		20/10/1999			12	9071,00			8920,00			1814,00	7106,00
10	Totaal INVENTARIS					12	58219,00			56948,00			15244,00	41704,00
	EIND TOTAAL						58219,00			56948,00			15244,00	41704,00

Het bestuur van de Stichting Surinaams
Inspraakorgaan
Maliebaan 13
3581 CB Utrecht

Onderwerp
Subsidievaststelling 2000

Datum
27 mei 2002

Ons kenmerk
CIM2002/54504

Onderdeel
DCIM

Inlichtingen

T (070) 426 8501
F (070) 426 7838

Uw kenmerk

Blad
1 van 2

Aantal bijlagen

Bezoekadres
Schieddoekshaven 200
2511 EZ Den Haag

Postadres
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

Geachte bestuur,

Op basis van de Regeling subsidiëring samenwerkingsverbanden en gezamenlijke rechtspersoon (de Regeling), heeft u voor het jaar 2000 subsidievoorschotten ontvangen. Met uw brief d.d. 29 januari 2002 (kenmerk 012/0058/SR-EL) heeft u mij ten behoeve van de vaststelling van de definitieve subsidie over het jaar 2000 uw financiële jaarverslag en uw inhoudelijk jaarverslag doen toekomen.

Vooraf.

Door middel van mijn brieven van respectievelijk 7 januari 2000, kenmerk CIM99/92366 en 14 december 2000, kenmerk CIM2000/102054 is uw voorlopige subsidie voor het jaar 2000 vastgesteld op fl. 555.821,-. Het laatstgenoemde bedrag is als volgt opgebouwd:

Basissubsidie fl. 534.821,- en loonbijstelling fl. 21.000,-.

De subsidievaststelling.

In gevolge artikel 9, lid 5, van de Regeling is het maximaal beschikbare subsidiabele bedrag voor bestuurskosten in het jaar 2000 fl. 48.134,-. In uw financiële verantwoording over het jaar 2000 (pagina 18) is voor gemaakte bestuurskosten een bedrag van fl. 26.196,- opgevoerd. Daarmee blijft u binnen het vastgestelde maximum.

De subsidiabele uitgaven over het jaar 2000 stel ik als volgt vast

Ontvangen subsidie	fl. 555.821,-
Subsidiabele uitgaven	fl. 546.756,-
Batig saldo	fl. 9.065,-

Datum
27 mei 2002

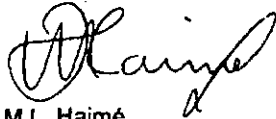
Ons kenmerk
CIM2002/54504

Blad
2 van 2

Het totaal van de subsidiabele uitgaven (rekening van baten en lasten, pagina 8) bedraagt fl. 546.756,—. Aangezien de verleende subsidie fl. 555.821,— bedraagt ontstaat een batig saldo van fl. 9.065,—. Dit laatste bedrag kan overeenkomstig artikel 15 van de Regeling aan de Algemene Reserve worden toegevoegd tot een maximum van fl.50.000,— van deze reserve.

Op grond van de Regeling stel ik uw definitieve subsidie voor het jaar 2000 vast op fl. 555.821,—.

Hoogachtend,
DE MINISTER VOOR GROTE STEDEN- EN INTEGRATIEBELEID,
Voor deze,
De directeur Coördinatie Integratiebeleid Minderheden,

M.L. Haimé

Op grond van de Algemene wet bestuursrecht en met inachtneming van de bepalingen van deze wet, kan degene wiens belang rechtstreeks bij dit besluit is betrokken, binnen zes weken nadat het besluit is verzonden of uitgereikt daartegen een bezwaarschrift indienen bij de Minister voor Grote Steden- en Integratiebeleid (Postbus 20011, 2500 ES Den Haag)

Stichting Sunnaams Inpraakorgaan

voor de Sunnaamse Gemeenschap in Nederland

Minibank 13 0 3691 03 direct 0 79 079 239 81 14 0 Fax 079 - 239 36 36

afst. best.
overst. ind. v.

Ministerie van Justitie
DGI/AV/DCIM/H4/BZK
t.a.v. mw. Mr. M.L. Haima
Postbus 20301
2500 EH-Den Haag

Datum : 18 november 2002
Kenmerk 011/0050/SR-EHI
Betreft : jaarrekening 2001

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN
INGEKOMEN
25 NOV 2002
CIM 2002/97757
Onderdeel:
Agenda:
RAPPEL NA

Geachte mw. Haima,

Hierbij heb ik de eer u de jaarrekening en het jaarverslag van het Sunnaams Inpraak Orgaan over het jaar 2001 aan te bieden.
Ingesloten gaan u een drietal exemplaren van elk der stukken toe.
Voor de late indiening bied ik u mijn excuses aan.

Hoogachtend.

S. Rambocus/voorzitter

**FINANCIËEL VERSLAG 2001 VAN
STICHTING SURINAAMS INSpraakORGaan (S.I.O.)
UTRECHT**

INHOUDSOPGAVE

PAGINA

A ACCOUNTANTSRAPPORT

1	Opdracht	2
2	Accountantsverklaring	2
3	Algemeen	2
4	Resultaatvergelijking	5

B JAARREKENING

5	Balans per 31 december 2001	8
6	Rekening van baten en lasten 2001	10
7	Grondslagen van waardering en resultaatbepaling	11
8	Toelichting op de balans per 31 december 2001	12
9	Toelichting op de winst- en verliesrekening over 2001	17

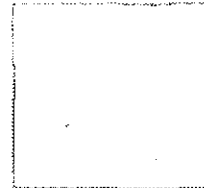
H. Oost

Federatie-belastingadviseur

Accountant-administratieconsulent

Stichting Surinaams
Inspraakorgaan (S.I.O.)
Maliemoen 13
3581 CB Utrecht
T 043 200 1200
F 043 200 1201
E s.i.o.@suriname.nl

Stichting Surinaams Inspraakorgaan (S.I.O.)
Maliemoen 13
3581 CB Utrecht

Utrecht, 31 oktober 2002

1 ODRACHT

Geachte relatie,

Ingevolge de ons verstrekte opdracht tot het controleren van de jaarrekening van de vennootschap brengen wij hiermede rapport uit inzake de jaarrekening 2001.

2 ACCOUNTANTSVERKLARING

Opdracht

Wij hebben de in dit verslag opgenomen jaarrekening 2001 van Stichting Surinaams Inspraakorgaan (S.I.O.) te Utrecht gecontroleerd. De jaarrekening is opgesteld onder verantwoordelijkheid van de leiding van de stichting. Het is onze verantwoordelijkheid een accountantsverklaring inzake de jaarrekening te verstrekken.

Werkzaamheden

Onze controle is verricht overeenkomstig in Nederland algemeen aanvaarde richtlijnen met betrekking tot controle-opdrachten. Volgens deze richtlijnen dient onze controle zodanig te worden gepland en uitgevoerd, dat een redelijke mate van zekerheid wordt verkregen dat de jaarrekening geen onjuistheden van materieel belang bevat. Een controle omvat onder meer een onderzoek door middel van deelvormingen van informatie ter onderbouwing van de bedragen en de toelichtingen in de jaarrekening. Tevens omvat een controle een beoordeling van de grondslagen voor financiële verslaggeving die bij het opmaken van de jaarrekening zijn toegepast en van belangrijke schattingen die de leiding van de stichting daarbij heeft gemaakt, alsmede een evaluatie van het algehele beeld van de jaarrekening. Wij zijn van mening dat onze controle een deugdelijke grondslag vormt voor ons oordeel.

Oordeel

Wij zijn van oordeel dat de jaarrekening een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen op 31 december 2001 ad € 22.689 en van het resultaat over 2001 ad € 22.305 en in overeenstemming is met in Nederland algemeen aanvaarde grondslagen voor financiële verslaggeving en voldoet aan de wettelijke bepalingen inzake de jaarrekening zoals opgenomen in Titel 9 BW2. De aanwijzingen die de Minister in de Regeling subsidiëring samenwerkingsverbanden en gezamenlijke rechtspersoon minderheden van 16 september 1999 heeft gegeven met betrekking tot de controle op de naleving van de subsidievoorwaarden en de subsidievoorschriften Wet overleg minderhedenbeleid zijn in acht genomen.

3 ALGEMEEN

3.1 Doel van de stichting

De Stichting stelt zich ten doel:

Het gevraagd en ongevraagd uitbrengen van advies aan de regering over alle aspecten van het regeringsbeleid en/of de totstandkoming daarvan, die van belang zijn, althans in de meest ruime zin van betekenis zijn, voor de in Nederland verblijvende personen van surinaamse afkomst.

In het bijzonder stelt de stichting zich daarbij ten doel advies te geven aan de regering over:

- a. de totstandkoming en uitvoering van het minderhedenbeleid ten aanzien van de in Nederland verblijvende personen van surinaamse afkomst;
- b. de positie van deze Surinamers op de deelterreinen van het maatschappelijk leven zoals huisvesting, onderwijs, werkgelegenheid, volksgezondheid, welzijn, religie, rechtspositie, sport, kunst en cultuur;
- c. de bijzondere positie van deze Surinamers behorende tot een bepaalde doelgroep zoals vrouwen, jongeren en ouderen;
- d. voorts zal de stichting voorlichting en informatie verschaffen aan overheidsinstanties, particuliere organisaties, het bedrijfsleven, de Surinamers in Nederland en de overige Nederlandse bevolking over vraagstukken die verband houden met het welzijn van de Surinamers in Nederland en over de onderwerpen waarover het Surinaams Inspraakorgaan de regering adviseert.

3.2 Diversen

Tot bespreking en/of het verstrekken van nadere toelichtingen verklaren wij ons gaarne bereid. Vertrouwende u hiermee van dienst te zijn geweest, verblijven wij,

hoogachtend
Accountantskantoor Oost

H. Oost AA

4 RESULTAATVERGELIJKING

Het resultaat is in 2001 gestegen met € 18.191 van € 4.114 in 2000 tot € 22.305 in 2001. De toename kan als volgt worden gespecificeerd :

	2001		2000	
	€	%	€	%
Subsidie opbrengsten	273.831	100,0	252.220	100,0
Activiteitenkosten	(7.833)	(2,9)	(45.552)	(18,1)
Marge	265.998	97,1	206.668	81,9
Personelekosten (personele kosten)	148.727	54,3	144.642	57,3
Afschrijvingen (apparaatskosten)	6.917	2,5	6.917	2,7
Afschrijvingsvergoeding (apparaatskosten)	(3.459)	(1,3)	(3.459)	(1,4)
Overige bedrijfskosten (apparaatskosten)	40.881	14,9	54.183	21,5
Som der bedrijfskosten	(193.066)	(70,4)	(202.283)	(80,1)
Bedrijfsresultaat	72.932	26,7	4.385	1,8
Financieel resultaat	520	0,2	(271)	(0,1)
Resultaat uit gewone	73.452	26,9	4.114	1,7
Buitengewone lasten (terug te betalen subsidie)	(51.147)	(18,7)	0	-
Resultaat	22.305	8,2	4.114	1,7

4.1 Resultaatanalyse

	2001	
	€	€
<i>Factoren waardoor het resultaat toeneemt:</i>		
Hogere subsidie - activiteitenkosten	59.330	
Afname overige bedrijfskosten	13.302	
Toename financieel resultaat	791	
		<u>73.423</u>
<i>Factoren waardoor het resultaat afneemt:</i>		
Toename personeelskosten	(4.085)	
Afname buitengewoon resultaat (terug te betalen subsidie)	(51.147)	
		<u>(55.232)</u>
Per saldo ontstaat een toename van het resultaat		<u><u>18.191</u></u>

J A A R R E K E N I N G

5 BALANS PER 31 DECEMBER 2001

ACTIVA

	31-12-2001		31-12-2000	
	€	€	€	€
VASTE ACTIVA				
Materiële vaste activa				
Inventaris		12.008		18.925
VLOTTENDE ACTIVA				
Vorderingen				
Belastingen en premies sociale verzekeringen	6.029		4.888	
Overige vorderingen	18.134		0	
Overlopende activa	0		523	
Liquide middelen		24.163		5.411
		137.880		71.957
		174.051		96.293

Jaarrekening
 bij het accountantsverslag van 31 oktober 2002
 Stichting Surinaams Inspraakorgaan (S.I.O.) te Utrecht

PASSIVA

	31-12-2001		31-12-2000	
	€	€	€	€
EIGEN VERMOGEN				
Algemene reserve (Exploitatie-saldo)		22.691		386
VOORZIENINGEN				
Overige voorzieningen		3.979		7.438
KORTLOPENDE SCHULDEN				
Belastingen en premies sociale verzekeringen	7.388		2.258	
Overige schulden	51.146		24.400	
Overlopende passiva	88.847		61.811	
		147.381		88.469
		174.051		96.293

6 REKENING VAN BATEN EN LASTEN 2001

	2001		2000	
	€	%	€	%
Subsidie opbrengsten	273.831	100,0	252.220	100,0
Activiteitenkosten	(7.833)	(2,9)	(45.552)	(18,1)
	<u>265.998</u>	<u>97,1</u>	<u>206.668</u>	<u>82,0</u>
Lonen en salarissen	124.169	45,3	119.212	47,3
Sociale lasten	11.869	4,3	12.394	4,9
Pensioenlasten	4.856	1,8	5.647	2,2
Overige personeelskosten	7.833	2,9	7.389	2,9
Afschrijvingen	6.917	2,5	6.917	2,7
Vrijval bestemmingsgift afschrijving	(3.459)	(1,3)	(3.459)	(1,4)
Huisvestingskosten	18.444	6,7	15.517	6,2
Kantoorkosten	9.873	3,6	12.495	5,0
Algemene kosten	4.333	1,6	14.283	5,7
Kosten bestuur	8.231	3,0	11.888	4,7
Som der kosten	<u>(193.066)</u>	<u>(70,4)</u>	<u>(202.283)</u>	<u>(80,2)</u>
Bedrijfsresultaat	72.932	26,7	4.385	1,8
Financieel resultaat	520	0,2	(271)	(0,1)
Resultaat voor buitengewone lasten	<u>73.452</u>	<u>26,9</u>	<u>4.114</u>	<u>1,7</u>
Buitengewone lasten (terugbetalingsverplichting)	(51.147)	(18,7)	-	-
Resultaat	<u>22.305</u>	<u>8,2</u>	<u>4.114</u>	<u>1,7</u>

7 GRONDSLAGEN VAN WAARDERING EN RESULTAATBEPALING

WAARDERINGSGRONDSLAGEN VOOR DE BALANS

Materiële vaste activa

De materiële vaste activa zijn gewaardeerd tegen de verkrijgings- of vervaardigingsprijs onder aftrek van de geaccumuleerde afschrijvingen. De afschrijvingen zijn gebaseerd op de verwachte economische levensduur en worden lineair berekend.

Afschrijving

<u>Actief</u>	<u>Afschrijving</u> <u>percentage</u>
	%
Inventaris	20 / 33,3

Vorderingen

De vorderingen zijn gewaardeerd tegen nominale waarde.

Voorzieningen

De voorzieningen worden tegen nominale waarde opgenomen.

Overige activa en passiva

Alle overige posten in de balans worden gewaardeerd tegen nominale waarde.

GRONDSLAGEN VOOR DE RESULTAATBEPALING

Algemeen

Als resultaat is bepaald, het verschil tussen opbrengstwaarde van de rijksbijdragen en overige opbrengsten en de bedrijfs- en de overige lasten over het jaar waarop zij betrekking hebben, tenzij anders is vermeld.

Rijksbijdragen

Onder rijksbijdragen wordt verstaan de in het verslagjaar van het rijk de stichting toekomende bedragen.

Afschrijvingen

De afschrijvingen op de materiële vaste activa worden berekend door middel van vaste percentages van de verkrijgingsprijzen op basis van de verwachte economische levensduur.

Financieel resultaat

De rentebaten betreffen de op de verslagperiode betrekking hebbende rente-opbrengsten van uitstaande deposito's.

8 TOELICHTING OP DE BALANS PER 31 DECEMBER 2001

VASTE ACTIVA

Materiële vaste activa, zie bijlage

	Inventaris
<u>Boekwaarde per 1 januari 2001</u>	€
Aanschaffingswaarde	26.419
Cumulatieve afschrijving	(7.494)
	18.925
<u>Mutaties</u>	
Afschrijvingen	(6.917)
<u>Boekwaarde per 31 december 2001</u>	
Aanschaffingswaarde	26.419
Cumulatieve afschrijving	(14.411)
	12.008

VLOTTENDE ACTIVA

Vorderingen

	31-12-2001	31-12-2000
	€	€
Belastingen en premies sociale verzekeringen		
Bedrijfsvereniging/Pensioenfonds	6.029	4.888
Bedrijfsvereniging/Pensioenfonds		
Bedrijfsvereniging/Pensioenfonds berekend	6.029	4.888
Overige vorderingen		
Diverse doorbelastingen en overige kleine vorderingen	18.134	0

Jaarrekening (vervolg)
 bij het accountantsverslag van 31 oktober 2002
 Stichting Surinaams Inspraakorgaan (S.I.O.) te Utrecht

Overlopende activa

Algemene kosten	0	285
Te vorderen rente	0	238
	0	523
	0	523

Liquide middelen

	31-12-2001	31-12-2000
	€	€
ABN AMRO Bank, rekening-courant	14.032	6.637
Rabobank, rekening-courant	4.804	9.262
Postbank	111.459	48.691
ABN AMRO Bank, ondernemersdeposito	619	605
ABN AMRO Bank, bestuurspaarrekening	6.966	6.762
	137.880	71.957
	137.880	71.957

Jaarrekening
bij het accountantsverslag van 31 oktober 2002
Stichting Surinaams Inspraakorgaan (S.I.O.) te Utrecht

	31-12-2001	31-12-2000
	€	€
EIGEN VERMOGEN		
Exploitatie-overschotten	22.689	386
Euro afronding	2	0
	<u>22.691</u>	<u>386</u>

Algemene reserve

De bestemming van het resultaat is reeds in de balans ultimo 2001 verwerkt.

	2001	2000
	€	€
Stand per 1 januari	386	(3.728)
Bij: uit resultaat	22.303	4.114
Stand per 31 december (gemaximaliseerd op f 50.000./ Euro 22.689.)	<u>22.689</u>	<u>386</u>

VOORZIENINGEN

	31-12-2001	31-12-2000
	€	€
Overige voorzieningen		
Bestemmingsgift voor kantoorinventaris	<u>3.979</u>	<u>7.438</u>

Bestemmingsgift vrijval gelijk de afschrijving op dat kantoorinventaris

	2001	2000
	€	€
Bestemmingsgift in totaal	10.897	10.897
Bestemmingsgift ontvangsi	0	0
Onttrekking = Afschrijvingsvergoeding boekjaar	(3.459)	(3.459)
Reeds afgeboekt in oude jaar	(3.459)	0
Stand per 31 december	<u>3.979</u>	<u>7.438</u>

KORTLOPENDE SCHULDEN

	31-12-2001	31-12-2000
	€	€
Belastingen en premies sociale verzekeringen		
Loonheffing	3.368	2.258
Transporteren	<u>3.368</u>	<u>2.258</u>

Jaarrekening
 bij het accountantsverslag van 31 oktober 2002
 Stichting Surinaams Inspraakorgaan (S.I.O.) te Utrecht

	31-12-2001	31-12-2000
	€	€
Transport	3.368	2.258
Pensioenfonds	4.020	0
	7.388	2.258
Loonheffing		
Loonheffing laatste periode	3.368	2.258
Overige schulden		
Rijkssubsidie Ministerie van Binnenlandse Zaken	51.146	24.400
	51.146	24.400
<u>Rijkssubsidie Ministerie van Binnenlandse Zaken</u>		
Stand per 1 januari	24.399	33.929
Terugbetalingsverplichting boekjaar	51.147	0
	75.546	33.929
Betaling in boekjaar	(24.227)	(9.529)
Afboeking saldo oude jaren	(173)	0
Stand per 31 december	51.146	24.400

Jaarrekening
bij het accountantsverslag van 31 oktober 2002
Stichting Surinaams Inspraakorgaan (S.I.O.) te Utrecht

	<u>31-12-2001</u>	<u>31-12-2000</u>
	€	€
Overlopende passiva en te betalen posten		
Nog te betalen posten 1998	908	1.596
Nog te betalen posten 1999	11.186	16.131
Nog te betalen posten 2000	9.688	35.253
Nog te betalen posten 2001	46.841	0
Rekening-courant S. Rambocus	3.510	2.705
Lom secretariaatskosten nog te betalen	10.588	0
Vakantiegeld/vakantiedagen	6.126	6.126
	<u>88.847</u>	<u>61.811</u>

9 TOELICHTING OP DE WINST- EN VERLIESREKENING OVER 2001

	<u>2001</u>	<u>2000</u>
	€	€
Rijkshbijdragen		
Bassissubsidie	242.691	242.691
Loonbijstelling	12.611	9.529
Lom secretariaat vergoeding boekjaar	7.941	0
Lom secretariaat vergoeding vorig boekjaar	10.588	0
	<u>273.831</u>	<u>252.220</u>
Activiteiten kosten		
S.I.O.-bulletin	2.628	2.767
Overig voorlichtingsmateriaal	579	322
Vrouwenactiviteiten	908	9.226
Landelijke activiteiten	1.415	32.160
Jongeren activiteiten	0	390
Voorlichting	2.303	687
	<u>7.833</u>	<u>45.552</u>
Lonen en salarissen		
Lom secretariaat vergoeding nog te betalen	10.588	0
Extra beloning personeel nog te betalen	4.538	0
Bruto loon	43.670	40.965
Bruto loon tot 14-11-2001	19.040	17.896
Bruto loon tot 30-09-2000	0	35.412
Bruto loon	24.369	22.717
Bruto loon vanaf 01-03-2001	21.964	0
Overhevelingstoeslag in 2001 in bruto loon	0	2.222
	<u>124.169</u>	<u>119.212</u>
Sociale lasten		
Bedrijfsvereniging	<u>11.869</u>	<u>12.394</u>
Pensioenlasten		
Pensioenlasten	<u>4.856</u>	<u>5.647</u>

Jaarrekening
 bij het accountantsverslag van 31 oktober 2002
 Stichting Surinaams Inspraakorgaan (S.I.O.) te Utrecht

Overige personeelskosten

Kilometervergoedingen	3.450	0
Reiskostenvergoedingen	3.064	5.738
Reis- en verblijfskosten	708	223
Loonheffing spaarloon	203	141
Overige personeelskosten	408	1.287
	<u>7.833</u>	<u>7.389</u>

Afschrijvingen

	2001	2000
	€	€
Materiële vaste activa	<u>6.917</u>	<u>6.917</u>

Materiële vaste activa

Kantoorinventaris	<u>6.917</u>	<u>6.917</u>
-------------------	--------------	--------------

Vrijval bestemmingsgift voor afschrijving kantoorinventaris

Vrijval bestemmingsgift voor afschrijving kantoorinventaris	<u>(3.459)</u>	<u>(3.459)</u>
---	----------------	----------------

Overige bedrijfskosten

Huisvestingskosten

Huur	13.935	13.952
Overige huisvestingskosten	4.509	1.565
	<u>18.444</u>	<u>15.517</u>

Kantoorkosten

Kantoorbehoeften	4.932	3.758
Onderhoud inventaris	149	264
Telefoon	2.076	3.526
Porti	1.989	3.716
Overige kantoorkosten	727	1.231
	<u>9.873</u>	<u>12.495</u>

Jaarrekening
 bij het accountantsverslag van 31 oktober 2002
 Stichting Surinaams Inspraakorgaan (S.I.O.) te Utrecht

	2001	2000
	€	€
Algemene kosten		
Accountantskosten	3.851	3.668
Administratiekosten lonen	423	423
Advieskosten	724	0
Verzekeringen	269	224
Contributies & abonnementen	604	835
Advertenties	375	231
Administratiekosten boekhouding	3.176	3.176
Representatiekosten algemeen	323	1.717
Overige algemene kosten in 2001 vrijval gereserveerde kosten oude jaren	(5.412)	4.009
	<u>4.333</u>	<u>14.283</u>
Kosten bestuur		
Reiskosten bestuur, deskundigen	5.218	3.837
Vakatiegelden bestuur	9.529	6.807
Vergaderkosten bestuur	291	1.244
Vrijval gereserveerde kosten bestuur, oude jaar	(6.807)	0
	<u>8.231</u>	<u>11.888</u>
Financieel resultaat		
Rentebaten en soortgelijke opbrengsten	<u>520</u>	<u>(271)</u>
Rentebaten en soortgelijke opbrengsten		
Rente deposito - bankkosten	<u>520</u>	<u>(271)</u>
Buitengewoon resultaat		
Buitengewone lasten		
Te restitueren subsidie overschot	<u>(51.147)</u>	<u>0</u>

S.I.O. / 2001 / 31 OKTOBER 2002

WAARDEVERLOOP VASTE ACTIVA

aktívum nummer	omschrijving	datum van aanschaf	afs. meth.	afs. % / bedrag	fakt	aanschaf- waarde	rest- waarde	verv.res / boekwinst	begin boekjaar	inves- tingen	desinves- tingen	afschrij- vingen	ende boekjaar
						€	€	€	€	€	€	€	€
10	INVENTARIS												
100001	5 Computers EP PC P-111	02/11/1999			12	7448.80			4758.79			2483.09	2275.71
100002	1 HP Laser printer 4050	02/11/1999			12	1383.58			883.86			481.04	422.92
100003	2 HP Laser printer 1100	02/11/1999			12	874.43			558.80			291.33	267.28
100004	Software/modem etc.	02/11/1999			12	2545.25			1625.89			848.57	777.33
100005	Kantoormeubilair	01/12/1999			12	10050.32			7872.83			2010.25	5882.39
100006	Scheidingswanden	20/10/1999			12	4118.24			3224.58			822.70	2401.86
10	<u>totaal INVENTARIS</u>					<u>26418.62</u>			<u>18924.43</u>			<u>6916.98</u>	<u>12007.49</u>
	eind totaal					<u>26418.62</u>			<u>18924.43</u>			<u>6916.98</u>	<u>12007.49</u>

01/54601
cruci mbid ind min

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN INGEKOMEN
25 NOV 2002
CIN 2002/97757
Onderwerp: Agenda: MARCEL NA

Surinaams Inspraak Orgaan
Jaarverslag 2001

November 2002

INHOUDSOPGAVE

1.	VOORWOORD	1
2.	HET SURINAAMS INSPRAAK ORGAAN	3
	2.1 Algemeen	3
	2.1.1 Doelstelling	3
	2.1.2 Taken	3
	2.1.3 Organisatie	3
	2.2 Samenwerking binnen het LOM	4
	2.3 Samenwerking binnen het Surinaams Netwerk	4
3.	ACTIVITEITEN VAN HET SURINAAMS INSPRAAK ORGAAN	5
	3.1 LOM-activiteiten	5
	3.1.1 Onderwijs en Cultuur	5
	3.1.2 Arbeidsmarkt	5
	3.1.3 Wet Samen	6
	3.1.4 Overig regeringsbeleid etnische minderheden	6
	3.1.5 Politieke participatie	6
	3.2 Samenwerking met LOM-partners	6
	3.2.1 BSEM	6
	3.2.2 Inhoudelijke samenwerking	7
	3.2.3 Evaluatie LOM	7
	3.3 Activiteiten door of voor bijzondere categorieën Surinamers	7
	3.3.1 Vrouwen	7
	3.3.1.1 Conferentie Arbeid en Zorg	7
	3.3.1.2 Overleg Vrouwen uit Minderheidsgroepen	7
	3.3.1.3 Surinaamse Vrouwenraad (SVR)	7
	3.3.2 Jongeren	8
	3.3.3 Ouderen	8
	3.4 Voortlichting	8
	3.5 Activiteiten binnen het Surinaams Netwerk	9
	3.5.1 Landelijk contactdag	9
	3.5.2 Onderwijscongres	9
4.	NIET GEREALISEERDE ACTIVITEITEN SIO-WERKPLAN 2001	10
5.	VERANTWOORDING TAAKUREN SIO 2001	11
	5.1 Begroting taakuren SIO 2001	11
	5.2 Gerealiseerde aantal taakuren SIO 2001	11
	5.3 Verslag roulerend voorzitterschap SIO	13
	BIJLAGE 1	14

1. VOORWOORD

Voor u ligt het jaarverslag 2001 van het Surinaams Inspraak Orgaan. Een beschouwing in vogelvlucht laat zien dat zich zowel positieve als negatieve ontwikkelingen hebben voorgedaan, waarvan enkele ingrijpend.

De uitvoering van het integratiebeleid is min of meer gestaag verlopen, maar uit rapportages blijkt dat er nog veel ruimte voor verbetering bestaat. Vermeldenswaard is de beleidsmatige koppeling die de minister van Integratie en het Grote Steden Beleid heeft gemaakt tussen het immigratiebeleid en het integratiebeleid. Daardoor is voldaan aan een essentiële voorwaarde voor een sluitende aanpak van de integratie. De verdere ontwikkeling van het beleid kan niet spectaculair worden genoemd. Bovendien bleek de regering geen weerwoord te hebben op het verslechterende klimaat waarin de integratie moest worden gerealiseerd. Integendeel, het SIO is van mening dat de regering in toenemende mate zich heeft laten intimideren door de golf van xenofobie die vooral na 11 september over de Nederlandse samenleving heen is gespoeld.

De fatale datum van 11 september 2001 heeft zich onuitwisbaar gegrift in de herinnering van de samenleving en de gevolgen daarvan werken nog steeds door. De aanval op de "Twin Towers" heeft niet alleen aan het internationale terrorisme, maar ook aan de xenofobie een nieuwe dimensie gegeven. De islam is letterlijk en figuurlijk in één klap tot de meest schadelijke godsdienst gebombardeerd. Aanhangers van de op één na grootste godsdienst ter wereld worden verketterd.

De gevoelens van onvrede jegens de allochtone bevolking die toch al heersten onder de autochtone bevolking van Nederland zijn explosief toegenomen. De massale instemming met de kritiek van Pim Fortuyn sprak boekdelen op dit gebied. En zo raakte een hele Nederlandse bevolkingsdeel ten onrechte verketterd. Deze reactie tegen de moslimgemeenschap in NL is in feite net zo zeer een aanslag op honderdduizenden onschuldige mensen geweest. Niet zo dodelijk, maar wel even vernietigend.

In het ontstane klimaat dreigt het integratiebeleid, dat uitgaat van de gelijkwaardigheid van alle burgers en wederzijds respect te verworpen tot assimilatie dwang en wordt het voor minderheden steeds meer slikken of stikken.

Veel opschudding heeft de fysieke en mentale teloorgang van de politica Tara Singh Varma gewekt. Wat ook de precieze gang van zaken mag zijn geweest, het doet niet af aan het goede werk dat Tara wel heeft gedaan, zowel in het algemeen als voor de Surinaamse gemeenschap.

In de loop van een goed begonnen jaar 2001 kreeg het SIO een tegenslag te incasseren toen de voorzitter, de heer Sew Rambocus, wegens ziekte langdurig moest uitvallen. Het SIO heeft node zijn dynamische inzet moeten ontberen.

Binnen de LOM is moeizaam, maar uiteindelijk toch met succes een samenwerkingscrisis bezworen. De convenantpartners hebben ingezien dat geen terugkeer mogelijk is op de ingeslagen weg van de samenwerking en dat zij de handen ineen moeten slaan. Er zijn maatregelen getroffen om de organisatie van de samenwerking weer nieuw leven in te blazen, een gemeenschappelijk werkplan voor 2002 is vastgesteld en er is overeenstemming bereikt om de BSEM een doorstart te laten maken. Het SIO heeft zich bijzondere inspanningen getroost om dit proces te laten slagen.

Van de zijde van de Minister van Integratie en het Grote stedenbeleid is de opdracht verstrekt een evaluatieonderzoek van de samenwerkingsverbanden te verrichten. Het adviesbureau Van de Bunt heeft deze opdracht gekregen en is onmiddellijk en serieus aan de slag gegaan. In oktober 2001 heeft onderzoeksbureau Van de Bunt een rapport ingediend

dat zowel van de zijde van de Minister als van de kant van de samenwerkingsverbanden met instemming is ontvangen. Het adviesbureau beval onder andere aan om een gemeenschappelijke beleidsprogrammering vast te stellen en om de representativiteit van de samenwerkingsverbanden te blijven toetsen.

Voor het overige is het SIO zijn reguliere taken blijven uitvoeren, alleen, dan wel tezamen met de eigen netwerkorganisaties, of met de samenwerkingsverbanden van het LOM. Geconcludeerd mag worden dat een substantieel deel van de activiteiten als investering ten behoeve van het activiteitenjaar 2002 zijn ondernomen. Te zijkertijd zal blijken wat dit zal hebben opgeleverd.

De Directeur

2. HET SURINAAMS INSpraak ORGAAN

2.1 Algemeen

2.1.1 Doelstelling

De stichting Surinaams Inspraak Orgaan is opgericht in 1985 en stelt zich tot doel de *belangen van Surinamers in Nederland in de meest ruime zin van het woord te behartigen*. Sinds 1997 wordt de *verwezenlijking van dit doel hoofdzakelijk nagestreefd via participatie in het Landelijk Overleg Minderhedenbeleid, dat op basis van de Wet Overleg Minderhedenbeleid is ingesteld*.

2.1.2 Taken

De taken van het Surinaams Inspraak Orgaan worden hoofdzakelijk bepaald door de functies van het LOM.

1. een antennefunctie, om inzicht te verwerven in de opvattingen die leven binnen de verschillende etnische groepen;
2. de kwaliteitsfunctie, opdat de onderscheiden minderheidsgroepen, vanuit het perspectief van hun belangenbehartiging, het kabinet kunnen wijzen op *hiaten in het beleid, of onvoorziene effecten van dat beleid*;
3. een draagvlakfunctie, die erop gericht om indringende dilemma's van de multiculturele samenleving te bespreken met personen die vertrouwen genieten van de etnische groepen;
4. een kanaliseringfunctie die het kabinet in staat stelt om op cruciale momenten snel in dialoog te kunnen treden met vertegenwoordigers van etnische minderheden;

Uit het bovenstaande kan worden afgeleid dat het SIO zich er vooral op toelegt om de integratie van Surinamers in Nederland te bevorderen. Hierbij worden enerzijds activiteiten ontplooid om steeds op de hoogte te blijven van het reilen en zeilen van Surinamers in Nederland, en anderzijds actie ondernomen om waar nodig oplossingen te bepleiten, of daaraan mee te werken. In concreto gaat het dan om zaken als monitoring van de doelgroep in relatie tot het integratieproces, het signaleren van problemen, of van hiaten in het voorgenomen overheidsbeleid, het bepleiten van aanpassingen van de regelgeving of de uitvoering daarvan.

Het welzijn van Surinamers in Nederland wordt, behalve door de omstandigheden in Nederland ook bepaald door ontwikkelingen in Suriname. Er is sprake van een verbondenheid met het land van herkomst, die een algemene behoefte onder Surinamers doet gevoelen naar informatie over sociaal-economische en politieke ontwikkelingen aldaar. Ook hecht men eraan om hier in Nederland elkaar te ontmoeten en kennis en ervaring met elkaar te delen, dan wel als Surinamers gezamenlijk deel te nemen aan *sociaal-culturele activiteiten*. Ook hier is voor het SIO een taak weggelegd, die het naar vermogen (en middelen) tracht uit te voeren.

Waar mogelijk worden bovengenoemde taken in samenwerking met andere gelijkgerichte organisaties verricht, zoals met de overige LOM-samenwerkingsverbanden, dan wel met de Surinaamse organisaties die samen het Surinaams Netwerk vormen.

2.1.3 Organisatie

Het bestuur van het Surinaams Inspraak Orgaan bestaat uit 7 leden. Vanwege, enerzijds het uitvallen van drie bestuursleden, maar anderzijds ook om de representativiteit van het SIO te vergroten, zijn, *sinds juli 2000, nieuwe bestuursleden aangezocht, zodat de samenstelling van het huidige bestuur er als volgt uitziet:*

Dhr. S. Rambocus, voorzitter
Dhr. E. Marshall, ondervoorzitter
Dhr. M. Winter, secretaris
Dhr. R. Kalka, penningmeester
Mw. M. Soe Agnie, bestuurslid

Mw. W. Esajas, bestuurslid
Dhr. R. Lioe A Joe, bestuurslid

De uitvoering van het beleid is toevertrouwd aan het bureau van het SIO. Dit werd in het jaar 2001 bezet door:

- een directeur, (per 1 maart 2001, aanstelling 60%)
- een beleidsmedewerker,
- een emancipatiemedewerkster/secretariaatsmedewerkster,
- een beleidsmedewerker voorlichting en PR, (ontslag per 15 november 2001)

Verder kent het *Surinaams Inspraak Orgaan* een adviesorgaan, de *Surinaamse Vrouwen Raad*. Voor de *Surinaamse jongeren* is er momenteel een adviesorgaan in oprichting.

2.2 Samenwerking binnen het LOM

Ten einde het functioneren van het Landelijk Overleg Minderhedenbeleid te optimaliseren streven de LOM-partners naar samenwerking waar dat mogelijk is. De bijeenkomsten van het LOM worden gezamenlijk voorbereid. Kennis en middelen worden gebundeld, terwijl ook activiteiten op elkaar worden afgestemd. Waar mogelijk worden andere gemeenschappelijke activiteiten ondernomen.

Aan de samenwerking nemen alle LOM-partners deel. Deze zijn in willekeurige volgorde:

- het Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
- het Inspraak Orgaan Turken (IOT)
- Stichting Samenwerkingsverband van Marokkanen en Tunesiers (SMT)
- Landelijk Inspraakorgaan Zuid Europeanen (LIZE)
- Overlegorgaan Caribische Nederlanders (Ocan)
- Landelijk Overlegorgaan Welzijn Molukkers (LOWM)
- Vluchtelingen Organisaties Nederland (VON).

2.3 Samenwerking binnen het Surinaams Network

Het SIO participeert tevens in het *Surinaams Network*, waaraan ook deelnemen de stichting *Krosbe* (Kategoriale Rijnmondse Organisatie van Surinamers voor Beleidsbeïnvloeding en Emancipatiebevordering) in Rotterdam, de stichting *SRS* (Surinaams Regionaal Steunpunt) in Den Haag en de stichting *SSA* (Steunfunctieorganisatie voor Surinamers in Amsterdam e.o.) in Amsterdam.

Doel van het *Surinaams Network* is uitwisseling van informatie inzake onderwerpen die de Surinamers in Nederland regardereren en vergroting van het *Surinaams draagvlak*, en waar nodig en mogelijk het organiseren van activiteiten ten behoeve van de *Surinaamse gemeenschap* in Nederland. Hierbij kan zowel sprake zijn van integratie, als van ontwikkelingen in Suriname.

3. ACTIVITEITEN VAN HET SURINAAMS INSPRAAK ORGAAN

3.1 LOM-activiteiten

3.1.1 Onderwijs en Cultuur

In samenwerking met de overige samenwerkingsverbanden heeft het SIO de gespreksnotitie opgesteld inzake het nieuwe Landelijk Beleidskader Gemeentelijk Onderwijsachterstandenbeleid voor de periode 2002-2006. Over dit Landelijk Beleidskader heeft er intensief overleg plaatsgevonden met ambtenaren van OCW en de staatssecretaris van Onderwijs, mevrouw Adelmund. Dit beleidskader werd onder meer beoordeeld op basis van de aanbevelingen van de Algemene Rekenkamer. Zoals bekend heeft de AR een bijzonder kritisch rapport geschreven over de uitvoering van het Onderwijsachterstandenbeleid. Over het nieuwe Landelijk Beleidskader heeft het SIO ook gesprekken gevoerd met Tweede Kamerleden.

Verder hebben er informele overleggen plaatsgevonden over o.a. OALT, de Gewichtenregeling, en de invoering van nieuwe schooltalen. Omdat zowel OALT als de gewichtenregeling onderwerp van advisering zijn door de o.a. het SCP en de Onderwijsraad had deze onderwerpen onze bijzondere aandacht.

Mede namens de LOM-samenwerkingsverbanden heeft het SIO deelgenomen aan de bijeenkomsten van de POVO, het periodieke overleg tussen de staatssecretaris van Onderwijs en de onderwijskoepels Primair en Voortgezet Onderwijs. Onderwerpen die aan de orde kwamen waren o.a. de voortgangsrapportage Onderwijskansen, de voortgangsrapportage Groepsgrootte en Kwaliteit Basisonderwijs, de versterking van de positie van ouders in school en de modernisering van de overlegstructuur POVO.

Met de werkconferentie Erfgoed Minderheden in december 2000 begon een nieuwe fase van concretisering van het cultureel erfgoed van etnische minderheidsgroepen. In 2001 werden drie thematische groepen ingesteld, te weten de werkgroepen slavernijverleden, migratiegeschiedenis en islamitisch erfgoed, met als doel te komen tot concrete projectvoorstellen. Alle samenwerkingsverbanden waren vertegenwoordigd in één of meer werkgroepen. Het SIO nam zelf deel aan de werkgroep Slavernijverleden. In 2001 werd in het bijzonder aandacht besteed aan de organisatorische vormgeving van het project Cultureel Erfgoed Minderheden, en werden de procedure en het toetsingskader uitgewerkt ten behoeve van in te dienen projectvoorstellen voor de komende drie jaren, dat is de totale duur is van het project.

In het verlengde van bovengenoemde Werkgroep Slavernijverleden is het SIO als adviserend lid ook nauw betrokken bij het Landelijk Platform Slavernijverleden (LPS). Zoals bekend richt het LPS zich op zowel de realisering van een statisch monument in het Oosterpark te Amsterdam als op de totstandkoming van een nationaal instituut slavernijverleden ook te Amsterdam. Het bestaan van de werkgroep Slavernijverleden heeft tot veel commotie geleid bij het LPS omdat zij van oordeel was dat de doelstellingen van de werkgroep veel overeenkomsten vertoonden met hun doelstellingen. Het LPS heeft zich vervolgens uit de werkgroep teruggetrokken. Ondanks deze uittreding lukte het SIO een goede balans te vinden tussen enerzijds haar werkzaamheden als adviserend lid van het LPS en anderzijds als lid van de Werkgroep Slavernijverleden.

3.1.2 Arbeidsmarkt

Op het terrein van de arbeidsmarkt heeft het SIO deelgenomen aan het LOM-overleg inzake WAO onder allochtonen, dit als gevolg van een reeds in 2000 uitgebrachte gespreksnotitie over allochtone WAO-ers.

In het kader van bevordering van meer allochtoon personeel in de repressieve diensten van de brandweer is er ook een LOM-(voor-) overleg gevoerd met de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken. Onderdeel van dit overleg vormde o.a. het voornemen van de staatssecretaris een onderzoek te doen naar de participatie van allochtonen in de brandweerkorpsen. Als lid van de Klankbordgroep Brandweer heeft het SIO in 2001 kunnen participeren in dit onderzoek.

Ook in 2002 hebben de LOM-samenwerkingsverbanden overleg gevoerd met ARBVO Nederland te Zoetermeer. Onderwerpen die o.a. aan de orde kwamen waren SUWI, Wet Samen, Ruim Baan voor Minderheden gericht op interculturalisatie van personeel in grote bedrijven, landelijk arbeidsmarktbeleid minderheden, het MKB-convenant en het najaarsoverleg, in het bijzonder over de positie van de BAM-ers.

3.1.3 Wet Samen

Ten gevolge van de in 2000 opgezette 5 projecten in samenwerking met SMT, IOT, OCaN en Forum in het kader van de Wet Samen werd besloten, vanwege de bijzonder slechte naleving van de wet door bedrijven, een civiele procedure te starten tegen deze bedrijven. Dit voornemen werd in december 2000 publiekelijk kenbaar gemaakt op een conferentie 'Gemeenten, diversiteitsbeleid en de Wet Samen als instrument'. Over dit voornemen hebben de bovengenoemde samenwerkende organisatie en het Landelijk Bureau tegen Racismebestrijding dat zich later bij deze actie aansloot, een actieplan in 2001 ontwikkeld en ten uitvoer gebracht. In de loop van 2001 werd in nauw overleg met een Amsterdamse advocatenbureau uit de vijftig geselecteerde bedrijven en instellingen een tiental bedrijven en instellingen aangeschreven met het verzoek aan te geven waarom zij niet hebben voldaan aan de Wet Samen. Vanwege de zorgvuldigheid die betracht moet worden bij een eventuele gang naar de rechter is er veel tijd, mankracht en geld in dit project gestopt. Dit project loopt nog tot en met 2002.

3.1.4 Overig overheidsbeleid etnische minderheden

Met betrekking tot het minderhedenbeleid anders dan het onderwijs- en arbeidsmarktbeleid hebben de samenwerkingsverbanden nog de volgende onderwerpen besproken met minister van Bostel: het nieuwe doelgroepenbeleid, dit naar aanleiding van de gezamenlijke gespreksnotitie; het vervolgbeleid van de CRIEM-projecten en de zogenoemde 'Perspectiefnota' waarin de regering integratie in het perspectief van immigratie plaatst.

Net als voorgaande jaren heeft het SIO tezamen met de overige samenwerkingsverbanden hun standpunten bepaald over RIEM 2001 waarin de beleidseffectrapportage integratie etnische minderheden centraal staat, en deze besproken met de woordvoerders van een aantal Tweede Kamerfracties (PvdA, CDA, D66, GroenLinks en SP).

3.1.5 Politieke participatie

Met het oog op de gemeenteraads- en Tweede Kamerverkiezingen in 2002 hebben de samenwerkingsverbanden zich gericht tot BZK met het verzoek om activiteiten te ontplooiën richting achterban. Uit de laatst gehouden gemeenteraads- en Tweede Kamerverkiezingen bleek de opkomstpercentage van allochtonen bijzonder laag te vallen. De samenwerkingsverbanden nemen zich voor om zowel het actief als het passief kiesrecht onder allochtonen te bevorderen, en verzochten BZK om één en ander te financieren. BZK was hier gevoelig voor en stelde een budget in het vooruitzicht voor de gemeenteraads- en de Tweede Kamerverkiezingen in 2002 alsmede voor de verkiezingen van de Provinciale Staten in 2003.

3.2 Samenwerking met LOM-partners

3.2.1 BSEM

Zoals in vorig jaarverlag is vermeld was het de samenwerkingsverbanden in het jaar 2000 niet gelukt om in onderling overleg overeenstemming te bereiken over de vraag hoe het

verder met de BSEM moet, en hoe de verhouding tussen BSEM en het besturenoverleg moest worden geregeld. Tijdens een studieweekend (dd 24 en 25 maart) van de samenwerkingsverbanden werden deze vraagstukken onder leiding van een externe procesbegeleider intensief besproken. Ook het samenwerkingsconvenant werd door de samenwerkingsverbanden onder de loep genomen. Afsproken werd om de resultaten van het studieweekend concreet uit te werken, zo nodig het statuut van de BSEM te wijzigen en het samenwerkingsconvenant te herijken na één jaar. Van dit studieweekend is verslag gedaan aan BZK.

3.2.2 Inhoudelijke samenwerking

Op beleidsinhoudelijke niveau hebben de samenwerkingsverbanden regelmatig met elkaar kunnen overleggen, hetgeen heeft geresulteerd in de totstandkoming van diverse gezamenlijk stukken. In tegenstelling tot vorig jaar was er meer progressie in de onderlinge samenwerking. Voor het SIO betekent dit dat de voorgenomen intensieve samenwerking met IOT en SMT, zoals aangekondigd in het gezamenlijke werkplan 2001 van IOT, SMT en SIO, niet meer werd geprevaleerd.

Voorzover er nog sprake was van intensieve samenwerking tussen IOT, SMT en SIO dan gold dit met name voor de te organiseren conferentie Arbeid en Zorg en het project Wet Samen dat zich specifiek richt op het eventueel opstarten van een civiele procedure tegen bedrijven die deze wet niet willen naleven.

3.2.3 Evaluatie LOM

Gegeven het operationeel worden van het LOM, de inwerkingtreding van een nieuw adviesstelsel en de voortgaande diversiteit tussen en binnen etnische minderheidsgroepen heeft minister van Boxtel aan adviesbureau Van de Bunt opdracht gegeven het LOM te evalueren. In een eindrapport concludeert van de Bunt onder meer dat het LOM voldoet aan de behoefte tot dialoog tussen overheid en minderheidsgroepen. Wel wordt geadviseerd om de samenwerkingsverbanden regelmatig te toetsen op hun representativiteit.

3.3. Activiteiten door of voor bijzondere categorieën Surinamers

3.3.1. Vrouwen

3.3.1.1 Conferentie Arbeid en Zorg

In een vervolgconferentie van het SIO in samenwerking met de Surinaamse Vrouwenraad zou in 2001 de zorgverantwoordelijkheid van Surinaamse jongens en mannen aan de orde komen. Doel is een –betere- verdeling van arbeid- en zorgtaken waardoor de arbeidskansen van Surinaamse vrouwen vergroot worden. Gelet op de actuele en politieke ontwikkeling op het terrein van zorg en arbeid heeft het SIO/SVR op zich genomen om samen met drie andere samenwerkingsverbanden een conferentie te organiseren. In de conferentie "Diverse ZorgEN (om) Arbeid en Dagindeling" kwam de problematiek en de (on)mogelijkheden rondom het combineren van arbeid en zorgtaken aan de orde. Dit thema werd bekeken vanuit een multicultureel perspectief.

3.3.1.2 Overleg Vrouwen uit Minderheidsgroepen

Ook dit jaar heeft het SIO deelgenomen aan de periodieke overleggen met de Directie Coördinatie Emancipatiebeleid van het ministerie van Sociale Zaken en werkgelegenheid. Onderwerpen die werden besproken waren o.a.: het meerjarenbeleidsplan, de beleidsbrief Emancipatie, levensloobewustbeleid, Kanselarij der Nederlandse Orde.

3.3.1.3 Surinaamse Vrouwenraad (SVR)

Ook in dit verslagjaar toonde de SVR zich bijzonder actief. Naast de reguliere vergaderingen en de hierboven genoemde conferentie heeft de SVR ook twee bijzondere activiteiten ontplooid. Bij gelegenheid van het bezoek van de recent aangetreden president van Suriname in Nederland, Dhr. R. Venetiaan, heeft de SVR in samenwerking met FORUM en de Landelijke Organisatie Surinaamse Vrouwen (LOSV) enkele activiteiten ontplooid voor

mevrouw Venetiaan. Vanwege haar grote betrokkenheid met de problematiek van zwerfkinderen in Suriname werd mevrouw Venetiaan gevraagd de Surinaamse gemeenschap in Nederland hierover te informeren, en met elkaar van gedachten te wisselen over diverse oplossingsmodellen. Tijdens deze gedachtenwisseling werd bekeken welke hulp hierop kan worden ingezet, puttend uit de ervaringen in Suriname en in Nederland. Omdat deze gedachtenwisseling tal van voorstellen opleverde werd een vervolgbijeenkomst gehouden om al deze voorstellen op hun merites te beoordelen en met concrete plannen te komen. De resultaten van deze vervolgbijeenkomst zullen in de loop van 2002 worden uitgereikt en aangeboden aan Mw. Venetiaan.

3.3.2 Jongeren

Ook in dit verslagjaar bleek het geen gemakkelijke opgave om jongeren te interesseren voor hun belangenbehartiging. In 2001 heeft de Werkgroep Surinaamse Jongeren zich sterk gemaakt voor een laagdrempelige toetreding van allochtone jongerenorganisaties tot de Nationale Jeugdraad i.o. Om toegelaten te worden tot de raad moet een jongerenorganisatie 500 betalende leden hebben. Alhoewel nu ook toelating kan plaatsvinden indien een (landelijke) jongerenorganisatie subsidie van VWS ontvangt beschouwt de Werkgroep Surinaamse Jongeren dit nog als een onvoldoende resultaat. De Werkgroep Surinaamse Jongeren zullen hieromtrent nog in gesprek blijven met de Nationale Jeugdraad i.o. (per januari 2002 is de Nationale Jeugdraad operationeel geworden).

3.3.3 Ouderen

Op het terrein van Surinaamse ouderen is FOSTEN, de landelijke organisatie van 50+ Surinaamse vrouwen, bijzonder actief, zij het met bijzonder veel krachtsinspanning. Als gevolg van de nieuwe subsidieregeling landelijke zelforganisaties van minderheidsgroepen van VWS is er een kaalslag onder landelijke zelforganisaties van minderheden ontstaan. Zo houdt de landelijke Surinaamse Ouderenorganisatie OSO zich met bijzonder veel moeite staande. Het SIO heeft in dit verslagjaar gesprekken met FOSTEN gevoerd met het oog op een te organiseren ouderencongres in 2002. Daarnaast heeft het SIO facilitaire ondersteuning en onderdak geboden aan FOSTEN o.a. ten behoeve van een reeks van voorlichtingsactiviteiten aan Surinaamse ouderen over de ziekte van Alzheimer.

3.4 Voorlichting

Door de langdurige afwezigheid van de medewerkster voorlichting en tenslotte haar ontslag in november 2001 is het SIO-Bulletin slechts 8 maal, en niet zoals gebruikelijk met 11 nummers, uitgekomen.

Zowel telefonisch als schriftelijk heeft het SIO aan het (Surinaamse) publiek ook informatie verschaft over enkele actuele kwesties zoals de Wet BEU, de Remigratiewet, toelating en verblijf, en de verkrijging van de Nederlandse nationaliteit. Vooral het laatste heeft tot veel vragen geleid. Door een onduidelijke persbericht van het Ministerie van Justitie in januari 2001 is een artikel verschenen in de Weekkrant Suriname dat aanleiding gaf tot veel verwarring in de Surinaamse gemeenschap. Door een verkeerde interpretatie van het persbericht van Justitie werd door Weekkrant Suriname vermeld dat veel Surinamers alsnog in aanmerking konden komen voor de Nederlandse nationaliteit, met name diegenen die geboren zijn tussen 1964 en 25 november 1975. Het SIO heeft hierop adequaat gereageerd en o.a. via radio Zorg en Hoop, het SIO-Bulletin en Weekkrant Suriname aangegeven dat de interpretatie van Weekkrant Suriname onjuist was.

Verder heeft het SIO de Raad voor de Kinderbescherming geadviseerd over de totstandkoming van een voor allochtonen meer toegankelijke (nieuwe) brochure over de Raad voor de Kinderbescherming.

3.5 Activiteiten binnen het Surinaams Netwerk

3.5.1 Landelijke contactdag

In juli 2002 is er een landelijk contactdag georganiseerd in Den Haag. De jaarlijks door het SIO georganiseerde landelijke contactdag biedt aan leden van het Surinaams beroepskader en vrijwilligers de gelegenheid elkaar te ontmoeten en onderlinge contacten aan te knopen of te vernieuwen.

Vast onderdeel van de bijeenkomst is een discussie over een bepaalde thema. De thema's op deze contactdag waren 'Surinamers in de media' en 'de rol van het particulier initiatief met betrekking tot ontwikkelingssamenwerking in Suriname'.

3.5.2 Onderwijscongres

Op 21 september 2001 heeft het Surinaams Netwerk actief geparticipeerd in het Onderwijscongres van SOSN (Samenwerking Onderwijs Suriname Nederland) onder de titel 'Het Surinaams onderwijs op weg naar verbetering en vernieuwing'.

Het doel was om met elkaar van gedachten te wisselen over de mogelijkheden van Nederland om Suriname te ondersteunen bij de onderwijsvernieuwingen in Suriname voor wat betreft het primair, het middelbaar en hoger onderwijs. Een delegatie van de Surinaamse regering alsmede een afvaardiging van Surinaamse onderwijsinstellingen waren bij dit congres aanwezig.

4. NIET GEREALISEERDE ACTIVITEITEN SIO-WERKPLAN 2001

De aanstelling van de nieuwe directeur voor 60%, de langdurige ziekte van en daarna ontslag van onze medewerker voorlichting heeft er toe geleid dat het begrote aantal taakuren van het SIO in 2001 niet is gehaald (zie hoofdstuk 5).

Enkele activiteiten konden (deels) niet worden gerealiseerd. Te noemen zijn o.a. een gespreksnotitie over het Grote Stedenbeleid, een plan van aanpak over verdere professionalisering en optimalisering van een eigen website, en de landelijke conferentie over de toekomst van het integratiebeleid.

Een vergaande samenwerking tussen SMT, SIO en SMT is er niet van gekomen. Mede ook door de komst van een nieuwe directeur bij zowel SMT als SIO, de intentie voor betere samenwerking uitgesproken tijdens het studieweekend, en de progressie in de samenwerking tussen alle samenwerkingsverbanden gedurende het verslagjaar 2001 werd een intensieve samenwerking zoals verwoord in het gezamenlijke werkplan van SIO, SMT en IOT niet meer als een prioriteit beschouwd. De directeur van het SIO heeft in 2001 zich in het bijzonder ingezet voor een verbeterde samenwerking van de samenwerkingsverbanden en BSEM.

5. VERANTWOORDING TAAKUREN SIO 2001

In dit hoofdstuk wordt het aantal gerealiseerde taakuren verantwoord per activiteitencuster. Er worden 9 clusters onderscheiden. Uitsplitsing naar kleinere onderdelen en naar individuele SIO-medewerkers blijft achterwege. De in de clusters genoemde activiteiten behelzen de grote/belangrijke activiteiten, en zijn dus niet uitputtend.

Zoals in hoofdstuk 4 reeds is vermeld heeft het SIO vanwege personele omstandigheden het aantal begrote taakuren niet gehaald. Het totaal aantal niet gerealiseerde uren over het jaar 2001 bedraagt 1361,4 uren, waarvan 689 verzuimuren wegens ziekte.

5.1 Begroting taakuren SIO 2001

Werkuren SIO					
		Vacature Directeur			
SV dagen	261				
Standaard werkuren	7,2				
Ziekteverzuim	4%				
Dienstverband		100%	105,56%	52,78%	84,44%
Werkuren per jaar		1879,20	1983,70	991,80	1586,80
Standaard vak. uren	Af	170,00	170,00	89,70	143,50
Leeftijdsverlof	Af	21,60	21,60	11,40	12,20
Feestdagen	Af	50,00	50,00	26,40	42,20
Ziekte	Af	75,20	79,30	39,70	63,50
Netto per jaar		1562,40	1662,80	824,60	1325,40
Totaal					5375,20

5.2 Gerealiseerde aantal taakuren SIO jaar 2001

Gerealiseerde aantal taakuren per cluster

Cluster Onderwijs en Cultuur:

252 uren

- Onderwijsachterstandenbeleid PO/VO
- OALT-beleid
- Onderwijsmedewerkeroverleg
- Informeel overleg OCenW
- Intercultureel Onderwijs (ICO)
- Onderwijsinspectie
- Cultureel erfgoed

Cluster Arbeidsmarkt:

477 uren

- Wet Samen
- Brandweer en allochtonen
- Overleg: ARBVO en CNV (STAR-akkoord)
- WAO

Cluster Minderhedenbeleid overige:	304 uren
- RIEM 2001	
- CRIEM	
- Gezondheidszorg	
- Doelgroepenbeleid	
- Remigratiewet	
- Politieke participatie	
- Inburgering	
- 'Perspectiefnota'	
Cluster Coördinatie LOM:	590 uren
- Roulerend secretariaat SIO	
- Directeurenoverleg en Besturenoverleg	
- Evaluatie functioneren LOM en BSEM	
- LOM-(voor)overleggen	
- Coördinatie t.b.v. LOM-adviezen	
Cluster Voorlichting:	225 uren
- SIO-Bulletin	
- Wet BEU	
- Vreemdelingenbeleid	
Cluster Platform Slavernij:	26 uren
- Bijeenkomsten/overleggen	
- Activiteiten	
Cluster SIO Organisatie:	1302 uren
- Archivering, administratie en secretariële ondersteuning	
- Beheer, personele zaken en organisatieontwikkeling	
- Werkplan SIO/werkplan BSEM/Jaarverslag SIO	
- Doorstart BSEM	
- Bestuursvergaderingen/-activiteiten/representatie	
- Deskundigheidsbevordering	
Cluster Doelgroepen	656 uren
- Jongeren	
- Vrouwen: SVR, Studie- en themadagen	
- Ouderen	
Cluster SIO-activiteiten	182 uren
- Landelijk contactdag	
- Surinaams Netwerk	
- Activiteiten	
	_____ +
a. Totaal aantal gewerkte taakuren 2001	4014 uren
b. Aantal taakuren zoals begroot voor 2001	5375,2 uren
c. Niet gerealiseerd aantal taakuren (b minus a)	1361,2 uren

5.3. Verslag roulerend voorzitterschap SIO: januari tot en met maart 2001

In het jaarverslag 2000 heeft het SIO in haar hoedanigheid van coördinerend voorzitter van de LOM-samenwerkingsverbanden verslag gedaan van haar werkzaamheden over de periode september tot en met december 2000. Voor de periode januari tot en met maart 2001 zijn nog de volgende LOM-activiteiten gerealiseerd:

- In de periode januari tot en met maart 2002 hebben er twee LOM-overleggen plaatsgevonden, te weten een overleg met staatssecretaris Hoogervorst van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over allochtonen in de WAO, en een overleg met staatssecretaris Adelmund van Onderwijs over een nieuw Landelijk Beleidskader Gemeentelijk Onderwijsachterstandenbeleid (LBK). Met betrekking tot het laatste overleg is er op ambtelijk niveau intensief overleg gevoerd, dit mede aan de hand van een door de LOM-samenwerkingsverbanden opgestelde gespreksnotitie;
- Ook hebben de samenwerkingsverbanden in een informeel overleg met Binnenlandse Zaken de gezamenlijke notitie over een nieuw doelgroepenbeleid besproken;
- Als uitvloeisel van de goedkeuring van de nieuwe vreemdelingenwet 2000 door de beide Kamers hebben de Samenwerkingsverbanden met Justitie gesprekken gevoerd over de voorlichtingsmogelijkheden aan allochtonen over deze nieuwe wet;
- De gezamenlijke gespreksnotitie LBK is ook besproken met enkele Tweede Kamerleden, dit met het oog op de behandeling van het nieuwe Landelijk Beleidskader GOA in de Tweede Kamer;
- In haar hoedanigheid van coördinerende voorzitter was het SIO aanwezig bij diverse algemene overleggen van de Tweede Kamer waaronder de behandeling van respectievelijk het zgn. AOW-gat, de interculturalisatie in de gezondheidszorg, het LBK GOA, en de Ronde Tafelgesprek van de Tweede Kamer inzake Intercultureel Onderwijs in het primair en voortgezet onderwijs;
- Met ARBVO Nederland te Zoetermeer hebben de LOM-samenwerkingsverbanden tot driemaal toe de ontwikkelingen op de arbeidsmarkt besproken, o.a. over SUWI, de consequentie van het SUWI voor ARBVO Nederland, het MKB-project, de Wet Samen en het arbeidsmarktbeleid voor etnische minderheden;
- Met het oog op de evaluatie van het functioneren van LOM-samenwerkingsverbanden en in relatie hiermee het functioneren van de BSEM heeft het SIO bijzonder veel werk verzet in de organisatorische en inhoudelijke voorbereiding en invulling van een studieweekend op 24 en 25 maart 2001;
- Organisatie van de jaarlijks te houden LOM-nieuwjaarsreceptie;
- Ten behoeve van de coördinatie hebben de directeuren/coördinatoren respectievelijk de besturen van de samenwerkingsverbanden diverse malen met elkaar overlegd.

Bij alle bovengenoemde werkzaamheden was de beleidsmedewerker van het SIO zowel coördinerend, beleidsinhoudelijk als redactioneel direct betrokken.

In totaal werden 348 uren besteed aan het roulerend secretariaat, en is als volgt opgebouwd:

Directeuren- en besturenoverleg	48
LOM-overleg inclusief voorbereiding	16
Ambtelijke overlegbijeenkomsten	45
Gesprekken Tweede Kamer inclusief voorbereiding	20
Administratieve ondersteuning	75
Coördinatie w.o. voorbereiding en organisatie studieweekend	144
	==== +
Totaal aantal taakuren	348

BIJLAGE 1

ACTIVITEITENOVERZICHT VERSLAGJAAR 2001

Voor de volledigheid wordt hieronder een min of meer gedetailleerd overzicht van activiteiten gegeven

LOM- (ambtelijke voor-) overleggen

- WAO onder allochtonen (gespreksnotitie en overleg)
- Landelijk Beleidskader GOA (gespreksnotitie en overleg)
- CRIEM-nota (geannoteerde agenda en overleg)
- Doelgroepennotitie (gespreksnotitie en overleg)
- Brandweer en allochtonen (geannoteerde agenda en overleg)
- Perspectiefnota (geannoteerde agenda en overleg)

Informele (LOM) overleggen

- OCenW (6x informeel LOM-overleg): Gemeentelijk Onderwijsachterstanden, OALT, nieuwe talen in VO, Ouderbetrokkenheid, zwarte scholen (po en vo), NT2, VMBO, studiehuis
- ARBVO Nederland (5x): Wet Samen, SUWI, Arbeidsmarkt minderheden, MKB-convenant, convenant grote bedrijven, STAR-akkoord, BAM-mers, Intercultureel personeelsbeleid ARBVO-diensten
- POVO periodiek overleg met staatssecretaris van Onderwijs (3x): voortgangsrapportage onderwijskansenbeleid, emancipatie agenda OCenW, bekostiging GOA, inzet extra VVE-middelen, beleidsnotitie 'ouders en de school'
- Overleg Vrouwen uit Migrantengroepen SoZaWe (3x): werkconferentie Meerjarenbeleidsplan Emancipatie, levensloopbewust regeringsbeleid, nieuw stelsel van toekenning koninklijke onderscheidingen, nadere invulling gestructureerd overleg OVM, herziening emancipatie-ondersteuningsbeleid
- DCIM BZK (7): algemeen informeel overleg met samenwerkingsverbanden, Web-site mogelijkheden BZK, problematiek voortgezet onderwijs, politiek participatie
- Justitie: voorlichting nieuwe Vreemdelingenwet
- VWS: interculturalisatie in de gezondheidszorg
- Cultureel Erfgoed Etnische Minderheden: Werkgroep Slavernijverleden (4x)

Overige overleggen derden

- Tweede Kamerleden: Landelijk Beleidskader GOA, hoorzitting Intercultureel Onderwijs, OALT, RIEM 2002, AOW-gat
- CNV: STAR-Akkoord, BAM-ers, arbeidsmarkt minderheden
- NIZW: problematiek Surinaamse ouderen in de zorgsector
- Inspectie Onderwijs: overleg inzake inspectierapporten primair en voortgezet onderwijs
- Raad voor de Kinderbescherming: voorlichting aan etnische minderheidsgroepen

Functioneren LOM en BSEM

- BSEM/LOM: voorbereiding van en studieweekend samenwerkingsverbanden over functioneren LOM en BSEM
- Van de Bunt: onderzoek naar functioneren LOM in opdracht van BZK

Wet Samen

- Project Wet Samen in samenwerking met Landelijk Bureau Racismebestrijding en FORUM inzake aanschrijven van bedrijven die geen jaarverslagen hebben gedeponereerd, en het zo mogelijk opstarten van een civielrechtelijke procedure tegen deze bedrijven

Landelijk Platform Slavernijverleden

- SIO Lid Adviesraad Platform
- Inzet SIO t.b.v. totstandkoming statisch en dynamisch monument slavernijverleden (8x)

Diverse activiteiten

- Nieuwjaarsreceptie LOM (bijeenkomst)
- Congres in Rotterdam over sociale infrastructuur (themadag Grote Stedenbeleid)
- Deelname aan praatprogramma MTV Amsterdam over OALT (studio-opname)
- Presentatie van Pacemaker over hun doelstelling in het kader van interculturalis in de gezondheidssector (oriënterende bijeenkomst)
- Presentatie eindverslag CRIEM-rapport (bijeenkomst)
- EQUAL-congres: voorlichtingbijeenkomsten inzake bestrijden van discriminatie en ongelijkheid op het gebied van werkgelegenheid (congres)
- Multicultureel debat in Breda (themadag)
- Project BMP allochtone ouderen (deelname t.b.v. inventariserend onderzoek)
- Participatie in de praktijk (congres in de Rode Hoed, Amstrdam)
- Mentoring in het voortgezet onderwijs (Congres van BZK)
- Onderwijslezing Inspectie Onderwijs over meer autonomie aan scholen (bij gelegenheid van presentatie onderwijsverslag onderwijsinspectie)
- Foquz (deelname t.b.v. woonwensenonderzoek onder allochtonen)
- Allochtonen In Bedrijf (bijeenkomst over etnisch ondernemerschap in Den Bosch)
- Remigratie in beweging: voorbereiding van en deelname aan NMI-congres n.a.v. 10 jaar NMI (congres)
- Ronde Tafelgesprek Oude Medelanders (oriënterend bijeenkomst)
- E-quality (Prinsjesdagborrel vanwege aanbidding Miljoenennota)
- Presentatie good practices SoZaWe in Nieuwspoor in zake diversiteit/interculturalisatie in personeelsbeleid bij grote ondernemingen

Voorlichting

- SIO-Bulletin
- *Correspondentie, telefonische en schriftelijke informatieverstrekking over o.a. Wet BEU, Remigratiewet, Machtiging Voorlopig Verblijf, Naturalisatie, sociale kaart Surinaamse zelforganisaties, sociale zekerheidstelsel, demografie van, en de sociaal maatschappelijke positie van Surinamers in Nederland, Republiek Suriname*

Jongeren

- Werkgroep Jongerenraad SIO i.o. (3x)
- Nationale Jeugdraad i.o. (2x)

Vrouwen

- LOM-conferentie 'Diverse ZorgEN (om) Arbeiden Dagindeling' (Utrecht)
- Lezing 'Zwerfmeisjes in Suriname'
- Werkconferentie 'De toekomst van het Surinaamse kind'
- Met het oog op voorgaande activiteiten diverse bijeenkomsten van de Surinaamse Vrouwen Raad

Surinaams Netwerk

- Landelijk contactdag (achterbanbijeenkomst)
- Afscheidsreceptie voor de Ambassadeur van de Republiek Suriname, de heer Azimullah, vanwege het aantreden van nieuwe regering in Suriname
- Overleg met een delegatie van de nieuw aangetreden regering in Suriname over een nog te sluiten verdrag tussen Nederland en Suriname in het kader van de Wet BEU
- Als dank voor de inzet van Tweede Kamerlid T. Oedayrajsingh Varma voor de Surinaamse gemeenschap is er een bijeenkomst georganiseerd

- Onderwijscongres Samenwerking Onderwijs Suriname Nederland (SOSN) over het onderwijs in Suriname

kopie archief

Ministerie van Justitie

Directoraat- Generaal Internationale Aangelegenheden
en Vreemdelingenzaken

Postadres: Postbus 20301, 2500 FH Den Haag

Aan het bestuur van de stichting Surinaams
Inspraakorgaan (SIO)
Maliëbaan 13
3581 CB UTRECHT

Bezoekadres

Schedeldoekshaven 100

2511 EX Den Haag

Telefoon (070) 3 70 79 11

Fax (070) 3 70 79 00

www.justitie.nl

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
E-mail
Datum
Oms kenmerk
Uw kenmerk
Onderwerp

DGLAV/DCIM

16 januari 2003
CIM2002/97759
011/0050/SR/EHI
Subsidievaststelling 2001

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden. Wilt u slechts
één zaak in uw brief
behandelen.

Geacht bestuur,

Op basis van de Regeling subsidiëring samenwerkingsverbanden en gezamenlijke rechtspersoon (de Regeling), heeft u voor het jaar 2001 subsidievoorschoten ontvangen. Met uw brief d.d. 18 november 2002 (kenmerk 011/0050/SR-EHI) heeft u mij ten behoeve van de vaststelling van de definitieve subsidie over het jaar 2001 uw financiële jaarverslag en uw inhoudelijk jaarverslag doen toekomen.

Vooraf:

Door middel van de brieven van respectievelijk 9 februari 2001, kenmerk CIM2001/94780 en 15 november 2001, kenmerk CIM2001/U88029 is uw voorlopige subsidie voor het jaar 2001 vastgesteld op fl. 562.611,65 (€ 255.302,00). Het laatste genoemde bedrag is als volgt opgebouwd: Basissubsidie: fl. 534.820,60 (€ 242.691,00) en loonbijstelling fl. 27.791,05 (€ 12.611,03).

Met mijn brief d.d. 28 november 2001 (kenmerk CIM2001/96376) heb ik u een eenmalige subsidiebedrag toegekend van fl. 40.833,33 (€ 18.529,40) ter bestrijding van de kosten van het secretariaatswerk van het LOM- roulerend secretariaat gedurende de maanden september 2000 tot en met maart 2001.

De subsidievaststelling

In gevolge op artikel 9, lid, 5 van de Regeling is het maximaal beschikbare subsidiabele voor bestuurskosten in het jaar 2001 fl. 48.133,85 (€ 21.842,20). In uw financiële verantwoording over het jaar 2001 (pagina 19) is voor gemaakte bestuurskosten een bedrag van fl. 18.138,70 (€ 8.231,00) opgevoerd. Daarmee blijft u binnen het vastgelegde maximum.

De subsidie uitgaven over het jaar 2001 stel ik als volgt vast:

Totale baten (rekening van baten en lasten, pagina 10)	fl. 603.444,98 (€273.831,00)
Lasten (pagina 10)	fl. 442.723,13 (€200.899,00)

	fl. 160.721,85 (€ 72.932,00)

Het voorschot van fl. 603.444,98 (€ 273.831,00) is dus niet volledig besteed.

Op grond van artikel 16 van de Regeling stel ik uw definitieve subsidie voor het jaar 2001 vast op fl. 442.723,13 (€200.899,00).

Ik attendeer u erop dat op pagina 10 van uw jaarrekening een bedrag van fl. 112.713,15 (€ 51.147,00) als buitengewone lasten is opgenomen. Op pagina 15 van de jaarrekening wordt dat als terugbetalingsverplichting opgegeven. Deze terugbetaling wordt als niet-subsidiabel beschouwt. Dit batige saldo dient u of in overeenkomst met artikel 15 van de Regeling tot een maximaal van 10% van het verleende subsidiebedrag toevoegen aan de algemene reserve (tot een maximum van fl. 50.000,00 / € 22.689,00 bedraagt) of terug te storten.

De stand van uw algemene reserve was per 31 december 2001 gemaximaliseerd.

Derhalve dient u het teveel ontvangen voorschotbedrag van fl. 160.721,85 (€ 72.932,00) zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen twee maanden na dagtekening van deze brief, te storten op bankrekeningnummer **192325000** ten name van het Ministerie van Justitie/DGI/V, onder vermelding van vorderingnummer **101500**.

Hoogachtend,

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIEBELEID,

Namens deze,

De directeur Coördinatie Integratiebeleid Minderheden,

b/a
M. L. Haimé

Op grond van de Algemene wet bestuursrecht en met inachtneming van deze wet, kan degene wiens belang rechtstreeks bij dit besluit is betrokken, binnen zes weken nadat het besluit is verzonden of uitgeroep is daartegen een bezwaarschrift indienen bij de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratiebeleid, postbus 20301, 2500 EH DEN HAAG.

SIO

Stichting Surinaamse Inzpraakorgaan

Nachtegaalstraat 72 - 3591 AM Utrecht

Tel. 030-2316014

Postbus 13187

- 3507 LD Utrecht

Fax 030-2343836

ZK 901

afd I/WA

22/1
/3

Aan de minister van Binnenlandse Zaken
Dhr. H.F. Dijkstal

Postbus 20011
2500 EA Den Haag

dfp
17/2

Uw kenmerk : Ons kenmerk : 01/008/PhJ Utrecht, 29 januari 1997
Onderwerp : **Toelating samenwerkingsverband SIO
tot het Landelijk Overleg Minderheden**

Geachte heer

In reactie op uw brief van 18 november 1996, uw kenmerk CIM/2102, wil het bestuur het volgende aan U voorleggen.

Op 25 januari j.l. heeft het SIO met vertegenwoordigers van de Surinaamse gemeenschap (inclusief zelforganisaties) in Nederland een congres georganiseerd. Naast aandacht voor actuele en te verwachten ontwikkelingen in het integratiebeleid voor minderheden werd in het bijzonder met elkaar van gedachten gewisseld over een heroriëntatie op het bestaande netwerk van Surinaamse organisaties.

Tijdens het congres zijn er diverse aanbevelingen gedaan.

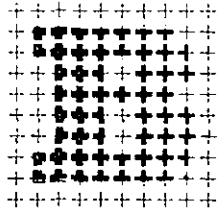
Omdat het SIO deze aanbevelingen van het congres wil meenemen in het voorstel, verzoeken wij U ons uitstel te verlenen tot eind februari 1997.

In afwachting van uw reactie verblijven wij.

S. Rambocus/voorzitter

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN I N G E K O M E N 30 JAN 1997 Onderdeel: <i>CIM/220</i> Agenda: <i>97/220</i> RAPPEL NA <i>21/02/97</i>

c.c. Dhr. Mr. H. Fernandes Mendes

Ministerie van Binnenlandse Zaken

Aan

De voorzitter van het SIO
de heer S. Rambocus
Nachtegaalstraat 72
3581 AM Utrecht

Bijlagen	Uw kenmerk	Ons kenmerk	Datum
0	01/008/PhJ	CIM97/220	14 februari 1997
Inflichtingen bij		Doorkiesnummer (070)3026192	
Onderwerp		Departementsonderdeel	
Toelating samenwerkingsverbanden tot het LOM		Directie Coördinatie Integratiebeleid Minderheden	

In uw bovenvermelde brief verzoekt u mij om uitstel voor het indienen van voorstellen die kunnen leiden tot een representatief samenwerkingsverband.

Ik ben bereid u uitstel te verlenen tot uiterlijk vrijdag 28 februari aanstaande.

Ik hoop u hiermede voldoende te hebben geïnformeerd.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,
voor deze,
de Directeur Coördinatie Integratiebeleid Minderheden,

H.K. Fernandes Mendes

SIO**Stichting Surinaams Inspraakorgaan**

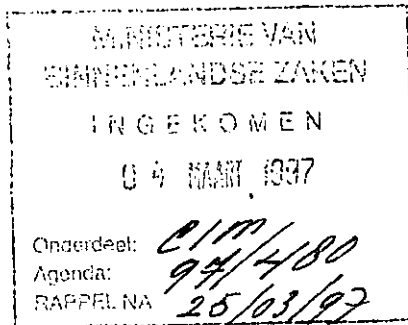
Nachtegalstraat 72 - 3581 AM Utrecht

Tel. 030-2316014

Postbus 15187

-3507 LD Utrecht

Fax 030-2343836

Minister van Binnenlandse Zaken

Dhr. H.F. Dijkstal

D.t.k.v. dhr. Mr. Dr. H.K. Fernandes Mendes
Directie Coördinatie Integratiebeleid Minderheden.

Postbus 20011

2500 EA Den Haag

ZK 901
in min en dep
kopie van d I/W
1/3
dfz
84/3

Uw kenmerk :

Ons kenmerk 02/018/SR-RH

Utrecht, 27 februari 1997

Onderwerp : voorstel Samenwerkingsverband Surinamers

Geachte minister Dijkstal,

Met referte tot uw brief de dato 18 november 1996, kenmerk CIM96/ 2102, met daarbij behorende correspondentie van zowel het Surinaams Inspraak Orgaan (brief d.d. 29 januari 1997/ kenmerk 01/008/PhJ, als uw ministerie (brief d.d. 14 februari 1997/ kenmerk CIM7/220), mogen wij u als volgt berichten.

Het Surinaams Inspraak Orgaan is bekend dat de regering, met als doel het overleg tussen het kabinet en minderheidsgroepen te regelen, een voorstel van Wet overleg minderhedenbeleid (WOM) heeft ingediend bij de Staten-Generaal. De minister van Binnenlandse Zaken is voornemens de Surinaamse Nederlanders hiertoe tot doelgroep van de WOM te bepalen. Het Surinaams Inspraak Orgaan stemt in met het besluit van de minister, mede gelet op de door de minister tot nu toe gevolgde en zoals in zijn schrijven aangegeven nog te volgen procedure.

Het Surinaams Inspraak Orgaan voert sedert 29 april 1985 overleg met de regering. Voor de huidige toelatingseisen voor het na 1 oktober 1997 in te stellen samenwerkingsverband Surinamers tot het Landelijk overleg Minderheden op basis van door de minister benoemde criteria, kunnen nu reeds genoemd worden:

- vertegenwoordiging vanuit de in Nederland woonachtige doelgroepen van Surinaamse origine;
- vertegenwoordiging van geestelijke stromingen en kerkelijke gemeenschappen die binnen de Surinaamse gemeenschap in Nederland bestaan;
- vertegenwoordiging van ouderen en vrouwen;
- specifieke deskundigheid van het integratiebeleid en kennis over politiek/ bestuurlijke zaken.
- In de huidige samenstelling ontbreekt het aan een vertegenwoordiging vanuit de jongeren.

Het Surinaams Inspraak Orgaan heeft in juni 1996 het organisatie adviesbureau Dawson & Partners opdracht gegeven na te gaan hoe door het SIO effectieve beïnvloeding van het overheidsbeleid en relevante informatie-uitwisseling met de Surinaamse doelgroep kan plaats-

vinden. Dit heeft geresulteerd in een organisatie-adviesrapport. Op 25 januari 1997 jongstleden heeft het Surinaams Inspraak Orgaan, naar aanleiding van de onderzoeksresultaten, een congres georganiseerd met de Surinaamse achterban. Bestuurders van zelforganisaties, regionale steunfuncties, jongeren- en vrouwenorganisaties, deskundigen en overigen namen deel aan dit congres. Het onderzoeksrapport van het organisatie-adviesbureau Dawson & Partners bevestigt de representativiteit van het huidige Surinaams Inspraak Orgaan. Het congres heeft deze vaststelling onderschreven.

Het congres heeft, zoals aanbevolen in het rapport van het bureau Dawson & Partners, ondermeer haar instemming verleend voor het werven van potentiële bestuursleden voor tenminste de deskundigheidsgebieden 'arbeid' en 'onderwijs'. Aanvullende deskundigheden kunnen zijn: huisvesting, criminaliteit, gezondheid en mediabeïnvloeding.

Het Surinaams Inspraak Orgaan richt zich nu uitdrukkelijk op een aantal deskundigen en op de doelgroep jongeren. Het Surinaams Inspraak Orgaan is momenteel in gesprek met mogelijke kandidaten, waarbij gestreefd wordt het komende bestuur te laten bestaan uit totaal elf bestuursleden van Surinaamse origine conform het bovengestelde. Vooralsnog wil het Surinaams Inspraak Orgaan twee plaatsen reserveren voor in de toekomst mogelijke kandidaten van autochtone herkomst, maar die zich kenmerken door een speciale gedrevenheid voor de Surinaamse gemeenschap naast hun specifieke deskundigheid.

Gelet op het vorenstaande is het Surinaams Inspraak Orgaan voornemens de minister in ieder geval voor de zomer 1997 een voordracht te doen toekomen van de kandidaten voor het overlegorgaan.

In de hoop u hiermede voldoende te hebben geïnformeerd.

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, overlapping letters that appear to be 'S. Rambocus'. The signature is written above a horizontal line.

S. Rambocus/ voorzitter

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Nachtegaalstraat 72 - 3581 AM Utrecht

Tel. 030 - 2316014

Postbus 13187

- 3507 LD Utrecht

Fax 030 - 2343836

SOI

EK 901
incemen en dep

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN
I N G E K O M E N
14 Maart 1997

Onderdeel: *0110/548*
Agenda: *97/1548*
RAPPEL NA *04/04/97*

Directeur Directie Coördinatie Integra-
tiebeleid Minderheden,
Dhr Mr. Dr. H.K. Fernandes Mendes,

kopie. afd I

Postbus 20011
2500 EA Den Haag

14/3

Uw kenmerk :

Ons kenmerk 03/022/SR-RH

Utrecht 13 maart 1997

Onderwerp : Toelichting voorstel Samenwerkingsverband Surinamers

dfp
8/17/3

Geachte heer Fernandes Mendes,

Referte tot het telefonische onderhoud tussen (D.C.I.M.) en (S.I.O.) op 06 maart jongstleden wens ik ter aanvulling gaarne het navolgende onder uw aandacht te brengen.

Het Surinaams Inspraak Orgaan heeft in het schrijven aan de minister van Binnenlandse Zaken de dato 27 februari 1997, kenmerk 02/ 018/ SR-RH, voor het na 1 oktober 1997 in te stellen samenwerkingsverband op basis van door de minister benoemde criteria ondermeer de volgende samenstelling aangegeven:

- vertegenwoordiging vanuit de in Nederland woonachtige doelgroepen van Surinaamse origine;
- vertegenwoordiging van geestelijke stromingen en kerkelijke gemeenschappen die binnen de Surinaamse gemeenschap in Nederland bestaan;
- vertegenwoordiging van ouderen en vrouwen;
- specifieke deskundigheid van het integratiebeleid en kennis over politiek/ bestuurlijke zaken.

Op dit moment geeft een nadere uitwerking van de vorenvermelde samenstelling op basis van het bestuur van het Surinaams Inspraak Orgaan het volgende beeld:

- * bestuurslid tevens voorzitter, vertegenwoordiger van de landelijke organisatie 'Stichting Lalla Rookh Nederland';
- * bestuurslid tevens secretaris, vertegenwoordiger van (voorheen) de landelijke organisatie 'Landelijke Federatie van Welzijnsorganisaties voor Surinamers';
- * bestuurslid tevens penningmeester, vertegenwoordiger van de landelijke organisatie 'Surinaamse Javanen Nederland';
- * bestuurslid, vertegenwoordiger van de landelijke organisatie 'Organisatie Surinaamse Ouderen';
- * bestuurslid, vertegenwoordigster van (voorheen) de landelijke organisatie 'Landelijke Federatie van Welzijnorganisaties voor Surinamers';

* bestuurslid, vertegenwoordigster van de landelijke organisatie 'Landelijke Organisatie Surinaamse Vrouwen'.

De multi-functionele kwaliteiten van afzonderlijke leden zijn voor de volgende terreinen van betekenis: kennis van het integratiebeleid, politiek/ bestuurlijk inzicht, welzijn, vrouwenemancipatie en onderwijs.

Bijgevoegde lijst van Surinaamse organisaties en deskundigen die op het recent gehouden congres aanwezig waren geven een indruk van het veld waarbinnen het Surinaams Inspraak Orgaan opereert. Opgemerkt moge worden dat dit overzicht slechts indicatief is en niet pretendeert volledig te zijn.

In de hoop u naar tevredenheid te hebben geïnformeerd, verblijf ik.

Met vriendelijke groet,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized initial 'S' followed by a smaller, more fluid signature, all underlined.

S. Rambocus/ voorzitter SIO

Congres

Surinamers in Nederland
Samen op weg naar 2000
Hoe dan!

DEELNEMERSLIJST

25 Januari 1997
vergadercentrum Hoog Brabant, Utrecht

Surinaams Inspraak Orgaan

“ Deze deelnemerslijst wordt alleen aan de deelnemers van ons congres verstrekt.
De organisatie verzoekt u de opgenomen persoonsgegevens vertrouwelijk te behandelen”.

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

SOI

Stichting Surinaams Insprakorgaan

Nachtegalstraat 72 - 3581AM Utrecht
Postbus 13187 - 3507LD Utrecht

Gewijzigd per 10-10-'95
Tel. 030 - 2316014
Fax 030 - 2343836

136

Deponeer

5/2

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN
INGEKOMEN
01 FEB. 1996
Onderdeel: *011/186*
Agenda: *96/186*
RAPPEL NA *22/02/96*

Aan de Minister van
Binnenlandse Zaken,
Dhr. H.F. Dijkstal
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

Mee genomen bij
verkenning
AO Inburgering 7/2/96
ZK 96/504
dep. HR 13/2

Uw kenmerk : Ons kenmerk : 01/15/PhJ-SR Utrecht. 30 januari 1996

Onderwerp : Advies inzake de Hoofdlijnennotitie
"Wet Inburgering Nieuwkomers"

Geachte heer Dijkstal,

Ten verfolge op ons schrijven van 23 januari 1996, ons kenmerk 01/11/PhJ-SR, doe ik U hierbij toekomen de definitieve reactie van het Adviesorgaan Surinamers op de Hoofdlijnennotitie "Wet Inburgering Nieuwkomers".

Met de aanbieding van het door het Adviesorgaan Surinamers vastgestelde advies inzake de hoofdlijnennotitie vervalt het eerder aan U verzonden concept-advies.

In de hoop hiermede een bijdrage te hebben geleverd aan uw beleidsvoornemens inzake de inburgering van nieuwkomers verblijven wij.

Hoogachtend,

S. Rambocus/voorzitter Adviesorgaan Surinamers

SOI

Stichting Surinaams Insprakorgaan

*Nachtegalstraat 72 - 3581 AM Utrecht
Postbus 13187 - 3507 LD Utrecht*

*Gewijzigd per 10-10-'95
Tel. 030 - 2316014
Fax 030 - 2343836*

ADVIES INZAKE HOOFDLIJNENNOTITIE WET INBURGERING NIEUWKOMERS

Adviesorgaan Surinamers
Utrecht, januari 1996

ADVIES INZAKE HOOFDLIJNENNOTITIE WET INBURGERING NIEUWKOMERS

Inleiding

In april 1995 heeft het Adviesorgaan Surinamers gereageerd op de notitie van het kabinet inzake de inhoudelijke aspecten van inburgeringscontracten. In reactie op deze notitie heeft het Adviesorgaan Surinamers ten opzichte van de overige Adviesorganen voor het minderhedenbeleid een minderheidsstandpunt ingenomen. Uit het oogpunt van het gelijkheidsbeginsel, het principe van wederkerigheid (rechten en plichten voor zowel de overheid als de nieuwkomer) en de wens om het nieuwkomersbeleid structureel in te zetten, heeft het Adviesorgaan Surinamers zich uitgesproken voor een wettelijke regeling van het nieuwkomersbeleid.

Het Adviesorgaan Surinamers heeft dan ook met instemming kennis genomen van het voornemen van de regering het nieuwkomersbeleid te regelen in een Wet inburgering nieuwkomers.

Alvorens met een wetsvoorstel te komen heeft het kabinet evenwel gemeend de Adviesorganen voor het minderhedenbeleid eerst om advies te vragen over een hoofdlijnennotitie waarin keuzen en dilemma's worden aangegeven die van belang zijn voor het beoogde wetsvoorstel Wet Inburgering Nieuwkomers.

Het Adviesorgaan Suriname wil gaarne gevolg geven aan uw verzoek.

Doelgroepen

Met betrekking tot de keuze van de doelgroep van het inburgeringsprogramma kan het Adviesorgaan Surinamers zich voorstellen dat als uitgangspunt gekozen is de beoordeling of het risico van een achterstandspositie bestaat. Ook kan het Adviesorgaan Surinamers zich voorstellen dat bepaalde doelgroepen bij wet uitgezonderd worden. Niettemin wil het Adviesorgaan Surinamers voornoemde doelgroepen niet bij voorbaat uitsluiten voor een inburgeringsprogramma. Het Adviesorgaan Surinamers stelt zich daarom op het standpunt dat de keuze van de doelgroepen van het inburgeringsprogramma weliswaar zijn goedkeuring heeft, maar als mocht blijken dat personen van de bij wet uitgezonderde doelgroepen via een beroep op de nieuwe Algemene Bijstandswet (nABW) beoordeeld worden als in een achterstandspositie verkerend aan hen alsnog een inburgeringsprogramma wordt aangeboden (vangnet-functie).

Voorts is het Adviesorgaan Surinamers van oordeel dat indien een niet-uitkeringsgerechtigde nieuwkomer het inburgeringsprogramma eenmaal heeft afgerond, het niet mogelijk moet zijn om via het traject van de nABW bedoelde persoon weer te verplichten een inburgeringsprogramma te volgen (denk bijvoorbeeld aan de niet-uitkeringsgerechtigde nieuwkomer die krachtens de nABW arbeidsplichtig is geworden, omdat de partner als kostwinner in een uitkerings situatie terecht is gekomen).

Er dienen hiervoor andere instrumenten ingezet te worden. Het Adviesorgaan Surinamers is in dit verband van mening dat het nieuwkomersbeleid niet in de plaats kan komen van achterstandsbeleid voor bepaalde doelgroepen. Een breed integratiebeleid is nog steeds noodzakelijk. Immers een eerste toerusting via het inburgeringsprogramma heeft niet de pretentie om van nieuwkomers in korte tijd volwaardige aangepaste burgers te maken. Integratie in de Nederlandse samenleving is een proces dat meer tijd vergt.

Rechten en plichten

Het Adviesorgaan Surinamers constateert met genoegen dat de regering de wederzijdsheid van de verplichting onderkent en deze heeft opgenomen in de in te voeren Wet inburgering nieuwkomers. Door de Wet inburgering nieuwkomers worden alle nieuwkomers die niet uitkeringsgerechtigd zijn in principe verplicht een inburgeringsprogramma te volgen. De overheid op zijn beurt verplicht zich tot het doen van een voldoende aanbod van inburgeringsprogramma's. Er is sprake van een wederkerige relatie waarbij over en weer rechten en plichten bestaan en waarbij partijen over en weer met elkaars positie en belangen rekening moeten houden. Met betrekking tot het laatste kan gesteld worden dat er een spanning bestaat tussen de belangen van de nieuwkomer en de algemene belangen van de samenleving die de overheid voor ogen heeft. Ingrijpen in de maatschappij door de overheid i.c. de in te voeren Wet inburgering nieuwkomers, brengt met zich mee dat de nieuwkomer min of meer beperkt wordt in zijn streven zijn leven zelf in te richten. Het Adviesorgaan Surinamers acht evenwel het voorkómen van achterstanden een dusdanig algemeen maatschappelijk belang dient dat deze beperking te rechtvaardigen is.

Waar het naar het oordeel van het Adviesorgaan Surinamers om moet gaan is of de overheid i.c. de gemeente, voldoende rekening houdt met de positie en belangen van de nieuwkomer. Voor de vaststelling van de inhoud van het inburgeringsprogramma aan de hand van de in het wetsvoorstel Wet inburgering nieuwkomers neergelegde criteria, is betrokkenheid van de nieuwkomer onontbeerlijk. Of één of meer onderdelen van het inburgeringsprogramma gevolgd moeten worden is immers afhankelijk van zowel de bagage van de nieuwkomer zelf, zoals zijn/haar migratiegeschiedenis, de genoten opleiding, werkervaring en aspiraties, als de mogelijkheden voor arbeid in de plaats of regio.

Door te overleggen en te vragen hoe de belanghebbende over het inburgeringsprogramma denkt en hoe naar eigen inzicht ingevuld kan worden wordt een draagvlak gecreëerd. Besluiten aan de totstandkoming waarvan men zelf een bijdrage heeft geleverd, lijken beter te worden nageleefd, omdat een zeker commitment is ontstaan.

Inhoud van het inburgeringstraject

Het Adviesorgaan Surinamers kan zich voorstellen dat de regering er naar streeft om CITO-3 als eindniveau voor het onderdeel Nederlands als tweede taal te stellen. Met dit niveau kunnen nieuwkomers doorstromen naar de meeste vervolgopleidingen in het beroepsonderwijs of voor toeleiding naar de arbeidsmarkt.

Het Adviesorgaan Surinamers stelt zich evenwel op het standpunt dat het inburgeringsprogramma op verschillende niveaus aangeboden dient te worden. Dit betekent dat nieuwkomers een inburgeringsprogramma kunnen afronden met een zodanig vaardigheidsniveau dat er sprake is van slechts sociale redzaamheid (CITO-niveau 2). Dit betekent ook dat er een bepaalde niveau voorhanden moet zijn voor nieuwkomers die het inburgeringsprogramma willen volgen maar eenvoudigweg niet kunnen, dan wel dat aan deze nieuwkomers meer dan 500 uren wordt aangeboden om een bepaalde niveau te kunnen halen. Evenzo zou een programma-aanbod gericht op een educatieve/professionele zelfredzaamheid op CITO-niveau 4/5 tot de mogelijkheden kunnen behoren.

Het Adviesorgaan Surinamers zou in deze meer duidelijkheid willen krijgen over de vraag of er een voldoende gedifferentieerd aanbod aanwezig is dat rekening houdt met de capaciteiten van de nieuwkomers.

Voor het Adviesorgaan Surinamers is het voorts onduidelijk of de eindtoets bedoeld is ter afsluiting van het traject (van gemiddeld 500 uur) op grond waarvan het uiteindelijke niveau wordt vastgesteld, dan wel een eindtoets om vast te stellen of CITO-3 niveau is behaald, waarna het inburgeringstraject beëindigd wordt.

Onverlet het voorgaande stelt het Adviesorgaan Surinamers zich op het standpunt dat bij het afronden van het inburgeringsprogramma een bewijs (certificaat) van goed gevolg wordt verstrekt aan de nieuwkomer, waarin aangegeven wordt welk zelfredzaamheidsniveau (sociaal, educatief en professioneel) is bereikt. Het verstrekken van dit bewijs is belangrijk omdat het Adviesorgaan Surinamers ervan uitgaat dat de betreffende nieuwkomer -in het bijzonder die met slechts het sociale zelfredzaamheidsniveau- niet voor een tweede keer verplicht kan worden om een inburgeringsprogramma te doorlopen (bijvoorbeeld om een hoger niveau te halen omdat de nieuwkomer via de nABW arbeidsplichtig is geworden, zie ook doelgroepen).

Sancties

Zoals reeds hierboven is gesteld wordt in overleg met de nieuwkomers de inhoud van het inburgeringsprogramma opgesteld waarna de gemeente het resultaat van het overleg bekrachtigt via een formeel besluit. Door de betrokkenheid van de belanghebbende ontstaat er een commitment, waardoor de kans zeer wel aanwezig is dat de verplichtingen worden nageleefd.

Vanuit deze gedachte staat het Adviesorgaan Surinamers positief tegenover positieve prikkels om niet-uitkeringsgerechtigde nieuwkomers te stimuleren het inburgeringsprogramma met goed gevolg af te ronden.

Het Adviesorgaan kan zich evenwel voorstellen dat er toch nog niet-uitkeringsgerechtigden zijn die verwijtbaar gedrag kan worden aangerekend. Dit is bijvoorbeeld het geval indien nieuwkomers ondanks aanmaningen zich onttrekken aan de verplichting voor een intake-gesprek, of zich "systematisch" onttrekken aan andere verplichtingen zoals genoemd in de Wet, dan wel het inburgeringsprogramma voortijdig verlaten.

Voor deze onwillige nieuwkomers stelt het Adviesorgaan Surinamers voor om het sanctieregime van de nABW op hen van toepassing te verklaren, indien mocht blijken dat zij binnen een bepaalde periode een beroep op de nABW doen.

Door het sanctieregime van de nABW aan niet-uitkeringsgerechtigde nieuwkomers in het vooruitzicht te stellen wordt naar het oordeel van het Adviesorgaan Surinamers een koppeling gemaakt met de nABW, waardoor een evenwichtige verhouding -in termen van zwaarte van de sanctie- ontstaat tussen uitkeringsgerechtigde nieuwkomers en niet-uitkeringsgerechtigde nieuwkomers.

Utrecht, januari 1996

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

1
2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

2K:27

- Innemen
- Deponen

R¹⁰₈

Ministerie van Binnenlandse
Zaken
Directie Coördinatie Minder-
hedenbeleid.

db
28/9

Secretaris van het LAO
Postbus 20011
2500 EA 's-Gravenhage

Uw kenmerk : Ons kenmerk : 08/101/RH Utrecht, 09 augustus 1995

Onderwerp : positie Surinaamse beroepsbevolking op de
 arbeidsmarkt in perspectief.

Geachte heer

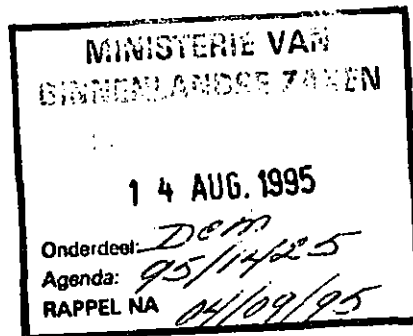
Hierbij doen wij u ter kennisname toekomen, het ongevraagde advies "Positie Surinaamse beroepsbevolking op de arbeidsmarkt in perspectief", zoals verstuurd naar de minister van SoZaWe, de heer A. Melkert en de minderhedenspecialisten in de Tweede Kamer.

Vertrouwend u hiermee naar behoefte te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,

R. Hillers/Secretaris

SOI

Stichting Surinaams Inspanningsorgaan

Nachtegalstraat 72 - 3581 AM Utrecht Tel. 030 - 316014

Postbus 13187 - 3507 LD Utrecht Fax 030 - 343836

Minister van Sociale Zaken en
Werkgelegenheid
Dhr. drs. A.P.W. Melkert
Postbus 90801
2509 LV 's-Gravenhage

Uw kenmerk : Ons kenmerk : 08/100/SR-RH Utrecht, 09 augustus 1995

Onderwerp : Positie Surinaamse beroepsbevolking
op de arbeidsmarkt in perspectief.

Geachte heer Melkert,

Hierbij heeft het Adviesorgaan Surinamers het genoegen u aan te bieden het ongevraagde advies "positie 'Surinaamse' beroepsbevolking op de arbeidsmarkt in perspectief" en het werkdocument van dit advies. Dit als reactie op uw kabinetsstandpunt Evaluatie Arbeidsvoorzieningswet.

In de hoop dat u dit ongevraagde advies betreft bij de discussie over de Evaluatie Arbeidsvoorzieningswet in de Tweede Kamer, verblijft,

hoogachtend,
namens het Adviesorgaan Surinamers,

S. Rambocus/Voorzitter

SOI

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Nachtegalstraat 72 - 3581 AM Utrecht

Tel. 030 - 316014

Postbus 13187

- 3507 LD Utrecht

Fax: 030 - 343836

POSITIE 'SURINAAMSE' BEROEPSBEVOLKING OP DE ARBEIDSMARKT
IN PERSPECTIEF.

Utrecht, augustus 1995

**Reactie van het Adviesorgaan Surinamers inzake kabinetsstand-
punt Evaluatie Arbeidsvoorzieningswet.**

=====

Voorwoord

Tot 1991 was het arbeidsvoorzieningsbeleid een verantwoorde-
lijkheid van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.
Op 1 januari 1991 trad de Arbeidsvoorzieningswet in werking.
Deze wet regelt de instelling van een arbeidsvoorzieningsorga-
nisatie en stelt regelen op het gebied van de arbeidsvoorzie-
ning. Doordat deze wet tevens de wettelijke basis biedt voor
haar eigen evaluatie heeft op 13 juli 1994 de minister de
Commissie Evaluatie Arbeidsvoorzieningswet geïnstalleerd, die
een evaluatie-onderzoek heeft ingesteld. De commissie heeft
eerder dit jaar verslag gedaan aan de minister van Sociale
Zaken en Werkgelegenheid. Bij brief van 9 maart 1995 heeft de
minister het rapport toegezonden aan de Voorzitter van de
Tweede Kamer der Staten-Generaal. Op 4 april 1995 heeft de
minister het kabinetsstandpunt naar aanleiding van het rapport
van de Commissie Evaluatie Arbeidsvoorzieningswet aan de
Staten-Generaal aangeboden. Het streven van het kabinet is
erop gericht om een herziene wet per 1 januari 1996 in werking
te laten treden.

Samenvatting	3
Arbeidsvoorziening en arbeidsmarkt	5
1.1. Relevante ontwikkelingen rond de rol van Arbeidsvoorziening.	5
1.2. Regiefunctie Arbeidsvoorziening.	7
1.3. Arbeidsmarkt en de grote steden.	8
1.4. Visie over de arbeidsmarktpositie van Surinaamse Nederlanders.	9
1.5. Wet Bevordering Evenredige Arbeidsdeelname Allochtonen als richtlijn.	11
Conclusie	13
Werkdocumenten	
1.2. Werkdocument 1: rapport Commissie Evaluatie Arbeidsvoorzieningswet 1991-1994.	2
1.3. Werkdocument 2: Kabinetsstandpunt Evaluatie Arbeidsvoorzieningswet.	4
1.4. Werkdocument 3: Stuurgroep Allochtonen rapport "Mensen: gelijke kansen".	6
1.5. Werkdocument 4: Bureau Economische Argumentatie rapport "De economische betekenis van minderheden op de arbeidsmarkt".	8
1.6. Werkdocument 5: De Surinaamse gemeenschap: enkele kenmerken.	10

Samenvatting

De Arbeidsvoorzieningswet moet een oplossing bieden voor knelpunten in het arbeidsmarkt- en werkgelegenheidsbeleid en daardoor beter kunnen inspelen op de stagnerende werkgelegenheidsontwikkeling, de problematische aansluiting tussen aangeboden en gevraagde beroepskwalificaties en de veranderende samenstelling van de beroepsbevolking.

Het Adviesorgaan Surinamers meent mede hierdoor ongevraagd te reageren op het kabinetsstandpunt naar aanleiding van het rapport van de commissie van Dijk, waardoor zo mogelijk de effecten van het arbeidsvoorzieningsbeleid verbeterd kunnen worden.

Het Adviesorgaan onderschrijft in zijn algemeenheid het standpunt van het kabinet om de kerntaak van Arbeidsvoorziening toe te spitsen op minder kansrijke werkzoekenden.

Als eerste worden de belangrijkste ontwikkelingen en mogelijkheden die de arbeidsmarkt kunnen beïnvloeden opgesomd en vervolgens geanalyseerd. In de bijlagen zijn ter ondersteuning hiervan vijf werkdocumenten, waarbij de voor de Surinaamse doelgroep van belang zijnde informatie is opgenomen.

Arbeidsvoorziening zal een duidelijke regiefunctie in de grote steden moeten vervullen. Een functie die voorziet in het beleidsmatig vergroten van kansen voor minderheden op de arbeidsmarkt. Conclusie over de mogelijkheid om de arbeidsmarktpositie van Surinaamse Nederlanders te verbeteren is positief: de door de evaluatie geconstateerde onvolkomenheden in de afgelopen jaren kunnen aanzetten zijn voor mogelijke verbeteringen door de arbeidsvoorzieningsorganisatie in de naaste toekomst. Hiertoe kunnen de door het kabinet vooropgestelde veranderingen op het bestuurlijk vlak worden genoemd, alsook de één-loket gedachte, afstoten van oneigenlijke taken, en het toespitsen op de kerntaak. Naast deze mogelijke verbeteringen zijn er enkele mogelijkheden voor Arbeidsvoorziening die perspectief bieden om, met extra inspanning, de pijlers te richten op het verbeteren van de kansen voor Surinaamse Nederlanders en overige allochtonen. Arbeidsvoorziening moet de leidende rol hierbij behouden.

Als conclusie wordt aanbevolen de Arbeidsbureaus van de grote steden beleidsmatig toe te spitsen op het bedienen van minderheidsgroepen i.c. de Surinaamse doelgroep. Met andere woorden het Arbeidsbureau zal een expertisecentrum voor bemiddeling van minderheden zijn, met een tweezijdige functie: naar de werkgever en naar de klant.

Het Adviesorgaan is van oordeel dat dit ondermeer het beste tot stand kan komen doordat de Arbeidsbureaus zich hierbij toeleggen op twee aspecten:

- de klant: als speerpunt van beleid zich richten op het arbeidspotentieel met gunstige kenmerken van de doelgroepen i.c. de Surinaamse doelgroep;

- de werkgever:
de W.B.E.A.A. als een beleidsinstrument te hanteren bij het invullen van beleid; op micro-niveau de instrumenten genoemd in het rapport "Mensen: gelijke kansen" aan te dragen.

1. ARBEIDSVOORZIENING EN ARBEIDSMARKT.

1.1. Relevante ontwikkelingen rond de rol van arbeidsvoorziening

Het Adviesorgaan onderschrijft een aantal aanbevelingen c.q. conclusies uit de in bijlage vermelde werkdocumenten. In dit deel worden die geplaatst tegen de rol die de arbeidsvoorzieningsorganisatie moet spelen op de arbeidsmarkt.

Algemeen

Het resultaat van het onderzoek van de Commissie Evaluatie Arbeidsvoorzieningswet, de zgn. commissie van Dijk, is niet positief. De belangrijkste taak van de commissie was het onderzoeken van de doeltreffendheid en de effecten van de Arbeidsvoorzieningswet in de praktijk. Het onderzoek heeft een aantal onvolkomenheden in de afgelopen jaren geconstateerd. In het rapport wordt ondermeer gesproken over bestuurlijke onvolkomenheden die zich middels de tripartite bestuursvorm hebben gemanifesteerd. Het arbeidsvoorzieningsbeleid zou zich ook in veel mindere mate moeten richten op kwantiteit voor wat betreft het aantal plaatsingen. Dit omdat niet duidelijk is welke bijdrage de organisatie als zodanig hieraan heeft geleverd. Het moet zelfs niet onwaarschijnlijk worden geacht dat de plaatsingen ook zonder die bijdrage zouden zijn gerealiseerd. Evenwel is de commissie de mening toegedaan dat de Arbeidsvoorzieningsorganisatie wel een aantoonbare meerwaarde kan hebben met een beleid gericht op moeilijk plaatsbare groepen op de arbeidsmarkt. Ook moet het beleid gericht zijn op de selectieve inzet van instrumenten (zoals scholing) die bewezen hebben kans vergrotend te zijn voor vorenvermelde groepen. Het adviesorgaan onderschrijft deze meningen, en benadrukt dat de afgelopen periode geen herkenbare knelpunten gericht op de arbeidspositie van minderheden zijn opgelost.

In haar standpunt bepaling heeft het kabinet de conclusie van de commissie van Dijk overgenomen. De Arbeidsvoorzieningsorganisatie moet ondermeer concreet haar dienstverlenende inspanningen vooral gaan richten op werkloze werkzoekenden die op enige of ruime afstand van de arbeidsmarkt staan en daardoor moeilijk bemiddelbaar of kansarm zijn. Werkzoekenden zullen in de toekomst bediend worden via de één-loket gedachte. Middels een procesgerichte samenwerking zullen Arbeidsbureaus, gemeentelijke sociale diensten en bedrijfsverenigingen een gezamenlijke 'intake' en indicering verzorgen.

Het Adviesorgaan is eveneens de mening toegedaan dat hierbij van belang is dat de verdeling van verantwoordelijkheden helder moet zijn.

Ook acht het kabinet het wenselijk de scholingstaak van Arbeidsvoorziening geheel te regelen in de Arbeidsvoorzieningswet zelf en toe te spitsen op het bemiddelbaar maken van moeilijk plaatsbare groepen.

Het bevorderen van scholing, alsmede het stimuleren en coördineren van activiteiten van derden zijn belangrijke taken. De organisatie besteedt bijna de helft van haar middelen hieraan.

Het kabinet is van mening dat gelet op de omvang van de aan de arbeidsmarkt gerelateerde problemen het accent zal moeten komen te liggen op de grote steden.

De commissie Ter Veld geeft in haar rapport 'Mensen: gelijke kansen' inzicht in de verschillende mogelijkheden die er op diverse niveaus bestaan om de arbeidsmarktpositie van allochtonen te verbeteren. De Stuurgroep Allochtonen ziet ondermeer op het meso-niveau een belangrijke taak weggelegd voor arbeidsvoorzieningsorganisaties. Dit in het kader van de regiefunctie die zij hebben. Het Adviesorgaan onderschrijft deze mening. Daarnaast beschikken de arbeidsbureaus over de nodige instrumenten om langdurig werklozen onder de kansarme te bedienen. In deze zelfde lijn past ook de rol van de gemeenten. Belangrijke instrumenten van de gemeenten zijn de Jeugdwerkgarantiewet en de banenpool en de sociale diensten middels functionering via de uitkering. De Stuurgroep is van mening dat de arbeidsmarktkansen van allochtonen vergroot kunnen worden via een regionale benadering met een zekere sectorspecifieke component. Op micro-niveau worden praktische mogelijkheden opgesomd, die als voorbeeld dienen en een positief effect zullen genereren.

Het Bureau Economische Argumentatie geeft in haar rapport "De economische betekenis van minderheden voor de arbeidsmarkt" inzicht in de omvang en de kwaliteit van de toekomstige arbeidsmarkt en de grootstedelijke problematiek. In de toekomst zal de economische betekenis van allochtonen in belangrijke mate toenemen op de arbeidsmarkt. Het rapport concludeert dat de participatie van minderheden op de arbeidsmarkt cruciaal is om kwantitatieve tekorten aan arbeidskrachten te voorkomen.

Evenzo is het van belang dat wanneer minderheden nu niet aan het werk komen hun waarde voor de arbeidsmarkt verloren gaat. Het blijvend lage opleidingsniveau van minderheden, de discriminatie in het wervings- en selectiebeleid en de ruimtelijke segregatie op de arbeidsmarkt kunnen evenwel de kansen voor minderheden verkleinen. Het rapport voorziet op termijn een verschuiving van beleidsprioriteiten: van integratiebeleid naar instroombeleid en tenslotte naar doorstroombeleid. Verantwoordelijk hiervoor zijn respectievelijk de overheid, de sociale partners en de bedrijven.

De verschillende rapportages over de Surinaamse gemeenschap geven ondermeer een beeld van enerzijds de werkloosheid en anderzijds het onderwijsniveau. Belangrijk hierbij is dat de werkloosheid drie maal hoger is dan de algemene norm, waarbij er sprake is van een concentratie onder de laagst opgeleiden, de jongeren en onder de Surinaamse vrouwen. In grotere mate behoren jongeren en vrouwen tot het niet-werkzame deel van de beroepsbevolking. In dit kader wordt opgemerkt dat de beroepsbevolking in de nabije toekomst haar jonge karakter zal blijven behouden. Het opleidingsniveau van Surinamers is ongunstig vergeleken met het Nederlandse niveau.

Een aanzienlijk aantal jeugdigen bevindt zich in respectievelijk

het lbo, mavo of mbo. Bijna driekwart van de populatie woont in de vier grote steden, te weten Amsterdam, Den Haag, Utrecht en Rotterdam.

Meer dan een derde van de Surinaamse populatie behoort inmiddels al tot de tweede generatie.

1.2. Regiefunctie Arbeidsvoorziening

Ervan uitgaande dat de vorengeschetste ontwikkelingen op een of andere wijze van invloed zullen zijn op het functioneren van de arbeidsmarkt in zijn totaliteit, lijkt het dezerzijds wenselijk om een analyse te maken hoe de positie van de werkzoekende Surinamers in de toekomst verbeterd zal kunnen of moeten worden.

Het Adviesorgaan Surinamers onderschrijft het uitgangspunt van het kabinet om de Arbeidsvoorzieningsorganisatie in haar kerntaak bij voorrang te richten op werkloze werkzoekenden die op enige of ruime afstand van de arbeidsmarkt staan en daardoor moeilijk bemiddelbaar of kansarm zijn. De evaluatie van de commissie van Dijk heeft niet aangetoond dat de Arbeidsvoorzieningswet een duidelijke meerwaarde heeft opgeleverd voor allochtonen in het algemeen, in het bijzonder ook niet voor Surinamers. De achterstandspositie is niet verbeterd. Het kabinet stelt dat de Arbeidsvoorzieningsorganisatie het accent zal leggen op de arbeidsmarktproblematiek in de vier grote steden. **De één-loket gedachte spreekt het Adviesorgaan bijzonder aan: verbetering van de efficiëntie zowel voor de overheid als voor de burger.** De Arbeidsbureaus zullen zich gaan toeleggen op het bedienen van bepaalde groepen werklozen.

Bij de samenwerking tussen Arbeidsbureau en Sociale Dienst zal op basis van een gezamenlijke 'intake' en indicering een traject voor werklozen worden uitgestippeld. Hierbij zullen de verantwoordelijkheden helder worden vastgelegd. In dit traject kunnen meerdere actoren een rol vervullen. Deze kunnen zijn de Gemeente (Jeugdwerkgarantie, Banenpool), de Sociale Dienst, Bedrijfsvereniging, Onderwijs - actoren die allen beschikken over hun eigen specifieke instrumenten. De vraag hierbij is hoe een traject zal worden uitgestippeld. Van belang is dat Arbeidsvoorziening hierin de leidende rol zal dienen te vervullen voor wat betreft de vorenvermelde actoren. Daarnaast beschikt Arbeidsvoorziening over de bemiddelende rol waar als voorbeeld goed kan worden ingespeeld op de thans genomen arbeidsbevorderende maatregelen, welke maatregelen uiteindelijk gebundeld zullen worden in een gemeentelijk 'Werkfonds'.

Het Adviesorgaan kan zich vinden in de richting die het kabinet inslaat: 'werkloze werkzoekenden die op enige of ruime afstand van de arbeidsmarkt staan en daardoor moeilijk bemiddelbaar of kansarm zijn'. Het gaat hierbij dan om werklozen die, gelet op hun opleidingsniveau en opgedane werkervaring, in korte tijd in onvoldoende mate aansluiting vinden c.q. kunnen voldoen aan de door de functie gestelde kwalificaties. Deze personen zullen in voorkomende gevallen bijgeschoold moeten worden c.q. ervaring moeten opdoen.

Voor deze 'nieuwkomers' zal het aspect van 'langdurig werkloos'

zijn (1-,2-,3-jaar etc.) niet direct van toepassing zijn. Naarmate blijkt dat de bemiddeling niet lukt (zij langdurig werkloos worden) komen zij indirect mogelijk wel in aanmerking voor arbeidsplaatsen waarbij voorwaarden van werkloosheid op basis van tijd gelden.

In eventuele scholingsbehoeften zal via het ministerie van Onderwijs of de Sociale Dienst worden voorzien. Met andere woorden de werkloze zal door andere instanties dan Arbeidsvoorziening bemiddelbaar worden gemaakt. Het Adviesorgaan vindt dat de Arbeidsbureaus hierin eindverantwoordelijk moeten zijn. De gedachte hierbij is dat het Arbeidsbureau na indicering een werkloze bemiddelbaar laat maken (verwijzingsfunctie), om vervolgens de bemiddeling op zich te nemen. De 'span of control' functie zal evenwel tot de verantwoordelijkheid van het Arbeidsbureau behoren. Het niet benoemen van deze functie wordt door het Adviesorgaan als een omissie zijdens het kabinet gezien. In deze rolverdeling zal het Arbeidsbureau kunnen fungeren als een in-en verkoopbureau: betaalt voor scholing en verdient aan bemiddeling. Mogelijk dat hierdoor niet alleen efficiëntieverbetering tot stand komt maar ook de zogenoemde scholingsnomaden verdwijnen. Er zal een positieve concurrentie sfeer tussen scholingsinstituten (t.a.v. beroepsgerichte scholing) ontstaan waardoor een kwalitatieve verbetering van onderwijs tot stand zal komen; een kwalitatieve verbetering die zich expliciet richt op de bemiddelbare 'norm' voor werklozen.

1.3. Arbeidsmarkt en de grote steden

Bij voorrang zal de één-loket gedachte in de grote steden worden toegepast. Strategisch gezien is dit niet alleen van belang maar meer nog een dwingende noodzaak. De grote steden hebben heden ten dage te maken met zaken als verloedering, werkloosheid, onveiligheid en onzekerheid/ leefbaarheid.

Dit is niet een situatie van vandaag maar een ontwikkeling die reeds gaande is. Het rapport 'De economische betekenis van minderheden voor de arbeidsmarkt' geeft daarnaast een goed inzicht in het allochtone arbeidspotentieel nu en in de toekomst geconcentreerd in de grote steden. Vooral de instroom op de arbeidsmarkt zal in de toekomst in de grote steden voor een groot deel uit minderheden bestaan.

Bepaalde sectoren zullen dan voor een belangrijk deel afhankelijk worden van werknemers uit minderheidsgroepen, zoals onder meer industriële bedrijfstakken en de voor de stad zo belangrijke horeca-sector. Uiteraard is het voor de arbeidsmarkt in de grote steden van belang dat allochtonen participeren. Daarbij speelt evenals op landelijk niveau dat de basiskwalificaties van minderheden in het algemeen tekortschieten. Naast de discrepantie tussen gevraagde en aangeboden kwalificaties is er in de stad echter ook nog een geografische discrepantie tussen vraag en aanbod.

De vraag naar laaggeschoolde arbeid verdwijnt steeds meer naar buiten.

Volgens recent onderzoek is gebleken dat voor Nederland als geheel het aantal banen aan de onderkant van de arbeidsmarkt opvallend stabiel is gebleken.

Voor de grote steden is vastgesteld dat zij hun positie als belang-

rijkste motor achter de economische groei zijn kwijt geraakt. Vooral voor de kernsteden geldt dat hier het aantal banen is verminderd en dat ook de vraag naar laaggekwalificeerde arbeid is gedaald.

Banengroei speelt zich af in de handel, de horeca en de schoonmaakbranche: de dienstensector. De industrie verliest aan de onderkant van de arbeidsmarkt steeds meer terrein, vanwege forse opleidingseisen die gesteld worden. De dienstensector bestaat evenwel in toeneemende mate uit junk jobs, die weinig perspectief bieden op opwaardering. De ontwikkelingen aan de onderkant van de grootstedelijke arbeidsmarkt hebben weinig goeds gebracht. De instroomkansen zijn voor een belangrijke categorie afgesloten, en de perspectieven op een stabiele loopbaan zijn gering geworden.

1.4. Visie over de arbeidsmarktpositie van Surinaamse Nederlanders

De positie die Surinaamse werklozen innemen is divers:

Vergeleken met sommige andere allochtone groepen zijn Surinamers minder eenzijdig aangewezen op on- of laaggeschoolde arbeid, en vergeleken met de Nederlandse bevolking bestaat er een duidelijke achterstand die het best te indiceren is met de factor drie (werkloosheidscijfers). Een positief kenmerk van de werkloze beroepsbevolking kenmerkt zich evenwel door het feit dat deze zich op diverse niveaus manifesteert, te weten academici, hbo-ers, mbo-ers, havo/ mavo-, lbo-niveau en ongeschoolden. De werkloosheid is het sterkst geconcentreerd onder de laagst opgeleiden, de jongeren en vrouwen. Hierbij is van belang te vermelden dat de instroom van een relatief aanzienlijke groep jonge Surinamers in het werkloze bestand verwachtbaar is, mede gelet op de opbouw van de leeftijds-groepen van de potentiële beroepsbevolking van 15 - 64 jaar. Het verschijnsel van echtscheidingen waarbij werkloze moeders met kinderen in aantal toeneemt verdient ook aandacht. Er ontstaat een groeiende behoefte van Surinaamse vrouwen aan betaalde arbeid buitenshuis. Niet vergeten moet worden dat iets meer dan een derde van de Surinaamse bevolking inmiddels al tot de tweede generatie behoort. Volgens Arbeidsvoorziening zijn schoolverlaters steeds vaker en langer werkloos. Gedurende de periode 1991 tot en met 1993 is de stijging respectievelijk 15% in 1991, 20 % in 1992 en 23 % in 1993 geweest.

Als wij de positie van werkloze Surinamers op de arbeidsmarkt willen omschrijven dan zal deze zich als volgt laten vertalen.

Vergeleken met andere minderheidsgroepen nemen de Surinamers een goede positie in op de arbeidsmarkt. Met name kan worden opgemerkt dat de positie van werkloze vrouwen en jongeren hierbij opvalt. In relatie tot de autochtone bevolking is de positie minder gunstig. De autochtone bevolking is zowel kwalitatief als kwantitatief duidelijk in de meerderheid.

Dit afgezet tegen het feit dat de werkloosheid voorlopig hoog zal blijven: de vraag naar arbeid is veel kleiner dan het aanbod.

De belangrijkste factor achter de sterke groei van het arbeidsaanbod in Nederland is de toenemende arbeidsparticipatie van vrouwen. De komende jaren zullen autochtone vrouwen meer dan de helft uitmaken van de totale groei van de beroepsbevolking.

Kortom de spanning tussen de vergroting van het aanbod aan arbeid

enerzijds en het tekortschieten van de vraag naar arbeid zal blijven bestaan in de toekomst.

Het beleid van de regering is erop gericht om de werkloosheid in positieve richting in beweging te zetten. Dit is merkbaar als gekeken wordt naar maatregelen die gericht zijn op het vergroten van het aantal laagbetaalde banen, de invoering van de Wet Bevordering Evenredigheid Arbeidsdeelname Allochtonen. Maatregelen die allemaal hun eigen effect sorteren op de arbeidsmarkt. Het grote-steden beleid van de regering zal binnenkort door de respectievelijke gemeenten ter hand worden genomen. Dit beleid zal ongetwijfeld erop gericht zijn om positief effect te hebben op de arbeidsproblematiek. In dit kader moet de Arbeidsvoorzieningsorganisatie een duidelijke en sturende rol vervullen met name gericht op werklozen die moeilijk bemiddelbaar of kansarm zijn en bij voorrang in de grote steden. Voor de Surinaamse werkloze doelgroep betekent dit dat het toespitsen van Arbeidsvoorziening op haar kerntaak de kansen op de arbeidsmarktpositie kan verbeteren. De samenstelling van de Surinaamse werkloze groep is vergeleken met andere minderheidsgroepen qua opleiding vrij gedifferentieerd.

De Surinaamse beroepsbevolking blijft in de naaste toekomst jong. Dit betekent dat de instroom van jongere werklozen zal toenemen. In dit kader kan dan de vraag gesteld worden hoe kan Arbeidsvoorziening ook preventief handelen in plaats van alleen curatief? Volgens het kabinetsstandpunt zal de Arbeidsvoorzieningsorganisatie zich toespitsen op werkloze werkzoekenden die op enige of ruime afstand van de arbeidsmarkt staan en daardoor moeilijk bemiddelbaar of kansarm zijn. Het Adviesorgaan ziet in het kabinetsstandpunt een strategie die zich voornamelijk richt op de huidige grote groep werklozen, waarbij het accent ligt op die werklozen die uitkeringsgerechtigd zijn: de 'curatieve' benadering. Het Adviesorgaan meent ook mogelijkheden te zien voor een preventieve benadering. Hierbij is de doelgroep dan de werkloze werkzoekenden die de zogenaamde werkloze 'nieuwkomers' zijn. Deze 'nieuwkomers' komen pas dan in zicht nadat zij zich aangemeld hebben bij de Sociale Dienst c.q. Arbeidsbureau: één-loket systeem. Deze jonge Surinaamse allochtonen zullen in relatie tot de overige allochtonen in de grote steden qua opleiding tenminste hetzelfde niveau hebben behaald. Daarnaast kenmerkt deze groep zich te behoren tot de tweede generatie Surinamers, die de Nederlandse waarden en normen zichzelf eigen hebben gemaakt c.q. kennen: een goede Nederlandse taalbeheersing en geen migratieleeftijd. De Arbeidsvoorzieningsorganisatie zal hierdoor haar beleid moeten richten op het aanbod van dit arbeidspotentieel. De vorenvermelde gunstige arbeidskenmerken van dit potentieel kunnen in relatie tot overige allochtone groepen ingezet worden om als speerpunt te dienen bij het beleid. Door Surinaamse allochtonen te gebruiken zal dit een positief effect hebben op de vraag naar allochtone arbeidspotentieel, maar eveneens een bijdrage leveren volgens de draaggolfgedachte:

1. door reguliere bemiddeling met goed gekwalificeerde arbeids--

krachten kunnen langdurige werklozen aan een baan worden geholpen;

2. m.m., door Surinaamse werklozen te bemiddelen kunnen overige allochtone werklozen ook aan een baan worden geholpen.

Het Adviesorgaan is zich ervan bewust dat dit beleid het beste tot stand kan komen als de organisatie hierop afgestemd wordt. De arbeidsproblematiek van de vier grote steden is groot en zal in de toekomst niet kleiner worden. Door ondermeer de éénloket gedachte wordt verbetering in de efficiëntie getracht. In deze zelfde gedachte ziet het Adviesorgaan een verbetering voor de arbeidsmarktpositie van Surinamers en overige allochtone groepen als reëel. Een Arbeidsbureau dat zich richt op deze problematiek en toegerust wordt met bruikbare instrumenten (reeds vermeld in het rapport "Mensen; gelijke kansen"), m.a.w. een Arbeidsbureau dat centraal in de grote steden beleid ontwikkelt voor het verbeteren van de arbeidsmarktpositie van specifieke doelgroepen en dit beleid implementeert, op dit terrein expertise biedt voor methodische ontwikkeling voor bemiddeling, garantie biedt voor een procesgerichte aanpak voor bemiddeling. Deze expertise is nodig vanwege het verwachtbare grote aanbod allochtonen i.c. Surinamers, de anticipatie op toekomstige regionale behoeften naar arbeidspotentieel en het vraagstuk van regionale arbeidsmobiliteit.

1.5. W.B.E.A.A. als richtlijn

Anderzijds hanteert Arbeidsvoorziening bij registratie en bij plaatsing het principe van evenredige vertegenwoordiging voor doelgroepen, zonder onderscheid naar afkomst. Op basis van een evenredige verdeling naar groep van geregistreerde (vrouwen, jongeren, allochtonen) vindt bemiddeling en plaatsing plaats. Door dit principe te blijven hanteren zal de achterstand van de Surinaamse doelgroep niet zonder meer verdwijnen. Dit is onterecht gelet op het rechtvaardigheidsbeginsel. Het Adviesorgaan is eerder gerporteerd voor een afzonderlijke doelgroepenbenadering zoals neergelegd in de Wet Bevordering Evenredige Arbeidsdeelname Allochtonen.

Hierdoor zullen alle doelgroepen die in deze wet vermeld staan op basis van evenredigheid in aanmerking kunnen komen voor een arbeidsplaats. Dit betekent dat het Adviesorgaan afstand neemt van een landelijk vastgestelde evenredigheid gebaseerd op de verhouding autochtoon - allochtoon. Gelet op de demografische ontwikkelingen in de grote steden is het zeer de vraag als het W.B.E.A.A. - principe in de toekomst regionaal of stedelijk vastgesteld moet worden. Een percentage verkregen door een landelijk vastgestelde verhouding leidt tot onderbenutting van het allochtone arbeidspotentieel in de grote steden.

De Wet Bevordering Evenredige Arbeidsdeelname Allochtonen is bedoeld om in het algemeen de kansen van allochtonen i.c. Surinamers op de arbeidsmarkt te vergroten. Het Adviesorgaan is van mening dat dit als instrument voor Arbeidsvoorziening gehanteerd moet worden. Immers, door de W.B.E.A.A. is na te gaan welke beleidsmatige maatregelen door een Arbeidsbureau kunnen worden toegepast ter ondersteuning van werkgevers aan de nakoming van deze wet. In de grote steden kunnen de Arbeidsbureaus regionaal

inzicht (actief via de Kamer van Koophandel) verkrijgen in de behoefte naar allochtone werknemers enerzijds, en anderzijds goed inzicht hebben naar de vraag naar specifieke functiekwalificaties. Hierdoor wordt ook de regiefunctie van Arbeidsvoorziening versterkt, alsmede de mogelijkheid tot een betere kwaliteit van scholing vergroot.

Tevens lijkt het zeer wel mogelijk bij het plaatsingsbeleid door het Arbeidsbureau het W.B.E.A.A. principe te hanteren. Hierdoor kunnen in de naaste toekomst gelijkwaardige kansen voor ondermeer de Surinaamse werklozen op basis van evenredige deelname aan het arbeidsproces gelden.

2. Conclusie

De overheid is, op macro-niveau gezien, verantwoordelijk voor het integratiebeleid van allochtonen in termen van inburgeringstrajecten en het onderwijs. Dit onverminderd de verantwoordelijkheid van iedere burger, minderhedenorganisaties en instellingen, die op deze terreinen werkzaam zijn. Daarnaast functioneert de overheid als vangnet voor diegenen die door het RBA als onbemiddelbaar zijn geïndiceerd.

Zowel de overheid (als de sociale partners) zijn in voorwaarden-scheppende zin actief bezig met de arbeidsmarktpositie van allochtonen. Het Adviesorgaan meent dat deze voorwaarden evenwel niet voldoende zijn om een substantiële verandering te brengen in de slechte arbeidsmarktpositie van allochtonen.

Het Adviesorgaan onderschrijft dat de RBA's i.c. de sociale partners verantwoordelijk zijn voor het instroombeleid via arbeidsbemiddeling, her-, om- en bijscholing en het voorkomen van (indirecte) discriminatie.

Het Adviesorgaan pleit voor een zodanige versterking van de RBA in grote steden (RBA+) opdat meer allochtonen op meer dan evenredige wijze bemiddeld worden naar reëel werk.

Een RBA+ kenmerkt zich van andere RBA's door:

- een vestiging in de grote steden,
- waar demografisch gezien in de toekomst zeer veel allochtonen wonen en werken;
- een strategisch arbeidsmarktbeleid in de regio te ontwikkelen,
- gericht op het zoveel mogelijk afstemmen van vraag en aanbod ten behoeve van de allochtone doelgroepen;
- contacten onderhouden met scholen/scholingsinstituten en bedrijven in verband met aansluiting onderwijs-arbeidsmarkt;
- vergroting van de expertise over de allochtone doelgroepen;

Hierbij kent het Adviesorgaan een speciale rol toe aan de Surinaamse doelgroep vanwege de draaggolfgedachte: zich richten op het arbeidspotentieel met de meest gunstige kenmerken.

De grootste uitdaging die een RBA+ heeft is voorkomen dat grote groepen allochtonen in langdurige werkloosheid vervallen, en niet terecht komen in zogenaamde vangnetten als Jeugwerkgarantiebanen, banenpools, en "Melkertbanen". Aan elke nieuwkomer (nieuw ingeschrevenen bij het RBA+) zal een op maat gesneden (scholings-) traject worden aangeboden, toegesneden op de regionale arbeidsmarktontwikkelingen. Doel van het traject is het behalen van minimaal een primaire beroepskwalificatie.

Voor degenen die zeer moeilijk bemiddelbaar zijn houdt een trajectbegeleiding in, leren in de praktijk (praktijkleerplaatsen vragen om nauwe samenwerking met regionale bedrijfsleven), een educatief aanbod, bemiddelingsactiviteiten en nazorg (gedurende enige tijd).

Voorts kan gezien worden in welke mate de talrijke regelingen voor additionele arbeid voor de doelgroep toegepast kunnen worden. Waar het in de kern op neerkomt is dat er regionaal samenhangend beleid ontwikkeld wordt, waaraan zoveel mogelijk partijen deelnemen, waarbij de RBA+ een sturende rol vervult bij het bemiddelbaar maken en bemiddelen van allochtonen.

Daarmee kan een halt worden toegeroepen aan de toenemende versnippering in aanbod en projecten welke veelal hetzelfde beogen, doch geheel langs elkaar werken. Alleen door samenwerking en creatief mogelijkheden benutten kan een zinvol perspectief geboden worden.

Het Adviesorgaan pleit naast een RBA+ ook ervoor om de W.B.E.A.A. als bijzonder instrument te hanteren. Deze W.B.E.A.A. kan een hulpmiddel zijn:

- om na te gaan wat de effecten van (te ontwikkelen) maatregelen zijn voor allochtonen, en om een tenminste evenredige uitwerking voor allochtonen als voorwaarde voor uitvoering vast te stellen;
 - om bij de bemiddelingsactiviteiten van de RBA rekening te houden i.c. te anticiperen op de positieve actie-plannen van bedrijvenorganisaties om meer allochtonen in dienst te nemen;
 - bij het opsporen van bewuste en onbewuste discriminatie: door inzicht te hebben in de allochtone achtergrond van werknemers wordt na verloop van tijd zichtbaar waar (onbedoelde) knelpunten zitten die de in- en doorstroom van allochtonen belemmeren.
-

SOI

Stichting Surinaams Insprakorgaan

Nachtegaalstraat 72 - 3581 AM Utrecht Tel. 030 - 316014

Postbus 13187 - 3507 LD Utrecht Fax 030 - 343836

**POSITIE 'SURINAAMSE' BEROEPSBEVOLKING OP DE ARBEIDSMARKT
IN PERSPECTIEF.**

WERKDOCUMENTEN

Utrecht, augustus 1995

Bijlagen

In de werkdocumenten worden de voor de Surinaamse doelgroep interessante onderwerpen belicht, onderwerpen die allemaal op hun eigen wijze van invloed zijn of kunnen zijn op het functioneren van de arbeidsmarkt nu en in de nabije toekomst. Vanuit diverse invalshoeken is hierbij een relatie gelegd met de arbeidsmarktpositie van minderheden in het algemeen alsook de positie op de arbeidsmarkt van Surinaamse Nederlanders. In werkdocument 5 is een inzicht gegeven van de positie van de Surinaamse populatie op de arbeidsmarkt en in het onderwijs. Dit hoofdstuk geeft eerder een inzicht in een bestaande c.q. een te verwachten situatie of ontwikkeling. Dit inzicht is van belang bij de analyse van de rol van arbeidsvoorziening, met speciale aandacht voor de Surinaamse Nederlanders.

Voor het samenstellen van de ondervermelde werkdocumenten zijn de navolgende rapporten geraadpleegd, te weten:

1. Rapport van de Commissie Evaluatie Arbeidsvoorzieningswet - "Arbeidsvoorziening in perspectief"; maart 1995,
2. Kabinetsstandpunt Evaluatie Arbeidsvoorzieningswet aangeboden aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal de dato 4 april 1995;
3. Rapport van de Stuurgroep Allochtonen "Mensen: gelijke kansen"; februari 1995,
4. Rapport van Bureau voor Economische Argumentatie "De economische betekenis van minderheden voor de arbeidsmarkt"; november 1995,
5. Rapport van Vakgroep Sociale Geografie en Centrum Migratie Onderzoek van de Universiteit van Amsterdam "De Surinaamse beroepsbevolking in Nederland"; oktober 1991,
6. Rapport van H. Vermeulen en R. Penninx "Het democratisch Ongeduld"; 1994,
7. Rapport van Directie Coördinatie Emancipatiebeleid (Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid) en Centraal Bureau voor de Statistiek "Emancipatie in cijfers 1995"; mei 1995.

Werkdocument 1: rapport Commissie Evaluatie Arbeidsvoorzieningswet 1991-1994

Het rapport van de Commissie Evaluatie Arbeidsvoorzieningswet, de zgn. commissie van Dijk, beantwoordt de vraag hoe in de praktijk de Arbeidsvoorzieningswet de afgelopen vier jaar heeft gefunctioneerd, waarbij het zwaartepunt bij de evaluatie gelegd is op enerzijds de staatsrechtelijke, bestuurskundige en organisatorische kanten en anderzijds de vaststelling en beoordeling van de door de Arbvo organisatie in de jaren 1991-1994 behaalde resultaten.

In het deelonderzoek over de behaalde resultaten komen een aantal zaken aan de orde die een nadere beschouwing nodig maken. De voor onze doelgroep interessante zaken uit dit deelonderzoek worden hier dan ook nader belicht.

De activiteiten van Arbeidsvoorziening zijn gericht op een betere werking van de arbeidsmarkt. Sommige arbeidsmarktproblemen zijn inherent aan een markteconomie en rechtvaardigen overheidsingrijpen. Arbeidsvoorzieningsinstrumenten zijn voor het oplossen/verminderen van sommige knelpunten op de arbeidsmarkt de aangewezen instrumenten. Het gaat dan om de volgende instrumenten: bemiddeling, voorlichting en advies, scholing, plaatsingsbevordering en werkverruiming. Voor andere knelpunten kan Arbeidsvoorziening geen oplossing bieden.

Op de arbeidsmarkt bestaat structureel een groot aanbodoverschot.

Aansluitingsproblemen tussen vraag en aanbod komen momenteel landelijk gezien vrijwel niet voor. De omvang van de werkloosheid

is duidelijk het hoogst onder allochtonen. Onder deze groep is in 1993 het werkloosheidspercentage maar liefst 2,5 keer zo hoog dan het gemiddelde. Het aandeel langdurig werklozen is met name ook hoog onder allochtonen.

Naast de taakstelling voor het totaal aantal plaatsingen hanteert Arbeidsvoorziening als aandeel van doelgroepen, waaronder minderheden, de maatstaf van minstens 75 procent die voorafgaand aan een plaatsing werkloos dient te zijn. Voor minderheden wordt, evenals voor andere doelgroepen, de evenredigheidstaakstelling gehanteerd.

Deze komt er op neer dat het aandeel van die doelgroepen in het totaal aantal geplaatste werklozen (op termijn) minimaal gelijk moet zijn aan hun aandeel in het bestand werkloze werkzoekenden.

Arbeidsvoorziening ziet het totaal aantal plaatsingen als indicatief voor de mate waarin bijgedragen wordt aan het doelmatig functioneren van de arbeidsmarkt. Volgens de cijfers is het aantal direct geplaatste niet-werkenden en langdurig werklozen tot en met 1993 niet toegenomen. Het aantal geplaatste werkloze vrouwen en minderheden is wel toegenomen. Evenwel ligt het aandeel van minderheden in de directe plaatsingen nog ruim onder hun aandeel in het werklozenbestand.

Het bereiken van evenredigheid voor deze doelgroep ligt nog ver weg. Opgemerkt wordt echter dat de plaatsingscijfers van Arbeidsvoorziening in geringe mate betrouwbaar worden geacht.

Bij onderzoek naar het effect van de wet blijkt dat enig effect niet terug te vinden is als gekeken wordt naar doelmatigheid: de werking van de arbeidsmarkt is doelmatiger naarmate bij een gegeven aantal werkzoekenden en vacatures meer mensen een baan vinden.

Als gekeken wordt naar rechtvaardigheid kan gezegd worden dat de arbeidsmarktpositie van ondermeer allochtonen slechts weinig is verbeterd. Het werkloosheidspercentage is nog steeds aanzienlijk boven het gemiddelde. Voor groepen als allochtonen en vrouwen is de relatieve hoogte van het werkloosheidspercentage gelijk gebleven bij een toenemend aandeel in de groep werkloze werkzoekenden. Een toenemende instroom is dus kennelijk geabsorbeerd zonder verdere verslechtering van de relatieve positie. Opgemerkt wordt dat 'rechtvaardig' vooralsnog geoperationaliseerd wordt als 'evenredig vertegenwoordigd in de plaatsingen'. Bij evenredige vertegenwoordiging van een doelgroep zoals de allochtonen wordt de achterstand van die groep echter niet ingehaald.

De Arbeidsvoorzieningswet draagt de Arbeidsvoorzieningsorganisatie op een doelmatige en rechtvaardige aansluiting van vraag en aanbod van arbeidskrachten op de arbeidsmarkt te bevorderen.

Met betrekking tot de doelmatigheid en de rechtvaardigheid van de werking van de arbeidsmarkt zijn de bevindingen van de commissie van Dijk reeds eerder vorenvermeld. De commissie is overigens van mening dat de slechte conjunctuur in de jaren 1992 en 1993 vooral de oorzaak is van het niet vergroten van de doelmatigheid van de werking van de arbeidsmarkt. De commissie concludeert ondermeer dat de Arbeidsvoorzieningsorganisatie terecht veel geld uitgeeft aan scholing. Uit het onderzoek blijkt dat scholing een positief effect heeft op de arbeidsmarktkansen van de deelnemers. In het kader van de draag-golfgedachte kan worden opgemerkt dat alleen een combinatie van een vraaggerichte en een aanbodgerichte benadering de kansen op werk van doelgroepen werkelijk verbeteren. Daarom blijft scholing van eminent belang voor het verbeteren van kansen van bepaalde doelgroepen.

Werkdocument 2: Kabinetsstandpunt Evaluatie Arbeidsvoorzieningswet

Aan de hand van de voornaamste bevindingen en aanbevelingen van de commissie van Dijk heeft het kabinet aangegeven in welke richting zij de inrichting van de publieke arbeidsvoorziening wil wijzigen. De voor ons relevante standpunten zullen hierbij nader aan de orde komen.

1. Taak en positie van de publieke arbeidsvoorziening

Het kabinet onderschrijft dat de publieke arbeidsvoorziening een duidelijke aantoonbare meerwaarde kan hebben, indien zij een beleid voert dat sterk is gericht op verbetering van de plaatsingskansen van moeilijk plaatsbare groepen op de arbeidsmarkt (de rechtvaardigheidsdoelstelling). Concreet betekent dit, dat Arbeidsvoorziening haar dienstverlenende inspanningen bij voorrang richt op werkloze werkzoekenden die op enige of ruime afstand van de arbeidsmarkt staan en daardoor moeilijk bemiddelbaar of kansarm zijn.

De toespitsing op deze kerntaak laat onverlet dat de positie van de openbare arbeidsvoorziening meebrengt dat ook nog nadere taken moeten worden vervuld. De publieke arbeidsvoorziening dient algemeen toegankelijk te zijn, alsmede tweezijdig werkzaam (gericht op werkzoekenden en werkgevers).

Het kabinet onderkent de noodzaak van een zekere procescoördinatie door Arbeidsvoorziening waar het de arbeidstoeleiding naar de reguliere arbeidsmarkt van uitkeringsgerechtigde werklozen betreft.

Een ongewenste vermenging van functies zoals bij scholing (zelf taken uitvoeren en tevens derden aansturen of coördineren) dient vermeden te worden. Deze procescoördinatie kan het beste plaatsvinden via de één loket-gedachte: de arbeidsbureaus, bedrijfsverenigingen en gemeentelijke sociale diensten hebben dezelfde cliënten groepen. Een gezamenlijke intake dient samen te gaan met afspraken over wie in welke fase de begeleiding verzorgt en wie welke instrumenten voor specifieke doelgroepen inzet.

2. Relatie arbeidsvoorziening en uitvoering sociale zekerheid

Het kabinet is van oordeel dat een wezenlijke verbetering ten aanzien van gemeenschappelijke cliënten het beste gediend is door de hoofdlijnen van de samenwerkingsprocessen in de regelgeving vast te leggen. Hierdoor kan mede een basis gelegd worden voor een gezamenlijke intake en indicering door arbeidsbureau en uitkeringsorgaan. Vervolgens dienen op basis van een heldere verdeling van verantwoordelijkheden, ten aanzien van de onderscheiden categorieën afspraken te worden gemaakt die verduidelijken wie in welke fase de arbeidsgerichte begeleiding verzorgt. Voor deze taakverdeling dienen mede bepalend te zijn de instrumenten, mogelijkheden en middelen waarover de diverse betrokken instanties beschikken.

Door de geschetste procesgerichte samenwerking ten behoeve van gezamenlijke cliënten kan een gecoördineerde dienstverlening worden gerealiseerd.

Het ligt voor de hand, gezien de omvang van de aan de arbeidsmarkt gerelateerde problemen in de grote steden, vooral daar met voorrang te werken aan de gecoördineerde dienstverlening.

Van moeilijk plaatsbare werklozen zullen de Regionale Bureaus voor Arbeidsvoorziening jaarlijks het aantal te realiseren trajectbemiddelingen in een afspraak vastleggen. Dit gegeven het beschikbare budget waarbij de verschillende gemeenten en bedrijfsverenigingen ook zullen aangeven welke bijdragen zij zullen leveren. Hierdoor weten partijen wat zij over en weer van elkaar kunnen verwachten.

Dergelijke afspraken zullen zich moeten bewegen binnen de grenzen van de op centraal niveau afgesproken prestaties. De genoemde jaarlijkse invulling van de samenwerking laat onverlet dat gemeenten en bedrijfsverenigingen, ten behoeve van specifieke ondersteuning van moeilijk plaatsbare werklozen, aanvullend eigen middelen kunnen inzetten.

Scholingstaak Arbeidsvoorziening

Het kabinet is voornemens de planning van het reguliere beroepsonderwijs niet meer bij Arbeidsvoorziening maar bij het onderwijs zelf te leggen. Het kabinet acht het wenselijk de scholingstaak van Arbeidsvoorziening geheel te regelen in de Arbeidsvoorzieningswet zelf en toe te spitsen op bemiddelbaar maken van moeilijk plaatsbare groepen en dit ook tot uitdrukking te laten komen in de wet.

Het gaat hier vooral om (korte) beroepsgerichte scholing gericht op arbeidsinpassing van moeilijk plaatsbare werkloze werkzoekenden.

Om deze scholingstaak uit te voeren is het niet nodig dat de Arbeidsvoorziening beschikt over eigen scholingsinstituten. Het streven is deze instituten ten opzichte van Arbeidsvoorziening te verzelfstandigen. Noodzakelijke scholing dient derhalve te worden ingekocht. De voornamelijk financiële bijdrage aan het leerlingwezen zal nader worden heroverwogen.

Werkdocument 3: Stuurgroep Allochtonen - Mensen: gelijke kansen (commissie ter Veld)

In het rapport "Mensen: gelijke kansen" geeft de Stuurgroep Allochtonen, onder voorzitterschap van E. ter Veld, een beschouwing over, en worden er voorstellen geformuleerd voor het verbeteren van de arbeidsmarktpositie van allochtonen.

Op macro-niveau gaat de stuurgroep in op activiteiten van overheid en sociale partners gericht op het scheppen van een goed arbeidsklimaat voor allochtonen. Genoemd kunnen worden, de tijdelijke Wet Bevordering Evenredige Arbeidsdeelname Allochtonen, het EMO-plan, de 60.000 extra banen van het Stichtingsacckoord, de zogenaamde 40.000 Melkert-banen, het nieuwkomersbeleid en de uitbreiding van educatieve voorzieningen voor het leren van Nederlands als tweede taal. De Stuurgroep concludeert dat de overheid en de sociale partners in voorwaardenscheppende zin actief bezig zijn. Tegelijkertijd vraagt zij zich af of dergelijke voorwaarden voldoende zijn om een substantiële verandering te brengen in de slechte arbeidsmarktpositie van allochtonen.

Op meso-niveau worden tal van initiatieven genoemd van voorzieningen en branche-organisaties. Op dit niveau opereren de arbeidsvoorzieningsorganisaties, de RBA's. De RBA's hebben een regiefunctie bij de uitvoering van het regionale arbeidsmarktbeleid. Ter bestrijding van langdurige werklozen onder kansarme groepen kunnen bepaalde instrumenten (KRA, KRS en KBS) worden ingezet. Daarnaast beschikken de RBA's over eigen scholingsinstituten en kunnen zij projecten financieren. Naast de RBA's hebben ook de gemeenten een actieve rol in het realiseren van een goed afgestemd voorzieningenaanbod op lokaal niveau. Belangrijke instrumenten van de gemeenten zijn de Jeugdwerkgarantiewet en de banenpool. Ook krijgen de sociale diensten een belangrijke rol toebedeeld vanwege hun sanctionering via de uitkering.

Naast de bovengenoemde regionale en lokale aanpak is ook een sectorale aanpak via de branche-organisaties mogelijk. Voorbeelden hiervan zijn de politie en de zorgsector en de schoonmaakbranche.

De Stuurgroep komt tot de conclusie dat de arbeidsmarktkansen van de allochtonen het beste verbeterd kan worden via een regionale benadering met een zekere sectorspecifieke component. Een goede afstemming tussen gemeentelijke activiteiten, de sectoractiviteiten (zoals leerlingstelsel) en de mogelijke bijdragen vanuit het RBA is noodzakelijk.

Op micro-niveau noemt de Stuurgroep tal van activiteiten en initiatieven op het niveau van het personeelsbeleid binnen bedrijven. Verschillende strategieën worden in de praktijk gehanteerd om de in- en doorstroom van allochtone werknemers te bevorderen en uitstroom van allochtone werknemers te voorkomen.

De Stuurgroep concludeert dat er binnen bedrijfsorganisaties veel mogelijk is om de situatie van allochtonen te verbeteren. De Stuurgroep wijst erop dat er deskundigen zijn die ondersteuning kunnen bieden. Bijvoorbeeld de bedrijfsadviseurs minderheden van de RBA's, vakbeweging, organisaties van buitenlandse werknemers en advies- en expertisebureaus.

De Stuurgroep doet tenslotte tal van aanbevelingen c.g. concrete voorstellen. Volstaan zal worden met het benoemen van enkele aanbevelingen/conclusies die relevant worden geacht voor dit advies:

- De verscheidenheid in aanpak en de als gebrekkig gesignaleerde kennisuitwisseling tussen sectoren en arbeidsbureaus is opvallend;
- Ter bestrijding van de hoge werkloosheid dient met name aan de onderkant van het loongebouw meer werk gecreëerd te worden;
- Een aanpak is gewenst waarbij aan de hand van de analyse van de arbeidsmarktpositie van allochtonen en de lokale situatie gewerkt wordt met een sectoraanpak die op regionaal niveau wordt uitgevoerd of een regionale aanpak uitgewerkt per sector;
- Een samenwerking tussen gemeentelijke voorzieningen en arbeidsvoorziening op het punt van allochtonen dient bevorderd te worden;
- Een gelijke-kansen-beleid binnen een bedrijf dient bevorderd te worden. Hiermee wordt bedoeld, aan mensen in een achterstandspositie worden compenserende maatregelen geboden die resulteren in een gelijke uitgangspositie. Het bestrijden van directe en indirecte discriminatie maakt een onderdeel hiervan uit.

Werkdocument 4: Bureau Economische Argumentatie - rapport De economische betekenis van minderheden voor de arbeidsmarkt.

In "De economische betekenis van minderheden voor de arbeidsmarkt" wordt aangegeven het belang van allochtonen op de arbeidsmarkt in de komende 20 jaren (het jaar 2015). Aandacht wordt besteed aan de omvang en kwaliteit van de toekomstige arbeidsmarkt en de grootstedelijke problematiek.

Volgens het BEA spelen werkzame minderheden als werknemer, ondernemer en consument een belangrijke rol op de arbeidsmarkt (totaal 250.000 = 4,3% van de werkgelegenheid).

Als werkzame allochtone werknemer wordt additionele werkgelegenheid gecreëerd in andere (toeleverings) bedrijfstakken (50.000 arbeidsplaatsen). Als etnische ondernemer worden allochtone personeelsleden in dienst genomen (50.000), en als consument worden andere werknemers aan de slag gehouden (70.000). Het BEA komt op basis hiervan tot een additionele werkgelegenheid van 170.000 arbeidsplaatsen (= 3,2% van de totale werkgelegenheid).

Ook in de toekomst wordt een belangrijke economische betekenis van de allochtonen op de arbeidsmarkt voorzien. In de komende tien jaar zal het aantal minderheden naar verwachting met meer dan een derde toenemen. Door de demografische ontwikkelingen zal het percentage minderheden in de potentiële beroepsbevolking naar verwachting stijgen van 5% in 1993 tot 12 à 14 procent in 2015. Hun aandeel in de schoolverlaters zal nog veel sterker toenemen. Na een analyse van arbeidstekorten/overschotten komt het BEA tot de conclusie dat wanneer minderheden niet in grote mate participeren, er in het jaar 2015 een tekort aan arbeidskrachten op de arbeidsmarkt zal ontstaan en zal de economische groei belemmerd worden. De conclusie is dan ook dat de participatie van minderheden op de arbeidsmarkt van groot belang is om kwantitatieve tekorten aan arbeidskrachten op de arbeidsmarkt te voorkomen.

Er liggen dus in de toekomst kansen voor minderheden, de overheid en het bedrijfsleven om de economische betekenis van minderheden te vergroten. Het blijvend lage opleidingsniveau van minderheden, de discriminatie in het wervings- en selectiebeleid en de ruimtelijke segregatie op de arbeidsmarkt kunnen evenwel roet in het eten gooien. Met betrekking tot het laatste constateert het BEA dat de minderheden zich in de grote steden bevinden, terwijl de vraag naar laaggeschoolde arbeidskrachten zich buiten de grote steden ontwikkelt. Volgens het BEA kan deze ruimtelijke discrepantie op de arbeidsmarkt op twee manieren worden doorbroken: het stimuleren van werkgelegenheid binnen de stadsgrenzen middels een gemeentelijke bedrijvenacquisitiebeleid, of het stimuleren van de bereikbaarheid van de (laaggeschoolde) werkgelegenheid buiten de stadsgrenzen met aandacht voor beleid ten aanzien van huisvesting en openbaar vervoer.

Het BEA komt tot de conclusie dat er tijdig op de verwachte tekorten op de arbeidsmarkt moet worden ingesprongen. Wanneer minderheden nu niet aan het werk komen -en zij dus langdurig werkloos worden- dan gaat ook hun waarde voor de arbeidsmarkt verloren. Inschakeling van minderheden op lange termijn is dus van groot belang.

Randvoorwaarden voor vergroting van de economische betekenis van de minderheden zijn:

- een goede communicatie. Intensieve voorlichtingscampagnes kunnen zorgen dat het draagvlak voor de inschakeling van minderheden wordt vergroot bij sociale partners, individuele bedrijven, burgers en minderheden zelf.
- het via een algemeen-economisch beleid zorgen voor kansen voor minderheden i.c. voldoende banen.
- het via specifiek minderhedenbeleid wegnemen van belemmeringen voor de inschakeling van minderheden.

Op termijn zal er een verschuiving moeten plaatsvinden van beleidsprioriteiten: van integratiebeleid naar instroombeleid en tenslotte naar het doorstroombeleid.

Voor het integratiebeleid heeft de overheid een verantwoordelijkheid. Door inburgeringtrajecten en onderwijs bevordert de overheid de participatie en de concurrentiepositie van minderheden ten opzichte van autochtonen.

Voor het instroombeleid zijn de sociale partners verantwoordelijk. Door arbeidsbemiddeling, her, om en bijscholing en voorkomen van discriminatie moeten er meer werkzame minderheden komen.

Voor het doorstroombeleid zijn de individuele bedrijven verantwoordelijk. Door begeleiding op het werk en het voeren van een promotiebeleid bevorderen dat meer werkzame minderheden in functie vooruitgaan.

Werkdocument 5: De 'Surinaamse' gemeenschap: enkele kenmerken

Algemeen

Niet minder dan een derde van het totale Surinaamse volk woont in Nederland. Momenteel wonen ongeveer 263 duizend Surinamers in Nederland (CBS-bevolkingsprognose 1993). Bij een verdeling naar geslacht is het resultaat 133 duizend vrouwen en 130 duizend mannen. Met dit aantal vormen zij na de Indische Nederlanders de grootste minderheidsgroepering in Nederland.

De twee grootste pieken in de Surinaamse migratie zijn niet alleen ontstaan door economische omstandigheden, kettingmigratie, migratietraditie en persoonlijke motieven: de eerste door de onafhankelijkheid in 1975 - meer dan 50.000 mensen, en de tweede door de invoering van de visumplicht in 1980 - 30.000 mensen.

Onder invloed van de algehele crisis in Suriname stijgt de immigratie gedurende de jaren 1990 - 1993 tot ruim 8.000 personen per jaar.

Begin tachtiger jaren werd niet meer besloten terug te gaan naar Suriname ondanks de oplopende werkloosheid, de discriminatie en de opkomst van extreem-rechts. Dit kwam evenzeer door de verslechterende economische en politieke situatie in Suriname. De remigratie is vrijwel te verwaarlozen.

Bijna driekwart van de Surinaamse gemeenschap woont in de provincies Noord- en Zuid-Holland. Daarbinnen woont men vooral in de stedelijke gebieden: Amsterdam, Rotterdam en Den Haag. Naar schatting woont de helft van de Surinaamse bevolking in de drie grote steden. In Amsterdam en Rotterdam vooral Creolen en in Den Haag Hindostanen. Demografisch benadert de Surinaamse bevolking ook steeds meer de Nederlandse bevolking. Dit vanwege de vroege gezinsmigratie. Iets meer dan een derde van de Surinaamse bevolking behoort inmiddels al tot de tweede generatie.

Positie op de arbeidsmarkt en in het onderwijs

De Surinaamse gemeenschap is divers: creolen, hindostanen, chinezen, javanen, etc. Voor de groep als geheel is de werkloosheid ruim drie keer zo hoog als onder de Nederlandse bevolking, en het gemiddelde opleidingsniveau beduidend lager.

Arbeidsmarkt

Terwijl de economie zich vanaf 1984 herstelde en de werkloosheid onder de Nederlandse bevolking afnam, groeide de werkloosheid onder Surinamers onverminderd voort. Hoge werkloosheidscijfers zijn nu dus minder te wijten aan de komst van grote aantallen nieuwe immigranten. Van de jongeren die hier zijn opgegroeid en die beter ingeburgerd en beter opgeleid zijn dan hun ouders is ook een groot deel werkloos, vooral in de grote steden.

Sinds 1988 zijn er betrekkelijk veel Surinamers weer aan de slag gekomen: van 36% in 1988 tot 23% in 1992. Opmerkelijk is dat ondanks de stijging van de algehele werkloosheid in 1993 deze onder Surinamers in dat jaar niet is gestegen. Niettemin is de verhouding nog een op drie, en wordt de achterstand enigszins ingelopen. Surinamers komen op dat deel van de arbeidsmarkt terecht dat zich kenmerkt door weinig stabiliteit en carrièreperspectief: vooral jongeren en vrouwen moeten het hebben van tijdelijk werk en deeltijdbanen.

Tegenwoordig zijn vooral vrouwen en jongeren vaker werkzaam in de administratieve sector. Het opleidingsniveau is hier doorgaans hoger dan in de twee andere beroepssectoren waar veel Surinamers te vinden zijn: de industriële en dienstverlenende sector. Daarnaast is een groeiende categorie van middelbaar tot hoog opgeleiden werkzaam in administratieve en in wetenschappelijke en in vakspecialistische beroepen, onder wie veel vrouwen.

Ook zijn er nogal wat Surinamers een eigen bedrijf gestart, vooral in de grote steden waar zich een uitgebreide Surinaamse cliëntèle bevindt.

Enerzijds zijn de Surinamers op de arbeidsmarkt erop vooruitgegaan. Het aandeel werkenden is niet alleen toegenomen, maar er vindt ook een zekere diversificatie plaats naar beroep en functie. Het werkgelegenheidsbeleid heeft effect gehad: de helft van de banen van het EMO-plan is bij Surinamers terechtgekomen. Anderzijds moet opgemerkt worden dat de langdurige werkloosheid binnen delen van de Surinaamse gemeenschap nog steeds buitengewoon hoog is. De CBS-Enquête beroepsbevolking 1994 vermeldt dat de arbeidsparticipatie van personen van 15 - 64 jaar voor Surinamers er als volgt uitziet: van een beroepsbevolking van 194 duizend is de bruto participatie gemiddeld 60,5 % (gemiddeld voor autochtonen 63 %), terwijl de netto participatie bedraagt gemiddeld 48 % (voor autochtonen 58 %). De werkloze beroepsbevolking is gemiddeld 21 % (voor autochtonen 7,5 %). Ongeveer 24 duizend personen uit de beroepsbevolking zijn werkloos.

Onderwijs

Ongunstig is de situatie wanneer we Surinamers vergelijken met Nederlanders, maar kijken we uitsluitend naar de Surinaamse bevolkingsgroep op zichzelf dan is er onmiskenbaar sprake van een verbetering van de onderwijspositie.

Bijna een kwart van de huidige generatie schoolgaanden volgt lager beroepsonderwijs, en nog eens bijna een kwart volgt mavo. Beide diploma's geven niet bepaald een goede startpositie op de arbeidsmarkt.

Begin jaren tachtig bleken Hindostaanse kinderen op de basisschool achter te blijven bij hun Creoolse leeftijdsgenootjes. Volgens vrij recent onderzoek zijn Hindostaanse kinderen echter nog oververtegenwoordigd in het speciaal onderwijs.

Zowel bij creolen als bij hindostanen bevindt de meerderheid zich in drie vormen van voortgezet onderwijs, te weten lbo, mavo en mbo. Voor het overige zitten creolen redelijk gespreid, terwijl er bij hindostanen uitschieters in twee richtingen zijn: een grote categorie in de lagere onderwijsniveaus, en een kleine categorie van zeer succesvollen.

Vrouwen

De beroeps participatie van Surinaamse vrouwen is hoog in vergelijking met Turkse en Marokkaanse vrouwen, en ze doen ook beslist niet onder voor Nederlandse vrouwen. De beroeps participatie van eind jaren tachtig komt geheel voor rekening van vrouwen. De CBS-Enquête beroepsbevolking 1994 maakt melding van een bruto/ netto-arbeids participatie van respectievelijk 53% en 42%, terwijl deze voor autochtone vrouwen respectievelijk 49% en 43% is.

Vooraf in de stedelijke gebieden, waar juist ook veel Surinamers wonen, zijn de opvattingen over huwelijk en gezin sterk aan verandering onderhevig. Eén oudergezinnen komen in Nederland steeds vaker voor zowel bij creoolse als hindostaanse vrouwen, vooral als gevolg van echtscheidingen. Ze behoren dus ook vaker tot die groepen in de samenleving die het risico lopen op langdurige maatschappelijke achterstand.

Jongeren

De Surinaamse beroepsbevolking is relatief jong en zal in de nabije toekomst haar jonge karakter behouden. Veel jongens en jongemannen zijn langdurig werkloos. Dit probleem is sterk geconcentreerd in de grote steden en is geen probleem van vandaag of gisteren.

Een belangrijk deel van deze marginalisering is voor een belangrijk deel gelegen in de werking van de grootstedelijke arbeidsmarkt en de arbeidsbemiddeling.

Achterstand

In algemene zin kunnen wij stellen dat het opleidingsniveau van Surinamers in vergelijking tot autochtone Nederlanders lager is. Het opleidingsniveau van Surinaamse vrouwen is gemiddeld beter dan dat van de Surinaamse mannen. De werkloosheid onder Surinamers is drie keer zo hoog als onder autochtone Nederlanders. De werkloosheid is met name geconcentreerd onder de laagst opgeleiden, de jongeren en onder Surinaamse vrouwen. Niet-werkzame Surinaamse jongeren en vrouwen zijn over het algemeen beter opgeleid dan niet-werkzame ouderen en mannen. Toch behoren Surinaamse jongeren en vrouwen in grotere mate tot het niet-werkzame deel van de Surinaamse beroepsbevolking. In de grote steden dreigen blijvende concentraties van werklozen en uitkeringsgerechtigden te ontstaan.

De Surinaamse bevolking woont zo geconcentreerd in de grote steden, en heeft daardoor naar verhouding veel te maken met de grootstedelijke werkloosheid.

De Surinaamse bevolking is een in alle opzichten zeer heterogene groepering. Sociaal-economisch bestaat er een grote diversiteit die maakt dat Surinamers minder eenzijdig zijn aangewezen op on-of laag geschoolde arbeid dan sommige andere allochtone groepen.

1995

Utrecht, augustus

- Hiervan is kennisgenomen

- Kopie: AM ✓
AS ✓
PS ✓

- Deponeren
28/11

Ministerie van Binnen-
landse Zaken
Afdeling DCM
t.a.v.
Postbus 20001
2500 EA Den Haag

ZK 27

ter behandeling

28/11

dlp
29/11

Uw kenmerk :

Ons kenmerk : 11/151/PhJ

Utrecht,

24 november 1995

Onderwerp :

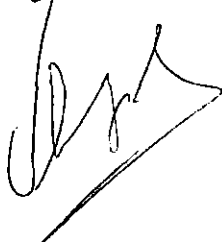
Copie brief zoals is verzonden naar de ministers van
Binnenlandse Zaken en Sociale Zaken en de voorzitters
van de vakorganisaties CNV en FNV

Het bijgaande wordt U toegezonden

- op verzoek van
- volgens mondelinge afspraak van
- naar aanleiding van uw brief/telefoongesprek
- ter kennisneming
- ter behandeling
- ter ondertekening
- ter bespreking op de vergadering
- ter goedkeuring
- ter doorzending aan
- retour met dank voor inzage
- met verzoek om terugzending
-
-

Met vriendelijke groeten,

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Omdat er nog steeds geen sprake is van een evenredige deelname van allochtonen op de arbeidsmarkt verzoekt het Surinaams Inspraak Orgaan U de discussie daarheen te leiden dat het werk van bedrijfsadviseurs structureel wordt ingezet.

In de hoop op een positieve reactie uwerzijds verblijven wij.

Hoogachtend,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'S. Rambocus', written over a horizontal line.

S. Rambocus/voorzitter

1 103
L 211
n
4
Gaarne een
concept versie
maken.
2

**Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs
Inspraakorgaan Welzijn Molukkers
Surinaams Inspraakorgaan
Stichting Vluchtelingen-Organisaties Nederland
Landelijk Platform Woonwagbewoners en Zigeuners
Inspraakorgaan Turken**

p/a **Inspraakorgaan Turken
Noordeinde 142-144
2514 GP Den Haag
Tel. 070 - 3654492
Fax. 070 - 3645630**

Aan de Staatssecretaris van
Binnenlandse Zaken
De heer J. Kohnstamm
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

Den Haag, 15 mei 1995

Geachte heer Kohnstamm,

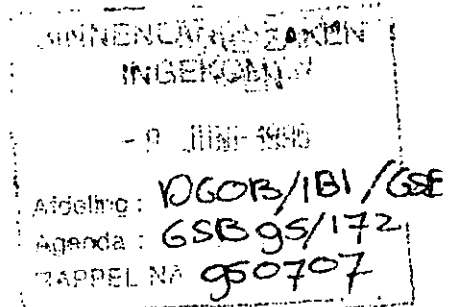
De in het briefhoofd vermelde samenwerkingsverbanden van minderheidsgroepen hebben goede nota genomen van de 'Gemeenschappelijke verklaring van het ministerie van Binnenlandse Zaken en de gemeenten Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en Utrecht de dato 12 april 1995' en het 'Convenant Kabinet - Vier Grote Steden, te weten concept-convenant GSB, versie 12-4-1995'. Hierdoor hebben de samenwerkingsverbanden inzicht verkregen over de voornemens van het kabinet om het sociaal en economisch fundament van de grote steden te versterken voor de periode 1995-1998.

Het zij vermeld dat de samenwerkingsverbanden met bijzondere belangstelling hiervan kennisnemen.

Op 16 februari 1995 heeft het ministerie van Binnenlandse Zaken in Rotterdam een conferentie gehouden over het grote-stedenbeleid. Tijdens deze conferentie heeft de staatssecretaris ondermeer gesteld dat het grote-stedenbeleid ook een van de topprioriteiten van dit kabinet is. De staatssecretaris heeft het gehad over een vernieuwende aanpak die perspectief zal bieden op de beoogde trendbreuk en 'keer ten goede'. Een proces dat de voortgaande en scherper wordende tweedeling in de steden daadwerkelijk stopt en de steden herstelt in hun economische potentie en maatschappelijke vitaliteit. Publiek partnership is een voorwaarde bij uitstek voor succes van het beleid.

De samenwerkingsverbanden reageren instemmend op het voornemen om middels een gemeenschappelijke inspanning van Rijk en de grote steden het leven in de grote steden in alle opzichten voor iedere burger te verbeteren. Het beleid zal zich de komende periode vooral richten op de terreinen werk, veiligheid, leefbaarheid, zorg en onderwijs. Beleidsterreinen die de samenwerkingsverbanden bijzonder aanspreken.

Met dit Convenant Kabinet - Grote Steden zien de samenwerkingsverbanden in zekere mate een nadere en specifiek gerichte concretisering van het beleid zoals vervat in de Contourennota Integratiebeleid Etnische Minderheden. De Contourennota richt zich immers op de tweede helft van de negentiger jaren. De Contourennota brengt naast de bovenvermelde beleidsterreinen ook thema's aan de orde als discriminatie, achterstands- en concentratiewijken, en de aanwezigheid van illegalen. Deze vraagstukken zijn ons inziens evenzeer van eminent belang voor de grote steden.

Immers in de grote steden zijn de aantallen minderheden het sterkst geconcentreerd in verhouding tot de overige steden in Nederland.

Minderheden hebben met name, gelet op hun achterstandspositie, baat bij een geïntensiveerd achterstandsbeleid, dat voor alle groepen geldt. De samenwerkingsverbanden wijzen in dit kader danook op het belang van een evenwichtig grote steden beleid. Het grote steden beleid zal tesamen met het integratiebeleid vanuit een geïntegreerde aanpak zijn beslag moeten krijgen. In dit kader onderschrijven de samenwerkingsverbanden de reële meerwaarde van het Convenant Kabinet - Vier Grote Steden waarbij een sociale tweedeling voorkomen kan worden; niet vergeten moet worden dat een substantieel deel van de etnische minderheden in de vier grote steden woont, alwaar zij proportioneel een niet onbelangrijk percentage van de totale populatie van deze steden vertegenwoordigd.

Te recht wordt in het convenant evenals in het Deltaplan voor de grote steden gewezen op verschijnselen van opsplitsing en desintegratie. Versterking van het sociaal-economisch fundament kan ertoe bijdragen dat aan die ontwikkeling een halt toe wordt geroepen. Kan, zeggen wij, want tegelijkertijd dient er te worden gewerkt aan het ontstaan van een kleurrijke stad, een stad waarin iedereen ongeacht zijn etniciteit gelijke rechten en gelijkwaardige kansen heeft en verschillende culturen elkaar verrijken door omgang op basis van acceptatie en wederzijds respect. Dit streven dient naar de mening van de samenwerkingsverbanden expliciet te worden vermeld in het convenant.

Ofschoon een ieder zich realiseert dat de voorgestelde maatregelen voor een zeer groot deel betrekking hebben op de minderheden, worden onze groepen in de tekst alleen genoemd als een negatieve impuls, namelijk als 'de druk van de voortdurende (illegale) immigratie'. Wij willen ons tegen een dergelijk benadering verzetten. Men mag de slachtoffers immers niet verantwoordelijk stellen voor het probleem. De uitdaging is om de veelkleurigheid van de grote stadsbevolking als een potentieel te beschouwen en beleid te ontwikkelen dat als stimulans fungeert om dat potentieel vrij te maken. Een eerste voorwaarde daarvoor is dat het beleid wordt ontwikkeld samen met de doelgroepen ervan. Achtereenvolgens besteden wij aandacht aan drie elementen, te weten participatie, achterstandsbeleid en de bestrijding van racisme en discriminatie.

1.

Kabinet en steden verplichten zich in het convenant er beiden zorg voor te dragen dat er voor het grote-stedenbeleid een breed en duurzaam draagvlak ontstaat. De samenwerkingsverbanden achten dit een belangrijke uitspraak, omdat de voorgestelde maatregelen alleen kans van slagen hebben indien zij actief gesteund worden door alle betrokkenen. Wij moeten echter constateren dat twee van de grote steden nog immer niet beschikken over een inspraakstructuur om het genoemde draagvlak te realiseren. Als wij goed zijn geïnformeerd worden minderheden nauwelijks betrokken bij de onderhavige beleidsvorming. De minderheidsgroepen in de grote steden dienen ook in staat te worden gesteld met eigen onorthodoxe initiatieven te komen ter versterking van hun positie en van de samenhang van de stedelijke structuur. Zoals het er nu uitziet vrezen wij dat evenals in het verleden bij het PCG-beleid en de sociale vernieuwing het geval was, minderheidsgroepen en hun organisaties er pas bij worden betrokken op het moment dat het beleid klaar is. Zorgen voor een draagvlak door achteraf instemming te mobiliseren werkte in het verleden niet en zal dat ook nu niet doen. Plannen dienen in samenspraak te worden ontwikkeld, alleen dan ontstaat er voldoende commitment en vertrouwen.

Aan de genoemde tweedelingen zou nog een volgende kunnen worden toegevoegd, namelijk de tweedeling tussen bevolkingsgroepen die wel, en bevolkingsgroepen die niet beschikken over de instrumenten om invloed uit te oefenen op het beleid dat wezenlijk is voor hun levensomstandigheden. Wij willen er in dit verband ook op wijzen dat de vorming van stadprovincies er toe zal leiden dat niet-Nederlanders hun stemrecht verliezen. De samenwerkingsverbanden willen de regering verzoeken om de grote steden nog eens met kracht te wijzen op het belang van inspraakstructuren.

2.

Het convenant beoogt de bedrijvigheid in met name het midden- en kleinbedrijf te versterken en

een groei van de werkgelegenheid te bewerkstelligen. De samenwerkingsverbanden vragen zich af hoe dat streven rijmt met de huidige praktijk. Door de louter justitiële aanpak dreigt de voor allochtonen zo belangrijke confectiesector geheel te verdwijnen. De roep van minderheidsgroepen om ook het belang van de bedrijvigheid en het behoud van (legale) arbeidsplaatsen in het beleid te betrekken heeft van de zijde van de regering tot geen enkele reactie geleid. Het vertrouwen van vooral de Turkse gemeenschap in beleid zoals dat in het convenant wordt voorgesteld is daardoor ernstig geschaad.

Het achterstandsbeleid dient daadwerkelijk resultaten op te leveren voor alle groepen. Indien dat onvoldoende het geval is, zullen bestaande ontbindingsprocessen immers nog worden versterkt. Dat kan niet worden bereikt door iedereen onder dezelfde noemer te brengen van langdurig werkloze of achterstandsgroep. Verschillen zijn reëel en er dient nauwkeurig op te worden ingespeeld. Zo hebben niet alle groepen werklozen te maken met het verschijnen van discriminatie op de arbeidsmarkt. In weerwil van het bestaande werkgelegenheidsbeleid zien we dat de arbeidsmarktparticipatie én de werkgelegenheid van een aantal minderheidsgroepen teruglopen, terwijl er bij andere groepen sprake is van een gestage vooruitgang. Dit gegeven dient gerelateerd te worden aan cijfers over de mate waarin verschillende groepen profiteren van de ingezette beleidsinstrumenten. Alleen dan kan worden nagegaan of de genomen maatregelen voor alle groepen perspectief opleveren. Met name de arbeidsvoorziening schiet in dit opzicht schromelijk te kort. In het monitoring programma dient naar de mening van de samenwerkingsverbanden aandacht te zijn voor de effecten van het beleid t.a.v. de afzonderlijke minderheidsgroepen.

3.

Een belangrijk element dat in het convenant ontbreekt is de bestrijding van racisme en discriminatie. Deze verschijnselen vormen een der meest pregnante veiligheidsrisico's in de grote steden en hebben een zeer indringend effect op de verhoudingen in de stedelijke samenleving. Tot nu toe heeft bestrijding van racisme en discriminatie steeds deel uit gemaakt van programma's inzake het integrale veiligheidsbeleid en het verbaast de samenwerkingsverbanden daarom dat er op dit punt geen nieuwe beleidsinitiatieven zijn opgesteld. Wij stellen derhalve voor om duidelijke doelstellingen en ijkpunten te formuleren t.a.v. racismebestrijding, bijvoorbeeld in de vorm van vermindering van het aantal klachten of aangiften.

Voorts zijn preventieve maatregelen op het terrein van racismebestrijding van belang, bijvoorbeeld in de vorm van de in de Contourennota aangekondigde voorlichting over de multiculturele samenleving en de achtergronden van migranten.

Tot slot willen wij u verzoeken er bij de grote steden op aan te dringen dat minderheidsgroepen daadwerkelijk betrokken worden bij de nadere planvorming ter invulling van het convenant en dat waar zulks nog niet het geval is effectieve inspraakstructuren op gemeentelijk niveau in het leven worden geroepen.

Met de meeste hoogachting,
namens de samenwerkingsverbanden van minderheidsgroepen,

A. Tonca
N. Doğan
-voorzitters Inspraakorgaan Turken a.i.-

505

in Nenen
+ deponeren bij 101

Com 6/2177

12/11/96

Inspraakorgaan Turken
Inspraakorgaan Welzijn Molukkers
Inspraakorgaan Woonwagenbewoners Rom en Sinti
Landelijk Inspraakorgaan Zuid-Europeanen
Overlegorgaan Caribische Nederlanders
Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs
Stichting Vluchtelingen-Organisaties Nederland
Surinaams Inspraakorgaan

p/a Surinaams Inspraakorgaan
Nachtegaalstraat 72
3581 AM Utrecht
Tel. 030-2316014
Fax. 030-2343836

BINNENLANDSE ZAKEN
MINDERHEDEN
25 11 1996
Afdeling: GSB
Agenda: GSB 96/528
RAPPEL NA 96 12 23

Aan de Staatssecretaris van
Binnenlandse Zaken,
De heer J. Kohnstamm
Postbus 20011
2500 EA 's-Gravenhage

11/195/SR-RH

13 november 1996

Onderwerp: Kort verslag 'Conferentie Minderheden en
Grote Steden-beleid

Geachte heer Kohnstamm,

De LAO-samenwerkingsverbanden bieden U hierbij aan een kort verslag van de conferentie 'Minderheden en het Grote Steden-beleid. De conferentie werd op 27 september 1996 in de Vrije Universiteit te Amsterdam gehouden. Het definitieve verslag hopen de samenwerkingsverbanden binnen twee maanden te publiceren, en zal u worden aangeboden.

In de hoop u hiermede voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,
Namens de LAO-samenwerkingsverbanden,

S. Rambocus/ voorzitter coördinerend secretariaat

Kort verslag van de conferentie Minderheden en het grote stedenbeleid op 27 september in Amsterdam

Middels dit schrijven willen wij u op de hoogte brengen van de uitkomsten van de conferentie Minderheden en het grote stedenbeleid, die op 27 september heeft plaatsgevonden in Amsterdam. Tijdens die conferentie werd door 250 landelijke en lokale politici, bestuurders, ambtenaren en leden van minderhedenorganisaties gesproken over de mogelijkheden die het grote-stedenbeleid biedt voor de positieverbetering van minderheidsgroepen.

Het thema van de conferentie was de participatie van minderheidsgroepen in het grote-stedenbeleid. Betrokkenheid van minderheidsgroepen bij de ontwikkeling en de uitvoering van beleidsvoorstellen is om twee redenen van groot belang. In de eerste plaats omdat het grote-stedenbeleid, wil het effectief zijn, goed moet aansluiten bij de inzichten, inspanningen en initiatieven van de doelgroepen. In de tweede plaats omdat die betrokkenheid er wezenlijk toe bijdraagt dat er voor het beleid voldoende commitment en draagvlak is. Het doel van de conferentie was *"Gezamenlijk streven op landelijk en plaatselijk niveau naar maximale betrokkenheid van de minderheden en hun organisaties in de verdere uitvoering van de convenanten en het initiëren van nieuwe projecten."*

Aan het begin van de conferentie konden wij de deelnemers een nieuwsbrief uitreiken met daarin een interview dat wij met staatssecretaris Kohnstamm hebben gehouden. Daarin laat hij zich zeer kritisch uit over de participatie van minderheden bij de planontwikkeling in het kader van het grote-stedenbeleid: "Na de marginale toetsing van de G15, bleek de draagvlakvergroting (naar de bevolking toe) onvoldoende. Er waren vijf gemeenten die het op dat punt goed gedaan hadden, vijf die het matig gedaan hadden en vijf die het geheel niet gedaan hadden." De staatssecretaris stelt dat indien het niet lukt betrokkenheid te realiseren na de nul plus twee meting in het uiterste geval de resterende gelden niet zullen worden uitgekeerd.

De conferentie werd geopend door de heer Rambocus, voorzitter van het Surinaams Inspraakorgaan, die over de aanleiding voor de conferentie zei: "Wij hebben grote twijfels over de inzet van extra middelen die aan de grotere steden worden toegekend. Wat zien wij gebeuren? Steden maken zich sterk om de tweedeling tegen te gaan. De rijksoverheid honoreert dit en ondersteunt met extra middelen. Gemeenten gaan vervolgens over tot een algemeen achterstandsbeleid. De ambitie van het voorkomen van segregatie verdampt hierbij als het ware."

Tijdens de ochtendzitting, die onder voorzitterschap stond van de heer Rabbae, kamerlid voor Groen Links, werden een viertal redevoeringen gehouden.

Namens staatssecretaris Kohnstamm sprak de heer Sloots, projectleider grote-stedenbeleid van het ministerie van Binnenlandse Zaken. Hij hield een pleidooi voor algehele mobilisatie van alle ingezetenen in de steden. In het kader daarvan stelde hij de kwestie van het doelgroepenbeleid aan de orde.

"Een aantal problemen worden ook ervaren door stadsbewoners van een andere etnische herkomst, en hebben weinig of niets te maken met etniciteit. Maar andere problemen zijn wèl aan herkomst, migratiegeschiedenis, hun culturele bagage of een andere kijk op onze samenleving. Wie met dat soort specifieke kenmerken dan strategisch geen rekening houdt bij de oplossing van problemen, is uiterst ineffectief bezig. Hierbij moet je rekening houden met bijzondere omstandigheden van een deel van je doelgroep. En in bijzondere gevallen zijn zelfs direct op zo'n doelgroep gerichte maatregelen vereist." Voorts wees de heer Sloots op de mogelijkheden van artikel 150 van de Gemeentewet voor het realiseren van inspraak voor minderheden.

wethouder Welzijn, Sociale Vernieuwing en Sociale Zaken van de gemeente Haarlem schetste het dilemma van specifieke beleidsaandacht voor minderheden tegenover een algemeen achterstandsbeleid. Daarbij lichtte zij toe waarom in Haarlem binnenkort de overstap wordt gemaakt van minderhedenbeleid naar integratiebeleid. "Integratie is volgens ons ten eerste een eerlijke verdeling van maatschappelijke kansen en ten tweede wederzijdse aanpassing en acceptatie." Het integratiebeleid zou een geïntegreerd onderdeel moeten zijn van het grote-stedenbeleid, waarbij meer nadruk ligt op achterstand, dan op etniciteit. Voorts dienen minderhedenorganisaties bij de formulering en uitvoering van het beleid te worden betrokken én dienen deze organisatie meer van eigen kracht uit te gaan.

De secretaris van de Adviesraad Turken in Amsterdam, stelde namens de organisatoren vast dat de actieplannen tot stand zijn gekomen zonder dat minderheden daarbij een inbreng hebben gehad. Hij verdedigde de stelling dat het grote-stedenbeleid onvoldoende rekening houdt met de demografische verschuiving die in de steden plaats vindt. Er zou veel nadrukkelijker moeten worden gestreefd naar steden die niet alleen qua samenstelling, maar ook qua inrichting multicultureel zijn. Het geheel van stedelijke instituties houdt onvoldoende rekening met de behoeften, wensen, inzichten en initiatieven van minderheidsgroepen. Participatie is het middel om de kloof te overbruggen: Samen het probleem definiëren, samen oplossingen bedenken en samen verantwoordelijkheid nemen voor de uitvoering daarvan.

De heer Wallage, fractievoorzitter van de PvdA, voerde aan dat integratie te veel als een bijzonder vraagstuk wordt gezien, terwijl Nederland altijd een grote culturele diversiteit heeft gekend. Om die reden zou hij liever over emancipatie spreken. Naast de grote investeringen in de fysieke infrastructuur, zou de overheid een vergelijkbaar bedrag moeten investeren in de culturele infrastructuur, waarbij met name het onderwijs aandacht zou moeten krijgen. Sprekend over het arbeidsmarktbeleid, pleitte de heer Wallage voor een positief appèl aan werkgevers.

Hun inspanningen zouden moeten worden gedefinieerd als een aanbod aan de samenleving waarop vervolgens de overheid een positief antwoord geeft met fiscale faciliteiten en andere vormen van beloning.

In werkgroepdiscussie zijn verschillende initiatieven en voorstellen gepresenteerd, die minderhedenorganisaties in het kader van het grote-stedenbeleid zouden kunnen inbrengen of hebben ingebracht. Daarbij botsten twee benaderingen. Door onder andere professor Van Schilfgaarde, werd benadrukt dat men niet om formele participatie, i.c. inspraak zou moeten vragen, maar zelf initiatieven moet nemen en projecten formuleren. Daar werd tegen ingebracht, dat voorstellen van de zijde van minderheidsgroepen 'onder een vergrootglas' worden gelegd en zelden worden overgenomen. Minderheidsgroepen hebben te weinig invloed om ideeën gerealiseerd te krijgen en gemeentebesturen, de bureaucratie en stedelijke instellingen geven hun initiatieven onvoldoende ruimte en ondersteuning.

In zijn algemeenheid blijken de meeste instellingen bereid te zijn participatie van minderheidsgroepen te bevorderen. Die bereidheid leidt er vrijwel nergens toe dat beleidsplannen in de ontwikkelingsfase daadwerkelijk besproken worden in fora die voor allochtonen toegankelijk zijn. Wanneer minderhedenorganisaties zelf met concrete beleidsvoorstellen, plannen en projecten komen, is men hooguit bereid daaruit elementen over te nemen. Medeverantwortelijkheid, zeggenschap en beheer worden vrijwel nooit toegestaan. Er is op een aantal verschillende manieren gesteld dat er een cultuuromslag nodig is van overheidsorganen en de besturen van 'middenveld' instituties om participatie daadwerkelijk mogelijk te maken.

Tijdens de werkgroepzittingen 'Stadseconomie en Werkgelegenheid' en 'Veiligheid en Leefbaarheid' zijn een groot aantal van die instituties ter sprake gekomen, die op enigerlei wijze voor de uitvoering van het grote-stedenbeleid van belang zijn.

Gesproken werd ondermeer over gemeentebesturen, stadsdeelraden, wijkopbouworganen, instellingen voor sociaal-cultureel werk en jeugdwerk, de politie, scholen, het CBA en de RBA's, de SER, kamers van koophandel, ondernemersverenigingen, diensten voor het marktwezen, project stuurgroepen.

In een groot aantal bijdragen zijn strategieën verwoord van migranten om hun stem te laten horen en deel te krijgen aan de macht van die instituties. Merendeels werd verteld over negatieve ervaringen. Als organisatoren viel ons dat tegen, omdat we juist gezocht hadden naar inleiders die succesvolle strategieën konden inbrengen.

De conferentie werd afgesloten met een paneldiscussie, die onder voorzitterschap stond van mevrouw van Nieuwenhoven van de tweede kamerfractie van de PvdA. In het panel hadden zitting de (deelgemeenteraadslid A'dam Zuid-Oost), de (tweede kamerlid D'66), de (tweede kamerlid CDA), de (portefeuillehouder welzijn Delfshaven) en de heer Kamp (tweede kamerlid VVD).

De conclusie dat de stedelijke instituties nog onvoldoende ruimte bieden voor de participatie van minderheidsgroepen werd door het panel en de zaal algemeen aanvaard.

Er werden verschillende strategieën besproken om de invloed van minderheden te vergroten. Aan de orde kwamen versterking van de eigen organisaties, goede inspraakstructuren, eigen wijkraden, 'infiltratie' in bestaande politieke partijen en de oprichting van eigen politieke partijen.

De hoofdconclusie van de conferentie kan naar onze mening als volgt worden geformuleerd: Er komen uit minderheidsgroepen erg veel vruchtbare ideeën, voorstellen en initiatieven, maar die kunnen niet worden gerealiseerd omdat het gemeentebestuur, de bureaucratie en het institutionele bouwwerk van de steden daar onvoldoende ruimte voor geven. Wil het grote-stedenbeleid ook voor minderheden vruchtbare resultaten afwerpen, zal het verbonden moeten zijn met het streven naar een niet alleen qua samenstelling, maar ook qua inrichting multiculturele samenleving.

Naast optimisme, creativiteit en constructiviteit bestaat er in onze kringen ook veel scepsis over de bereidheid van 'witte' instituties voor onze mensen en onze ideeën. De geluiden die ons hebben bereikt tijdens de voorbereiding van de conferentie en de gesprekken op de conferentie zelf, hebben duidelijk gemaakt dat er wat betreft de inrichting van de instituties die de stedelijke samenleving vormen, in het bijzonder de toegankelijkheid daarvan voor minderheidsgroepen, en de plaats daarin van de instellingen en organisaties die minderheden zelf in het leven hebben geroepen een belangrijk probleem bestaat.

Om voor het grote-stedenbeleid ook onder minderheidsgroepen het gewenste maatschappelijk draagvlak tot stand te brengen, zullen de mogelijkheden voor de participatie met meer kracht moeten worden bevorderd.

Wij willen de aanbeveling doen om in een tussenstand bericht over de achterblijvende participatie van minderheidsgroepen bij de planvorming in het kader van het grote-stedenbeleid nog eens duidelijk aan te geven dat er voor de ambities van minderheidsgroepen ruimte moet zijn in het kader van het grote-stedenbeleid.

Vanuit de rijksoverheid zouden m.b.t. de participatie van minderheidsgroepen de volgende acties kunnen worden genomen.

- Draagvlak moet blijken uit participatie en zichtbare maatschappelijke activering van minderheidsgroepen.
- Monitoring op dat punt bijstellen door het ISEO de opdracht te geven na te gaan of minderheidsgroepen actief betrokken zijn bij het opstellen en uitvoeren van plannen
- Een goede inspraakstructuur met duidelijke rechten conform artikel 150 kan daarvoor een brandpunt zijn.

Daarbij moet het gaan om een representatieve inspraakstructuur, waarin mensen zitten die het mandaat en het vertrouwen van de groepen hebben en daardoor daadwerkelijk in staat zijn de kloof te dichten tussen de problemen van de groepen en de besluitvorming van de gemeenten.

zk. 86

- inkomsten
 - departement

kaart:

✓ -
 ✓ -

PhJ

Aan de voorzitter van de
 Landelijke Advies- en Overleg-
 structuur Minderhedenbeleid
 t.a.v. de secretaris a.i.

dep
15.10

Postbus 20011
 2500 EA Den Haag

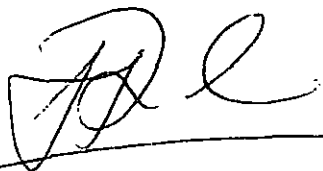
Uw kenmerk : Ons kenmerk : 10/104/PhJ Utrecht, 13 oktober 1993

Onderwerp : Copie brief gericht aan de minister van Sociale Zaken
 en Werkgelegenheid inzake de Basisremigratieregeling

Het bijgaande wordt U toegezonden

- op verzoek van
- volgens mondelinge afspraak van
- naar aanleiding van uw brief/telefoongesprek
- ter kennisneming
- ter behandeling
- ter ondertekening
- ter bespreking op de vergadering
- ter goedkeuring
- ter doorzending aan
- retour met dank voor inzage
- met verzoek om terugzending
-
-

Met vriendelijke groeten,

S. Rambocus/voorzitter

**MINISTERIE VAN
 BINNENLANDSE ZAKEN**

INGEKOMEN

14 OKT. 1993

Onderdeel: *Dem*
 Agenda: *93/1394*
 SUPPL NA *04/11/93*

Aan de minister van Sociale
Zaken en Werkgelegenheid
Dr. B. de Vries
Postbus 90801
2509 LV Den Haag

Uw kenmerk : Ons kenmerk : 10/100/EHI Utrecht, 8 oktober 1993

Onderwerp : Het kabinetsbesluit inzake
 de Basisremigratie-regeling

Geachte minister,

Het Surinaams Inspraak Orgaan (SIO) verzoekt uw aandacht voor het volgende:

Op 26 augustus 1993 heeft de Rijks Voorlichtings Dienst een persbericht doen uitgaan, waarin vermeld stond, dat "De ministerraad heeft ingestemd met een voorstel van minister de Vries van Sociale Zaken en Werkgelegenheid om de Basisremigratie-regeling zodanig te wijzigen dat remigranten met de Nederlandse nationaliteit niet langer in aanmerking komen voor een subsidie op grond van deze regeling".

Naar aanleiding van dit bericht heeft de Ambassade van Suriname een nota (nr. 1689/LTK, datum 30 augustus 1993) aan het ministerie van Buitenlandse Zaken doen toekomen. In antwoord hierop heeft het ministerie voornoemd de Ambassade van Suriname medegedeeld, dat het besluit van de ministerraad, zoals bedoeld in het bewuste persbericht, onverlet laat het remigratiebeleid inzake Suriname, zoals overeengekomen tussen Nederland en Suriname (zie nota Buitenlandse Zaken, nr. DWH-93424). Uit andere, overigens zeer betrouwbare bron, heeft het SIO echter begrepen, dat zowel de Directie Migratie van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid als het IOM het besluit van de ministerraad inzake wijziging van de Basisremigratie-regeling ook van toepassing acht op Surinamers met de Nederlandse nationaliteit.

In de Weekkrant Suriname van 2-8 september 1993 wordt daarentegen bericht dat het besluit niet geldt voor Surinamers.

Teneinde de Surinaamse doelgroep juist te kunnen voorlichten, verzoekt het SIO U om een schriftelijk antwoord op de volgende vragen:

1. Bent U op de hoogte van de nota van Buitenlandse Zaken?
2. Zo ja, heeft het ministerie van Buitenlandse Zaken U geraadpleegd alvorens de nota van de Surinaamse Ambassade te beantwoorden?
3. Onderschrijft U de inhoud van de nota?
4. Dient het antwoord, zoals in de nota geformuleerd, zo te worden verstaan dat het besluit van de ministerraad inzake wijziging van de Basisremigratie-regeling niet van toepassing is op Surinamers met de Nederlandse nationaliteit?
5. Zo ja, zijn de departementsafdelingen en andere instellingen die belast zijn met de uitvoering van de regeling hiervan op de hoogte gebracht?

In afwachting van uw antwoord,

Het Surinaams Inspraak Orgaan,

S. Rambocus/voorzitter

cc Vaste commissie voor het Minderhedenbeleid

- . Federatie van Vluchtelingenorganisaties in Nederland (VON)
- . Inspraak Orgaan Turken (IOT)
- . Inspraak Orgaan Welzijn Molukkers (IWM)
- . Landelijk Inspraak Orgaan Antillianen (LIA)

- . Landelijk Inspraak Orgaan ZuidEuropeanen (LIZE)
- . Landelijk Platform Woonwagengebwoners en Zigeuners (LPWZ)
- . Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
- . Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)

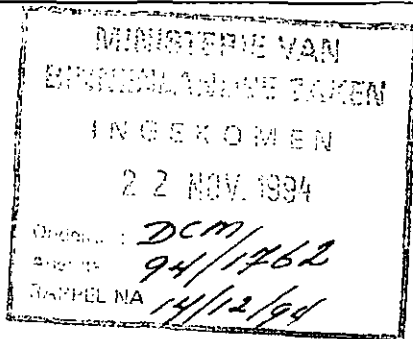
2k.72

Huidig secretariaat: Stichting Surinaams Inspraak Orgaan

Nachtegaalstraat 72
Postbus 13187

3581 AM Utrecht Tel. 030-316014
3507 LD Utrecht Fax. 030-343836

clp
15/12

. Aan de minister van Binnenlandse Zaken, Dhr. H.F. Dijkstal d.t.k.v.

Mr. H.K. Fernandes Mendes,
Directeur Hoofdafdeling DCM
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

hr. s.
te behandeling
✓ - kopie HFM

Kenmerk: Ons kenmerk: 11/104/PhJ Utrecht, 21 november 1994
Onderwerp: Het ontwerp-Besluit Subsidiëring Samenwerkingsverbanden Minderheidsgroepen

23
11

Geachte heer Dijkstal,

Bij brief van 27 oktober 1994 verzocht U de samenwerkingsverbanden om een reactie op het ontwerp-Besluit subsidiëring samenwerkingsverbanden minderheidsgroepen. De hierbovengenoemde samenwerkingsverbanden, uitgezonderd het Inspraakorgaan Welzijn Molukkers dat met een eigen reactie komt, voldoen hierbij gaarne aan uw verzoek.

Allereerst willen de samenwerkingsverbanden opmerken dat bij het ontwerp-Besluit veelvuldig wordt verwezen naar oude besluiten. De samenwerkingsverbanden verzoeken de minister om ten behoeve van de inzichtelijkheid en helderheid het nieuwe Besluit Subsidiëring Samenwerkingsverbanden Minderheidsgroepen te herschrijven, dat wil zeggen zonder dat daarbij verwezen wordt naar de voorgaande besluiten.

Naar het oordeel van de samenwerkingsverbanden spelen het ontwerp-Besluit alsmede het Besluit van 23 december 1993 en de recent vastgestelde basissubsidie samenwerkingsverbanden minderheidsgroepen voor 1995 onvoldoende in op het gegeven dat het subsidiebesluit samenwerkingsverbanden door een algemeen verbindend verklaren (a.v.v.) van de overheid onderdeel is geworden van de CAO-Welzijn (artikel 2, lid 10).

Een dergelijk a.v.v. heeft de volgende consequenties voor zowel de besturen van de samenwerkingsverbanden als voor Binnenlandse Zaken.

Van de zijde van de besturen als werkgever heeft de a.v.v. als consequentie dat alle samenwerkingsverbanden per 1 januari 1993 onder de werkingssfeer van de CAO-Welzijn vallen.

Momenteel hanteren de samenwerkingsverbanden niet eenzelfde uitvoeringsregeling salariëring. In dit kader hebben de hier bovengenoemde samenwerkingsverbanden met elkaar afgesproken om te streven naar harmonisatie van de huidige door de samenwerkingsverbanden gehanteerde uitvoeringsregelingen salariëring.

Het a.v.v. scheidt een aantal verplichtingen voor de besturen. De samenwerkingsverbanden doelen hierbij met name op de inschaling van de coördinator in BBRA-schaal 11 zoals geregeld in het besluit van 23 december 1993, en het voldoen aan de wachtgeldverplichting op grond van artikel 47 van de CAO-Welzijn. De samenwerkingsverbanden constateren evenwel dat, gelet op het beschikbare budget van de samenwerkingsverbanden, de hiervoor genoemde verplichtingen niet kunnen worden nagekomen aangezien bekostiging in deze ten koste gaat van het budget voor de activiteiten van de samenwerkingsverbanden.

Het algemeen verbindend verklaren heeft ook consequenties voor Binnenlandse Zaken als subsidieverstrekker. Ofschoon inschaling en wachtgeldvoorziening een verantwoordelijkheid is van de werkgevers, blijft het nochtans de taak van de subsidiënt om de besturen in staat te stellen hun verplichtingen als werkgever naar behoren uit te kunnen voeren. Naar de mening van de samenwerkingsverbanden kan Binnenlandse Zaken zich niet onttrekken aan zijn medeverantwoordelijkheid in deze, en kan het ministerie zich niet verschuilen achter het argument dat het een zaak is tussen de samenwerkingsverbanden en de medewerkers. Als voorbeeld moge het ministerie van VWS dienen, dat in deze een verantwoordelijkheid op zich heeft genomen in het kader van de voorgenomen bundeling van de landelijke steunfuncties.

De samenwerkingsverbanden pleiten voor verhoging van de personele component binnen de subsidie, opdat de werknemers bezoldigd kunnen worden volgens CAO-Welzijnschalen die overeenstemmen met BBRA-schalen 11 (coördinator), 10 (beleidsmedewerker) en 4 (administratieve ondersteuning) -uiteraard één en ander onder de voorwaarden van welomschreven functie- en opleidings-eisen-.

→ In dit kader pleiten de samenwerkingsverbanden voor een verhoging van het subsidiebedrag voor 1995 en volgende jaren.

Voorts wijzen de samenwerkingsverbanden het treffen van wachtgeldvoorzieningen voor de medewerkers binnen de huidige budgettaire ruimte af. De samenwerkingsverbanden zijn van mening dat deze voorziening mede een aangelegenheid is van Binnenlandse Zaken en daarom verzoeken zij Binnenlandse Zaken om deze complementaire voorziening te faciliteren. Met betrekking tot deze materie zullen de samenwerkingsverbanden tevens in overleg treden met de CAO-partners.

Ten slotte, het onderhavige Besluit eindigt op 1 januari 1997. Daarmee vervalt de subsidie voor de samenwerkingsverbanden. Met verwijzing naar het advies "Inspraak in de woestijn" willen de samenwerkingsverbanden hierbij het pleidooi voor behoud van samenwerkingsverbanden na 1 januari 1997 nog eens expliciet onder uw aandacht brengen.

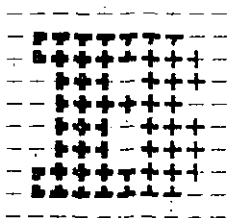
In de LAO-bijeenkomst van 1 november j.l. heeft U in algemene zin het belang van het overleg nogmaals onderstreept. De samenwerkingsverbanden zijn U hiervoor erkentelijk. Niettemin willen de samenwerkingsverbanden van U concreet weten of de samenwerkingsverbanden na 1 januari 1997 nog kunnen functioneren ten behoeve van het periodieke overleg met U en andere politieke vertegenwoordigers, de informatieverschaffing aan de achterban, en de coördinatie en begeleiding van organisaties in het kader van de inspraak. Eén en ander binnen een wettelijke kader en met voldoende professionele ondersteuning.

In de hoop U met deze opmerkingen van dienst te zijn geweest besluiten wij,

met de meeste hoogachting,

S. Rambocus/voorzitter SIO

Aan

De Besturen van de samenwerkingsverbanden
in het kader van de LAO
t.a.v. de voorzitter van het SIO
de heer S. Rambocus
Nachtegaalstraat 72
3581 AM Utrecht

Bijlagen	Uw kenmerk	Ons kenmerk	Datum
twee	11/104/PhJ	DCM 94/1762	12 december 1994
Inlichtingen bij drs. V		Doorkiesnummer 070-3026192	
Onderwerp		Departementsonderdeel	
Wijziging van het Besluit Subsidiëring Samenwerkingsverbanden minderheidsgroepen		Directie Coördinatie Minderhedenbeleid	

Bijgaand bevestig ik de ontvangst van uw commentaar op de ontwerp-
Wijziging van het Besluit Subsidiëring Samenwerkingsverbanden
minderheidsgroepen.

In uw commentaar bepleit u een verhoging van het subsidiebedrag voor
1995 voor het treffen van een wachtgeldvoorziening voor uw medewerkers
en voor de inschaling van met name de coördinator in schaal 11 zoals
mogelijk gemaakt in de Wijziging van het Besluit Subsidiëring
Samenwerkingsverbanden minderheidsgroepen van 23 december 1993 (kenmerk
DCM 93/1777).

Hieromtrent bericht ik u als volgt.

Ik heb begrip voor het feit dat de extra personeelskosten die gepaard
gaan met het treffen van een wachtgeldvoorziening en een hogere
inschaling van de coördinatoren een beslag zullen leggen op de
financiële ruimte voor activiteiten.

Desalniettemin ben ik van oordeel dat het voorzien in wachtgeld een
reguliere taak van uw besturen is als werkgeefster. In dit licht ligt
een verhoging van het budget voor de LAO-samenwerkingsverbanden voor het
treffen van een wachtgeldvoorziening niet voor de hand. Het ligt temeer
niet voor de hand omdat de Wet Adviesorganen Minderhedenbeleid per 1
januari 1997 expireert.

Het mogelijk maken van de inschaling van de coördinator op schaal 11,
zoals vastgelegd in bovengenoemde Wijziging van het Besluit Subsidiëring
Samenwerkingsverbanden, is indertijd op uw verzoek tot stand gekomen. De
herschikking op uw begroting indien u over wilt gaan tot de daad-
werkelijke inschaling van uw coördinator in schaal 11, beschouw ik
evenals het treffen van een wachtgeldvoorziening, als een reguliere taak
van een bestuur van een samenwerkingsverband.

Bijgaand doe ik u toekomen de heden door mij getekende Wijziging van het Besluit Subsidiëring Samenwerkingsverbanden minderheidsgroepen.
Tevens doe ik u op uw verzoek toekomen een werkexemplaar van het Besluit Subsidiëring Samenwerkingsverbanden minderheidsgroepen, waarbij de wijzigingen in dit besluit zijn opgenomen.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,

H.F. Dijkstal

Besluit van de minister van Binnenlandse Zaken van 12 december 1994, nr. DCM 94/1762, houdende wijziging van het Besluit subsidiëring samenwerkingsverbanden minderheidsgroepen

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Besluit:

A.

Het Besluit subsidiëring samenwerkingsverbanden minderheidsgroepen van 24 februari 1986, CM85/N362-vgc (Stcrt. 72), laatstelijk gewijzigd bij besluit van 23 december 1993, DCM 93/1777 (Stcrt. 251) wordt als volgt gewijzigd:

I. Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

In onderdeel c worden de letteraanduidingen a en b vervangen door: 1 en 2; tevens worden onder 1 de woorden "onder d bedoelde samenwerkingsverbanden" vervangen door :

in artikel 2 van de Wet Adviesorganen Minderhedenbeleid genoemde adviesorganen.

II. Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt enig lid.

2. Het tweede lid vervalt.

III. Artikel 5, zesde lid, komt te luiden:

6. Aan elk samenwerkingsverband met dertien bestuursleden wordt jaarlijks een bedrag van maximaal f. 20.000,-- toegekend ten behoeve van reis-, en verblijfskosten van bestuursleden van dit samenwerkingsverband. Indien een samenwerkingsverband minder dan dertien bestuursleden heeft, bedraagt deze doelsubsidie maximaal een evenredig bedrag van f. 20.000,--. Indien het samenwerkingsverband meer dan dertien bestuursleden heeft dan bedraagt deze doelsubsidie f. 20.000,--.

IV. Artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De subsidie aan een samenwerkingsverband wordt jaarlijks toegekend op basis van een door de Minister goedgekeurde begroting en een eveneens door hem goedgekeurd werkplan.

2. Aan het zesde lid wordt een derde volzin toegevoegd, luidende:

Bij de eerste termijn wordt het voorschot, bedoeld in artikel 7, vierde lid, van het Besluit Adviesorganen Minderhedenbeleid uitgekeerd.

3. Een zevende lid wordt toegevoegd, luidende:

7. Voor het gemeenschappelijk secretariaat van de LAO-samenwerkingsverbanden is jaarlijks een bedrag beschikbaar van maximaal f. 70.000,--. Deze doelsubsidie dient apart te worden aangevraagd door het samenwerkingsverband voor die periode waarin het samenwerkingsverband het gemeenschappelijk secretariaat bekleedt, en wordt bij wijze van voorschot uitgekeerd.

4. Een achtste lid wordt toegevoegd, luidende:

8. Het bestuur van een samenwerkingsverband heeft de bevoegdheid om binnen de budgettaire ruimte een wachtgeldvoorziening te treffen voor zijn medewerkers.

V. Artikel 7, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

Aan het slot van de derde volzin wordt, onder vervanging van de punt door een komma, na het woord "accountantsverklaring" toegevoegd: opgesteld door een registeraccountant.

Na de vierde volzin volgt een vijfde volzin luidende:

De besteding van de vier doelsubsidies in deze regeling, te weten de bestuurskostenvergoeding, de vergoeding voor de leden van het adviesorgaan, de eventuele subsidie voor het gemeenschappelijk secretariaat van de LAO-samenwerkingsverbanden, en de eventuele vrouwen- en jongerensubsidie, dienen in aparte bijlagen van het jaarverslag te worden verantwoord.

VI. Artikel 7, tweede lid, wordt als volgt gewijzigd:

Het woord "Interne" wordt vervangen door:
Departementale.

VII. Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

1. De aanhef komt te luiden:

De subsidie aan een samenwerkingsverband wordt met ingang van een door de Minister vast te stellen tijdstip stopgezet indien:

2. Artikel 9, onderdeel b, wordt als volgt gewijzigd:

Na het woord "vertoont" wordt ingevoegd:

of ernstig in gebreke blijft.

VIII. Artikel 10, tweede lid, komt te luiden:

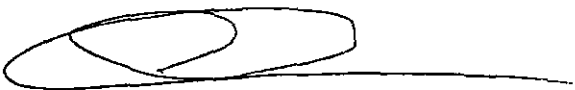
2. Dit besluit geldt tot 1 januari 1997.

B.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1995.

Dit besluit zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,

H.F. Dijkstal

Toelichting

Inleiding

Tot de inwerkingtreding van de Wet Adviesorganen Minderhedenbeleid (WAM) (Stb. 1994, 329) per 21 september 1994 bestond de Landelijke Advies- en Overlegstructuur minderhedenbeleid (LAO) uit twee, elkaar in tijd opvolgende componenten:

- a. schriftelijke advisering door (elk van) de samenwerkingsverbanden, gevraagd door de regering of eigener beweging;
- b. bestuurlijk overleg van een kabinetsdelegatie onder voorzitterschap van de Minister van Binnenlandse Zaken met een afvaardiging van de LAO-samenwerkingsverbanden.

Na de inwerkingtreding van de WAM vindt de schriftelijke advisering in het kader van de LAO plaats door bij de wet ingestelde adviesorganen minderhedenbeleid.

Voor de LAO-structuur heeft dit tot consequentie dat er een grotere scheiding wordt aangebracht tussen de advies- en overlegcomponent, en tussen deskundigheid en pleitbezorging. De advisering vindt plaats door de adviesorganen, die op basis van deskundigheid worden samengesteld, en het overleg vindt plaats met representatieve samenwerkingsverbanden van minderheidsgroepen. Het staat de samenwerkingsverbanden wél vrij om gespreksnotities op te stellen voor het reguliere overleg tussen het kabinet en de samenwerkingsverbanden.

De nieuwe LAO-structuur bestaat uit:

- a. advisering door adviesorganen minderhedenbeleid;
- b. overleg van een kabinetsdelegatie onder voorzitterschap van de Minister van Binnenlandse Zaken met representatieve samenwerkingsverbanden van minderheidsgroepen.

In het Besluit Adviesorganen Minderhedenbeleid (BAM) (Stb. 1994, 684) zijn krachtens artikel 3 van de WAM nadere regels gesteld betreffende samenstelling, inrichting en werkwijze van elk der adviesorganen.

De LAO-samenwerkingsverbanden hebben conform artikel 6 van de WAM een recht van aanbeveling voor de te benoemen leden van deze adviesorganen en vervullen ook de secretariaten van deze adviesorganen.

Met elk LAO-samenwerkingsverband correspondeert een adviesorgaan.

Met de inwerkingtreding van de WAM valt ook het samenwerkingsverband van Molukkers onder de werking van dit besluit. Tot nu toe werden de inspraaktaken van het Inspraakorgaan Welzijn Molukkers gesubsidieerd door het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Per 1 januari 1995 komt de subsidiëring van het samenwerkingsverband van Molukkers ten laste van de begroting van Binnenlandse Zaken.

Op de adviesorganen minderhedenbeleid berust de wettelijke plicht tot samenwerking met elkaar. Conform artikel 4, derde lid, van de WAM dient bij de vervulling van zijn taak een adviesorgaan zorg te dragen voor de afstemming met de werkzaamheden van de andere adviesorganen en onderhoudt het, waar nodig, contacten met andere adviesorganen.

Hiertoe dient ook het subsidie-besluit gewijzigd te worden, zodat ook de financiële voorwaarden worden vastgelegd om deze samenwerking mogelijk te maken.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1:

Tot de inwerkingtreding van de WAM vervulde binnen de LAO-structuur elk samenwerkingsverband vier taken:

- a. coördinatie en begeleiding van organisaties ten behoeve van inspraak;
- b. informatie van de achterban over de adviezen;
- c. vaststelling van adviezen aan de regering;
- d. aanwijzing van de afvaardiging voor het overleg met het kabinet.

In de nieuwe situatie, sinds de inwerkingtreding van de WAM, wordt de adviestaak- taak c dus- overgenomen door de bij de wet ingestelde adviesorganen minderhedenbeleid. Wel krijgen de LAO-samenwerkingsverbanden er twee taken bij namelijk het recht van aanbeveling voor de leden van de bij de wet in te stellen adviesorganen minderhedenbeleid, en het vervullen van het secretariaat van deze adviesorganen.

Artikel 5, zesde lid:

Het betreft hier een doelsubsidie voor reis- en verblijfskosten van de bestuursleden van een samenwerkingsverband. Het niet-bestede bedrag van deze doelsubsidie dient teruggestort te worden en een eventuele overschrijding van dit bedrag is niet subsidiabel.

Het samenwerkingsverband kan zelf een interne regeling treffen over de besteding van deze middelen. Zo ligt het voor de hand dat leden van het Dagelijks Bestuur van het samenwerkingsverband meer gebruik zullen maken van deze regeling dan de leden van het algemeen bestuur.

Indien een samenwerkingsverband minder dan dertien bestuursleden heeft dan bedraagt de doelsubsidie het aantal bestuursleden gedeeld door dertien, maal f. 20.000,--.

Artikel 6, zevende lid:

Op de adviesorganen rust de wettelijke plicht tot samenwerking met elkaar. Reeds in de periode, voorafgaande aan de inwerkingtreding van de WAM, is geëxperimenteerd met het gemeenschappelijk secretariaat, waarbij telkens één samenwerkingsverband voor een beperkte periode van drie maanden werd belast met het verkennen van de mogelijkheden om gezamenlijke adviezen van de samenwerkingsverbanden uit te brengen. Daartoe worden concept-adviezen geschreven ter vaststelling door de gezamenlijke acht samenwerkingsverbanden. Gezien het feit dat de secretariaten van de adviesorganen vervuld worden door de samenwerkingsverbanden, krijgt het samenwerkingsverband voor de extra kosten die het maakt voor de onderlinge afstemming tussen de secretariaten van de adviesorganen, een tegemoetkoming. Met extra kosten wordt bedoeld dat het samenwerkingsverband tijdelijk voor dit doel een arbeidsovereenkomst aangaat met een persoon dan wel personen en aantoonbaar meer telefoon, fax- en andere kosten maakt.

De ervaring leert dat het in dit besluit beschikbaar gestelde bedrag toereikend is voor het gemeenschappelijk secretariaat. Mocht onverhoopt het voorschot desalniettemin niet toereikend zijn, dan kan het tekort worden aangevuld uit de reguliere subsidie van het samenwerkingsverband.

Het besluit laat expliciet toe dat het gemeenschappelijk secretariaat van de LAO-samenwerkingsverbanden permanent bij één LAO-samenwerkingsverband wordt ondergebracht.

Artikel 6, achtste lid:

Een samenwerkingsverband kan onder de navolgende twee voorwaarden een wachtgeldvoorziening treffen voor zijn medewerkers.

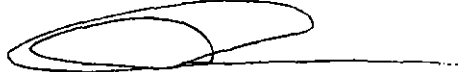
In de eerste plaats dient het samenwerkingsverband bij het treffen van deze wachtgeldvoorziening de eigen solvabiliteit scherp in de gaten te houden, in die zin dat het treffen van een wachtgeldvoorziening niet ten koste mag gaan van het financiële voortbestaan van het samenwerkingsverband. Het treffen van een wachtgeldvoorziening moet zodanig geregeld zijn dat bij een eventueel conflict niet de jaarlijkse subsidie voor dit doel kan worden aangewend. Voorts kan het treffen van een wachtgeldvoorziening niet leiden tot een verhoging van maximale subsidie-aanspraken. De kosten van een dergelijke wachtgeldvoorziening dienen binnen de gebruikelijke subsidie door het samenwerkingsverband te worden gedragen, en zijn subsidiabel.

In de tweede plaats is deze wachtgeldvoorziening uitsluitend een aangelegenheid tussen het samenwerkingsverband en de medewerkers daarvan, in die zin dat het ministerie geen enkele aansprakelijkheid in dezen accepteert.

Artikel 10, tweede lid:

De einddatum van het besluit is gesteld op 1 januari 1997, op welke datum tevens de WAM en het BAM zullen expireren.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,

H.F. Dijkstal

Besluit subsidiëring samenwerkingsverbanden minderheidsgroepen
(Volledig bijgewerkt)

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Besluit:

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan :

- a. de Minister: de Minister van Binnenlandse Zaken;
- b. minderheidsgroeperingen:
 1. de legaal in Nederland verblijvende ingezetenen van Molukse afkomst, ingezetenen van Surinaamse afkomst, ingezetenen afkomstig uit de Nederlandse Antillen en Aruba, buitenlandse werknemers uit de voormalige wervingslanden en hun gezinsleden, van vluchtelingen en asielgerechtigden en hun gezinsleden alsmede zigeuners;
 2. woonwagengewoners in de zin van de Woonwagewet inclusief Nederlandse zigeuners;
 3. andere groeperingen waarop het minderhedenbeleid door de Regering van toepassing zal worden verklaard;
- c. advies- en overlegstructuur:
 1. schriftelijke consultatie van de in artikel 2 van de Wet Adviesorganen Minderhedenbeleid genoemde adviesorganen en
 2. mondeling overleg van Regering en vertegenwoordigers van de samenwerkingsverbanden;
- d. samenwerkingsverband: een privaatrechtelijke rechtspersoon die zich ten doel stelt voor een of meer minderheidsgroeperingen of voor een deel van een minderheidsgroepering coördinerend en voorwaardescheppend werkzaam te zijn, ten behoeve van de advies- en overlegstructuur;
- e. basissubsidie: subsidie voor de basiskosten van een samenwerkingsverband;
- f. groottesubsidie: subsidie voor een samenwerkingsverband die gerelateerd is aan de grootte van de minderheidsgroep die het vertegenwoordigt;
- g. complexiteitssubsidie: subsidie voor een samenwerkingsverband waarvan de communicatie met de achterban gewoonlijk in vele talen plaatsvindt;
- h. vrouwen- en jongerensubsidie: subsidie voor een samenwerkingsverband dat in eigen kring voorzieningen heeft getroffen voor specifieke inbreng voor inspraak door vrouwen en jongeren.

Artikel 2

1. Voor toekenning van subsidie ingevolge dit besluit komen in aanmerking de samenwerkingsverbanden die toegelaten zijn tot de advies- en overlegstructuur.
2. De Minister beslist over de toelating tot de advies- en overlegstructuur.

Artikel 3

Doel van de subsidie is om samenwerkingsverbanden in staat te stellen coördinerend en voorwaardescheppend werkzaam te zijn ten behoeve van de

advies- en overlegstructuur.

Artikel 4

Het per samenwerkingsverband toe te kennen subsidiebedrag bestaat in elk geval uit een basissubsidie en een groottesubsidie. Daarnaast kunnen een complexiteits- en een vrouwen- en jongerensubsidie van het subsidiebedrag deel uitmaken.

Artikel 5

1. De Minister bepaalt de hoogte van het subsidiebedrag voor elk samenwerkingsverband.
2. De Minister stelt jaarlijks de maximale hoogte vast van de basissubsidie.
3. Ten behoeve van de groottesubsidie worden drie categorieën samenwerkingsverbanden onderscheiden:
 - a. samenwerkingsverbanden die minderheidsgroeperingen van 20.000 personen of minder vertegenwoordigen;
 - b. samenwerkingsverbanden die minderheidsgroeperingen van meer dan 20.000, maar minder dan 100.000 personen vertegenwoordigen;
 - c. samenwerkingsverbanden die minderheidsgroeperingen van 100.000 personen of meer vertegenwoordigen.
Voor de eerste categorie bedraagt deze subsidie maximaal f 30.000,-- per jaar, voor de tweede maximaal f 60.000,-- en voor de derde maximaal f 90.000,--.
4. De complexiteitssubsidie wordt toegekend aan die samenwerkingsverbanden die kunnen aantonen dat de communicatie met de achterban gewoonlijk in vele talen plaatsvindt, en dat dit ingrijpende organisatorische en financiële consequenties voor het samenwerkingsverband heeft.
5. Voor de eventuele toekenning van de vrouwen- en jongerensubsidie worden dezelfde categorieën onderscheiden als voor de groottesubsidie. Voor de eerste categorie bedraagt de vrouwen- en jongerensubsidie maximaal f 20.000,-- per jaar, voor de tweede maximaal f 40.000 en voor de derde maximaal f 60.000,--.
6. Aan elk samenwerkingsverband met dertien bestuursleden wordt jaarlijks een bedrag van maximaal f. 20.000,-- toegekend ten behoeve van reis- en verblijfskosten van bestuursleden van dit samenwerkingsverband. Indien een samenwerkingsverband minder dan dertien bestuursleden heeft, bedraagt deze doelsubsidie maximaal een evenredig bedrag van f. 20.000,--. Indien het samenwerkingsverband meer dan dertien bestuursleden heeft dan bedraagt deze doelsubsidie f. 20.000,--.

Artikel 6

1. De subsidie aan een samenwerkingsverband wordt jaarlijks toegekend op basis van een door de Minister goedgekeurde begroting en een eveneens door hem goedgekeurd werkplan.
2. De subsidie voor een bepaald jaar dient vóór 1 november van het jaar daaraan voorafgaand schriftelijk aangevraagd te worden bij de Minister. Deze aanvraag dient gemotiveerd te zijn en vergezeld te gaan van een begroting voor het subsidiejaar.

3. De begroting dient te bestaan uit de volgende onderdelen;
 - personele kosten (de personeelsformatie);
 - apparaatskosten;
 - activiteitenkosten.
4. Voor de functie van beleidsmedewerker bij een samenwerkingsverband geldt als aanstellingseis een academische opleiding of hieraan gelijk te stellen opleiding en ervaring; en als bezoldiging een bedrag dat ten hoogste gelijk is aan het maximumsalaris van schaal 10 (BBRA). Voor bezoldiging van de coördinator van een samenwerkingsverband geldt een bedrag dat ten hoogste gelijk is aan het maximumsalaris van schaal 11 (BBRA). Voor bezoldiging van de administratieve ondersteuning geldt een bedrag dat ten hoogste gelijk is aan het maximumsalaris van schaal 4.
5. De arbeidsvoorwaarden voor de medewerkers van een samenwerkingsverband dienen te worden goedgekeurd door de Minister.
6. De subsidie aan het samenwerkingsverband wordt jaarlijks als voorschot uitgekeerd in twee gelijke termijnen. De bevoorschotting van een samenwerkingsverband kan geheel of gedeeltelijk worden opgeschort, zolang een samenwerkingsverband het financieel verslag, bedoeld in artikel 7, over het voorafgaande subsidiejaar nog niet heeft ingediend. Bij de eerste termijn wordt het voorschot, bedoeld in artikel 7, vierde lid, van het Besluit Adviesorganen Minderhedenbeleid uitgekeerd.
7. Voor het roulerend secretariaat is jaarlijks een bedrag beschikbaar van maximaal f. 70.000,--. Deze doelsubsidie dient apart te worden aangevraagd door het samenwerkingsverband voor die periode waarin het samenwerkingsverband het roulerend secretariaat bekleedt, en wordt bij wijze van voorschot uitgekeerd.
8. Het bestuur van een samenwerkingsverband kan een wachtgeldvoorziening treffen voor zijn medewerkers.

Artikel 7

1. Uiterlijk zes maanden na het verstrijken van een subsidiejaar, maakt het bestuur van een samenwerkingsverband een verslag op over dat jaar en stuurt dit naar de Minister. Dit verslag bevat: een weergave van de activiteiten, alsmede een financieel verslag (balans, resultatenrekening en toelichting). Het verslag gaat vergezeld van een accountantsverklaring, opgesteld door een registeraccountant. Tevens rapporteert de registeraccountant omtrent de naleving van de subsidievoorwaarden en subsidievoorschriften. De besteding van de vier doelsubsidies in deze regeling, te weten de bestuurskostenvergoeding, de vergoeding voor de leden van het adviesorgaan, de eventuele subsidie voor het roulerend secretariaat en de eventuele vrouwen- en jongerensubsidie, dienen in aparte bijlagen van het jaarverslag te worden verantwoord.
2. Aan de ambtenaren van de Departementale Accountantsdienst van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en van de Algemene Rekenkamer wordt op eerste vordering alle informatie verstrekt die zij noodzakelijk achten. Voorts kunnen die ambtenaren op eigen initiatief informatie inwinnen bij de registeraccountant, die met de controle is belast.
3. Bij te late indiening van het in het eerste lid van dit artikel bedoeld verslag zal een strafkorting worden toegepast welke één procent bedraagt van de voor dat verslagjaar vast te stellen definitieve subsidie.

Artikel 8

1. De definitieve subsidie wordt door de Minister vastgesteld op grond van het financieel verslag bedoeld in artikel 7 eerste lid.
2. Indien de totale subsidiabele uitgaven in enig jaar beneden de voorlopige subsidie blijven zoals die jaarlijks wordt toegekend op basis van artikel 6, zesde lid, dan zal dit batige saldo tot maximaal tien procent van deze voorlopige subsidie worden toegevoegd aan de algemene reserve van dit samenwerkingsverband. De algemene reserve is gebonden aan een maximum van f 50.000. Een nadelig saldo van een samenwerkingsverband zal ten laste van deze reserve worden gebracht.
3. Indien een samenwerkingsverband zich in een jaar niet houdt aan de subsidievoorwaarden wordt een strafkorting toegepast tot maximaal tien procent van de voor dat jaar vast te stellen definitieve subsidie.

Artikel 9

De subsidie aan een samenwerkingsverband wordt met ingang van een door de Minister vast te stellen tijdstip stopgezet indien:

- a. het samenwerkingsverband niet meer wordt toegelaten tot het overleg tussen Minister en minderheidsgroepen;
- b. naar het oordeel van de Minister het financieel beheer van een samenwerkingsverband ernstige onregelmatigheden vertoont of ernstig in gebreke blijft;
- c. naar het oordeel van de Minister de subsidie van een samenwerkingsverband wordt aangewend voor andere doeleinden dan waarvoor zij bestemd is.

Artikel 10.

1. Dit besluit treedt in werking op de datum van publikatie in de Staatscourant.
2. Dit besluit geldt tot 1 januari 1997.

Aanwijzingen bij het Besluit Subsidiëring Samenwerkingsverbanden
Minderheidsgroepen.

5 januari 1988/HM87/89/U30/V
Directoraat-Generaal/Openbaar Bestuur

De minister van Binnenlandse Zaken,
Overwegende,
dat er behoefte bestaat aan aanwijzingen voor wat betreft de uitvoering van
het Besluit Subsidiëring Samenwerkingsverbanden minderheidsgroepen (Stcrt
1986, 72);

Besluit:

Hoofdstuk 1 Subsidie-aanvraag

Artikel 1

Het subsidie voor een samenwerkingsverband voor enig kalenderjaar wordt
conform artikel 6, lid 2, van het Besluit Subsidiëring
Samenwerkingsverbanden Minderheidsgroepen, verder te noemen: het Besluit,
vóór 1 november van het daaraan voorgaande jaar bij de minister aangevraagd
door indiening van een begroting, een werkprogramma en een volledig
overzicht van de financiële toestand van de rechtspersoon.

Artikel 2

In het werkprogramma wordt beschreven op welke wijze en met welke
doelstellingen de voorgenomen werkzaamheden zullen worden uitgevoerd. In dit
werkprogramma wordt in elk geval aandacht besteed aan:

- a. hoeveelheid, aard en doelstellingen van activiteiten gericht op de verhoging
van de representativiteit van het samenwerkingsverband zoals omschreven
staat in de toelichting van artikel 2 van het Besluit;
- b. hoeveelheid, aard en doelstellingen van activiteiten gericht op de
specifieke inbreng voor inspraak door vrouwen en jongeren;
- c. hoeveelheid, aard en doelstellingen van activiteiten gericht op de
informatie van de - achterban van de - deelnemende organisaties en personen
over de inspraakactiviteiten van het samenwerkingsverband, zowel in
aankondigende als rapporterende zin;
- d. opgave van de geraamde grootte van de minderheidsgroepering of
minderheidsgroeperingen die het samenwerkingsverband vertegenwoordigt,
conform toelichting van artikel 5, lid 3, van het Besluit;
- e. eventuele voornemens om een ongevraagd advies uit te brengen.

Artikel 3

De begroting dient logisch voort te vloeien uit het werkprogramma.
De begroting met onderdelen zoals omschreven in artikel 6, lid 3, van het
Besluit geeft inzicht in de te verwachten baten en lasten van de
werkzaamheden. Waar nodig is zij voorzien van een postgewijze toelichting.
De begroting bevat zowel de verwachte baten en lasten van het
samenwerkingsverband als de overige verwachte baten en lasten van de
rechtspersoon. In de begroting worden de posten zoals vermeld in het
werkprogramma opgevoerd.

Artikel 4

Een voorgenomen statutenwijziging als ook een wijziging in de personen die handelingsbevoegd zijn voor de rechtspersoon dient aan mij gemeld te worden.

Hoofdstuk II Subsidie-verantwoording

Artikel 5

De rechtspersoon dient binnen zes maanden na afloop van het boekingsjaar waarvoor subsidie is toegezegd, bij mij een jaarrekening in, bestaande uit een balans en een exploitatierekening met toelichting op beide.

Artikel 6

De balans met de toelichting geeft getrouw, duidelijk en stelselmatig de grootte van het vermogen en zijn samenstelling in actief- en passiefposten op het einde van het boekjaar weer. De aanschaffingsprijzen van onroerende goederen en overige duurzame goederen, alsmede de kosten van verbouwing of groot onderhoud van deze goederen worden als activa in de balans opgenomen. De afschrijvingen, bestemmingsgiften en ontvangen subsidies met betrekking tot deze posten komen in de balans tot uitdrukking. De reservering voor groot onderhoud gaat per jaar een maximum van één percent van de voorlopige subsidie van het samenwerkingsverband niet te boven tot een totaal-maximum van tienduizend gulden.

Artikel 7

De exploitatierekening met de toelichting geeft getrouw, duidelijk en stelselmatig de grootte van het resultaat van het boekjaar en zijn afleiding uit de posten van baten en lasten weer. De afschrijvingen van inventarisgoederen met een aanschaffingsprijs van meer dan duizend gulden bedraagt per jaar ten hoogste 20% van de aanschaffingsprijs, nadat daarop de ontvangen bestemmingsgiften en investeringssubsidies in mindering zijn gebracht. De afschrijving van de aanschaffingsprijzen van onroerende goederen onderscheidenlijk van de kosten van bebouwing of groot onderhoud daarvan bedraagt per jaar ten hoogste 2,5% van de aanschaffingsprijs onderscheidenlijk 10% van die kosten, nadat daarop de ontvangen bestemmingsgiften en investeringssubsidies in mindering zijn gebracht.

Artikel 8

Bij de samenstelling van de jaarrekening wordt een bestendige gedragslijn gevolgd. De jaarrekening sluit aan op de ingediende begroting. Bij iedere post van de jaarrekening wordt zoveel mogelijk het voor het desbetreffende jaar geldende begrote bedrag per post of per groep van posten, tenminste conform artikel 6, lid e, van het Besluit, alsmede het bedrag uit de jaarrekening van het voorafgaande boekjaar vermeld. In de toelichting worden de waarderingsgrondslagen van actief- en passiefposten vermeld. Vaste activa worden gewaardeerd op basis van aanschaffprijzen. De post vrouwen- en jongerensubsidie dient apart verantwoord te worden in de jaarrekening.

Artikel 9

Binnen de termijn, bedoeld in artikel 7, eerste lid, van het Besluit dient het samenwerkingsverband bij de minister, in drievoud, een verslag in dat een duidelijk inzicht geeft in de aard en de omvang van de werkzaamheden die in de verantwoordingsperiode zijn verricht. De verrichte werkzaamheden worden vergeleken met de voorgenomen werkzaamheden die in het ingediende werkprogramma tot uitdrukking zijn gebracht. Tevens vermeldt het verslag in

hoeverre de nagestreefde doelstelling is bereikt.

Hoofdstuk III Subsidievaststelling

Artikel 10

De vaststelling van het definitieve subsidie, ook wel afrekening genoemd, geschiedt na afloop van de subsidiabele werkzaamheden dan wel het boekjaar op basis van de ingediende financiële en inhoudelijke verantwoording. Bij de vaststelling van het subsidie worden de opbrengsten verrekend die samenhangen met de subsidiabele activiteiten en met de wijze van subsidie samenhangende inkomsten.

Artikel 11

Na vaststelling van het definitieve subsidie stort het samenwerkingsverband teveel ontvangen voorschotten of subsidie terstond terug, tenzij de minister tot verrekening op andere wijze heeft besloten.

Artikel 12

Ten aanzien van reis- en verblijfskosten geldt dat alleen de werkelijke kosten voor subsidie in aanmerking komen tot het maximum zoals vastgelegd in het Besluit houdende regeling van de vergoeding voor reis- en verblijfskosten ter zake van reizen ten behoeve van het Rijk gedaan (Stb. 1970 nummer 602). De werkelijke kosten dienen te blijken uit door de desbetreffende personen in te dienen declaraties, gestaafd met de nodige originele bewijsstukken.

Artikel 13

Overschrijdingen van de salarismaxima zoals vastgesteld in artikel 6, lid 4, van het Besluit zijn niet subsidiabel. De kosten die voortvloeien uit andere arbeidsvoorwaarden dan zoals door mij conform artikel 6, lid 5, van het Besluit zijn goedgekeurd, zijn niet subsidiabel. Voorts acht ik het wenselijk dat de rechtspersoon zijn burgerrechtelijke aansprakelijkheid verzekert tegenover derden voor een som van vijf miljoen gulden per gebeurtenis en per geval, en dat de rechtspersoon zijn onroerende goederen verzekert tegen brandschade naar herbouwwaarde en zijn roerende goederen tegen brandschade en diefstal.

Hoofdstuk IV Slotbepaling

Artikel 14

Deze uitvoeringsregels treden in werking per 1 januari 1988.

's-Gravenhage, 5 januari 1988.

De minister van Binnenlandse Zaken, a.i.,
F. Korthals Altes.

**Reactie van de Samenwerkingsverbanden
van minderheidsgroepen**

Surinaams Inspraak Orgaan
Inspraakorgaan Turken
Samenwerkingsverband Marokkanen en
Tunesiërs
Stichting Vluchtelingen Organisaties
in Nederland
Landelijk Inspraakorgaan Zuid-
Europeanen

INZAKE

**Regels over de advisering
inzake van algemeen verbindende
voorschriften of beleid van het Rijk
(Kaderwet adviescolleges)**

VOORONTWERP

Utrecht, april 1995

Reactie Samenwerkingsverbanden van Minderhedenorganisaties op het Voorontwerp Kaderwet Adviescolleges

In de Staatscourant van 17 maart 1995 heeft de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken een oproep geplaatst om te reageren op het Voorontwerp Kaderwet Adviescolleges betreffende regels over advisering inzake algemeen verbindende voorschriften of beleid van het Rijk.

De samenwerkingsverbanden van minderheidsgroepen, genoemd in de Wet Adviesorganen Minderhedenbeleid (WAM), voorheen de Landelijke Advies- en Overlegstructuur Minderhedenbeleid (LAO), geven gaarne gehoor aan deze oproep.

In het bijzonder reageren de samenwerkingsverbanden op artikel 9 over de samenstelling van de adviescolleges, artikel 4 over de instelling van adviescolleges, en de artikelen 14 en 15 over advisering en standpuntbepaling van het Voorontwerp Kaderwet Adviescolleges.

Artikel 9, lid 4

De samenwerkingsverbanden stellen met tevredenheid vast dat in artikel 9, lid 4 een algemene regeling is opgenomen die er toe strekt om allochtone deskundigen op een evenredige wijze te laten deelnemen in adviescolleges. Bij gelijke geschiktheid van kandidaten wordt bij de benoeming voorrang gegeven aan een allochtone deskundige in geval er sprake is van een ondervertegenwoordiging in het adviescollege.

Sinds het verschijnen van de Minderhedennota in 1983 heeft het Rijk het voornemen gehad het deelnemen van minderheden aan adviesraden die gericht zijn op terreinen die ook voor minderheden van belang zijn waar mogelijk te bevorderen. De samenwerkingsverbanden constateren dat dit voornemen nog steeds geen noemenswaardige resultaten heeft opgeleverd. Meer in het algemeen: uit onderzoek naar deelname van leden van minderheidsgroepen aan besturen van instellingen op het terrein van welzijn blijkt, dat instellingen die niet specifiek gericht zijn op cliëntele uit minderheidsgroepen ook weinig of geen interesse hebben om leden van minderheidsgroepen op te nemen in besturen. Ook de participatie van vrouwen uit minderheidsgroepen in besturen en hun aandeel in de personeelsbestanden van landelijke emancipatie-steunpunten en van landelijke en regionale steunfunctie-instellingen van minderheden blijft achter.

Nederland is weliswaar een multiculturele samenleving, maar er bestaan nog teveel belemmeringen die ervoor zorgen dat niet iedereen optimaal kan participeren. Om die reden is het toe te juichen dat er een algemene regeling, zoals in artikel 9, lid 4 en ook lid 3, is verwoord, is opgenomen in het Voorontwerp. Een rechtvaardiging voor deze bijzondere regeling voor allochtonen en vrouwen is conform de artikelen 1 en 3 van de grondwet, en artikel 2, derde lid, van de Algemene Wet Gelijke Behandeling.

Een andere belangrijke reden is dat door de heterogene samenstelling van autochtone mannen en vrouwen, en allochtonen in de adviescolleges een pluriforme afspiegeling ontstaat van de Nederlandse bevolking. Als zodanig kunnen de adviescolleges een voorbeeldfunctie zijn voor andere instellingen.

Meer in het bijzonder kunnen -door de heterogene samenstelling van de adviescolleges- adviezen over beleid en beleidsontwikkelingen tot stand komen die meer rekening houden met de positie van vrouwen en allochtonen. Aldus kan invulling worden gegeven aan het uitgangspunt dat bij de ontwikkeling van het algemene beleid en de daaruit voortvloeiende maatregelen deze ook van toepassing moeten zijn op vrouwen en allochtonen. Het algemene beleid dient dus in haar uitwerking ook ten goede te komen aan voornoemde groepen.

Echter de praktijk is harder dan de leer.

De samenwerkingsverbanden vragen zich af hoe deze bijzondere regeling in de praktijk zal werken. De samenwerkingsverbanden doelen hierbij op de volgende zaken:

1. de werving van geschikte allochtone deskundigen;
2. de vaststelling van opheffing van ondervertegenwoordiging, en
3. de verwijzing naar de Wet bevordering evenredige arbeidsdeelname allochtonen bij vaststelling van de doelgroepen.

ad 1. Werving

De werving is erop gericht onafhankelijke deskundigen op een bepaald beleidsterrein waarvoor het adviescollege is ingesteld aan te trekken. De werving van (nieuwe) leden voor een adviescollege is mogelijk bij de instelling van het adviescollege, indien het tijdvak van de benoeming is verstreken (4, 8 of 12 jaar conform artikel 8) of indien leden op eigen, dan wel anders dan op eigen verzoek worden ontslagen (artikel 10). Na de instelling van de adviescolleges is de instroom van allochtone deskundigen in een adviescollege volledig afhankelijk van het aantal vrijkomende plaatsen.

Dat de werving van allochtone deskundigen in adviesraden of andere instanties nog steeds geen bevredigende resultaten heeft opgeleverd is hierboven reeds uiteengezet. Het is daarom jammer dat de Kaderwet i.c. de Memorie van Toelichting geen handreiking/procedures biedt over de werving van allochtone deskundigen.

Een extra inspanningsverplichting van de zijde van de betrokken minister om allochtone deskundigen te werven ten behoeve van de instelling van het adviescollege lijkt de samenwerkingsverbanden beslist noodzakelijk. De samenwerkingsverbanden stellen voor om analoog aan de norm van 50% voor vrouwen, zoals neergelegd in het kabinetsstandpunt "Vrouwen in politiek en openbaar bestuur", ook een norm in te voeren voor allochtonen.

De samenwerkingsverbanden denken hierbij aan het vooraf reserveren van een aantal plaatsen voor allochtone deskundigen in elk adviescollege op grond waarvan de regering en andere instanties extra inspanningen zullen leveren om deze plaatsen op te vullen. De gedragslijn zoals die wordt voorgesteld ten behoeve van werving van allochtone deskundigen zal erop gericht moeten zijn om al het mogelijke te doen om die gereserveerde plaatsen ook daadwerkelijk in te vullen.

Bij niet opvulling van de gereserveerde plaatsen voor vrouwen en/of allochtonen stellen de samenwerkingsverbanden zich twee opties voor.

De adviescolleges mogen niet worden ingesteld als ze niet voor tenminste 50% uit vrouwen en/of een minimaal aantal allochtonen bestaan.

Een tweede optie is om de instelling van de adviescolleges wel doorgang te laten vinden, zij het dat er sprake is van een tijdelijke invulling van de open plaatsen. De regering c.q. het adviescollege zal wel moeten aangeven waarom de gereserveerde plaatsen niet door vrouwen en/of allochtonen konden worden bezet. De tijdelijke bezetting van deze plaatsen ontslaat de regering c.q. het adviescollege dus niet van de plicht om tussentijds opnieuw inspanningen te leveren om alsnog vrouwelijke en/of allochtone deskundigen binnen te halen ter vervanging van de tijdelijk benoemde leden van het adviescollege.

ad 2. Vaststelling opheffing ondervertegenwoordiging

In de Memorie van Toelichting is niet duidelijk op welke wijze ondervertegenwoordiging van allochtone deskundigen in adviescolleges wordt vastgesteld. Wordt bijvoorbeeld de ondervertegenwoordiging vastgesteld op basis van de verhouding tussen het totaal aantal allochtone deskundigen en het totaal aantal autochtone leden van alle adviescolleges tesamen, of wordt de ondervertegenwoordiging vastgesteld binnen één adviescollege. Ter voorkoming van misverstanden verdient het aanbeveling om in de MvT aandacht te besteden aan o.a. de vraag hoe, op welke wijze en door welke autoriteit (bijv. CBS, project Toegankelijkheid en Evenredigheid) de ondervertegenwoordiging van allochtone deskundigen in adviescolleges wordt bepaald, en welke percentages gehanteerd moeten worden om de ondervertegenwoordiging in adviescolleges op te heffen.

ad 3. Vaststelling van doelgroepen.

In artikel 9 wordt met betrekking tot de vaststelling doelgroepen uitdrukkelijk verwezen naar de Wet Bevordering Evenredige Arbeidsdeelname Allochtonen (WBEAA). De samenwerkingsverbanden wijzen erop dat telkens voor een periode van twee jaar bij Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) de doelgroepen zullen worden aangewezen. Derhalve kan niet worden uitgesloten dat in de WBEAA bij AMvB nieuwe doelgroepen zullen bijkomen en doelgroepen zullen verdwijnen. Deze wijzigingen van doelgroepen vindt uiteraard zijn weerslag in de samenstelling van de adviescolleges.

En wel in die zin dat enerzijds allochtone leden die voorheen tot één van de doelgroepen van de WBEAA nu bij AMvB bestempeld kunnen worden als een doelgroep waar nu geen sprake meer is van ondervertegenwoordiging. Anderzijds is het ook mogelijk dat door nieuwe doelgroepen te benoemen in de WBEAA er een ondervertegenwoordiging ontstaat in de adviescolleges.

Voorts zij opgemerkt dat de WBEAA een werkingsduur heeft van slechts 5 jaren.

De samenwerkingsverbanden wijzen om bovengenoemde redenen dan ook de expliciete vermelding van WBEAA in artikel 9 van het Kaderwet zonder meer af. Voorop staat de vaststelling of op basis van feitelijke gegevens sprake is van een ondervertegenwoordiging van allochtonen in een adviescollege. Opheffing van deze ondervertegenwoordiging kan niet aan een bepaalde termijn worden verbonden.

Artikelen 4, 14 en 15

De opmerkingen die bij artikel 9 door de samenwerkingsverbanden zijn gemaakt over de vertegenwoordiging van allochtone deskundigen in adviescolleges gelden mutatis mutandis ook voor de instelling van een tijdelijk adviescollege (artikel 4, lid 2), de instelling van commissies (artikel 14) en het zich doen bijstaan van externe deskundigen (artikel 15).

Utrecht, april 1995

SOI

Stichting Surinaams Inpraakorgaan

Nachtegaalstraat 72 - 3581 AM Utrecht

Tel. 030 - 316014

Postbus 13187

- 3507 LD Utrecht

Fax 030 - 343836

2k. 71

~~interne~~

he. ...
te behandelen

type:

✓ HFM (heeft eigen
exemplaar)

Aan het Ministerie van
Binnenlandse Zaken,
Directie Coördinatie Minder-
hedenbeleid,
mr. drs. H.K. Fernandes Mendes
Postbus 20011
2500 EA 's-Gravenhage

afp
13/7

22
5

Uw kenmerk :

Ons kenmerk 05/076/SR

Utrecht, 19.05.1995

Onderwerp :

Adviesorgaan Surinamers

Geachte heer Fernandes Mendes,

Hierbij bieden wij U ter goedkeuring een exemplaar aan van het Reglement van Orde van het Adviesorgaan Surinamers hetwelk op een gehouden vergadering van 11 mei 1995 werd vastgesteld.

Het programma van het Adviesorgaan voor 1995 mogen wij U hierbij eveneens aanbieden.

In de hoop hiermee u voldoende te hebben geïnformeerd.

S. Rambocus/ voorzitter

R. Hillers/ secretaris

**MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN**

INGEKOMEN

22 MEI 1995

Onderdeelt: DCM

Agenda: 85/976

RAPPEL NA 12-06-1995

REGLEMENT VAN ORDE ADVIESORGAAN SURINAMERS

Afdeling 1. Begripsbepaling

Artikel 1. Begripsbepalingen

Voor het bepaalde bij dit reglement wordt verstaan onder:

- a. de wet: de Wet Adviesorganen Minderhedenbeleid (Staatsblad 1994, nr. 329);
- b. de minister: de minister van Binnenlandse Zaken, Coördinerend minister Minderhedenbeleid
- c. het Adviesorgaan: het Adviesorgaan Surinamers.
- d. adviesorganen: als genoemd in art. 2 van de wet
- e. samenwerkingsverband: Stichting Surinaams Inspraak Orgaan

Afdeling 2. Van de leden

Artikel 2. Benoemingsprocedure

1. Het Adviesorgaan bestaat uit ten minste zeven en ten hoogste dertien leden.
2. De voorzitter en de overige leden van het Adviesorgaan worden op aanbeveling van het door de minister aangewezen samenwerkingsverband van organisaties van de minderheidsgroep waarvoor het Adviesorgaan is ingesteld, door de minister benoemd geschorst en ontslagen.
3. Bij het overlijden, dan wel tussentijdse aftreden van een lid van het Adviesorgaan zal, op aanbeveling van het samenwerkingsverband, door de minister worden voorzien in de ontstane vacature.

Artikel 3. Ontslagprocedure

1. De aanstelling van de leden eindigt op 31 december 1996.
2. Een lid van het Adviesorgaan dat tussentijds wenst af te treden dient hiertoe een verzoek te richten aan de minister.

Artikel 4. Publiek optreden van leden van het Adviesorgaan

Een lid van het Adviesorgaan dat in die hoedanigheid uitgenodigd wordt lezingen te houden, artikelen te schrijven of gelijksoortige werkzaamheden te verrichten meldt dit tevoren aan het Adviesorgaan.

Afdeling 3. Van de plaatsvervangende voorzitters, secretariaat, werkgroepen, voorzitter, secretaris

Artikel 5. Benoeming plaatsvervangende voorzitters

1. Het Adviesorgaan wijst tot uiterlijk 31 december 1996 één of twee plaatsvervangende voorzitters uit haar midden aan.

Artikel 6. Samenstelling en benoeming van het secretariaat

1. Het Adviesorgaan wordt in zijn werkzaamheden bijgestaan door een secretariaat. Het Adviesorgaan wijst tot uiterlijk 31 december 1996 een secretaris en een ondersteunende medewerker dan wel medewerkers aan die tesamen het secretariaat vormen. De secretaris is belast met de dagelijkse leiding van het secretariaat.

Artikel 7. Taak van het secretariaat

1. Het secretariaat is voor de uitvoering van zijn taken die het Adviesorgaan regarderend uitsluitend verantwoording schuldig aan het Adviesorgaan.
2. Het secretariaat is belast met het voorbereiden van adviezen, van de verslagen, bedoeld in artikel 11 van de wet en van het rapport bedoeld in artikel 12 van die wet.
3. Het secretariaat zal onderlinge afstemming plegen met de respectievelijke secretariaten van de overige adviesorganen ter voorbereiding van gezamenlijke adviezen. Zo mogelijk in het kader van gezamenlijke adviesvoorbereiding zal het secretariaat deel uitmaken van het gemeenschappelijke secretariaat. Het gemeenschappelijke secretariaat kan bij een der acht samenwerkingsverbanden worden ondergebracht.
4. Door het secretariaat zal het beheer van de voorbereidende stukken die op uitgebrachte adviezen betrekking hebben geschieden.

Artikel 8. Postbehandeling

Het secretariaat ontvangt de post die aan het Adviesorgaan wordt gericht en draagt zorg voor de korrespondentie namens het Adviesorgaan. Brieven die verzonden worden namens het Adviesorgaan worden ondertekend door de voorzitter en de secretaris of door een plaatsvervangende voorzitter.

Artikel 9. Werkgroepen

Het Adviesorgaan kan ter voorbereiding van de vergaderingen van het Adviesorgaan werkgroepen instellen. In deze werkgroepen kunnen één of meerdere leden van het Adviesorgaan plaatsnemen.

Artikel 10. Taak en verantwoording van de voorzitter, plaats vervangend voorzitter, secretaris

1. De voorzitter is voor de uitvoering van zijn taak verantwoording verschuldigd aan het Adviesorgaan.
Taken van de voorzitter zijn:
 - het leiden van de vergaderingen van het Adviesorgaan;
 - het zorgdragen voor het goed functioneren van het Adviesorgaan.
2. In voorkomende gevallen vervangt de plaatsvervangend voorzitter de voorzitter van het Adviesorgaan.
3. Taken van de secretaris zijn:
 - het ondersteunen van het Adviesorgaan in zijn werkzaamheden;
 - het leidinggeven aan het secretariaat inzake het voorbereiden van adviezen;
 - het zorgdragen voor het notuleren van de vergaderingen, beheren van de bescheiden, voorbereiden van het jaarverslag;

Afdeling 4. Van de vergadering van het Adviesorgaan

Artikel 11. Vergaderschema

Het Adviesorgaan vergadert tenminste zes keer per jaar volgens een zo mogelijk jaarlijks vast te stellen vergaderschema.

Artikel 12. Extra vergaderingen

Het Adviesorgaan vergadert voorts zo dikwijls als noodzakelijk wordt geacht of indien tenminste drie leden daarom verzoeken.

Artikel 13. Plaats van vergadering

De vergaderingen van het Adviesorgaan behoeven als regel niet op een vaste plaats gehouden te worden.

Artikel 14. Konvokatie, voorstel voor de agenda, vergaderstukken

1. De konvokatie voor een vergadering bevat het tijdstip, plaats en een voorstel voor de agenda met de daarbij behorende vergaderstukken.
2. De konvokatie wordt tenminste zeven dagen voordat een vergadering zal plaatsvinden verzonden aan de leden.

Artikel 15. Agenda

1. De agenda wordt bij het begin van de vergadering door het Adviesorgaan vastgesteld. In behandeling worden slechts die onderwerpen genomen die op het voorstel van de agenda vermeld staan.
2. Leden van het Adviesorgaan die een onderwerp op de agenda willen plaatsen melden dat tijdig bij de voorzitter of in de rondvraag van een vergadering van het Adviesorgaan. Dit onderwerp wordt op de agenda van de eerstvolgende vergadering geplaatst.

Artikel 16. Voorzitterschap

1. De voorzitter van het Adviesorgaan leidt de vergaderingen.
2. Bij ontstentenis van de voorzitter wordt de vergadering geleid door een van de plaatsvervangend voorzitters.
3. De voorzitter kan het leiden van een gedeelte van een vergadering overdragen aan een plaatsvervangend voorzitter. Dit kan na instemming van de leden van het Adviesorgaan.

Artikel 17. Quorum in verband met besluitvorming

1. Een besluit kan slechts genomen worden indien tenminste de helft plus één van het aantal leden van het Adviesorgaan aanwezig is.
2. Indien over een voorstel geen besluit kan worden genomen omdat er te weinig leden van het Adviesorgaan aanwezig zijn wordt het voorstel op de agenda van de eerstvolgende vergadering of van een daartoe bijeen te roepen vergadering geplaatst. Over dit voorstel kan dan besloten worden ongeacht het aantal aanwezige leden van het Adviesorgaan.

Artikel 18. Besluit

1. Een voorstel is aangenomen, indien het aantal voorstemmers groter is dan het aantal tegenstemmers.
2. Alleen over personen wordt schriftelijk gestemd.
3. Staken de stemmen, dan wordt het voorstel geacht niet te zijn aangenomen. In een eerstvolgende vergadering zal, ingeval na stemming blijkt dat de stemmen wederom staken, de stem van de voorzitter doorslaggevend zijn.
4. Indien geen van de leden een stemming vraagt, wordt het Adviesorgaan geacht met algemene stemmen te hebben besloten.

Artikel 19. Openbaarheid van vergaderingen

1. De vergaderingen van het Adviesorgaan zijn niet openbaar, behoudens in de gevallen waar het Adviesorgaan daarin anders beslist.
2. Het Adviesorgaan stelt tevens vast wie buiten de leden van het Adviesorgaan en de secretaris aan een niet openbare vergadering kan deelnemen.

Artikel 20. Spreekrecht

Leden van werkgroepen of externe deskundigen van het Adviesorgaan die geen lid zijn wonen op verzoek van het Adviesorgaan de vergadering bij, voorzover het onderwerpen betreft bij de voorbereiding waarvan zij betrokken zijn geweest. Zij worden in staat gesteld een toelichting te geven bij hetgeen vanuit de werkgroep of anderszins naar voren wordt gebracht.

Artikel 21. Notulen

1. Van iedere vergadering van het Adviesorgaan worden notulen gemaakt. In de notulen worden opgenomen:
 - de namen van de deelnemers aan de vergadering;
 - de vermelding van de behandelde vergaderstukken;
 - een verslag van de gevoerde beraadslagingen;
 - de uitslag van de gehouden stemmingen;
 - de inhoud van de genomen besluiten.
2. De notulen worden door het Adviesorgaan vastgesteld, als regel in de eerstvolgende vergadering.

Afdeling 5. Van de adviezen

Artikel 22. Inhoud van een advies

Een advies van het Adviesorgaan bevat altijd:

- de tekst van de adviesaanvraag of een samenvatting daarvan, indien het een gevraagd advies betreft;
- een samenvatting van het advies.

Artikel 23. Procedure adviesvoorbereiding

1. Het Adviesorgaan stelt nadere richtlijnen vast die in acht genomen worden bij het opstellen van een advies.
2. Bij de vervulling van zijn taak draagt het Adviesorgaan zorg voor de afstemming met de werkzaamheden van de andere adviesorganen en onderhoudt waar nodig contacten met de desbetreffende adviesorganen.
3. Bij de ontvangst van een adviesaanvraag, als bedoeld in artikel 4, lid 1 en 2 van de wet en bij het vaststellen van het voornemen eigener beweging een advies uit te brengen bepaalt het Adviesorgaan in ieder geval:
 - of een adviesaanvraag in behandeling wordt genomen, indien het een adviesaanvraag, als bedoeld in artikel 4 van de wet, betreft;
 - of en zo ja op welke wijze relevante organisaties of instellingen bij de voorbereiding van het advies worden betrokken;
 - of het Adviesorgaan zich voor het verkrijgen van informatie zal wenden tot overheidsdiensten, openbare en particuliere instellingen, zoals bedoeld in artikel 7 van de wet;
 - of er een werkgroep ter voorbereiding van het advies zal worden ingesteld;
 - of het Adviesorgaan terzake overleg zal voeren met ambtenaren zoals bedoeld in artikel 7 van de wet.

Artikel 24. Opdrachten aan derden

Opdrachten in het kader van de voorbereiding van adviezen aan deskundigen en instellingen en de voorwaarden waaronder deskundigen worden ingeschakeld, worden schriftelijk vastgelegd. Derden kunnen ook leden van het Adviesorgaan zijn.

Artikel 25. Vaststelling advies

1. Het Adviesorgaan stelt een advies vast.
2. Een gezamenlijk advies wordt vastgesteld door het Adviesorgaan en de overige adviesorganen.

Artikel 26. Minderheidsstandpunt

- 1a. Wanneer een lid van het Adviesorgaan overweegt gebruik te maken van zijn bevoegdheid om zijn afwijkende mening te doen vermelden of om aan een advies een minderheidsnota toe te voegen, deelt hij dit voornemen aan het Adviesorgaan mee, voordat een besluit over het vaststellen van een advies genomen is.
- b. Wanneer de betreffende adviesorganen overwegen tot een gezamenlijk advies te komen kan het Adviesorgaan conform het gestelde in lid 1a besluiten.
- 2a. In een advies wordt vermeld of een afwijkende mening of een minderheidsstandpunt van een of meer leden van het Adviesorgaan is toegevoegd. Indien wenselijk kan van het betreffende lid of leden de naam/ namen worden vermeld.
- b. In een gezamenlijk advies van de betreffende adviesorganen kan het Adviesorgaan conform het gestelde in lid 2a besluiten.

Artikel 27. Deelnemen aan vergaderingen

1. De secretaris ondersteunt het Adviesorgaan en woont de vergaderingen van het Adviesorgaan bij.
2. De medewerkers van het secretariaat wonen de vergaderingen van het Adviesorgaan bij, voorzover het onderwerpen betreft bij de voorbereiding waarvan zij in belangrijke mate betrokken zijn geweest.

Afdeling 6. Van het programma, verslagen en de rapporten

Artikel 28. Programma

Het Adviesorgaan stelt vóór 1 februari van elk jaar een programma vast waarin wordt aangegeven over welke onderwerpen het Adviesorgaan voornemens is een advies uit te brengen.

Artikel 29. Verslag

Voor 1 april van elk jaar brengt het Adviesorgaan verslag uit aan de minister van zijn werkzaamheden en bevindingen in het afgelopen jaar.

Artikel 30. Rapport

Uiterlijk drie maanden voor 1 januari 1997 brengt het Adviesorgaan een rapport uit aan de minister, waarin de taakvervulling van het Adviesorgaan aan een onderzoek wordt onderworpen en voorstellen worden gedaan voor eventuele veranderingen.

Afdeling 7. Van de vergoedingen bij vergaderen

Artikel 31.

1. Elk lid van het Adviesorgaan komt in aanmerking voor een vergoeding van f 100,- per bijgewoonde vergadering tot een bedrag van ten hoogste f 1200,- per jaar. Per bijgewoonde vergadering zal tevens verrekening van de reiskosten plaatsvinden op basis van reiskosten openbaar vervoer eerste klas.
2. De in lid 1 genoemde vergoedingen worden door de secretaris aan de leden van het Adviesorgaan verstrekt aan de hand van door hen ondertekende declaratie-formulieren van het samenwerkingsverband.

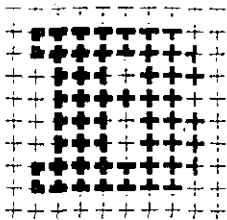
Aldus vastgesteld in de plenaire vergadering van het Adviesorgaan Surinamers van 11 mei, 1995 te Utrecht.

Programma 1995
Adviesorgaan Surinamers

Het programma van het Adviesorgaan Surinamers is bedoeld als een richtsnoer voor de activiteiten van het adviesorgaan. De twee kernthema's in het jaar 1995 zijn het onderwijs en de arbeidsmarkt. Dit programma is niet limitatief en beoogt een zekere ordening en tijdfasering in de werkzaamheden van het adviesorgaan aan te brengen. Het Adviesorgaan Surinamers draagt bij de vervulling van zijn taak zo mogelijk zorg voor de afstemming van de werkzaamheden van de andere adviesorganen.

1995

April	Notitie Uitgangspunten Inburgering.
Juni	Uitwerkingsnotitie Onderwijs Eigen Taal.
Augustus/ September	Uitwerkingsnotitie Achterstandsbeleid, beleidsonderdeel naar aanleiding van rapport "Ceders in de tuin".
September/ October	Notitie integraal beleidsprogramma Grote Steden.
October/ November	Notitie Wet Bevordering Evenredige Arbeidsdeelname Allochtonen.
November	Notitie Evaluatie Arbeisvoorzieningswet in relatie tot minderheidsgroepen.
November	Nota Volksgezondheid in een multiculturele samenleving. Nota Gezond en Wel.
December	Etnisch ondernemerschap. Onderzoek naar de begeleiding van startende ondernemers uit minderheidsgroepen op lokaal en regionaal niveau.

Aan

De voorzitter van het Adviesorgaan
Surinamers, de heer S. Rambocus
Postbus 13187
3507 LD Utrecht

Bijlagen	Uw kenmerk	Ons kenmerk	Datum
0 Inlichtingen bij drs. Onderwerp	05/076/SR	DCM 95/976 Doorkiesnummer (070)3026192 Departementsonderdeel	12 juli 1995
Reglement van Orde Adviesorgaan Surinamers		Directie Coördinatie Minderhedenbeleid	

Bijgaand bevestig ik de ontvangst van het Reglement van Orde van het Adviesorgaan Surinamers.

Conform artikel 9 van de Wet Adviesorganen Minderhedenbeleid keur ik hierbij uw Reglement van Orde goed.

Hoogachtend,
DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,
voor deze,
de Directeur Coördinatie Minderhedenbeleid,

H.K. Fernandes Mendes

1306

- Innemen

behandeling via

P²⁴
7
kopie van

ZK 71
dep.
JPC 21

Stichting Surinaams Inspraakorgaan
Inspraakorgaan Turken
Landelijk Inspraakorgaan Zuid-Europeanen
Landelijk Inspraakorgaan Antillianen
Landelijk Platform Woonwagenbewoners en Zigeuners
Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs
Stichting Vluchtelingen-Organisaties Nederland

p/a Surinaams Inspraakorgaan
Nachtegaalstraat 72
3581 AM Utrecht

**MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN**
INGEKOMEN
25 JULI 1995
Onderdeel: *Dem/1344*
Agenda: *95/1344*
RAPPEL NA *15/08/95*

De Minister van Binnenlandse
Zaken
H.F. Dijkstal
Postbus 20011
2500 EA 's-Gravenhage

Ons kenmerk: 07/091/SR Utrecht, 21 juli 1995

Onderwerp: LAO Samenwerkingsverbanden

Mijnheer de Minister,

Met referte naar de LAO-overlegvergadering van 11 april 1995, waarbij ondermeer met U gesproken is over overleg tussen de regering en de minderheidsgroepen in de naaste toekomst, en aansluitend het voorstel voor een landelijk overleg platform dat zeven samenwerkingsverbanden U op 16 mei jongstleden hebben aangeboden, menen ondergetekenden het navolgende onder uw aandacht te brengen.

In de eerdere LAO-overlegvergadering van 01 november 1994 hebben de samenwerkingsverbanden U gevraagd om een voortzetting van het LAO-overleg en in dat kader handhaven van de LAO-samenwerkingsverbanden na 1 januari 1997: Voortzetting van het overleg hadden zij graag gezien op basis van bindende afspraken, en het liefst op wettelijke basis. Als reactie hierop heeft U toen aangegeven dat het huidige LAO-overleg ook na 1 januari 1997 zal worden gecontinueerd.

Over de precieze invulling van de juridische, financiële en beleidsmatige kant van het LAO-overleg na 1 januari 1997 zal door U na overleg met de LAO een besluit worden genomen.

Door de inwerkingtreding van de Wet Adviesorganen Minderhedenbeleid (WAM) per 21 september 1994, gepubliceerd onder nummer 329, Staatsblad 1994, vindt de schriftelijke advisering plaats door bij de wet ingestelde adviesorganen minderhedenbeleid. Bij ministerieel besluit de dato 31 maart 1995 zijn de voorzitters en leden van de adviesorganen minderhedenbeleid door U benoemd. Als horizonbepaling is de datum van 1 januari 1997 vastgesteld. Inmiddels heeft de installatie van de voorzitters en leden van bedoelde adviesorganen op 1 juni 1995 plaatsgevonden.

Het ministerieel besluit 'Wijziging Besluit subsidiëring samenwerkingsverbanden minderheidsgroepen, gepubliceerd de dato 22 december 1994 in de Staatscourant 1994, 247 vermeld onder de toelichting ondermeer: "De advisering vindt plaats door de adviesorganen, die op basis van deskundigheid worden samengesteld, en het overleg vindt plaats met representatieve samenwerkingsverbanden van minderheidsgroepen. Het staat de samenwerkingsverbanden van minderheidsgroepen wel vrij om gespreknotities op te stellen voor het reguliere overleg tussen het kabinet en de samenwerkingsverbanden".

Alhoewel het beoogde beleidscluster 'Immigratie en integratie' niet de voorkeur lijkt te hebben van de regering - naar het zich laat aanzien zal het vraagstuk te zijner tijd worden ondergebracht bij het adviescollege 'Raad voor maatschappelijke ontwikkeling-, zullen niettemin deze thema's de komende jaren hoog op de politieke agenda blijven staan. Bij de besprekingen over het Voorontwerp Kaderwet Adviescolleges op 16 maart 1995 in de Tweede Kamer der Staten-Generaal tussen Staatssecretaris Kohnstamm en diverse fracties werd door diverse fractieleden opgemerkt dat belangenbehartiging middels overleg dient plaats te vinden.

Artikel 4.2.1.3 van de Algemene Wet Bestuursrecht (titel 4.2. subsidies) regelt dat door de regering slechts subsidie op grond van een wettelijk voorschrift kan worden verstrekt indien de regering een bepaalde activiteit wezenlijk acht, in casu overleg tussen de regering en minderheidsgroepen.

De vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport van de Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft op 6 april 1995 overleg gevoerd met Staatssecretaris Terpstra van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over de nieuwe landelijke minderhedenorganisatie. Tijdens dit overleg werd door de staatssecretaris ondermeer gezegd dat vanaf 1 januari 1995 de inspraak- en overlegfunctie, inclusief het daarbij behorende budget van het Inspraakorgaan Welzijn Molukkers, overgegaan is naar het ministerie van Binnenlandse Zaken. Deze taken blijven onverkort bestaan.

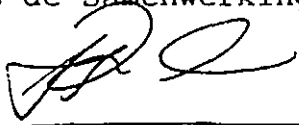
Bovendien heeft de minister van Binnenlandse Zaken toegezegd dat ook na de implementatie van de Woestijnwet een apart traject voor inspraak en overleg voor de Molukkers blijft bestaan.

Met inachtneming van vorenvermelde ontwikkelingen menen wij U derhalve te moeten benaderen om helderheid te verkrijgen over een toekomstig overleg met representatieve minderheidsgroepen met betrekking tot het integratiebeleid. De sociaal-maatschappelijke ontwikkelingen en tendensen gebieden immers het blijven creëren van voorwaarden voor het welslagen van dit beleid. In dit proces is het van belang dat het regeringsbeleid positief effect heeft op de positie van minderheidsgroepen. Om dit te garanderen is een adequate terugkoppeling van de resultaten van dit beleid op de doelgroepen wezenlijk. Evenzo de signaalfunctie. In dit proces zijn minderheidsgroepen een onmisbare schakel bij het (bij)sturen van dit beleid. Met het oog op een strategische positionering voor de inspraak- en overleg functie in de toekomst, wensen de bovengenoemde inspraakorganen het navolgende aan u voor te leggen:

1. Is de minister de mening toegedaan dat overleg tussen de regering en representatieve samenwerkingsverbanden van minderheidsgroepen nodig is c.q. overleg een noodzakelijke voorwaarde betekent voor een effectief minderhedenbeleid?
2. Is de minister de mening toegedaan dat het in ad. 1 bedoelde overleg binnen een wettelijk kader geregeld dient te worden conform de subsidiebepalingen vervat in de Algemene Wet Bestuursrecht?
3. Indien de minister het wenselijk acht na 1 januari 1997 regulier overleg te voeren, is de minister de mening toegedaan om, vooruitlopend daarop, voor 1 januari 1997 een overlegorgaan voor minderheidsgroepen in te stellen?

Gaarne vernemen wij uw mening hieromtrent.
Inmiddels verblijven wij.

Met de meeste hoogachting,
namens de Samenwerkingsverbanden van Minderheidsgroepen,

Surinaams Inspraakorgaan,
S. Rambocus / voorzitter

c.c.: - Dhr. mr. drs. H.K. Fernandes Mendes
Directeur/Directie Coördinatie Minderhedenbeleid
-
Secretaris Landelijk Advies- en Overlegstructuur
Minderhedenbeleid

927

2k.71

Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs
 Landelijk Inspraakorgaan Zuid-Europeanen
 Surinaams Inspraakorgaan
 Stichting Vluchtelingen-Organisaties Nederland
 Landelijk Inspraakorgaan Antillianen
 Landelijk Platform Woonwagewoners en Zigeuners
 Inspraakorgaan Turken

he.
 het behandeld

Kopie:
 ✓ - HFM
 ✓ - FK

p/a Inspraakorgaan Turken
 Noordeinde 142-144
 2514 GP Den Haag
 Tel. 070 - 3654492
 Fax. 070 - 3645630

225
5

21/10

De Minister van Binnenlandse Zaken
 H.F. Dijkstal
 Postbus 20011
 2500 EA 's-Gravenhage

Den Haag, 16 mei 1995

kenmerk: 115-95HZ.SN
 onderwerp: voorstel Landelijk Overlegplatform Minderheden

Mijnheer de Minister,

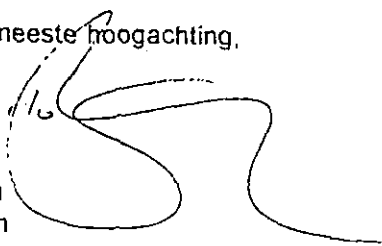
In hun schrijven van 30 maart en tijdens de LAO-vergadering van 11 mei j.l. hebben de samenwerkingsverbanden van minderheidsgroepen aangekondigd dat zij u een voorstel op hoofdlijnen zullen doen toekomen over de inspraak van minderheden na 1 januari 1997. Het doet mij veel genoegen dat wij u dit voorstel bijgaand kunnen aanbieden. Helaas hebben wij van het Inspraakorgaan Welzijn Molukkers bericht ontvangen dat het heeft besloten niet deel te nemen aan het voorgestelde Landelijk Overlegplatform Minderheden.

De in het briefhoofd genoemde samenwerkingsverbanden willen verzoeken op korte termijn een overleg met uw departement over dit voorstel mogelijk te maken. Indien u daartoe bereid bent, zijn de samenwerkingsverbanden voornemens zich door hun voorzitters te doen vertegenwoordigen.

In de hoop dat wij vruchtbare besprekingen tegemoet kunnen zien besluiten wij, namens de samenwerkingsverbanden,

met de meeste hoogachting,

A. Tonca
 N. Doğan
 - voorzitters Inspraakorgaan Turken a.i.-

**MINISTERIE VAN
 BINNENLANDSE ZAKEN**
 INGEKOMEN
23 MEI 1995

Onderdoet: *Den*
 Agendaz: *95/990*
 RAPPEL NA: *13/6/95*

VOORSTEL LANDELIJK OVERLEGPLATFORM MINDERHEDEN

1. inleiding

Bij de parlementaire behandeling van de Wet Adviesorganen Minderhedenbeleid (WAM) was al duidelijk dat de werking van de wet zou worden beëindigd door de herziening van het adviesstelsel per 1 januari 1997. Door het overgrote deel van de fracties in de Tweede Kamer is toen gepleit voor het voortbestaan van 'inspraak van-', 'gestructureerd contact met' de minderheidsgroepen na de opheffing van de adviesorganen. In hun gezamenlijk advies over de Wet eerste deel herziening stelsel van adviesorganen (de Woestijnwet) hebben de samenwerkingsverbanden aangegeven aan welke randvoorwaarden inspraak zou moeten voldoen en in meerderheid uitgesproken bereid te zijn tot stroomlijning van hun werkzaamheden. Ter voorbereiding van de interne besluitvorming op het departement van Binnenlandse Zaken heeft het bureau Van de Bunt een rapport uitgebracht over de modaliteiten voor advies en overleg na 1 januari 1997. In het voor u liggende voorstel knopen de samenwerkingsverbanden bij dat rapport aan, zonder evenwel alle elementen er van over te nemen.

De samenwerkingsverbanden stellen voor om per 1 januari 1997 te komen tot de instelling van een *Landelijk Overlegplatform Minderhedenbeleid* (LOP). Het LOP is aan te merken als een geformaliseerd periodiek overleg tussen het kabinet en een te vormen Federatie van Samenwerkingsverbanden Minderheidsgroepen over de vorming en evaluatie van beleid dat van wezenlijke invloed is op de positie van minderheidsgroepen. De instelling, taken, samenstelling en werkwijze van het LOP worden bij wet geregeld. De samenwerkingsverbanden worden ieder afzonderlijk in de wet genoemd.

2. doelstellingen

Het overheidsbeleid dient te zijn gericht op de tot stand koming van een multiculturele samenleving, waarin iedereen ongeacht zijn etniciteit gelijke rechten en kansen heeft en verschillende culturen elkaar verrijken door omgang op basis van wederzijds respect. Naarmate de integratie van minderheden vordert worden er op nieuwe terreinen eisen gesteld aan het maatschappelijk leven. Beleid dat voor de integratie van wezenlijk belang is dient tot stand te komen in samenspraak met de direct betrokken minderheidsgroepen. Het overleg geeft die groepen de gelegenheid problemen te signaleren die hun integratie in de samenleving belemmeren en stelt het kabinet in staat te toetsen of beleidsvoornemens in voldoende mate corresponderen met de eigen inzichten en inspanningen van de doelgroepen. Het overleg is meer dan een vrijblijvende uitwisseling van gedachten. Enerzijds biedt het de mogelijkheid tot beleidsbeïnvloeding en anderzijds dient het te leiden tot het ontstaan van een draagvlak voor het beleid.

De meerwaarde van het onderhavige voorstel moet gelegen zijn in een grotere efficiency en effectiviteit, waarbij het uitgangspunt van representativiteit is gewaarborgd.

3. uitgangspunten

Bij de tot stand koming van de LOP geldt een viertal uitgangspunten:

- herkenbaarheid: De samenwerkingsverbanden zijn representatieve organisaties, die hun meningsvorming baseren op zorgvuldige informering en raadpleging van de achterban. Herkenbaarheid is noodzakelijk om het draagvlak te realiseren.
- slagvaardigheid: Om efficiënter en effectiever te kunnen optreden regelen de samenwerkingsverbanden hun gemeenschappelijke werkzaamheden binnen één organisatie. Het beleid daarvan wordt bepaald door het

federatiebestuur.

- eigen initiatief: Het overleg mag geen eenrichtingsverkeer zijn. De Federatie kan zelf met gefundeerde voorstellen en commentaren komen ter voorbereiding van agendapunten en is daarvoor loegerust.
- budgetfair neutraal: Het voor de WAM gereserveerde budget wordt niet verminderd.

4. het overleg

Er vindt tenminste vier maal per jaar een *overlegvergadering* plaats tussen een delegatie van het kabinet en een delegatie van de federatie. Het overleg staat onder voorzitterschap van de coördinerend bewindspersoon voor het minderhedenbeleid. Elk van de samenwerkingsverbanden draagt een delegatielid en maximaal een ondersteunend delegatielid voor.

Daarnaast kent het LOP enkele andere vormen van overleg, zoals:

bilateraal overleg: Overleg met een bewindspersoon.

informeel overleg: Overleg op ambtelijk niveau met een of meerdere departementen.

De Federatie draagt er zorg voor dat minderheidsstandpunten van samenwerkingsverbanden of delen daarvan in het overleg worden betrokken.

5. de Federatie van samenwerkingsverbanden minderheidsgroepen

Het Federatiebestuur heeft tot taak het overleg voor te bereiden en een delegatie voor het overleg te benoemen op voordracht van de samenwerkingsverbanden.

Voorts heeft de Federatie tot taak de belangen van minderheidsgroepen te behartigen bij landelijke instellingen. In het bijzonder zal de Federatie contacten onderhouden met de Tweede Kamer. De Federatie heeft mede tot taak voorstellen van minderhedenorganisaties die niet tot een van de samenwerkingsverbanden behoren mee te nemen in het overleg.

De samenwerkingsverbanden benoemen elk twee leden van het bestuur, die elk afzonderlijk stemrecht genieten. Werknemers van de Federatie en de samenwerkingsverbanden zijn niet benoembaar. Het voorzitterschap van de Federatie rouleert jaarlijks. De volgende en de vorige voorzitter vervullen de functie van vice-voorzitter. Voorzitter, vice-voorzitters, secretaris en penningmeester vormen het dagelijks bestuur van de Federatie.

De Federatie kent een federatieraad, die tenminste een maal per jaar bijeen komt en die het werkprogramma vaststelt. De federatieraad bestaat uit de leden van het bestuur plus drie vertegenwoordigers per samenwerkingsverband.

Er wordt een werkorganisatie gevormd, die onder verantwoordelijkheid staat van het bestuur. De werkorganisatie ondersteunt de werkzaamheden van de Federatie en de samenwerkingsverbanden en staat onder leiding van een directeur. Bij ad hoc kwesties die liggen op het terrein van een samenwerkingsverband tracht het Federatiebestuur in redelijkheid aan de behoefte van extra ondersteuning door de werkorganisatie tegemoet te komen. Omgekeerd kan de Federatie in bijzondere gevallen een beroep doen op extra ondersteuning van de samenwerkingsverbanden.

Ter financiering van de Federatie dragen de samenwerkingsverbanden middels een nader overeen te komen contributieregeling elk een deel van de subsidie die zij ontvangen af.

6. de samenwerkingsverbanden

De samenwerkingsverbanden streven naar optimale representatie van alle stromingen en geleidingen in hun achterban. In het bijzonder zorgen zij voor een effectieve vertegenwoordiging van

vrouwen en jongeren. De representativiteit van de samenwerkingsverbanden kan door de Minister van Binnenlandse Zaken marginaal worden getoetst.

De samenwerkingsverbanden inventariseren de belemmeringen die hun achterban ondervindt bij het integratieproces en doen daarover voorstellen aan de Federatie. Zij informeren hun achterban over de beleidsontwikkelingen die gaande zijn en bieden een structuur voor de raadpleging van die achterban. Samenwerkingsverbanden zijn daar autonoom in, zij werken overeenkomstig de organisatievorming en communicatiekanalen die hun achterban kenmerken. Zij dragen zorg voor effectieve contacten met de plaatselijke advies-/inspraak-/overlegorganen.

Bij kwesties die een bepaalde minderheidsgroep in het bijzonder aangaan treden samenwerkingsverbanden zelfstandig op. Daarbij worden zij door de Federatie en de werkorganisatie ondersteund.

7. procedure

Met de integratie van de bestaande bureaus tot een slagvaardige gezamenlijke werkorganisatie alsmede het werken aan een gemeenschappelijke huisvesting kan reeds onder het regime van de WAM worden begonnen.

De samenwerkingsverbanden zijn voornemens zo spoedig mogelijk te beginnen met het opstellen van:

1. Statuten met daaraan gekoppeld een organisatieplan en een procedurevoorstel voor de benoeming van een directeur.
2. Een sociaal plan en een personeelsplan.
3. Een contributieregeling, vooruitlopend op een financieel plan.
4. Een huisvestingsplan.

Vanwege het cruciale karakter daarvan voor het welslagen van de Federatie zal de onder punt 3 genoemde contributieregeling bij voorrang worden opgesteld en uiterlijk in september gereed zijn. De overige plannen zullen in ontwerp in september gereed zijn. De samenwerkingsverbanden streven er naar de besluitvorming in 1995 af te ronden.

Om de continuïteit te waarborgen dient de Federatie ruimschoots voor 1 januari 1997 te worden opgericht. Daartegen bestaan geen wettelijke bezwaren. De Federatie zal zich wel moeten kwijten van de taak de adviesorganen te ondersteunen. Indien de samenwerkingsverbanden de hen in het Besluit Adviesorganen Minderhedenbeleid toegewezen bevoegdheden overdragen dient de Minister van Binnenlandse Zaken daarmee in te stemmen.

Aan de Secretaris-Generaal van
Binnenlandse Zaken
De heer W.J. Kuijken
d.t.k.v. mr. dr. H.K. Fernandes
Mendes
Directeur Directie Coördinatie
Minderhedenbeleid
Postbus 20011
2500 EA 's-Gravenhage

Uw kenmerk : Ons kenmerk : 09/110/SR Utrecht, 11 september '95

Onderwerp : Huisvesting

Geachte heer Kuijken,

Referte tot de kennismakingsbijeenkomst van 30 augustus 1995 waarbij met U ondermeer van gedachten is gewisseld omtrent toekomstige ontwikkelingen in het kader van advisering en overleg alsook over de toekomstige huisvesting van de samenwerkingsverbanden wensen wij het navolgende nogmaals schriftelijk onder uw aandacht te brengen.

Binnenkort is er een unieke omstandigheid voor een gemeenschappelijk kantoor ten behoeve van de samenwerkingsverbanden. Zoals door meerdere samenwerkingsverbanden al langere tijd wenselijk wordt geacht bestaat thans de mogelijkheid dat per 1 januari 1996 een gezamenlijke huisvesting in Utrecht kan worden betrokken. Vier samenwerkingsverbanden hebben hiertoe reeds hun wederzijdse intenties kenbaar gemaakt.

Conform de horizonbepaling die is opgenomen in de Wet Adviesorganen Minderhedenbeleid zullen de adviesorganen per 1 januari 1997 niet meer bestaan. Wij verwachten dat de samenwerkingsverbanden zullen blijven voortbestaan. Wij gaan ervan uit dat de regering hecht aan overleg met minderheden in het belang van het integratieproces. De samenwerkingsverbanden kunnen deze functie bij uitstek vervullen.

Het aangaan van toekomstige verplichtingen zal evenwel niet zonder meer kunnen geschieden. Omtrent onze mogelijke positionering in de naaste toekomst is enige duidelijkheid onontbeerlijk. Zoals U bekend is door de samenwerkingsverbanden hierover reeds aandacht gevraagd aan de minister. In dit kader is het van belang te weten hoe de regering denkt over het voortbestaan en inherent hieraan de noodzakelijke financiering van de samenwerkingsverbanden.

Mogelijk dat ons streven naar een gemeenschappelijke huisvesting mede uw instemming zal krijgen.

Gaarne zien wij een spoedige reactie uwerzijds tegemoet.

Hoogachtend,

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, overlapping letters that appear to be 'S', 'R', and 'B'. The signature is written above a horizontal line.

S. Rambocus/ voorzitter

SOI

Stichting Surinaams Inpraakorgaan

Nachtegalstraat 72 - 3581 AM Utrecht
Postbus 13187 - 3507 LD Utrecht

Gewijzigd per 10 - 10 - '95
Tel. 030 - 2316014
Fax 030 - 2343836

REACTIE ADVIESORGAAN SURINAMERS
OP
LOKAAL ONDERWIJSBELEID

Utrecht, oktober 1995

Reactie Adviesorgaan Surinamers op de notitie Lokaal Onderwijsbeleid

Decentralisatie van taken, bevoegdheden en middelen

Het Adviesorgaan Surinamers is het met de staatssecretaris eens dat op lokaal niveau een integraal beleid tot stand moet komen, een beleid waarin diverse beleidsterreinen, zoals onderwijsbeleid, jeugdbeleid, welzijnsbeleid, arbeidsmarktbeleid en veiligheidsbeleid, op elkaar worden afgestemd en meer samenwerking plaatsvindt tussen diverse instellingen.

Het Adviesorgaan Surinamers stemt in met de mening van de staatssecretaris dat decentralisatie van taken, bevoegdheden en middelen de gemeenten in een zodanige positie plaatst dat zij op een effectieve wijze antwoord kunnen vinden op de lokale problematiek en maatwerk kunnen leveren.

Verplichte samenwerking integraal lokaal beleid

In vergelijking met het Scheveningen-accoord, en ook in vergelijking met de huidige Regeling samenwerking sociale vernieuwing onderwijs, waar men zelf kiest voor samenwerking, constateert het Adviesorgaan Surinamers dat de regering nu een minder vrijblijvende samenwerking vraagt van zowel het (bijzonder) onderwijs als de gemeenten waar het gaat om vraagstukken van boven- of buitenschoolse aard.

Het Adviesorgaan Surinamers ondersteunt met kracht deze minder vrijblijvende vorm van samenwerking. In de nota "Kwetsbare jongeren en hun toekomst" van C. Schuyt (1995) wordt op indringende wijze aangegeven dat in de huidige maatschappij jongeren in het algemeen en specifieke groepen een slechte startpositie hebben. Voor circa 15% van alle jongeren ziet het toekomstbeeld er bijzonder slecht uit. De werkloosheid en criminaliteit onder jongeren is verontrustend te noemen.

Op overtuigende wijze geeft Schuyt aan dat op het terrein van jeugd en jongeren het voeren van een integraal lokaal beleid dringend noodzakelijk is. Schuyt stelt voor om integraal jeugdbeleid op lokaal niveau te organiseren in de vorm van een geschakelde verantwoordelijkheid. Politici zijn in eerste aanleg verantwoordelijk om ervoor te zorgen dat problemen in elke schakel goed worden gesignaleerd en opgevangen, zonder dat zij of de lokale overheid de uitvoering van de probleemoplossing in elke schakel zelf geheel ter hand hoeven te nemen.

Daar waar ook de onderwijskoepels in het Schevenings beraad constateren, dat voor schooloverstijgende problemen i.c. jeugd- en jongerenproblematiek een gezamenlijke en gecoördineerde aanpak en een doeltreffend inzet van terzake beschikbare middelen noodzakelijk is, behoeft deze vorm van samenwerking naar het oordeel van het Adviesorgaan Surinamers geen punt van principiële discussie meer te zijn.

Een accentverschuiving naar meer actiegericht beleid wordt door het Adviesorgaan Surinamers nu veel belangrijker geacht dan het voeren van principiële discussies over "autonomie" van scholen.

Een aanpak gericht op meer samenhang en afstemming is evenwel een moeizaam proces.

In dit verband wil het Adviesorgaan er op wijzen dat in een recent verschenen SCP-rapport "Welzijnsbeleid in de lokale samenleving" wordt geconstateerd dat de samenwerking tussen gemeenten, instellingen en diensten bij de vorming van het lokale welzijnsbeleid niet zonder meer goed verloopt. Het ontbreekt aan een uitgewerkte beleidsvisie die partijen bindt. De verschillende oplossingsstrategieën van betrokken partijen worden onvoldoende op elkaar afgestemd. De beleidsvrijheid van instellingen en uitvoerende organisaties blijft relatief groot. Het ontbreekt aan een inhoudelijke uitwerking van allerlei beleidsdoelstellingen. Ofschoon er richtlijnen worden gegeven voor de manier waarop geopereerd kan worden en welke actoren voor samenwerking in beeld moeten komen voor een integrale aanpak, weet men onvoldoende van de inhoudelijke betekenis van de andere werksoorten of beleidsterreinen. Men spreekt verwachtingen uit ten aanzien van de inzet van de ander, maar heeft er te weinig zicht op of deze verwachtingen reëel zijn.

Wellicht dat uit deze CPB-rapportage gemeenten en andere (onderwijs)instellingen lering wordt getrokken over hoe de samenwerking en afstemming soepeler kan verlopen.

Een op overeenstemming gericht overleg

Een verplichting aan de gemeenten een lokaal onderwijs(achterstands)beleid vast te stellen, na overleg met het bijzonder onderwijs acht het Adviesorgaan Surinamers juist.

Dat een op overeenstemming gericht overleg tussen beide partijen in potentie conflictgevoelig is, kan evenwel niet ontkend worden. Uiteindelijk zijn het de gemeenteraden die het lokaal onderwijs(achterstands)beleid moeten goedkeuren. Het een en ander betekent dat voor alle partijen in hoge mate de neuzen in één richting moeten wijzen wil er sprake zijn van een integraal lokaal onderwijsbeleid.

Dat dit niet zo eenvoudig is moge duidelijk zijn als men bedenkt dat hier diverse partijen bij betrokken zijn, elk met hun eigen verantwoordelijkheden.

In geval van bijvoorbeeld de schoolbegeleiding, de onderwijsvoorrangsgebieden en ook het OALT kan het gaan om afzonderlijke gemeenten en om onderscheiden scholen in de WGR-regio's.

Overigens, het is het Adviesorgaan Surinamers niet geheel duidelijk wat de positie wordt van die scholen die zich om bepaalde redenen niet kunnen vinden in de vastgestelde criteria, activiteiten of middelentoedeling, afgezien van de hun ter beschikbare beroepsmogelijkheden.

Voorts is het voor het Adviesorgaan onduidelijk of in deze situatie de vaststelling van het integraal lokaal onderwijs(achterstands)beleid door de gemeenteraad al of niet mag worden uitgesteld.

Met betrekking tot de vaststelling door de gemeenteraad, lijkt het Adviesorgaan Surinamers juist dat aan het gehele besluitvormingsproces van het lokaal integraal onderwijs(achterstands)beleid een tijdspad wordt afgesproken. Een uiterste termijn waarop de vaststelling moet plaatsvinden door de gemeenteraad is, met het oog op de jaarlijkse schoolplanning, noodzakelijk.

Onderwijsachterstandsbeleid in grote, middelgrote en kleine gemeenten

De verplichting van alle gemeenten om een lokaal onderwijsbeleid te voeren leidt er toe dat gemeenten zich ook moeten afvragen in hoeverre er ook een onderwijsachterstandsbeleid gevoerd moet worden. Voor grote en middelgrote steden, waar veel achterstandsleerlingen i.c. allochtone leerlingen wonen kan het Adviesorgaan Surinamers zich voorstellen dat het vanzelfsprekend is dat er een onderwijsachterstandsbeleid gevoerd moet worden. Voor die kleine gemeenten waar die noodzaak niet direct aanwezig is, vanwege het geringe aantal achterstandsleerlingen -bijvoorbeeld de drempel om in aanmerking te komen voor achterstandsgebiedsmiddelen wordt niet bereikt- wil het Adviesorgaan Surinamers benadrukken dat ook deze kleine gemeenten een onderwijsachterstandsbeleid moeten voeren. Ook deze kleine gemeenten en de lokale scholen komen in aanmerking voor OALT-middelen, achterstandsmiddelen -zij het in de vorm van gewichtengelden-, en Nederlands als tweede taal. Naar het oordeel van het Surinaams Adviesorgaan is het voeren van een (boven)lokaal (onderwijs)achterstandsbeleid het meest effectief indien de kleine omringende gemeenten en scholen samenwerkingsverbanden met elkaar aangaan.

In dit kader is het Adviesorgaan Surinamers dan ook benieuwd naar de concrete uitwerking van de verdeelcriteria van de onderwijsvoorrangsgebiedsmiddelen, de NT2-faciliteiten en de OALT-middelen.

Het adviesorgaan is ook bijzonder geïnteresseerd in de uitwerking van de nieuwe achterstandsregeling (de nieuwe gewichtenregeling) naar aanleiding van het kabinetsstandpunt inzake het rapport "Ceders in de tuin".

Overigens is het Adviesorgaan Surinamers bijzonder gelukkig met de beslissing van de regering om de rijksmiddelen ten behoeve van de doelgroepen niet over te hevelen naar het Gemeentefonds, een brede doelluitkering, maar deze te blijven oormerken voor specifieke doelgroepen.

Met de regering is het Adviesorgaan Surinamers van mening dat verdeling van middelen i.c. onderwijsvoorrangsmiddelen, NT2-faciliteiten en OALT-middelen gebaseerd moet zijn op het aantal allochtone leerlingen.

Het Landelijk Beleidskader Onderwijsvoorrang

Activiteiten ter bestrijding van (onderwijs)achterstanden dienen volgens de staatssecretaris te passen in het door de Tweede Kamer goedgekeurde Landelijk Beleidskader Onderwijsvoorrang 1993-1997 (LBK).

In het LBK worden de doelstellingen van de bestrijding van (onderwijs)achterstanden aangegeven. Als doelstellingen worden beschouwd: het verbeteren van de leerprestaties in het basisonderwijs, het verbeteren van de taalvaardigheid, een meer evenredige doorstroom van allochtonen naar de verschillende soorten van voortgezet onderwijs, het verbeteren van de eerste opvang van nieuwkomers, het verminderen van het schoolverzuim en het terugdringen van het ongediplomeerd schoolverlaten. Tevens geeft het LBK aan een reeks van te bekostigen activiteiten, waarvan uit onderzoek en ervaring gebleken is dat zij effectief kunnen zijn bij de bestrijding van (onderwijs)achterstanden.

Het Adviesorgaan Surinamers kan zich nog steeds vinden in deze doelstellingen en activiteiten. Met de staatssecretaris is het Adviesorgaan Surinamers van mening dat er meer aandacht besteed moet worden aan activiteiten die gericht zijn op de bestrijding van voortijdig schoolverlaten. Voor degenen die dreigen uit te vallen en voor dropouts is het noodzakelijk dat zij adequaat worden opgevangen en zo mogelijk direct worden begeleid en toegeleid naar de arbeidsmarkt. Met dit actiegericht beleid beginnen dropouts hun loopbaan op de arbeidsmarkt dan niet al bij voorbaat met werkloosheid.

Minderhedenorganisaties

In generlei opzicht wordt in de nota gesproken over de bijzondere rol die de minderhedenorganisaties en steunfunctie-instel

lingen van/voor minderheden kunnen spelen bij het voorkomen en bestrijden van achterstanden van de allochtone jeugd en de allochtone jongeren.

Het Adviesorgaan Surinamers vindt dit een omissie.

Surinaamse steunfuncties, zowel landelijk als regionaal, en zelforganisaties streven naar maatschappelijke positieverbetering van Surinamers in Nederland. Middels projecten wordt getracht de voor Surinamers negatieve ontwikkelingen op het terrein van welzijn, onderwijs en educatie, arbeidsmarkt en andere maatschappelijke sectoren zoveel mogelijk ten goede te keren. Ook bij deze organisaties wordt een integrale aanpak voorgestaan. Veel projecten liggen op het raakvlak van welzijn, onderwijs en arbeid.

In lijn met het onderwijsbeleid van de staatssecretaris wordt het accent gelegd op voor- en naschoolse activiteiten.

Het beleid van de minderhedenorganisaties is om zo vroeg mogelijk te beginnen met het voorkomen en bestrijden van onderwijsachterstanden (Instapje, Opstapje en Op-Stap programma's). Projecten over ouderparticipatie/ouderbetrokkenheid moeten ertoe leiden dat allochtone i.c. Surinaamse ouders bekend raken met het Nederlands onderwijssysteem. Het bevorderen van ouderparticipatie/-betrokkenheid heeft daarenboven een positieve invloed op de onderwijsresultaten van leerlingen.

Opvang- en preventieprojecten zoals huiswerkbegeleiding worden opgestart met als doel het voorkomen van schooluitval van Surinaamse leerlingen in het voortgezet onderwijs.

De minderhedenorganisaties trachten ook de schoolbesturen en -directies te beïnvloeden om het onderwijs beter af te stemmen op de situatie van de allochtone leerlingen. Interculturalisatie van het onderwijs, bevorderen dat het personeelsbestand een afspiegeling is van de schoolpopulatie (zie bijvoorbeeld het Project ISO, opgezet om Surinaamse leerkrachten in het Amsterdamse basisonderwijs toe te laten) staan ook zeer hoog op de agenda van minderhedenorganisaties.

Voor het aandragen van oplossingen op maat ten behoeve van de problematiek van de Surinaamse jeugd/jongeren is een intensieve samenwerking met ook minderhedenorganisaties en steunfuncties onontbeerlijk. Hun expertise op het gebied van deskundigheidsbevordering, begeleiding, voorlichting en beleidsbeïnvloeding wordt door samenwerking met gemeenten, scholen en andere organisaties kan daardoor optimaal worden benut.

Ten slotte, in diverse (onderwijs)beleidsnota (o.a. Regeling samenwerking Sociale vernieuwing in het onderwijs, het LBK, notitie OALT) wordt het belang onderstreept om minderhedenorganisaties te betrekken bij het voorkomen en het bestrijden van (onderwijs)achterstanden.

Het Adviesorgaan Surinamers vraagt zich evenwel af tot wie de minderhedenorganisaties zich moeten richten indien deze samenwerking niet optimaal blijkt te verlopen, of indien in het geheel geen prijs wordt gesteld op samenwerking met minderheden(organisaties).

Ook vraagt het Adviesorgaan Surinamers zich af hoe de minderhedenorganisaties hun "signaalfunctie" dan op een adequate wijze kunnen vervullen.

Het Adviesorgaan Surinamers stelt met betrekking tot het voorgaande voor dat er een instantie wordt aangewezen bij wie de minderhedenorganisaties met eventuele klachten terecht kunnen. Deze instantie zou over voldoende daadkracht moeten beschikken om indien daartoe aanleiding is handelend te kunnen optreden. Het Adviesorgaan denkt hierbij met name aan de vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) en/of het Interprovinciaal Overleg (IPO), met voorkeur voor de laatste.

Utrecht, oktober 1995

SOI

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Nachtegalstraat 72 - 3581 AM Utrecht
Postbus 13187 - 3507 LD Utrecht

Gewijzigd per 10-10-'95
Tel. 030 - 2316014
Fax 030 - 2343836

25

CC

DEM
1995
B
E

ZK 68
- ter behandeling te
kopië bijz. AM. 2

Aan Ministerie van Binnenlandse
Zaken
t.a.v. de Staatssecretaris
Dhr. Mr. J. Kohnstamm
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

[Handwritten signature]
12/12

Uw kenmerk : Ons kenmerk : 10/133/RH Utrecht, 19 oktober 1995
Onderwerp : reactie Veiligheidsbeleid

Geachte heer Kohnstamm,

Hierbij biedt het Adviesorgaan Surinamers u ter kennisname haar ongevraagd advies op het Veiligheidsbeleid 1995 - 1998 aan.

Dit advies is vooruitlopend op het overleg in de Tweede Kamer ook aangeboden aan de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken.

In de hoop hiermede een bijdrage te hebben geleverd aan de beleidsvoornemens, verblijft,

hoogachtend,
Adviesorgaan Surinamers

[Handwritten signature]

S. Rambocus/Voorzitter

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN
INGEKOMEN
10 NOV. 1995
Onderdoel: *DEM*
Agenda: *95/1934*
RAPPEL NA *24/12/95*

Hiervan is kennisgenomen

Deponeven
A 14/12

SOI

Stichting Surinaams Inpraakorgaan

Nachtegalstraat 72 - 3581 AM Utrecht
Postbus 13187 - 3507 LD Utrecht

Gewijzigd per 10 - 10 - '95
Tel. 030 - 2316014
Fax 030 - 2343836

VEILIGHEID ALS SPEERPUNT VAN BELEID IN DE GROTE STEDEN: WAT IS
DE BETEKENIS HIERVAN VOOR DE SURINAAMSE DOELGROEP.

Utrecht, oktober 1995

INHOUDSOPGAVEPAGINA

Voorwoord	3
Samenvatting	4
Inleiding	6
De (grootstedelijke) veiligheidssituatie	7
- Algemeen	7
- Surinaamse doelgroep en on/veiligheid: stand van zaken	9
- 'Surinamers' als daders	10
- 'Surinamers' als slachtoffer	10
Bevindingen	12
Aanbevelingen	16

Voorwoord

Een substantieel deel van de Surinaamse doelgroep woont in de grote steden. Een van de speerpunten van het grote-stedenbeleid is veiligheid. In dit kader is het van bijzonder belang dat een evenwichtig beleid zal worden gevoerd: het grote-steden beleid zal tesamen met het integratiebeleid vanuit een geïntegreerde aanpak zijn beslag moeten krijgen. Het Adviesorgaan Surinamers meent danook ongevraagd te moeten reageren op de beleidsuitgangspunten inzake de sociale veiligheid (veilige leefomgeving) in casu de criminaliteitspreventie.

Samenvatting

De nota Veiligheidsbeleid 1995 - 1998 moet een omslag teweegbrengen waardoor de veiligheid in de grote steden wordt vergroot. Middels de convenant-aanpak van het kabinet en de vier grote steden zijn hiertoe concrete doelstellingen geformuleerd.

Het Adviesorgaan Surinamers onderschrijft het streven van het kabinet om middels integraal veiligheidsbeleid, waarbij aandacht is voor het verminderen van subjectieve ongerustheid en onveiligheidsgevoelens van burgers, de onveiligheid structureel aan te pakken.

In deze reactie wordt een indruk gegeven van de (grootstedelijke) veiligheidssituatie: het aspect onveiligheid wordt zowel vanuit de objectieve als subjectieve kant belicht. De mate van betrokkenheid van de Surinaamse populatie met onveiligheid wordt beschreven. Het Adviesorgaan plaatst hierbij als kanttekening dat van enige poging tot kwantificering van onveiligheid hierbij geen sprake is. Hoe de verhouding veiligheid versus onveiligheid is is zeer de vraag.

Het Adviesorgaan meent een aantal kanttekeningen te moeten plaatsen bij een nadere analyse van het voorgestane veiligheidsbeleid, m.n. de aspecten 'wijkveiligheid' en 'toezicht':

- de 'Surinamers' kennen de traditie van inspraak niet waarbij zij zelf mede inhoud mogen en/ of moeten geven aan hun directe leefomgeving;
- om burgers beleidsmatig te laten participeren in wijkveiligheid zullen veiligheidsonderwerpen vooraf helder geformuleerd moeten zijn;
- bij het intensiveren van toezicht moeten de gezagslijnen voor de burger duidelijk zijn en herkenbaar blijven;
- voor het integraal veiligheidsbeleid is, mede in het kader van het integratieproces, het van belang inzicht te verkrijgen in hoeverre bepaalde vormen van criminaliteit een integrale preventieve aanpak behoeven.

'Wijkveiligheid' en 'toezicht' zijn een van de prioriteiten van het kabinet, die decentraal op gemeentelijk niveau zullen worden geformuleerd. In het kader van wijkveiligheid wordt aanbevolen de participatie van de Surinaamse gemeenschap te vergroten bij het tot stand komen van wijkveiligheidsplannen. Voorgesteld wordt een aanzet te geven tot participatie door Surinaamse 'sleutelfiguren' in de diverse wijken te betrekken. Hierbij kunnen Surinaamse (allochtone) steunfunctie-organisaties niet alleen een rol spelen, maar ook projectmatig worden ingezet bij het stimuleren van het proces tot actieve participatie binnen dit wijkveiligheidskader. Middels deze aanpak wordt de inbreng en zeggenschap niet alleen vergroot maar ook betekenisvoller.

Een heldere formulering van veiligheidsonderwerpen voor wijkveiligheidsbeleid vooraf wordt verder voorgestaan. Dit biedt niet alleen de mogelijkheid tot het kunnen vaststellen van de

effecten van dit beleid, maar evenzeer is het iedere wijkbewoner helder waarvoor zij (mede-)verantwoordelijk zijn. In het kader van extra toezicht wordt tenslotte gepleit voor het instellen van gecombineerde teams van politie en toezichtshouders, waarbij zo veel mogelijk gestreefd wordt naar een evenredige vertegenwoordiging van allochtonen (lees: ook Surinamers).

Deze vorm van gezagsuitoefening c.q. handhaving van wet- en regelgeving zal mede een normversterkend effect op met name het allochtone deel van de samenleving hebben.

1. Inleiding

Op 16 juni 1995 heeft de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken namens het kabinet de nota Veiligheidsbeleid 1995 - 1998 aangeboden aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Met deze nota biedt het kabinet een bijdrage aan het te voeren veiligheidsbeleid, niet alleen op rijksniveau, maar juist ook op andere bestuurlijke niveaus. De grote uitdaging is nu om op basis van politieke en bestuurlijke prioriteitsstelling samen met maatschappelijke organisaties, bedrijfsleven en burgers tot een integrale afweging te komen, waardoor de veiligheid wordt vergroot. Vele beleidssectoren kunnen in samenhang de veiligheid vergroten: stadsvernieuwing, sociale vernieuwing, onderwijs, werkgelegenheid, welzijn - vooral gericht op jongeren -, verslavingszorg, verkeer en vervoer, ruimtelijke ordening, arbeidsomstandigheden, milieu en bedrijfsomgevingsbeleid.

Deze nota is een belangrijke bouwsteen van het kabinetsbeleid voor de vergroting van de veiligheid in Nederland. Specifiek voor de grote steden zijn door het kabinet in samenwerking met die steden gerichte actieprogramma's opgesteld om het sociaal en economisch fundament te versterken.

Op 12 juli 1995 hebben Minister-president Kok, staatssecretaris Kohnstamm van Binnenlandse Zaken en vertegenwoordigers van de gemeenten Amsterdam, Rotterdam, Utrecht en Den Haag het convenant grote stedenbeleid ondertekend. In het convenant staan maatregelen en bijbehorende financiële middelen genoemd om de werkgelegenheid, economie, veiligheid en leefbaarheid in de vier grote steden te verbeteren. Het convenant tussen het kabinet en de vier grote steden zal worden doorvertaald naar de overige 15 steden die vallen onder het grote-stedenbeleid.

2. De (grootstedelijke) veiligheidssituatie

Algemeen

Algemeen is bekend dat de grote steden al jaren worden geconfronteerd met een exodus van bewoners en bedrijven, en met werkloosheid, onveiligheid, criminaliteit, onleefbaarheid en ruimtenood. Ook wordt beweerd dat verscheidenheid plaats kan maken voor gescheidenheid als er niet vlug ingegrepen wordt. Het sociale en economische vernieuwingsbeleid heeft de achteruitgang echter niet kunnen keren. Tussen 1987 en 1991 groeide de landelijke werkgelegenheid met 10,4 % tegenover 4,2 % in de grote steden. De werkloosheid is er nu twee keer en de bijstandsdichtheid drie keer zo hoog als het Nederlandse gemiddelde. Veel langdurig werklozen zijn te laag opgeleide allochtonen.

Van het aspect onveiligheid, zowel de objectieve als subjectieve kant, kan de volgende relevante indicatie worden gegeven:

Tussen 1984 en 1994 is de criminaliteit in Nederland slechts in geringe mate toegenomen. De grote stijging van de criminaliteit heeft vooral plaatsgevonden in de periode 1974 - 1984. Dit blijkt uit het rapport 'Criminaliteit en strafrechtelijke reactie: ontwikkelingen en samenhangen'.

Uit een enquête van het centraal bureau voor de statistiek blijkt wel dat steeds meer mensen angst- en onrustgevoelens hebben. In 1994 zijn op elke honderd ondervraagde personen van 15 jaar en ouder ongeveer zeven geweldsdelicten gepleegd; in 1982 waren dat er ongeveer acht. Het aantal diefstallen lag volgens het CBS vorig jaar op hetzelfde niveau als in 1982. Het aantal geweldsdelicten lag op een lager niveau, terwijl het aantal vernielingen op ongeveer hetzelfde niveau lag. In de periode 1990 - 1993 is het aantal vernielingen relatief sterk gestegen. Sindsdien is er sprake van een dalende trend.

Uit de enquête Rechtsbescherming en veiligheid blijkt dat op jongeren (tot 24 jaar) vaker delicten worden gepleegd dan op mensen van vijftien jaar en ouder. Terwijl ouderen minder vaak het slachtoffer zijn van een delict, kampen zij veel meer dan jongeren met angst en onrust in verband met criminaliteit. Op elke honderd mensen van vijftien jaar en ouder worden in de stedelijke gebieden ongeveer tien geweldsdelicten gepleegd. Dit is tweeënhalf keer zo veel als op het platteland.

Uit het rapport 'Veiligheid in de stad' blijkt dat inwoners van steden waar veel ingebroken wordt ook meer risico lopen het slachtoffer te worden van geweld of zakkenrollerij. Inwoners van middelgrote gemeenten als Amersfoort, Groningen en Tilburg, lopen evenveel kans het slachtoffer te worden van woninginbraak als inwoners van de vier grote steden.

Opvallend is dat door de bevolking in de meeste middelgrote gemeenten meer preventieve maatregelen worden genomen dan door de inwoners van de vier grote steden. De bereidheid om aangifte te doen bij de politie is in de verschillende gemeenten niet hoog. Van de vier grote steden is de aangiftEBereidheid in Amsterdam het laagst. Enige samenhang tussen onveiligheidsgevoelens en gemeentegrootte is niet aangetoond.

Uit een internationale enquête 1995 blijkt dat de detailhandel, industrie, en horecasector in Nederland samen bijna 2 miljard gulden schade lijden door inbraken, diefstal, vandalisme, beroving, mishandeling, fraude en corruptie. In 1988 werd de totale schade voor het bedrijfsleven toen geschat op 4 miljard. De schatting ten gevolge van gewone criminaliteit bedraagt 5 miljard gulden per jaar.

Uit het jaarverslag van de Dienst Justitiële Inrichtingen blijkt dat het aantal gedetineerden in 1994 een recordhoogte heeft bereikt van ongeveer 40.000 personen. In 1993 was dit nog ruim 37.000. Het aantal gedetineerden van allochtone oorsprong is in 1994 opnieuw gestegen. De helft van de gedetineerden is buiten Nederland geboren. In 1991 was dit 44 %, in 1992 47 %, en in 1993 48 %. In de jeugdinrichtingen wordt dit percentage geschat op ongeveer 60 %.

In 1994 is de geregistreeerde criminaliteit licht gestegen. In 1994 heeft de politie van 1,3 miljard misdrijven een procesverbaal opgemaakt. Dat komt neer op 85 geregistreeerde misdrijven per duizend inwoners. De geregistreeerde criminaliteit bestaat voor driekwart uit vermogensmisdrijven. Binnen de vermogensmisdrijven heeft het CBS minder fietsdiefstallen waargenomen. Daar staat echter een groeiend aandeel van diefstallen van personenauto's en diefstallen uit woningen, bedrijven, en scholen en zakkenrollerij tegenover. De vernielingen en misdrijven tegen de openbare orde zijn met 35 % meer dan gemiddeld gestegen, terwijl de verkeersmisdrijven met 16 % achterbleven bij de gemiddelde groei van de geregistreeerde criminaliteit.

De geweldsmisdrijven maakten in 1994 slechts 5 % uit van de totale geregistreeerde criminaliteit. In de afgelopen tien jaar hebben dit soort misdrijven echter een groei van 86 % laten zien.

Het rapport Politie-monitor Bevolking 1995 vermeldt dat net als 2 jaar geleden 70 % van de burgers zich nooit onveilig voelt. De veel voorkomende criminaliteit is over het geheel genomen stabiel gebleven; het aantal autodiefstallen, fietsdiefstallen, mishandelingen en bedreigingen is ten opzichte van 1993 niet of nauwelijks veranderd. Over het geheel genomen vinden burgers dat de problemen in hun buurt zijn toegenomen, zoals woninginbraken en fietsdiefstallen.

In de Integrale Veiligheidsrapportage 1993 heeft het kabinet gewezen op het feit dat in de steden met meer dan 100.000 inwoners een concentratie van onveiligheid is.

Overlast, criminaliteit, verkeersongevallen en (woning-)branden komen in de grotere steden twee tot zesmaal vaker voor dan in de kleine gemeenten. Driekwart van alle diefstallen met geweld vindt plaats in de drie grootste steden. Van de resterende 25 % wordt de helft gepleegd in de steden met meer dan 100.000 inwoners.

Surinaamse doelgroep en on/veiligheid: stand van zaken

Veiligheid en criminaliteit zal de komende jaren vooral in de grote steden een belangrijker accent krijgen: voorkoming en bestrijding van onveiligheid en criminaliteit. De vraag die hierbij voor de Surinaamse doelgroep relevant is kan als volgt worden gesteld: in hoeverre draagt zij (in)direct bij aan onveiligheid, c.q. wat is de toestand van onveiligheid, en zo ja op welke wijze kan zij hierin mede een positieve verandering op gang brengen?

Het Adviesorgaan is de mening toegedaan dat een nadere analyse hiervan mogelijk kan leiden tot enig inzicht van de betrokkenheid van de Surinaamse doelgroep als deel van de Nederlandse gemeenschap. Gelijktijdig dient hierbij de kanttekening te worden gemaakt dat ondervermelde informatie niet tendeert volledig te zijn.

Bevolking: concentratie Surinaamse gemeenschap

Ongeveer tien procent van de autochtone Nederlandse bevolking woont in Amsterdam, Rotterdam, Utrecht of Den Haag, blijkens het Jaaroverzicht Minderhedenbeleid 1995. Van de bevolking uit de vier grootste minderheidsgroepen woont gemiddeld meer dan 45 procent in een van de vier grote steden. Uitgesplitst naar nationaliteit ligt dit percentage voor Antillianen en Arubanen op 31, voor Turken op 37, voor Marokkanen op 48 en voor Surinamers op 57 procent. Gemiddeld maken zij in de vier grote steden ongeveer 22 procent van de totale bevolking uit. In de andere grote gemeenten is dit 7 procent; in gemeenten met minder dan honderdduizend inwoners 4 procent.

Momenteel wonen ongeveer 263 duizend Surinamers in Nederland (CBS-bevolkingsprognose 1993). Bijna driekwart van de Surinaamse gemeenschap woont in de provincie Noord- en Zuid-Holland. Volgens het CBS- jaarboek Minderheden 1995 is de bevolking in Nederland naar herkomstgroepering per 1-1-1992 als volgt: autochtonen 85 %, overige allochtonen 9 %, doelgroepen minderhedenbeleid 6 %. Bevolking in de vier grote steden is dan: autochtonen 65 %, overige allochtonen 14 %, en doelgroepen minderhedenbeleid 21 %. De Surinaamse doelgroep behoort tot de grootste doelgroep van het minderhedenbeleid.

Veiligheid en minderheidsgroepen heeft, naast algemene, twee bijzondere invalshoeken: als dader - enerzijds kan een slecht verlopende integratie in de Nederlandse samenleving leiden tot crimineel gedrag, met als resultaat dat de daders nog verder verwijderd raken van de samenleving; als slachtoffer - anderzijds gaat het om de bedreigde veiligheid van minderheidsgroepen door criminaliteit, xenofobie, intimidatie en racisme. Het beleid rond etnische minderheden en veiligheid heeft zich

langs twee sporen ontwikkeld. Het ene spoor betreft buurt-beheer en leefbaarheid en het andere spoor is dat van de dadergerichte criminaliteitspreventie (jongeren).

'Surinamers' als daders:

De Integrale Veiligheidsrapportage van 1993 behandelt als thema 'Onveiligheid en Allochtonen: de stand van zaken. Van 'Surinamers' staan de volgende zaken vermeld c.q. zijn op hun mede van toepassing.

- * Uit een onderzoek naar criminaliteit door migrantenjeugd in de vier grote steden blijkt dat er sprake is van een problematische situatie.
- * Surinamers worden vaak verdacht van winkeldiefstal.
- * Recidive voor de Surinaamse groep aangehouden verdachten bedraagt 56.3 %.
- * Surinamers nemen wat betreft het aandeel in de (geregistreerde) criminaliteit min of meer een middenpositie in.
- * Als gevolg van de betere oriëntering op de Nederlandse samenleving zijn jonge Surinamers in staat om naast de uitkering bij te verdienen in het grijze en zwarte circuit (uitkeringsfraude).

De CBS-publicatie Gevangenisstatistiek in het Statistisch Jaarboek 1995 vermeldt dat het verblijf van gedetineerden van Surinaamse nationaliteit/ geboorteland en verblijfstitel de afgelopen vijf jaren een gemiddelde te zien geeft van 11 %, d.w.z. dat van de totale celcapaciteit 11 % werd bezet.

'Surinamers' als slachtoffer

De Integrale Veiligheidsrapportage van 1993 behandelt als thema 'Onveiligheid en Allochtonen: de stand van zaken. Van Surinamers staan de volgende zaken vermeld c.q. zijn op hun mede van toepassing.

- * Bij vrijwel alle onderzochte delicten moet voor de groep allochtonen een hoog slachtofferschap vastgesteld worden. Surinamers worden relatief vaker geconfronteerd met een vermogensdelict zoals vernieling of diefstal zonder geweld dan met een geweldsdelict.
- * Algemeen gesproken blijken er geen grote verschillen te bestaan tussen de onveiligheidsbeleving van Surinamers en de gemiddelde Amsterdamse en Rotterdamse bevolking. De beleving onder vrouwen behorend tot een minderheidsgroep is onevenredig hoog.
- * Volgens een onderzoek gaf 55 % van de allochtonen aan dat zij het afgelopen jaar geconfronteerd werden met discriminatie door Nederlanders. 32 % van de Surinaamse groep maakt melding van discriminatie ervaringen.
- * In 'Minderheden in Tel 3' staat vermeld dat met betrekking tot racisme het resultaat van een onderzoek aangeeft dat 21 % van de Surinamers zijn geconfronteerd met beledigingen, 5 % met bedreigingen, en 1 % met geweld, 73 % met geen van deze.

De Integrale Veiligheidsrapportage 1994 belicht het thema 'Onveiligheid en allochtonen: allochtonen als slachtoffer van onveiligheid'. Van Surinamers staan de volgende zaken vermeld c.g. zijn op hun van toepassing:

Het blijkt dat de wijze waarop allochtone en autochtone groepen hun buurtonveiligheid typeren, een grote mate van overeenkomst vertoont. Hetzelfde geldt voor de onveiligheidsbeleving die een sterke samenhang vertoont met de buurtonveiligheid. Dit resultaat onderstreept nog eens dat buurtbewoners een betrouwbaar beeld kunnen schetsen van de onveiligheid in hun buurt. Het vormt tevens een bevestiging van de veronderstelling dat buurten met een hoge concentratie allochtonen niet tot de beste, meest veilige buurten behoren in de grote(re) steden. Vastgesteld wordt dat allochtonen in meerderheid in kwaliteitsarme (minder veilige) buurten wonen en dat zij evenzeer slachtoffer zijn als de andere, autochtone buurtbewoners.

Het vaker slachtoffer-zijn is niet gelegen in het allochtoon zijn maar doordat men in een kwaliteitsarme buurt woont.

Het Adviesorgaan tekent hierbij aan dat het CBS thans niet beschikt over cijfermateriaal en gegevens die inzicht kunnen geven van de landelijke betrokkenheid van de Surinaamse gemeenschap alsook allochtonen in relatie tot objectieve onveiligheid anno 1995. Ten aanzien van 'Surinamers als daders' lijkt de mate van betrokkenheid zich op het zelfde niveau te bewegen; enige indicatie over toename en/of afname ontbreekt. Bij 'Surinamers als slachtoffer' valt op de hoge mate van betrokkenheid met racisme. Aangetekend wordt dat enig inzicht in xenofobie ontbreekt.

3. Bevindingen

Een analyse van het toekomstige veiligheidsbeleid 1995-1998 leidt onmiskenbaar tot de conclusie dat de rol van de overheid verandert. De overheid schept de voorwaarden die nodig zijn voor de uitvoering van dit beleid ter bevordering van de algehele veiligheid. Hierbij worden drie modellen gepresenteerd: het intensiveren van toezicht, het versterken van bindingen met de maatschappij, en het beperken van de gelegenheid om delicten te plegen. In het convenant Kabinet - Vier Grote Steden is veiligheid een van de speerpunten van beleid. Het kabinet legt hierbij als uitgangspunten het zwaartepunt bij het lokaal bestuur (maatwerk, evenwicht en communicatie) en niet alleen bij de overheid. Als prioriteiten heeft het kabinet ondermeer aangegeven 'wijkveiligheid' en 'toezicht'. Het Adviesorgaan ondersteunt deze visie maar wenst wel enige kanttekeningen hierbij te plaatsen.

1. Het kabinet ziet een duurzame ontwikkeling naar meer veiligheid op basis van een nauwe samenwerking met maatschappelijke partners en burgers, ieder vanuit zijn eigen verantwoordelijkheid. Dit ondermeer voor wat betreft de verbetering van veiligheid en leefbaarheid op wijk en buurtniveau. Bij deze wijkgerichte aanpak is de inbreng van burgers van groot belang. Initiatieven in het kader van sociale vernieuwing hebben laten zien dat de inbreng en zeggenschap van wijkbewoners kan worden vergroot en van betekenis is. Het Adviesorgaan ziet zich hier echter voor een probleem geplaatst. In het rapport 'Sociale Vernieuwing in de praktijk' van de Landelijke Samenwerkingsverband Achterstandsgebieden blijkt dat het moeilijk lijkt te zijn allochtonen te betrekken bij bijvoorbeeld bewonersorganisaties en wijkcommissies. Participatie van allochtonen liet veel te wensen over, en waar zij wel participeerden was de deelname niet bevredigend. Evenzo blijkt dat, in algemene zin, met betrekking tot bewonersparticipatie en bewonersinvloed de paradox te gelden dat bij preventieprojecten voor het tegengaan van criminaliteit en onveiligheid de deelname afneemt als ook de problemen zijn afgenomen.

2. Het Adviesorgaan meent dat de participatie c.q. betrokkenheid van Surinamers in het kader van (toekomstige) wijkveiligheid nader onder de loep genomen dient te worden. Algemeen is bekend dat in Nederland buurtbewoners inspraak hebben in zaken of omstandigheden die hun directe leefomgeving betreffen. Dit is een algemeen geaccepteerde norm. Komen bewoners op voor hun rechten dan wordt er niet alleen naar hun geluisterd, maar bij voldoende motivering hunnerzijds wordt er zijdens de 'gemeente' uitvoering gegeven aan hun verlangens c.q. bezwaren. De Surinamers zijn niet bekend met deze traditie van inspraak om zelf mede inhoud te mogen en/ of moeten geven aan hun directe leefomgeving. Als Surinamers zich deze traditie dan eigen kunnen maken, is het nog de vraag in welke mate hun de ruimte geboden zal worden voor inspraak. Vanuit hun perceptie is inspraak niet een taak van een buurtbewoner maar ligt de verantwoordelijkheid hiervoor bij de overheid.

In dit zelfde kader is het goed te vermelden dat ook het actief meedoen, meer in de zin van het in groepsverband actief participeren, ook geen bekende overlegstructuur is binnen de Surinaamse gemeenschap. Bekend bij de Surinaamse gemeenschap is eerder het participeren aan overlegvormen op basis van deskundigheid c.q. anciënniteit. De verschillen in cultuur liggen hier ter grondslag, waarbij het dominante patroon van de autochtone Nederlander mede in beschouwing dient te worden genomen.

2. Het Adviesorgaan komt tot de conclusie dat met het voorgestelde veiligheidsbeleid het accent nu meer is komen te liggen op het terugdringen van onveiligheidsgevoelens in plaats van de veel voorkomende (kleine) criminaliteit. In het kader van het ingezette preventiebeleid kan het Adviesorgaan hier mee instemmen. Evenwel wenst het Adviesorgaan op te merken dat niet aan de indruk kan worden ontkomen dat dit beleid niet alleen participatie van burgers veronderstelt, maar dat er ook draagkracht is. Het is derhalve noodzakelijk dat dit beleid niet faalt, waardoor het vertrouwen in de overheid c.q. in het openbaar bestuur mogelijk negatief beïnvloed kan worden. Onrustgevoelens, bezorgdheid, ontevredenheid of 'subjectieve onveiligheid' zullen binnen het veiligheidskader dienen te passen. Een probleemgerichte aanpak van veiligheidsonderwerpen zal hierbij van groot belang zijn. Het profiel van onveiligheid verschilt sterk van wijk tot wijk. Hierdoor zullen ook verschillende maatregelen getroffen moeten worden om de gesignaleerde onveiligheid op te heffen. Op deze wijze zal een veiligheidsbeleid vorm krijgen dat in de behoeften van de burgers voorziet. Het Adviesorgaan vraagt zich hierbij wel af of een duidelijke beleidsmatige afbakening/begrenzing van onveiligheid niet noodzakelijk c.q. wenselijk is. Onrustgevoelens kunnen door allerlei oorzaken ontstaan c.q. worden ontwikkeld. Er zijn diverse gevaren, risico's en onveilige situaties die met veiligheid te maken hebben, maar er bestaan ook enkelen die niks met veiligheid hebben uit te staan, zoals bijvoorbeeld de desintegratie van bepaalde buurten, of verruwing die plaatsvindt als gevolg van verslechterende levensomstandigheden. De wijze waarop een probleem benoemd wordt, bepaalt mede welke instantie primair verantwoordelijk wordt gesteld en daarmee hoe er op het probleem gereageerd zal worden. Moeten onderwerpen als discriminatie, racisme, xenofobie, verloedering van stadsdelen, overlast, gebrek aan samenwerking, vervuiling, werkloosheid, openbaar vervoer, etc. wel of niet op de agenda worden geplaatst? Ongerustheid over de toename van de georganiseerde criminaliteit kan de bezorgdheid over andere risico's die de veiligheid bedreigen doen stijgen. Denk maar aan de recente relatie die onlangs door een wetenschapper is gelegd tussen 'allochtonen met criminaliteit'. Dit kan de bezorgdheid over 'allochtonen' bij burgers doen stijgen. Uit het oogpunt van een helder en evenwichtig veiligheidsbeleid voor niet alleen de overheid maar meer nog de bewoners lijkt het zeer wenselijk een duidelijke definiëring te geven van veiligheidsonderwerpen voor wijkveiligheidsplannen.

Immers onderwerpen die subjectief als onveilig worden beleefd hoeven objectief geen gevaar te betekenen.

3. Het vergroten van de veiligheid door toezicht is prioriteit van het kabinet. In de openbare ruimte is meer toezicht nodig. Het Adviesorgaan kan hiermee volledig instemmen. Op gemeentelijk niveau zijn de afgelopen jaren vele toezichtsfuncties ontstaan, variërend van stadswachten, buurt- en schoolconciërges, flatwachten, parkeerwachten. Deze tendens zet zich voort. Door het kabinet zal ook meer politie voor toezicht worden ingezet. In het kader van het preventiebeleid ziet het Adviesorgaan dit voornemen als zeer passend.

Het kabinet zal hierover nader een standpunt bepalen. Thans ligt de operationele regiefunctie bij de politie. De gemeentelijke toezichthouders beschikken niet over meer bevoegdheden dan elke burger. De politie moet in voorkomende gevallen snel aanwezig zijn om op te treden. Op die manier kan de politie de daadkracht van de toezichthouders effectueren. Voor de grote steden ziet het Adviesorgaan een duidelijke en drastische toename in surveillance als een voorwaarde voor het verbeteren van de veiligheid van de openbare ruimte. De traditionele 'wijkagent' bestaat bijna niet meer, en zal in vele gevallen niet meer adequaat kunnen functioneren in grote steden door ondermeer de vele veranderingen in de ruimtelijke ordening van de steden. Daarnaast zijn ook de sociale verbanden tussen burgers niet alleen anders, maar ontbreken veelal. Sociale controle zal optimaal kunnen functioneren wanneer burgers een zeker vertrouwen in de maatschappelijke orde en in instituties hebben. Hierdoor ontstaat een gevoel van eigen waarde, maatschappelijke status of een geloof in de rechtvaardigheid. Bij het vergroten van toezicht door het optimaliseren van de surveillance is het van belang dat voor de burger de gezagslijnen duidelijk en herkenbaar blijven. De plaats van de verschillende 'controleurs' van de openbare ruimte in relatie tot hun bevoegdheden in die openbare ruimte moet iedere burger duidelijk zijn.

De politie zal in de veranderende samenleving een duidelijke plaats moeten innemen. In dit kader ziet het Adviesorgaan het als een positieve ontwikkeling als beleidsmatig naar een evenredige multi-etnisch samenstelling van de politie en toezichthouders wordt gewerkt. Gecombineerde teams van politie en toezichthouders kunnen hierbij als extra overweging worden gegeven. Hierdoor wordt institutionele versplintering in het toezicht grotendeels voorkomen, en heeft als voordeel dat deze vorm van machtsuitoefening eerder door de burgers zal worden gedoogd. Ook zal deze vorm van gedragsbeïnvloeding c.q. handhaving van wet- en regelgeving een normversterkend effect hebben op met name het allochtone deel van de multiculturele samenleving, en wel met name in de vier grote steden. Evenwel dient hierbij de kanttekening geplaatst te worden dat onder allochtonen bijzondere aandacht gegeven moet worden bij het uitoefenen van gezag aan de onderlinge concurrentie tussen diverse minderheidsgroepen, de onderlinge gevoeligheden ten opzichte van de eigen minderheidsgroep, alsook het bestaan van machtsgroepen binnen de eigen gemeenschappen van sommige

minderheidsgroepen. Mogelijke onbedoelde effecten dienen vooraf te worden beschouwd.

4. Bij een beschouwing van veiligheid in de grote steden is belangrijk het inzicht dat bepaalde vormen van criminaliteit geen geïsoleerd probleem zijn maar onder andere een signaal kan zijn van een niet goed verlopend integratieproces. De aandacht zal dan ook gericht moeten blijven op verbetering en bevordering van dat integratieproces. Kanttekening hierbij is dat vanuit deze optiek het 'inburgeren van nieuwkomers' middels het inburgeringscontract ook aan een aantal voorwaarden voor de nieuwkomers kan worden verbonden.

Vanuit sociaal-economisch perspectief is te verklaren dat veel allochtonen (lees: ook Surinamers) met andere lage inkomensgroepen geconcentreerd wonen in achterstandsgebieden in de grote steden. Door de hoge werkloosheid zijn de inkomens erg laag. Hierdoor is er de drang naar het wonen in de goedkoopste huursector. Het werkloosheidsprobleem is onder de Surinaamse gemeenschap een van de grootste euvels. Wanneer bepaalde vormen van criminaliteit gezien kan worden als een exponent van sociale problemen dan moet gekozen worden voor een structurele aanpak: een aanpak die de sociologische samenstelling van een wijk analyseert in het kader van het preventief beleid. Criminaliteitspreventie past dan volwaardig in het concept van het integraal veiligheidsbeleid.

Aanbevelingen

Het kabinet geeft in de nota Veiligheidsbeleid 1995 - 1998 haar ambitie aan hoe het veiligheidsbeleid zal worden gevoerd: niet alleen op rijksniveau, maar juist ook op andere bestuurlijke niveau's. De grote uitdaging voor het kabinet is om op basis van politieke en bestuurlijke prioriteitstelling samen met maatschappelijke organisaties, bedrijfsleven en burgers tot een integrale afweging te komen waardoor de veiligheid wordt vergroot.

Het Adviesorgaan acht de nota Veiligheidsbeleid 1995 - 1998 in zijn algemeenheid geschikt om als uitgangspunt te dienen voor het integraal veiligheidsbeleid in de komende periode. Een wezenlijk onderdeel waar het in de nota aan ontbreekt is een duidelijke visie op de belangrijke rol van subjectieve onveiligheid in relatie tot criminaliteitspreventie. Ook de verantwoordelijkheid die burgers hierin toebedeeld krijgen ontbreekt. Hoe moet participatie geschieden? Burgers c.q. groepen van burgers die misschien minder sterk vertegenwoordigd zijn maar voor wie beleidsbeslissingen niet minder van directe betekenis zijn kunnen worden uitgesloten.

Het Adviesorgaan doet naar aanleiding van de beleidsnota de volgende aanbevelingen:

Medezeggenschap van bewoners bij het tot stand komen van wijkveiligheidsplannen moet structureel gegarandeerd zijn. Een beleidstheorie voor participatie zal hiertoe ontwikkeld moeten worden. Participatie door 'Surinaamse' bewoners zal middels aanvullende cursussen gestimuleerd moeten worden om bepaalde kernvaardigheden aan te leren. Op eigen wijze kan dan invulling worden gegeven over de manier waarop Surinamers kunnen participeren. Een eerste aanzet tot participatie kan gerealiseerd worden door Surinaamse 'sleutelfiguren' in de wijken te betrekken. Lokale Surinaamse (allochtone) steunfunctie organisaties kunnen hierbij van belang zijn. Deze organisaties kunnen ook projectmatig worden ingezet in het vormgeven en stimuleren van het proces tot actieve participatie.

Voor een eenduidige beleidsuitvoering is een vaststelling vooraf van veiligheidsonderwerpen voor wijkveiligheidsbeleid van belang. De verantwoordelijkheid van de wijkbewoners wordt zodoende duidelijker. Ook kunnen de effecten van het beleid worden vastgesteld c.g. gemeten. Dit zal ertoe leiden dat integratie kan plaatsvinden van criminaliteitspreventie in het integrale veiligheidsbeleid in samenhang met andere beleidssectoren.

In het kader van extra toezicht dienen gecombineerde teams van politie en toezichthouders in de grote steden worden ingesteld. De operationele regie ligt bij de politie, waardoor de effectiviteit van toezicht optimaal kan worden benut. Een 'negatief' imago van toezichthouders, in het kader van veiligheid en werkgelegenheid, alsook de heersende relatief hoge werkloosheid onder allochtonen (lees; ook 'Surinaamse') kan tevens hierdoor worden voorkomen. Een duidelijke aanwezigheid van vrouwen wordt dezerzijds aanbevolen.

Het Adviesorgaan onderschrijft het voornemen van het kabinet om nader onderzoek te doen toegespitst op veiligheidsvraagstukken en daarbij van invloed zijnde maatschappelijke vraagstukken, zoals ondermeer ghetto-vorming, risico-cumulatie in de grote steden, integratie van allochtonen, de jongerenproblemen, toename van geweld in de samenleving. Mogelijk dat centrale en internationale veiligheidsvraagstukken als xenofobie en racisme hieraan toegevoegd kunnen worden.

SOI

Stichting Surinaams Inspiraakorgaan

Nachtegaalstraat 72 - 3581 AM Utrecht

Postbus 13187 - 3507 LD Utrecht

Gewijzigd per 10-10-'95

Tel. 030 - 2316014

Fax 030 - 2343836

2k.130

*de
10/11*

Ministerie van Onderwijs
Cultuur en Wetenschappen
t.a.v. de Staatssecretaris
Mw. T. Netelenbos
Postbus 25000
2700 LZ Zoetermeer

Uw kenmerk : Ons kenmerk : 10/136/RH Utrecht, 19 oktober 1995

Onderwerp : reactie Lokaal Onderwijsbeleid

Geachte mevrouw Netelenbos,

Hierbij biedt het Adviesorgaan Surinamers u haar reactie op het Lokaal Onderwijsbeleid aan.

Deze reactie is reeds eerder aangeboden aan de vaste commissie voor OC en W in verband met het algemeen overleg Lokaal Onderwijsbeleid dat heeft plaatsgevonden op 12 oktober j.l.

In de hoop hiermede een bijdrage te hebben geleverd aan de beleidsvoornemens, verblijft,

hoogachtend,
Adviesorgaan Surinamers,

S. Rambocus/Voorzitter

SIO

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Vanaf 1985 Inspraakorgaan, sinds 1997 Overlegorgaan

Mallebaan 13 ■ 3581 CB Utrecht ■ Tel: 030-2346014 ■ Fax: 030-2343836

ONTVANGEN OP $\frac{23}{4}$ 01
 in de LDM-vergadering
 met verzoek om reactie.
 van Min GI.

Zijne Excellentie de President van de
 Republiek Suriname,
 Dhr. Drs. R. Venetiaan,
 d.t.k.v. de Zaakgelastigde van de
 Republiek Suriname,
 Mw. Drs. N. Stadwijk-Kappel
 Alexander Gogelweg 2
 2517 JH Den Haag

Datum: 20 maart 2001
 Kenmerk: 03/0024/SR
 Betreft: Verdrag inzake Wet BEU

Excellentie,

In Nederland wonen thans ruim 300 000 personen van Surinaamse afkomst. Hun integratie in de Nederlandse samenleving gaat gepaard met een veelheid aan problemen. Om Surinamers en andere minderheidsgroepen de gelegenheid te bieden ook hun zienswijze in te brengen bij de beleidsontwikkeling met betrekking tot deze integratie heeft de Nederlandse regering bij wet een zogenaamde overlegstructuur in het leven geroepen.

De stichting Surinaams Inspraak Orgaan (SIO) is een particulier initiatief met het doel de integratie van minderheden, meer in het bijzonder van de Surinamers in Nederland te bevorderen. Op grond hiervan is het SIO toegelaten tot het overleg met de Nederlandse regering.

Met het oog op, zowel de belangen van de republiek Suriname als die van personen met de Surinaamse nationaliteit, dan wel van Surinaamse origine, die verblijf in Suriname met behoud van hun uitkering wensen, heeft het SIO zich actief bemoeid met de totstandkoming van de wet BEU. Deze wet is inmiddels goedgekeurd en in 2001 van kracht geworden.

Uitgangspunt van het SIO was dat voor de betreffende uitkeringsgerechtigden verblijf in Suriname mogelijk moest zijn, zonder dat de Nederlandse overheid hun onnodige belemmeringen in de weg zou leggen, of dat zij haar verantwoordelijkheid voor de uitvoering op de republiek Suriname zou afwentelen.

Een tweede uitgangspunt was dat de betreffende uitkeringsgerechtigden te allen tijde bereid moeten zijn de relevante wetten na te leven en mee te werken aan noodzakelijk onderzoek ten behoeve van de continuering van de uitkering. Immers, ook in Nederland zijn alle uitkeringsgerechtigden gehouden aan de naleving van de uitkeringsvoorschriften. Uitkeringsfraude is in Nederland een veelvoorkomend verschijnsel en wordt door de Nederlandse overheid met kracht bestreden. Het spreekt vanzelf dat ook de republiek Suriname zich niet medeplichtig kan maken aan malafide praktijken van frauduleuze uitkeringsgerechtigden.

Het SIO is tot de slotsom gekomen dat de wet BEU een reële mogelijkheid opent voor uitkeringsgerechtigden om met behoud van hun uitkering in hun land van herkomst te kunnen verblijven.

Het verdrag dat thans aan de orde is heeft tot doel om de export van een aantal sociale uitkeringen mogelijk te maken en tevens ook in Suriname controle mogelijk te maken, en wel even effectief als dat ook in Nederland het geval is. Gelet op de soevereiniteit van de staat Suriname kan van een onafhankelijk optreden van Nederlandse uitvoeringsautoriteiten op Surinaams grondgebied uiteraard geen sprake zijn. Medewerking van de Surinaamse overheid ligt daarom in de rede, indien uitkeringsgerechtigden met behoud van hun uitkering in Suriname willen verblijven. Voor bedoelde groep is de medewerking van de Surinaamse overheid echter eerder een voordeel dan een nadeel. Immers door haar tussenkomst kunnen procedures vaak versneld worden uitgevoerd en verkrijgen uitgewisselde gegevens een zeker waarmerk.

Dat voor verwerkelijking van de mogelijkheden van de wet BEU een verdrag ten behoeve van de uitvoering als voorwaarde wordt gesteld door Nederland kan daarom niet in redelijkheid worden afgewezen.

Dat zo'n verdrag ertoe zou kunnen leiden dat de republiek Suriname meer dan noodzakelijk wordt opgescheept met Nederlandse uitvoeringsproblemen, of dat de betreffende uitkeringsgerechtigden aan meer dan, in de betreffende wetten vastgelegde plichten zouden worden gehouden is uiteraard onacceptabel. In het conceptverdrag heeft het SIO echter geen aanwijzingen daarvoor kunnen vinden.

De voorwaarden waaronder gegevens worden verstrekt door de Surinaamse Overheid liggen vast in het verdrag. Het raadplegen van openbare bronnen in Suriname stuit niet op wettelijke verboden.

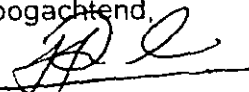
Het SIO ziet, met betrekking tot Suriname, dan ook geen beletselen die het sluiten van een verdrag inzake export en handhaving van sociale uitkeringen in de weg staan. Voorts zij opgemerkt dat reeds met verschillende andere herkomstlanden van de in Nederland woonachtige minderheden soortgelijke verdragen zijn afgesloten zonder noemenswaardige bezwaren van hun kant.

Het SIO acht zowel de wet BEU als het beoogde verdrag van groot belang en voor de betreffende uitkeringsgerechtigden en voor de republiek Suriname. Afwijzing van bedoeld verdrag zou betekenen dat zowel Suriname als de uitkeringsgerechtigden een voordelige voorziening mis zouden lopen.

Het SIO blijft daarom bij zijn aanbeveling dat het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de republiek Suriname inzake de export en handhaving van sociale verzekeringsuitkeringen tot stand komt.

In het belang van de uitkeringsgerechtigden zou het SIO er graag op vertrouwen dat u bij regering en parlement goedkeuring van het verdrag bewerkstelligt, zodat er een eind kan komen aan de twijfel en onzekerheid onder belanghebbenden.

Hoogachtend,

S Rambocus/voorzitter

CC Minister van Sociale Zaken
Minister van Buitenlandse Zaken
Minister van Planning en Ontwikkelings Samenwerking

Datum
17 mei 2001

Ons kenmerk
CIM2001/U67279

Onderdeel
Directie Coördinatie
Integratiebeleid Minderheden

Inlichtingen

T 070
F 020

Uw kenmerk

Blad
1 van 1

Aantal bijlagen

Bezoekadres
Schedeldoekshaven 200
2511 EZ Den Haag

Postadres
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

Stichting Surinaams Inspraakorgaan
t.a.v. de heer S. Rambocus
Maliebaan 13
3581 CB Utrecht

Onderwerp
Wet BEU

Geachte heer Rambocus,

Tijdens de LOM-vergadering op 23 april jongstleden heeft u mij een afschrift gegeven van uw brief aan de President van Suriname over de Wet Beperking Export Uitkeringen met het verzoek om een reactie van mij daarop. Uit die brief heb ik begrepen, dat uw Inspraakorgaan zich zorgen maakt over de totstandkoming van het handhavingsverdrag tussen Nederland en Suriname. Met dit verdrag zal het mogelijk blijven om Nederlandse sociale verzekeringsuitkeringen in Suriname te behouden. Mede namens mijn collega van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid kan ik u terzake het volgende mededelen.

Er bestaat reeds overeenstemming op ambtelijk niveau tussen Nederland en Suriname over de vorm en inhoud van een handhavingsverdrag.

De Nederlandse Ministerraad is akkoord gegaan met ondertekening van het verdrag. In Suriname moet het verdrag nog in de Raad voor Ministers worden behandeld. Nadat deze Raad voor Ministers hiermee akkoord is gegaan, kan het verdrag worden ondertekend en ter ratificatie aan het Parlement in beide landen worden voorgelegd.

Ik verwacht u hiermede voldoende te hebben ingelicht.

Hoogachtend,
DE MINISTER VOOR GROTE STEDEN- EN INTEGRATIEBELEID,

R.H.L.M. van Boxtel

Onderaanbrengen tot oorspronkelijke,
DIRECTEUR
BUREAU VOORZIJNING

A.A. Brogmans

Reef

KAMER DER GEWONNE
 BUITENLANDSE ZAKEN
 INGEKOMEN
 26 MAART 1998
 Onderdeel: *cim 98/522*
 Agendar: *17/04/98*
 RAPPEL NA

22/3 ZK 1108

Aan de Minister van Binnenlandse Zaken
 Dhr. H.F. Dijkstal

Afd I

Secretaris van het Landelijk Overleg Min-
 derhedenbeleid / Afdeling DCI
 Postbus 20011
 2500 EA Den Haag

Afd Egi

Uw kenmerk : Ons kenmerk : 03/0025/PhJ Utrecht, 25 maart 1998

Onderwerp : Wetsvoorstel Beperking export uitkeringen

de
6/5

Geachte

Bijgaand treft U ter informatie aan onze correspondentie met de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid inzake het wetsvoorstel Beperking export uitkeringen (Tweede Kamerstuk nr. 25757). Het wetsvoorstel kwam onder de aandacht van het SIO nadat de Tweede Kamer dd 22 januari 1998 schriftelijke vragen had gesteld aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

In onze correspondentie geven wij aan dat het SIO van mening is dat het wetsvoorstel Beperking export uitkeringen een beleidsontwikkeling is c.q. een ontwikkeling op gang brengt die gevolgen kan hebben voor de integratie van Surinamers en Surinaamse Nederlanders in Nederland, en derhalve onder de werkingssfeer van de Wet Overleg Minderhedenbeleid had moeten vallen.

Het SIO realiseert zich dat het wetsvoorstel nu bij de Tweede Kamer in behandeling is en heeft daarom zijn commentaar doen toekomen aan de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Niettemin vindt het SIO het een gemiste kans c.q. bijzonder jammer dat het wetsvoorstel niet binnen het kader van de WOM is besproken met de samenwerkingsverbanden van minderheidsgroepen en de hier nauw bij betrokken bewindspersoon.

Hoogachtend

S. Rambocus/voorzitter

Hiervan is kennisgenomen
deponeren

- Bijlagen: - Copie brief SIO dd 5 februari 1998
 - Copie brief Sociale Zaken en Werkgelegenheid dd 3 maart 1998
 - Copie brief SIO dd 20 maart 1998

Aan de andere kant zullen toekomstige (potentiële) Surinaamse en Surinaams-Nederlandse uitkeringsgerechtigden woonachtig in Nederland niet willen terugkeren naar hun land van herkomst vanwege de beperking van de export van uitkeringen.

Momenteel verblijven/wonen een deel van de Surinaamse Nederlanders in Nederland en een deel in Suriname. Naast degenen die de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt betreft het proportioneel gezien ook Surinaamse Nederlanders die ouder zijn dan 55 jaar en niet meer kunnen deelnemen aan het arbeidsproces. Het aantal pensioengerechtigden neemt in de naaste toekomst in omvang relatief sterk toe. Doordat zij geen werk (meer) hebben vallen velen terug op hun eigen cultuur en dreigen zij in een isolement te geraken. Hun isolement wordt nog eens versterkt door gevoelens van heimwee en taalregressie (bij ouderen), hetgeen belemmerend werkt voor hun integratie in Nederland. Ofschoon een terugkeer naar Suriname een hoopvol perspectief voor hun is, blijven zij noodgedwongen in Nederland en stellen aldus op deze wijze hun uitkering veilig.

Zeer terecht wordt in uw brief van 3 maart 1998 de opmerking gemaakt dat indien er een handhavingsovereenkomst met Suriname gesloten kan worden de export van uitkeringen naar Suriname kan worden gewaarborgd. Het SIO wil hierover als volgt riposteren.

Uw aankondiging dat de regering zich tot het uiterste zal inspannen om een verdragsrelatie met Suriname te sluiten had niet moeten plaatsvinden als een reactie op ons schrijven van 5 februari 1998, maar had reeds eerder aangekondigd moeten zijn in de Memorie van Toelichting van het wetsvoorstel. In de Memorie van Toelichting wordt evenwel op geen enkele wijze gewag gemaakt van de noodzaak van het sluiten van een verdrag met Suriname over sociale zekerheid en handavingsafspraken. Het SIO vindt dit een behoorlijke onmissie, vooral als wij in beschouwing nemen dat Nederland eeuwenlang een band heeft gehad en nog steeds heeft met Suriname, en om deze reden veel Surinamers in Nederland dan wel in hun geboorteland (willen) wonen of verblijven.

Ten tweede, de aangekondigde inspanningsverplichting van de regering om te komen tot een verdragsrelatie met Suriname kan het SIO niet rijmen c.q. is in tegenspraak met uw stellige indruk dat de Surinaamse gemeenschap buiten Nederland en in Nederland geen consequenties van de wet zullen ondervinden. Als na de termijn van 3 jaar onverhoopt geen verdrags- en handhavingsovereenkomst is gesloten met Suriname -ongeacht de beweegredenen hiervoor- betekent dit dat Surinamers en Surinaamse Nederlanders aldan onder de werkingssfeer van het wetsvoorstel zullen vallen, en derhalve beperkt zullen worden in hun (vrije) keuze al dan niet in Suriname te wonen of te verblijven.

Het SIO blijft derhalve van mening dat -met het oog op de mogelijke implicaties voor de Surinaamse gemeenschap- het onderhavige wetsvoorstel binnen het kader van de Wet Overleg Minderhedenbeleid valt.

Omdat U het wetsvoorstel reeds heeft ingediend bij de Tweede Kamer heeft het SIO inmiddels zijn (inhoudelijke) reactie op het wetsvoorstel Beperking export uitkeringen kenbaar gemaakt aan de Vaste Commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Voor de goede orde delen wij U mede dat ter informatie een afschrift van deze brief zal worden verzonden naar de minister van Binnenlandse Zaken en de hieronder genoemde Vaste commissies van de Tweede Kamer.

Hoogachtend,

S. Rambocus/voorzitter

- c.c. -
- Coördinerend minister voor het integratiebeleid van minderheidsgroepen (de Minister van Binnenlandse Zaken)
 - Vaste Commissieleden Tweede Kamer voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 - Vaste Commissieleden Tweede Kamer voor Binnenlandse Zaken

SZW

Ministerie van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid

Handwritten initials/signature
H/106

Stichting Surinaams Inspraakorgaan
t.a.v. S. Rambocus
Postbus 13187
3507 LD Utrecht

INGEKOMEN - 5

Postbus 90801
2509 LV Den Haag
Anna van Hannoverstraat 4
Telefoon 070 - 333 44 44
Telefax 070 - 333 40 33

094 II

Uw brief
d.d. 5 februari 1998

Ons kenmerk
SV/GSV/98/0632

Doorkiesnummer
070-3335880

Onderwerp
Wetsvoorstel beperking export
uitkeringen

Datum 3 MAART 1998

Contactpersoon

Naar aanleiding van uw bovenvermelde brief deel ik u het volgende mede.

Het wetsvoorstel beperking export uitkeringen valt mijns inziens niet binnen het kader dat de Wet Overleg Minderhedenbeleid bestrijkt. Het wetsvoorstel beoogt de rechtmatigheid van het betalen van uitkeringen buiten Nederland te waarborgen. Ik zie dienaangaande geen raakvlakken met de integratie van minderheden in Nederland.

Indien het wetsvoorstel wet wordt, hoeft dat niet tot consequenties voor de Surinaamse Gemeenschap buiten Nederland te leiden. De regering zal zich tot het uiterste inspannen om met de Surinaamse regering tot een handhavingsovereenkomst te komen waardoor de export van uitkeringen naar Suriname wordt gewaarborgd. De Surinaamse Gemeenschap in Nederland wordt door de wet niet getroffen. Immers de wet wijzigt niets aan de situatie van uitkeringsgerechtigden die in Nederland wonen.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

(mr. F.H.G. de Grave)

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Nachtegaalstraat 72 - 3581 AM Utrecht Tel. 030 - 2316014
Postbus 13187 - 3507 LD Utrecht Fax 030 - 2343836

600

Handwritten initials

Ministerie van Binnenlandse Zaken.
Dhr. H. F. Dijkstal
Postbus 20011
2500 EA 's-Gravenhage

ZK 1100
afd I/W

Uw kenmerk : Ons kenmerk : 04/67/RH-SR Utrecht, 15 april 1996
Onderwerp : Reactie op hoofdlijnen "Remigratie"

Handwritten notes:
18/4
Cogné
H.F.M.
f d 2
f 3

Geachte minister Dijkstal,

Het Adviesorgaan Surinamers biedt u hierbij haar reactie op hoofdlijnen inzake remigratie aan. Dit naar aanleiding van de nota "Remigratie" die u en staatssecretaris Linschoten op 25 januari 1996 hebben aangeboden aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten - Generaal.

Handwritten initials:
f 6/6

Referte tot het genoemde overleg tussen het kabinet en de Tweede Kamer op 27 maart 1996 heeft u toegezegd het kabinetsstandpunt vóór de zomer kenbaar te willen maken, als ook met de LAO-samenwerkingsverbanden in overleg te zullen gaan. De standpunten van het Adviesorgaan Surinamers en de overige LAO-samenwerkingsverbanden zijn besproken met woordvoerders van de Tweede Kamerfracties van respectievelijk D'66, Groen-Links, CDA en PVDA.

In de hoop hiermede een bijdrage te hebben geleverd aan uw beleidsvoornemens, verblijft,

hoogachtend,
Adviesorgaan Surinamers

S. Rambocus/Voorzitter

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN
INGETRACHTEN
15 APR 1996
Onderdeel: C/11/493
Agenda: 96/493
RAPPEL NA 10/5/96

org. deponeren

Kenis van genome
31/3

Reactie op hoofdlijnen nota "Remigratie".REMIGRATIE**Inleiding**

De regering maakt in de nota de huidige stand van zaken bij de gedachtenvorming over de toekomst van het remigratiebeleid bekend. In dit kader zal zij nadere verkenningen plegen. Het kabinet stelt dat hierbij suggesties van ondermeer de Landelijke Advies en Overlegstructuur voor het minderhedenbeleid om een aantal knelpunten bij de uitvoering van de huidige remigratieregelingen op te lossen te betrekken.

Het Adviesorgaan Surinamers heeft met instemming kennis genomen van het voornemen van de regering om te onderzoeken of termen aanwezig zijn om het remigratiebeleid wettelijk te regelen. Het Adviesorgaan Surinamers wil gaarne reageren op de brief (d.d. 25 januari 1996) van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de Minister van Binnenlandse Zaken aan de Tweede Kamer over het remigratiebeleid.

Werkingsfeer

Het kabinet onderkent dat ook in de toekomst behoefte zal kunnen bestaan aan een voorwaardenscheppend beleid. Het Adviesorgaan Surinamers deelt deze opvatting. Punt van aandacht hierbij dient te zijn de omstandigheid dat de vigerende remigratieregelingen niet toegankelijk zijn voor personen die de Nederlandse nationaliteit bezitten.

Het Adviesorgaan Surinamers is de mening toegedaan dat de remigratieregelingen toegankelijk moeten blijven voor personen die de Surinaamse nationaliteit bezitten alsook toepasbaar moeten worden gemaakt voor de eerste generatie Surinaamse Nederlanders (in Suriname geboren Nederlanders). Hiervoor zijn diverse argumenten aan te voeren.

Migratie

* De aanwezigheid van Surinaamse Nederlanders, de Surinaamse gemeenschap in Nederland, heeft zijn eigen verklaring. Immers het Nederlandse- en Surinaamse volk hebben historische banden met elkaar. De aard van de migratie kent typische kenmerken.

De twee grootste pieken in de Surinaamse migratie naar Nederland hangen ook duidelijk samen met politieke gebeurtenissen (Het Democratisch ongeduld/ Hans Vermeulen, Rinus Penninx). De eerste daarvan is de onafhankelijkheid van Suriname in 1975. In afwachting daarvan namen velen het zekere voor het onzekere en vertrokken naar Nederland. Immers, deze personen hadden toen de Nederlandse nationaliteit. Door het Koninkrijksstatuut was tot 1975 vrij personenverkeer mogelijk.

In de jaren 1974 en 1975 vindt er een dramatische uittocht plaats. Het tweede belangrijke moment was de invoering van de visumplicht in 1980. Deze maatregel die bedoeld was om de immigratie van Surinamers in te dammen, had als resultaat een verhoogde immigratie in de jaren 1979 en 1980. Onder invloed van de algehele crisis in Suriname stijgt de immigratie begin jaren negentig verder tot ruim achtduizend personen per jaar. De al enkele jaren teruglopende immigratie van Surinamers halveerde in 1994, en beweegt zich thans op het niveau als dat van de jaren zeventig (zie: Jaaroverzicht Integratiebeleid Etnische Minderheden 1996).

* Rechtspositie en naturalisatie

De meeste Surinamers die na datum onafhankelijkheid naar Nederland emigreerden hebben gebruik gemaakt van de hen geboden mogelijkheid hun rechtspositie te versterken middels naturalisatie. Door hun ex-Nederlandschap hebben velen direct na legalisering van hun verblijf in Nederland middels naturalisatie de Nederlandse nationaliteit her-/verkregen. Immers, de periode van vijf jaar legaal verblijf voorafgaand aan een naturalisatieverzoek voor vreemdelingen is voor deze categorie niet van toepassing geweest. Resultaat hiervan is thans dat grosso modo de meeste Surinaamse Nederlanders van de eerste generatie en die voor 25 november 1975 Suriname als geboorteplaats hebben de Nederlandse nationaliteit bezitten. Afgezet naar andere migrantengroepen in Nederland is het Adviesorgaan Surinamers de mening toegedaan dat de Surinaamse Nederlanders van de eerste generatie qua rechtspositie als een homogene groep beschouwd kunnen worden.

* Individuele keuze

Het Adviesorgaan Surinamers stelt dat bij remigratie het basisuitgangspunt moet zijn de vrijwillige wens van betrokkene om naar het land van herkomst te vertrekken. Het principe van vrije keuze moet van toepassing zijn. De keuze moet niet lichtvaardig worden gedaan, maar evenzeer in verhouding staan tot het besluit van een vrijwel definitief vertrek uit Nederland. Evenzeer moet dit uitgangspunt worden doorgetrokken naar een gezinsrelatie: individuele keuze van man en vrouw.

* Remigratie en integratie

Het integratiebeleid van de overheid is gestoeld op de beginselen van gelijke behandeling en burgerschap: het accent wordt gelegd op de integratie van leden van minderheidsgroepen, waartoe de Surinaamse Nederlanders worden gerekend.

Hierbij worden drie leidende principes gehanteerd: gelijkheid en gelijke kansen, gelijkwaardigheid, en wederkerigheid. Het integratieproces vergt inspanning van beide kanten en het vraagt om inzicht, communicatie en overleg aan beide zijden. Het gaat om een proces aan twee kanten en het overwinnen van het 'wij-zij-denken'. Het opbouwen van wederzijds vertrouwen en van een samenleving waarin alle ingezetenen zich erkend voelen en waaraan men loyaal wil zijn, vereist inspanning, geduld en tijd. De vraag die het Adviesorgaan Surinamers zich stelt is hoe kan voorkomen worden dat remigratiebeleid het integratieproces verstoort? Een antwoord hierop te geven is niet eenvoudig. Feit is dat remigratie los moet staan van integratie. Althans, voor Surinaamse Nederlanders lijkt het niet wenselijk remigratiebeleid in te kaderen vanwege hun rechtspositie in een breder migratiebeleid, zoals beoogd wordt voor vluchtelingen en asielzoekers.

Het remigratie beleid moet als uitgangspunt hebben dat het voordelen biedt voor het individu en eventuele hindernissen die de keuze tot vertrek in de weg staan tenietdoen. Persoonlijke motieven tot remigratie kunnen zeer verschillend zijn: sociaal-economische, psychische, medische, culturele, klimatologische, etc. Het Adviesorgaan Surinamers is van mening dat de individuele keuze tot remigratie geen afbreuk hoeft te doen aan goed burgerschap. Het remigratiebeleid kan ook gestoeld zijn op de gedachte dat het eveneens voorwaarden schept voor die Nederlandse burgers, die niet in Nederland zijn geboren, maar die toch besluiten om definitief buiten Nederland te willen wonen.

* Behoeftte

Uit gegevens uit een integrale telling - de Statistiek van de autochtonen en allochtonen bevolking in Nederland ook wel de Registertelling 1-1-1992 van het CBS - is de omvang van de Surinaamse bevolkingsgroep ongeveer 263.000 personen. Dit is een kwart van alle minderheden en 1,7 % van de totale Nederlandse bevolking. De Surinaamse bevolkingsgroep is tamelijk jong. Dit blijkt uit het onderzoeksrapport 'Surinamers in beeld/ Kerncijfers 1995/ ISEO. Van alle Surinaamse Nederlanders is 30 % jonger dan 15 jaar. De categorieën '45-65 jaar' en '65 jaar en ouder' zijn bij de Surinamers sterk ondervertegenwoordigd. Nog geen 15 % heeft de leeftijd van 45 jaar bereikt. Ten opzichte van de andere minderheidsgroepen geldt dat zich onder hen een relatief hoog percentage 65-plussers bevindt (3%).

Ongeveer een derde deel van de Surinaamse Nederlanders is in Nederland geboren. Van de Surinaamse Nederlanders die niet in Nederland zijn geboren (de eerste generatie) verblijft bijna twee van de drie personen al meer dan 15 jaar in Nederland. Zo'n 30 % van de eerste generatie is reeds voor het onafhankelijk worden van Suriname naar Nederland gemigreerd. De gemiddelde leeftijd van de migratie ligt op 21 jaar. Wordt naar verblijfsduur onderscheiden dan is met name de categorie vanaf 25 jaar onder de latere migranten aanzienlijk groter dan onder de eerste Surinaamse migranten.

Wat terugkeerwensen betreft blijkt uit het onderzoeksrapport dat één op de zes hoofden van huishoudens wenst terug te keren en hiertoe ook daadwerkelijk mogelijkheden ziet. De wens om terug te keren is iets groter bij ouderen, hoewel de gepercipieerde mogelijkheden hiertoe nauwelijks toenemen. Het betreft echter naar verwachting slechts een kleine minderheid.

Naar een remigratiebeleid voor Surinaamse Nederlanders

Het voorgaande in overweging nemende verwacht het Adviesorgaan Surinamers dat het kabinet de wens tot remigratie, die nog heerst onder de Surinaamse Nederlanders, dient. De Nederlandse overheid zal vanuit dit perspectief dienen te trachten een reële mogelijkheid tot remigratie aan te bieden.

De in de brief aan de Tweede Kamer vermelde 'Mogelijkheden van verbeteringen bezien' wil het kabinet vooralsnog onderzoeken naar deze mogelijkheden. Genoemd zijn ondermeer belangrijke onderwerpen als een wettelijke regeling, doelgroepen, terugkeeroptie, individualisering van uitkering, ziektekostenverzekering. Het Adviesorgaan kiest ervoor het resultaat van een nadere verkenning van genoemde onderwerpen door het kabinet af te wachten.

Op hoofdlijnen ziet het Adviesorgaan Surinamers het evenwel als nuttig om voor een hernieuwde remigratieregeling de volgende richting aan te geven:

- een wettelijke regeling als uitgangspunt biedt meer garanties op langere termijn voor een aspirant-remigrant en stelt vertrouwen in de Nederlandse overheid;
- een verlaging van de leeftijdsgrens van 50+ naar 45+ wordt, voor zover wenselijk, voorgestaan;
- voor de eerste generatie Surinaamse Nederlanders zal een differentiatie naar leeftijd gelden. Onderscheiden worden personen met de leeftijd 50+ (vigerende regeling) en personen beneden deze leeftijd. De personen die de leeftijd van 50+ nog niet hebben bereikt zullen gebruik kunnen maken van de vigerende basisremigratieregeling eventueel in combinatie met nog te ontwikkelen remigratieprogramma's. Personen die behoren tot de categorie 50+ zullen gebruik kunnen maken van de 'hernieuwde' remigratieregeling;
- een eenmalige oriëntatiefase/periode met behoud van uitkering en verblijfstitels naar het herkomstland in tegenstelling tot een terugkeeroptie;
- uitkeringen kunnen vereenvoudigd worden door een vergelijkbare vaste uitkering met een jaarlijkse indexering per remigrant. Het principe van het woonlandbeginsel dient hierbij betrokken te worden;
- individualisering van uitkeringen ter versterking van de rechtszekerheid en bestaanszekerheid van vrouw of man, waarbij de uitkering automatisch zal plaatsvinden, wordt voorgestaan;
- het huidige systeem voor burgers die buiten Nederland woonachtig zijn en blijven deelnemen aan het ziekenfonds kan als basis gelden;
- beleid voor nazorg voor personen met de leeftijd 50+ wordt voorgestaan;

Het Adviesorgaan Surinamers wil ervoor pleiten dat de Basisremigratieregeling in samenhang met de Remigratieregeling wordt beschouwd. Het Adviesorgaan Surinamers is van mening dat door een integrale benadering de regelingen op elkaar kunnen worden afgestemd om tot een 'hernieuwde' remigratieregeling voor 50-plussers te geraken. Door een betere afstemming ontstaan ook andere perspectieven. De vraag die hierbij gesteld kan worden is: kunnen de Basisremigratieregeling en de Remigratieregeling zodanig worden geïntegreerd dat een plaatselijke oriëntatie naar herkomstland vooraf tot de mogelijkheden behoort? Dat zou de kans vergroten, dat een verantwoorde keuze om te remigreren bewust tot stand komt.

Adviesorgaan Surinamers
Utrecht/ april 1996

SOI

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Nachtegalstraat 72 - 3581 AM Utrecht Tel. 030 - 2316014
Postbus 13187 - 3507 LD Utrecht Fax 030 - 2343836

ZK 1100

Minuten en
B/S deponeren

✓ kopie

Ministerie van Binnenlandse
Zaken
t.a.v. de Directeur van de
Directie Coördinatie Inte-
gratiebeleid Minderheden
Dhr. H.K. Fernandes Mendes
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

dfp
15/5

Uw kenmerk : Ons kenmerk : 05/083/RH-RS Utrecht, 10 mei 1996

Onderwerp : Vernieuwd remigratiebeleid

Geachte heer Fernandes Mendes,

Hierbij doe ik U ter kennisgeving toekomen een afschrift van onze brief dd 10 mei j.l. aan het Hoofd Bureau Suriname der Directie Ontwikkelingssamenwerking Latijns-Amerika, waarin wij pleiten voor een geïntegreerd remigratiebeleid ten behoeve van de Surinaamse doelgroep in Nederland.

Bijgaand treft U ook aan het schrijven van het Hoofd Bureau Suriname van het ministerie van Ontwikkelingssamenwerking, dit in antwoord op ons verzoek om informatie over remigratie-programma's voor Suriname.

In de hoop U hiermee voldoende te hebben geïnformeerd,

Hoogachtend,

S. Rambocus/Voorzitter

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN
INDONESIA
14 MEI 1996
Onderdeel: *o/m*
Agenda: *96/1925*
RAPPEL NA *04/06/96*

Ministerie voor
Ontwikkelingssamenwerking

Hoofd Bureau Suriname
der Dir. O.S. Latijns-Amerika
Postbus 20061
2500 EB Den Haag

Uw kenmerk : Ons kenmerk : 05/082/RH Utrecht, 10 mei 1996
Onderwerp : Vernieuwd remigratiebeleid

Geachte heer Rade,

Uw brief van 19 april j.l., kenmerk SU/AS-527/96, waarin U ons informeert over remigratie-programma's voor Suriname, geeft ons aanleiding om het volgende onder uw aandacht te brengen.

Bij brief van 25 januari 1996 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer, kenmerk DCM95/954, geven minister Dijkstal van Binnenlandse Zaken en staatssecretaris Linschoten van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aan dat zij nader willen verkennen of, en zo ja voor wie en op welke wijze, remigratie kan worden gefaciliteerd. Het kabinet overweegt een wet op het remigratiebeleid te onderzoeken, en zal daarbij suggesties van onder meer de SER en de LAO (Landelijk Advies- en Overlegstructuur Minderhedenbeleid, waarbinnen het Surinaams Inspraak Orgaan participeert) betrekken.

Bij dit onderzoek naar een vernieuwd remigratiebeleid wil het kabinet tevens de vraag betrekken of er naast de doelgroepen van de Remigratieregeling 1985 en de Basisremigratieregeling een uitbreiding van andere doelgroepen kan plaatsvinden, i.c. van hier legaal verblijvende personen die vrijwillig willen terugkeren naar landen waarmee Nederland een ontwikkelingsrelatie onderhoudt, c.q. naar de DAC-landen.

Blijkens uw brief zijn er voor Suriname drie remigratie-programma's c.q. pilotprojecten ontwikkeld die uit de algemene OS-middelen zullen worden gefinancierd. In tegenstelling tot de huidige Remigratieregeling 1985 en de Basisremigratieregeling die slechts toegankelijk zijn voor personen met de niet-Nederlandse nationaliteit, staan de remigratie-programma's ook open voor Surinamers met de Nederlandse nationaliteit (Surinaamse Nederlanders).

Daarnaast wordt een terugkeer naar Nederland van personen die gebruik maken van de remigratie-programma's niet uitgesloten.

Het Surinaams Inspraak Orgaan spreekt zijn waardering uit over uw voornemens in deze, maar wil met het oog op het onderzoek van het kabinet naar een vernieuwd remigratiebeleid U het volgende in overweging geven.

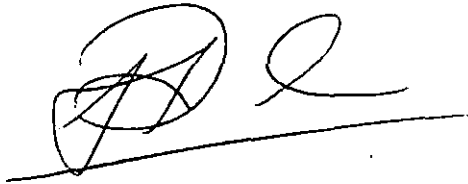
Op 27 maart j.l. heeft de Tweede Kamer zich gebogen over voorstellen tot wijziging c.q. vernieuwing van het remigratiebeleid. In dit overleg heeft minister Dijkstal toegezegd de positie van Surinaamse Nederlanders te willen bekijken vanwege de historische relatie tussen Nederland en Suriname.

Met deze toezegging houdt de minister de mogelijkheid open om de eerder genoemde remigratieregelingen ook van toepassing te verklaren voor Surinaamse Nederlanders. Zo dit het geval moge zijn, lijkt een integratie van de remigratieregelingen en de remigratieprogramma's voor de hand.

In overleg met de meest betrokken ministeries, te weten Binnenlandse Zaken, Sociale Zaken en Werkgelegenheid, en Ontwikkelingssamenwerking, zou een geïntegreerd remigratiebeleid ten behoeve van de doelgroep Surinamers in Nederland gevoerd kunnen worden.

Het Surinaams Inspraak Orgaan zal een dergelijk integraal beleid ten zeerste toejuichen, en zal deze overweging dan ook inbrengen in het LAO-overleg met de coördinerend minister voor het integratiebeleid, belast met de vormgeving van een vernieuwd remigratiebeleid.

Hoogachtend,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized initial 'S' followed by a cursive 'R' and 'M'.

S. Rambocus/Voorzitter

Een afschrift van deze brief is verzonden naar:

Mr. Dr. H.K. Fernandes Mendes, Hoofd Directie Coördinatie Integratiebeleid van het ministerie van Binnenlandse Zaken

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Bezuidenhoutseweg 67
Postbus 20061
2500 EB 's-Gravenhage
Telefoon 070 - 3 48 64 86
Telex 31326

33 134 72
SIO
Surinaams Inspraakorgaan
Nachtegaalstraat 72 - 030-318014
3581 AM UTRECHT

INGEZONDEN 24 APR 1996
248 ¹¹

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Postbus 13187
3507 LD UTRECHT

datum	doorkiesnummer	kenmerk
19 april 1996	070-348.4422	SU/AS-527/96
onderwerp		dienstonderdeel
Remigratie naar Suriname		DLA/SU

Naar aanleiding van uw brief van 4 april jl., kenmerk 04/54/RH, waarin u verzoekt om informatie omtrent remigratie-programma's voor Suriname, kan ik u het volgende medelen.

Recentelijk is door de Minister voor Ontwikkelingssamenwerking besloten om meer aandacht te besteden aan het creëren van mogelijkheden voor terugkeer van personen in Nederland die te kennen geven terug te willen keren naar hun geboorteland. Voor wat betreft Suriname is door de minister besloten uit de algemene OS-middelen, dus buiten de verdragsmiddelen voor Suriname om, financiering beschikbaar te stellen voor pilotprojecten op het gebied van remigratie. De pilotprojecten dienen uit te wijzen of de inzet van OS-middelen voor de terugkeer van Surinamers naar Suriname zinvol kan zijn. Gehoopt wordt dat remigranten een bijdrage kunnen leveren aan de opbouw van Suriname. In het bijzonder zal getracht worden om kader te motiveren terug te keren naar Suriname. Overigens kunnen de projecten ook gebruikt worden om Nederlanders tijdelijk te werk te stellen in Suriname (bijv. werklozen). In dit geval wordt samengewerkt met het Ministerie van Sociale Zaken & Werkgelegenheid. Via de pilotprojecten kunnen personen een aanstelling krijgen bij de (semi)overheid, in het bedrijfsleven of zelf een project of bedrijf opzetten. Voor drie pilotprojecten is in principe een totaalbedrag van ca. NLG 2,1 miljoen beschikbaar gesteld door minister Pronk.

1. (Semi)-overheid

De Stichting Steunfunctie organisatie Surinamers Amsterdam (SSA) heeft een voorstel geformuleerd om werklozen van m.n. Surinaamse afkomst werkervaring te laten opdoen in Suriname. Deze personen (ca. 20) zullen via de inzet van Melkert-2 banen bij de overheid of semi-overheid in Suriname te werk worden gesteld. DGIS zal een bijdrage leveren in de uitvoeringskosten van het project en in de overtochtskosten. Alhoewel remigratie niet voorop staat is het mogelijk dat betrokkenen na de projectperiode ervoor kiezen om definitief in Suriname te blijven. Het definitieve projectvoorstel is recentelijk ingediend door SSA en zal naar verwachting binnenkort door de minister goedgekeurd worden.

2. Bedrijfsleven

Stichting Surinamika in Rotterdam heeft onlangs een voorstel geformuleerd om te bemiddelen voor Surinamers in Nederland die terug willen keren naar Suriname en die kansen zien in het bedrijfsleven. De Vereniging Surinaams Bedrijfsleven zal in Suriname vacatures verzamelen en doorgeleiden naar Surinamika. DGIS draagt bij in de kosten van overtocht van de remigranten en in de kosten van uitvoering door Surinamika/VSB. Het gaat voorlopig om 10 personen.

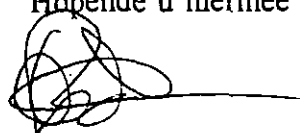
3. Eigen bedrijven

Het ministerie wordt veelvuldig benaderd door personen en organisaties die een project of eigen bedrijf willen opzetten in Suriname. Voor deze individuen en organisaties wordt een remigratiefonds opgezet waaruit financiering beschikbaar zal worden gesteld voor deze projecten. De financiering bestaat voor een deel uit een schenking (overtochtskosten, conform de andere programma's) en voor een deel uit een lening. De projecten moeten voorzien in het creëren van additionele werkgelegenheid in Suriname. Voor dit fonds wordt ca. NLG 1,5 miljoen beschikbaar gesteld waarmee naar schatting 20 remigranten geholpen kunnen worden. Uitvoering zal waarschijnlijk geschieden door de Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden (NIO) i.s.m. een Surinaamse counterpart.

In alle projecten is in principe ruimte gelaten voor terugkeer naar Nederland daar gebleken is dat de meeste potentiële remigranten bang zijn de band met Nederland definitief door te snijden.

Indien u meer informatie wenst over de hogergenoemde projecten kunt u contact opnemen met mijn medewerker de heer Schalkwijk op bovenvermeld telefoonnummer.

Hopende u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd,

Hoofd Bureau Suriname der Directie
Ontwikkelingssamenwerking Latijns-Amerika

ZK 1100

afdel I/WP

kopie.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN INGEKOMEN - 1000-100 Onderdeelt: <i>Am</i> Agenda: <i>06/1005</i> RAPPEL NA <i>22/10/96</i>
--

De minister van Binnenlandse Zaken

secretaris van de Landelijke
 Advies- en Overlegstructuur
 Minderhedenbeleid
 Postbus 20011
 2500 EA Den Haag

✓
 ✓
 ✓
 ✓

Uw kenmerk : Ons kenmerk *09/158/RH-SR* Utrecht, 25.09.1996

Onderwerp : *Reactie op nota 'Remigratie' d.d. 21 juni 1996*

Geachte heer Palm,

Bijgaand doe ik U ter informatie toekomen een reactie van het Adviesorgaan Surinamers op de notitie van 21 juni 1996 van de regering inzake het te voeren remigratiebeleid.

Het Adviesorgaan Surinamers heeft dit advies op 25 september 1996 aangeboden aan enkele leden van de Vaste Commissies voor Binnenlandse Zaken en Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

In de hoop U hiermede naar behoeven te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,

S. Rambocus/ voorzitter Adviesorgaan Surinamers

Hiervan is kennisgenomen. Wordt besproken op 27.01.97.
Deponeren

15
2/10
afp
7/10/12

Reactie op nota 'Remigratie' inzake te voeren remigratiebeleid

Remigratie

Inleiding

De regering heeft in haar notitie van 21 juni 1996 het standpunt over het te voeren remigratiebeleid aangegeven. Het Adviesorgaan Surinamers is van oordeel dat, bij de behandeling van dit kabinetsstandpunt inzake het nieuw te voeren remigratiebeleid in de Tweede Kamer der Staten-Generaal, haar visie op dit beleid kenbaar moet zijn.

Voortzetting van het remigratiebeleid

Het Adviesorgaan Surinamers heeft met instemming kennis genomen van het besluit van de regering om het remigratiebeleid voort te zetten. Ook deelt het Adviesorgaan de mening dat een spoedige indiening van een wetsvoorstel terzake bevorderd moet worden. De intentie om een integraal algemeen remigratieprogramma, gericht op de vrijwillige terugkeer van migranten naar ontwikkelingslanden, te ondersteunen is positief te noemen. Bijzonder punt van aandacht hierbij is dat een remigratieprogramma vanuit het oogpunt van ontwikkelingssamenwerking een zekere politieke dimensie omvat in relatie tot het herkomstland. In die zin is een remigratieprogramma politiek gevoelig.

Werkingsfeer

Het Adviesorgaan Surinamers is van oordeel dat het remigratiebeleid mede gericht moet zijn op in Nederland woonachtige personen van Surinaamse origine: zowel personen die de Surinaamse nationaliteit bezitten als die de Nederlandse nationaliteit bezitten. Uitgangspunt is dat tot 25 november 1975 (staatkundige onafhankelijkheid Suriname) voor personen van Surinaamse origine alleen de Nederlandse nationaliteit gold. Verschil in nationaliteit is ontstaan door de onafhankelijkheid van Suriname c.q. de Toescheidingsovereenkomst tussen Suriname en Nederland.

N.b.

Het CBS - Maandstatistiek Bevolking - telde per 1 januari 1995 18.147 personen die de Surinaamse nationaliteit bezitten. Per 25 november 1995 telde het CBS 296.000 personen van Surinaamse origine.

Uitgangspunten van het te voeren remigratiebeleid

Het Adviesorgaan Surinamers kan zich op hoofdlijnen vinden in de door het kabinet geformuleerde uitgangspunten. Tegelijkertijd constateert het Adviesorgaan dat bijstelling en of verbreding van genoemde uitgangspunten geboden is.

Het Adviesorgaan Surinamers blijft van oordeel dat het remigratiebeleid voorwaarden moet scheppen voor personen die verkieszen definitief terug te keren naar Suriname, die deze keus zelfstandig niet kunnen verwezenlijken, en in het voordeel van betrokkenen moet zijn.

Het Adviesorgaan Surinamers is van mening dat het tweede uitgangspunt van het kabinet niet voor iedere remigrant toepasselijk is en aan oudere migranten beperkingen oplegt. Voor personen die wensen terug te keren en deze wens zelf niet kunnen verwezenlijken, m.a.w. die in Nederland geen redelijk bestaan hebben weten op te bouwen, is de vraag hoe zij na terugkeer in Suriname weer een redelijke mate van bestaanszekerheid kunnen verkrijgen. Ligt het in de rede dat slechts die remigranten in aanmerking kunnen komen die middels remigratieprogramma's kunnen terugkeren? Het Adviesorgaan Surinamers stelt voor dit uitgangspunt te verruimen in die zin, dat het mede moet omvatten 'personen die naar hun herkomstland terugkeren daar weer een redelijk bestaan op te kunnen bouwen en/of onder menswaardige omstandigheden van hun oudedag te kunnen gaan genieten'.

Het derde uitgangspunt van het kabinet inzake het belang van het objectief voorlichten van aspirant-remigranten komt het Adviesorgaan Surinamers onvoldoende tegemoet waar het gaat om het bewust tot stand laten komen van een verantwoorde keuze. Het Adviesorgaan acht een plaatselijke oriëntatie in het herkomstland van belang voor die categorie personen die niet in aanmerking kunnen of wensen te komen voor een remigratieprogramma. Het Adviesorgaan stelt voor dit uitgangspunt te verruimen met de mogelijkheid zich ter plaatse voor een korte periode in het herkomstland te oriënteren.

Doelgroepen van het remigratiebeleid

Het Adviesorgaan is van oordeel dat het mogelijk moet zijn om Surinaamse Nederlanders ook toegang te geven tot het remigratiebeleid, als blijkt dat de controle op hervestiging (technisch) mogelijk is. Het Adviesorgaan Surinamers acht dit standpunt essentieel voor de Surinaamse doelgroep van het remigratiebeleid. De regering meent dat het niet wenselijk is de herziene remigratieregelingen geheel open te stellen voor Nederlandse paspoorthouders. In de Tweede Kamer heeft minister betoogd dat, gelet op het koloniale verleden, Surinamers naar hun aard een bijzondere groep vormen, en het kabinet een standpunt zal bepalen. Het Adviesorgaan vraagt zich af welke argumentatie de regering zal gebruiken als het gaat om Surinaamse Nederlanders.

De regering maakt in haar notitie van 21 juni 1996 melding van het feit dat in het begin van de jaren tachtig met Suriname afspraken zijn gemaakt in het kader van remigratie. De afspraken van de op 23 januari 1981 tot stand gekomen Overeenkomst met Suriname zijn wat remigratie betreft ondermeer gemaakt op de gebieden arbeidsbemiddeling, scholing, begeleiding en financiering. De vorenvermelde overeenkomst voorziet in halfjaarlijks overleg. Slechts in februari 1982 heeft overleg plaatsgehad. Daarna niet meer.

Het Adviesorgaan Surinamers constateert dat het kabinet thans experimenteert met pilot-projecten op het gebied van remigratie. De minister voor Ontwikkelingssamenwerking hoopt dat remigranten een bijdrage kunnen leveren aan de opbouw van Suriname. In het bijzonder wordt gehoopt om kader te motiveren terug te keren naar Suriname: voor (semi)-overheid, bedrijfsleven en eigen bedrijven. Surinamers met de Nederlandse nationaliteit nemen ook deel aan deze projecten. In alle projecten is in principe ruimte gelaten voor terugkeer naar Nederland.

Het Adviesorgaan Surinamers ziet dit als een eerste stap naar een breder en structureel remigratiebeleid voor in Nederland woonachtige personen van Surinaamse origine. In dit kader staat het Adviesorgaan Surinamers een spoedige integrale aanpak voor: het remigratiebeleid op de eerste plaats met in het verlengde daarvan remigratieprogramma's.

Oriëntatieperiode

Het Adviesorgaan Surinamers kiest naast objectieve voorlichting voor een eenmalige oriëntatiefase of -periode. Dit met behoud van een eventuele uitkering en verblijfstitels gedurende de periode van oriëntatie. Deze periode zal maximaal zes maanden moeten duren. De oriëntatiefase of -periode is een essentieel element in het bewustwordingsproces van de keuze tot remigratie. Het is concreet en gericht op remigratie. Het is geen vakantie naar het herkomstland. Een plaatselijke oriëntatie betekent immers inzicht verkrijgen in aspecten als lokale leefomstandigheden, - mogelijkheden inzake huisvesting, - niveau van het onderwijs en aansluitmogelijkheden, - sfeer op de arbeidsmarkt en veiligheid, - niveau van medische voorzieningen.

Het draagt bij tot het besef dat de beslissing tot terugkeer ingrijpende consequenties met zich meebrengt: door deze mogelijkheid te bieden wordt gelijktijdig de ernst van de keuze tot remigratie aangegeven. In die zin geeft het een positief signaal. De oriëntatie is eenmalig en leidt tot het nemen van een weloverwogen en onomkeerbaar besluit.

Visumregeling

Het kabinet overweegt een zogeheten terugkeervisum te verstrekken voorafgaand aan de remigratie. Voor mensen die eerder zijn geremigreerd zal een soepele afgifte van toepassing worden. Het Adviesorgaan kan zich hierin vinden. Voorgesteld wordt om personen, die zijn geremigreerd voordat de introductie van dit visum wordt gerealiseerd, tijdens een later bezoek aan Nederland ook in aanmerking te laten komen voor de zgn. terugkeervisum.

Remigratieregeling 1985

Een bijzonder punt van aandacht vormt de omstandigheid dat deze remigratieregeling van meet af aan niet toegankelijk is geweest voor houders van een Nederlands paspoort c.q. Surinaamse Nederlanders. Een deel van de eerste generatie van de Surinaamse gemeenschap in Nederland, althans de personen die de leeftijd van 50 jaar bereikt hebben, worden uitgesloten van het gebruik van deze regeling. Een klein deel van de eerste generatie die de Surinaamse nationaliteit bezit wordt niet uitgesloten.

Het Adviesorgaan Surinamers stelt zich achter het SER-advies van eind 1991 om de gehele eerste generatie uit het voormalige overzeese gebiedsdeel Suriname onder de regeling te laten vallen. Het CBS - Maandstatistiek Bevolking - telde per 25 november 1995 184.000 personen die tot de eerste generatie behoren. Het Adviesorgaan Surinamers pleit dan ook om als criterium 'eerste generatie' te hanteren. Dit kan mogelijk ook gebruikt worden in een kwantitatieve grens van deze regeling, teneinde het financieel effect te beperken. Het Adviesorgaan realiseert zich dat deze benadering niet geheel spoort met het nieuwe kabinetsstandpunt in relatie tot algemene remigratieprogramma's. Het Adviesorgaan Surinamers is van mening dat deze regeling geheel los zou moeten staan van de nieuwe visie die het kabinet terzake remigratie in relatie tot remigratieprogramma's heeft geformuleerd.

Individualisering van de uitkering krachtens de Remigratieregeling 1985

De regering heeft ingestemd met het individualiseren van de maandelijkse uitkering voor gehuwden/ samenwonenden: in het vervolg wil de regering de remigratietoelage voor de helft aan elk van beide partners uitbetalen. Het Adviesorgaan Surinamers pleit ook voor de optie dat een remigratie-aanvraag door zowel de man als de vrouw moet worden ondertekend, waardoor later een aanspraak ontstaat voor elk van de partners op de helft van de maandelijkse toelage bij verlating of echtscheiding of verbreking van het samenlevingsverband. De keuze is vrijblijvend ter beslissing van de aspirant-remigranten.

Ziektekostenverzekering

De regering is bereid die voorwaarden te treffen waardoor remigranten die vallen onder de Remigratieregeling 1985 medische zorg kan worden geboden. De aanspraken bestaan uit verstrekkingen die zijn voorzien in het kader van de wettelijke ziektekostenregeling in het land van herkomst. Het Adviesorgaan Surinamers ziet graag dat, in acht genomen het huidige karakter van de medische zorg in Suriname die naar alle waarschijnlijkheid tijdelijk van aard is, een speciale regeling wordt getroffen voor bijzondere medische ingrepen in Nederland, althans dat remigranten hiertoe de mogelijkheid hebben in voorkomende gevallen.

Samenvatting en conclusies

Het Adviesorgaan Surinamers constateert dat het kabinet besloten heeft tot voortzetting van het remigratiebeleid, de minister van Binnenlandse Zaken politiek verantwoordelijk zal worden voor het remigratiebeleid, en de minister van Ontwikkelingssamenwerking bereid is financiële en daadwerkelijke steun aan een remigratieprogramma te geven. Er komt een wettelijke basis voor het remigratiebeleid en de uitkeringen worden geïndividualiseerd. Vooralsnog acht het kabinet het niet wenselijk de herziene remigratieregelingen open te stellen voor Nederlandse paspoorthouders.

Het Adviesorgaan concludeert m.b.t.

* deelname: basisremigratieregelingen en remigratieprogramma's zijn niet voor iedere aspirant-remigrant gelijkmatig toegankelijk;

* doelgroepen: het kabinet heeft geen duidelijke en/ of zwaarwegende argumenten waarom Surinaamse Nederlanders geen toegang tot de herziene remigratieregelingen gegeven kan worden;

* functioneren: het remigratiebeleid geldt alleen voor personen woonachtig in Nederland met de Surinaamse nationaliteit en niet voor Surinaamse Nederlanders;

* financieren: toelating tot het gebruik van de Remigratieregeling 1985 kwantificeren waardoor financiële effecten gekanaliseerd worden.

Utrecht/ september 1996

SOI*Stichting Surinaams Inspraakorgaan*

Nachtegaalstraat 72 - 3581 AM Utrecht

Postbus 13187 - 3507 LD Utrecht

Gewijzigd per 10-10-'95

Tel. 030-2316014

Fax 030-2343836

*dep 13/11 ZK130**- ter behandeling:*

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN
INKOMEN
19 OKT. 1995
Onderdeel: <i>DCM</i>
Agenda: <i>95/11812</i>
RAPPEL NA <i>29/11/95</i>

Aan de Directeur Directie Coördinatie Minderhedenbeleid,
t.a.v. dhr. mr. dr. H.K. *Abel*
Fernandes Mendes
Ministerie van Binnenlandse Zaken
Postbus 20011
2500 EA 's-Gravenhage

*afgehandeld**10/10
10/11*

Uw kenmerk :

Ons kenmerk : 10/130/RH

Utrecht,

16 oktober 1995

Onderwerp :

Grote Steden - Conferentie

*14/11
10.30 uur
Hij wordt
op 5 OKT!*

Geachte heer Fernandes Mendes,

Met referte tot het informatief gesprek met de
op 5 april 1995 jongstleden, waarbij de LAO
vertegenwoordigd was door de heren *en*
verkregen wij nadere informatie over het te voeren grote
stedenbeleid van het kabinet alsmede over het inmiddels onder-
tekende convenant terzake. Gaarne wens ik het volgende onder-
uw aandacht te brengen.

*dep
17/11*

Met het oog op het maken van een voorstel om over de grote
stedenproblematiek samen met de stedelijke adviesraden een
symposium te organiseren, bleek ons na enkele informele ge-
sprekken dat zulks niet zondermeer mogelijk was. In verdere
afwachting van een door de adviesraden van de gemeente Amster-
dam in september te organiseren symposium, was er voor de LAO
verder geen duidelijke rol weggelegd.

Informeel is de LAO thans geïnformeerd dat de Directie Coördi-
natie Minderhedenbeleid negatief heeft beslist op een subsi-
dieaanvraag van de adviesraden van Amsterdam.

Volgens informatie zal eind oktober aanstaande het Instituut
voor sociologisch onderzoek van de Erasmus universiteit (ISEO)
een rapport uitbrengen over de nulpuntsituatie in negen ste-
den. Dit is een kwalitatieve beschrijving van de situatie in
de vier grote steden en vijf van de andere vijftien steden.

Mede gelet op het belang van een grote-steden conferentie voor de LAO - samenwerkingsverbanden, waarvan het Surinaams In-spraakorgaan deel uitmaakt, wil ik gaarne in gesprek met u hierover nader van gedachten wisselen.

In afwachting van een spoedige reactie uwerzijds, verblijf ik.

Hoogachtend,

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, cursive letters that appear to read 'S. Rambocus'.

S. Rambocus/ voorzitter

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Vanaf 1985 Inspraakorgaan, sinds 1997 Overlegorgaan

Maliebaan 13 ■ 3581 CB Utrecht ■ Tel. 030 - 231 60 14 ■ Fax. 030 - 234 38 36

Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties
Directie Coördinatie Integratiebeleid
t.a.v. Dhr. Mr. Dr. H. Fernandes Mendes
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

afged. 1
23/2
13
2k 50220
2k.502

Datum: 22 februari 2000
Kenmerk: 02/0010/PhJ
Betreft: zelforganisaties etnische minderheden

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN
EN KONINKRIJKSRELATIES
INGEKOMEN
23 FEB 2000
Onderdeel: *0117/58105*
Agenda: *2000/58105*
RAPPEL NA *16/3/2000*

[Handwritten signature]
13/6

Geachte heer Fernandes Mendes,

Hierbij doen wij U ter kennisgeving toekomen een kopie van de brief aan de Vaste Kamercommissie voor VWS inzake de VWS-notitie 'Met vereende kracht', een notitie over de versterking van eigen organisaties van minderheden en de ondersteuningsstructuur die daarbij nodig is.

In deze brief geven de samenwerkingsverbanden van minderheidsgroepen, exclusief VON, aan dat de VWS-notitie geen draagvlak kan verkrijgen.

Met vriendelijke groet.

[Handwritten signature]

S. Rambocus/voorzitter

Hieraan is kennisgenomen
Deponeren

LANDELIJK OVERLEG MINDERHEDEN (LOM)

- * Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
- * Samenwerkingsverband Bosniërs, Grieken, Italianen, Joegoslaven, Kaapverdianen, Kroaten, Macedoniërs, Portugezen, Slovenen en Spanjaarden (LIZE)
- * Landelijk Overlegorgaan Welzijn Molukkers (LOWM)
- * Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
- * Overlegorgaan Caribische Nederlanders (OCaN)
- * Inspraakorgaan Turken (IOT)

p/a Surinaams Inspraakorgaan
Maliebaan 13
3581 CB Utrecht

Tel. 030 2316014
Fax. 030 2343836

Aan de leden van de Vaste Commissie
uit de Tweede Kamer
d.t.k.v. de Griffier Teunissen
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Datum: 18 februari 2000

Kenmerk: 02/0008/LOM-PhJ

Betreft: VWS-notitie "Met vereende kracht"

Geacht Commissielid,

In verband met het Algemeen Overleg van 22 november 1999 over de Rapportage Integratiebeleid Etnische Minderheden 1999 hebben de LOM-samenwerkingsverbanden aan de Vaste Commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties een reactie op de VWS concept-notitie "Vrijwilligersorganisaties Minderheden" doen toekomen.

Op 28 september 1999 hebben de samenwerkingsverbanden in een LOM-bijeenkomst overleg gehad met staatssecretaris Vliegthart. De samenwerkingsverbanden hebben evenwel geen reactie kunnen geven op de concept-notitie "Vrijwilligersorganisaties Minderheden" omdat de staatssecretaris aanwezig moest zijn in de Tweede Kamer. Naar aanleiding hiervan stelde minister van Boxtel voor om de reacties schriftelijk op te sturen naar staatssecretaris Vliegthart.

Op basis van deze schriftelijke reacties heeft VWS de concept-notitie op een aantal punten bijgesteld, en is onder de nieuwe titel "Met vereende kracht", een notitie over de versterking van eigen organisaties van minderheden en de ondersteuningsstructuur die daarbij nodig is, aangeboden aan de Vaste Commissie voor VWS.

Met het oog de behandeling van deze nieuwe notitie in de Tweede Kamer willen de hierboven genoemde samenwerkingsverbanden als volgt reageren:

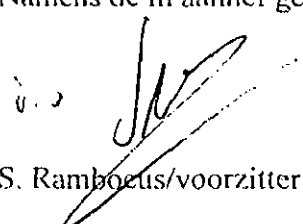
1. In de nieuwe notitie gaat VWS niet meer expliciet in op het onderbrengen van zelforganisaties in het vrijwilligersbeleid. De samenwerkingsverbanden hebben enige waardering voor deze verandering van VWS, maar zien echter geen aanleiding hun standpunt zoals ingenomen tegen de concept-notitie "Vrijwilligers organisaties minderheden" te wijzigen: de samenwerkingsverbanden blijven voor handhaving van 2 miljoen ten behoeve van landelijke zelforganisaties en activiteiten.

2. De samenwerkingsverbanden constateren dat de aanpassingen door VWS geen zoden aan de dijk zet, omdat er een fundamenteel verschil van inzicht is; lokale organisaties worden van groot belang geacht voor het welslagen van het lokaal sociaal beleid, maar zonder een landelijke/regionale infrastructuur en sturing zal dit beleid niet effectief zijn. Het is een illusie dat VWS invloed kan uitoefenen op het lokale sociale beleid van gemeenten. De samenwerkingsverbanden staan een proces via emancipatie, participatie en integratie voor, terwijl VWS voor een actief burgerschap op lokaal niveau (in het kader van het te voeren Lokaal Sociaal Beleid) staat. Burgerschap betekent voor de samenwerkingsverbanden evenzeer verbetering van de sociaal-economische en etnisch-culturele positie van minderheden, en dient dus ook geplaatst te worden in het kader van het integratiebeleid van etnische minderheidsgroepen.
3. De beleidsvoornemens van VWS leiden niet tot een versterking van eigen organisaties van minderheden. Integendeel, de cohesie binnen gemeenschappen zal juist onder druk komen te staan vanwege de divergerende werking van het voorgenomen beleid dat gebaseerd is op vraag naar, aanbod van, en beperkte financiële middelen.
4. De beschreven gewenste relatie van de samenwerkingsverbanden met het platform moge voor VWS een optie zijn. Deze optie is evenwel niet de keuze van de samenwerkingsverbanden. De samenwerkingsverbanden vervullen zelf een vitale rol voor zelforganisaties; inpassing van landelijke activiteiten en organisatievorming ten behoeve van belangenbehartiging op landelijk, regionaal en provinciaal niveau in de bestaande structuur van de LOM-samenwerkingsverbanden wordt als meest wenselijke optie gezien.
5. Bij brief heeft de VON zowel de staatssecretaris van VWS als de Vaste Commissie voor VWS laten weten niet achter de nieuwe notitie te staan. Omdat de VON als één van de organisaties van het te vormen Platform is aangewezen, kunnen er grote vraagtekens gezet worden bij de haalbaarheid van deze notitie. Door de notitie af te wijzen heeft de VON, ook deklarend van LOM, zijn nek uitgestoken. De samenwerkingsverbanden sluiten evenwel niet uit dat de VON thans een andere mening is toegedaan, daar zij naast Forum de tweede organisatie zal zijn die subsidies ten behoeve van zelforganisaties zal ontvangen.
6. Overigens hebben de samenwerkingsverbanden de indruk dat VWS vooruitlopend op de beraadslagingen met de Tweede Kamer reeds uitvoering geeft aan de notitie.

Samenvattend komen de LOM-samenwerkingsverbanden tot het oordeel dat deze notitie geen draagvlak kan verkrijgen, vanwege een fundamenteel verschil van inzicht over de rol en functie van zelforganisaties en de voortgaande afbouw van een landelijke/regionale infrastructuur van etnische minderheden.

Hoogachtend,

Namens de in aanhef genoemde LOM-samenwerkingsverbanden,

S. Ramboezus/voorzitter SIO

- Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
 - Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
 - Inspraakorgaan Turken (IOT)
-

Samenwerkingsverbanden voor handhaving van 2 miljoen ten behoeve van landelijke zelforganisaties en activiteiten

Een reactie op de VWS-notitie vrijwilligersorganisaties minderheden

Falend VWS-beleid inzake zelforganisaties van minderheidsgroepen

Citaat uit de VWS-nota "Investeren in integreren".

(...) Zelforganisaties zijn van belang voor het emancipatieproces in Nederland.

In alle nota's die het licht zien (t.w. lokaal, provinciaal en landelijk) wordt dit citaat met voortvarendheid aangehaald.

De rol van zelforganisaties wordt aan de ene kant de hemel in geprezen, aan de andere kant worden de mogelijkheden van de zelforganisaties zowel lokaal als landelijk systematisch uitgekleed en tenslotte afgebouwd. Bij de decentralisatie van het welzijnsbeleid c.q. de minderhengelden naar de Gemeenten waren de bedragen geoormerkt. Vanuit VWS was de verzekering gegeven dat er gemonitord zou worden hoe de besteding van deze gelden zou plaatsvinden. Helaas is hier niets van terecht gekomen.

Bij de bundeling van de landelijke minderhedenorganisaties in 1996 is toegezegd dat er een bedrag van 2 miljoen gulden voor de landelijke zelforganisaties zal worden gereserveerd. Helaas is het VWS niet gelukt, ondanks de jarenlange ervaring en expertise met minderheden, dit geld op een adequate en efficiënte wijze ten behoeve van de minderheden in Nederland te besteden.

Rol landelijke minderhedenorganisaties

Zelforganisaties hebben jarenlang een wezenlijke bijdrage aan de ontwikkeling van het minderhedenbeleid in Nederland geleverd. Dankzij een landelijke zelforganisatie was het de gemeente Winschoten die ver voor de decentralisatie van het welzijnsbeleid een lokale zelforganisatie in haar gemeente rechtstreeks uit eigen middelen subsidieerde.

Het inburgeringsproces van minderheden is dankzij een landelijke zelforganisatie opgang gekomen. Het toenmalige departement CRM werd in 1978 op andere gedachten gebracht n.l. dat het verblijf van minderheden niet tijdelijk maar permanent zou zijn (zie de latere minderhedennota).

Voor deze en andere gedachten hadden de samenwerkingsverbanden geen wetenschappers of organisatie-advies bureau's nodig maar de eigen zelforganisaties. De activiteiten werden vanwege de realiteit ontwikkeld n.l. het emancipatie proces van minderheden in goede banen te leiden, leden van etnische groepen gelijke kansen te bieden zich te ontwikkelen en een redelijke plek in deze samenleving te verwerven. Nederland is immers het gemeenschappelijk domein van allen die hier in Nederland wonen, werken en leven.

Dankzij een landelijke zelforganisatie is deze gedachte bij alle etnische groepen in Nederland uitgangspunt van het verblijf hier geworden. Zij zien de Nederlandse samenleving als hun eigen

samenleving. Voor deze ontwikkelingen zijn de zelforganisaties nodig. Een stukje eigen verantwoordelijkheid.

Oordeel VWS-notitie vrijwilligersorganisatie minderheden

De LOM-samenwerkingsverbanden hebben in hun reactie op het RMO- en ROB-advies "eenheid in verscheidenheid" reeds vastgesteld dat de rol van zelforganisaties van belang is bij de emancipatie, participatie en integratie. Lokale organisaties worden van groot belang geacht voor het welslagen van het lokaal sociaal beleid, maar zonder een landelijke/regionale infrastructuur en sturing zal dit beleid niet effectief zijn.

Bij de beoordeling van de nota Vrijwilligersorganisatie minderheden komen de hierboven genoemde 3 samenwerkingsverbanden tot de conclusie dat de toegevoegde waarde van een ondersteuningsstructuur/platform, onder te brengen in het vrijwilligersbeleid, geen wezenlijke bijdrage zal leveren aan de sociaal-economische en etnisch-culturele positie van etnische minderheden. Het integreren van twee verschillende beleidssporen van enerzijds het vrijwilligersbeleid en anderzijds de zelforganisaties van etnische minderheden gaat voorbij aan het belang van de etnisch-culturele identiteit van de groepen. Er wordt onvoldoende rekening gehouden met de verschillende wijzen waarop minderheidsgroepen zich georganiseerd hebben. De doelen zijn vaag geformuleerd, en het is onduidelijk welk effect VWS nastreeft met deze operatie. De indruk wordt gewekt dat met de notitie een poging wordt gedaan om de problemen van de subsidiëring van de landelijke zelforganisatie weg te werken.

Deze conclusie is voorts gebaseerd op de volgende overwegingen:

- In de VWS-nota wordt burgerschap ingevuld in het kader van Lokaal Sociaal beleid. Het onderbrengen van zelforganisaties in het vrijwilligerswerk in voornoemd beleid betekent in de optiek van de 3 samenwerkingsverbanden het stimuleren van actieve burgers op wijk c.q. lokaal niveau, hetgeen een zeer beperkte invulling is van het begrip burgerschap. Burgerschap betekent voor de samenwerkingsverbanden evenzeer verbetering van de sociaal-economische en etnisch-culturele positie van etnische minderheden, en dient dus ook geplaatst te worden in het kader van het integratiebeleid van etnische minderheidsgroepen.
- In de notitie geeft VWS niet aan hoe de bestaande ondersteuningsstructuur zich verhoudt tot de nieuwe ondersteuningsstructuur: het onderscheid en de relatie tussen het takenpakket van het voorgestelde informatie- en ondersteuningsplatform aan de ene kant en FORUM en de regionale steunfuncties aan de ander kant blijft hierdoor onduidelijk. De samenwerkingsverbanden zijn van mening dat de voorgestelde ondersteunende activiteiten nu al in het takenpakket van FORUM en de Steunfuncties zitten. Het feit dat FORUM en sommige Steunfunctie-instellingen deze taakstelling niet kunnen realiseren is geen reden om een aparte ondersteuningsstructuur op te zetten. Het komt de samenwerkingsverbanden voor dat het ministerie van VWS over de brug komt met extra geld als beloning (helpdesk!) omdat deze instellingen hun taken niet kunnen verrichten. De 3 samenwerkingsverbanden nemen hiertegen stelling; de instellingen zullen hun ondersteunende activiteiten aan zelforganisaties moeten oppakken c.q. verbeteren.
- Het voorgestelde platform is de organisatie waar alle zelforganisaties ondersteuning moeten zoeken ter realisatie van hun activiteiten. Dit leidt tot een gedwongen winkelnering. Bezwaar hierbij is dat niet de kwaliteit van het voorstel van de zelforganisatie doorslaggevend wordt, maar de aangeboden kwaliteit van het platform, bestaande uit een beperkt aantal

professionele organisaties. Dientengevolge wordt de mogelijkheid van zelforganisaties ontnomen om zelf te bepalen wat voor hen een kwalitatief goed aanbod is.

- Gezien de diversiteit aan organisatievormen binnen de verschillende etnische groepen zijn de voorgestelde taken niet realiseerbaar. Zeker niet met de beperkende financiële middelen en kwaliteit van het voorgestelde platform.
- Wederom worden minderheidsgroepen opgezadeld met een nieuw platform die voor maar zonder hen zal werken. Het lijkt erop dat het integratiebeleid over de hoofden van etnische minderheidsgroepen wordt gevoerd, daarbij de eigen (mede)verantwoordelijkheid van minderheden veronachtzamd.
- Instellingen die zich met minderheden willen bezighouden moeten ruimschoots voldoen aan de doelstellingen van interculturalisatie. Interculturalisatie is een zaak van algemeen beleid geworden dat door alle (algemene) instellingen moet worden gerealiseerd, en niet zoals in het verleden alleen iets doen voor etnische minderheden als er extra geld komt. Het is daarom een goede zaak dat vrijwilligersorganisaties meer prioriteit aan interculturalisering zullen geven, maar deze intentie is niet voldoende om binnenkort ondersteuning aan minderheidsorganisaties te geven.
- De inzet van 2 miljoen voor het landelijke platform ten behoeve van informatie en ondersteuning van lokale zelforganisaties op gemeentelijk niveau is verwonderlijk:
 - * Op de eerste plaats wil VWS enerzijds af van individuele, landelijke zelforganisaties van minderheden, anderzijds biedt VWS aan landelijke zelforganisaties de mogelijkheid om gebruik te maken van faciliteiten.
 - * Ten tweede impliceert een ander aanwending van deze middelen tevens een afbouw van het landelijk netwerk van zelforganisaties van minderheidsgroepen met directe consequenties voor de betreffende gemeenschappen.
 - * Op de derde plaats, op gemeentelijk niveau vindt er een afbouw van lokale zelforganisaties van etnische minderheidsgroepen plaats dan wel wordt het functioneren van deze organisaties gemarginaliseerd. Daar waar op gemeentelijk niveau een "desintegratieproces" van lokale zelforganisaties plaats vindt worden er middelen ingezet voor een landelijke platform ten behoeve van een slinkend aantal lokale zelforganisaties.
 - * Gelet op de bestuurlijke verhouding tussen gemeenten en rijksoverheid kunnen er vraagtekens gezet worden bij de uitvoerbaarheid van het platform. De wijze waarop VWS de gelden ten behoeve van zelforganisaties wil besteden zal er toe leiden dat na een korte periode dit geld wordt overgeheveld naar het gemeentefonds.

Tenslotte willen de samenwerkingsverbanden het volgende niet onvermeld laten. Er is de samenwerkingsverbanden voorgespiegeld dat er na afronding van de reeks onderzoeken een gesprek zou komen over de visie op de rol van landelijke zelforganisaties. Van daaruit zou toegewerkt worden naar een nieuwe subsidiesystematiek. Als leidraad zou hierbij kunnen dienen het rapport "Voor elkaar? Een beschouwing over de betekenis van organisaties van migranten voor het integratie- en het vrijwilligersbeleid" van IMES (Amsterdam, maart 1999). In het rapport wordt aangegeven dat er een politieke discussie over de toekomst van eigen organisaties in zowel het integratiebeleid als het vrijwilligersbeleid op fundamenteel niveau moet worden gevoerd. De samenwerkingsverbanden hebben evenwel behoefte aan deze discussie.

De samenwerkingsverbanden zijn nog steeds bereid tot een gesprek over de visie en hopen dat het over en weer uitwisselen van argumenten de basis zullen zijn voor een breed gedragen toekomstig beleid inzake zelforganisaties van minderheidsgroepen.

Voorstel samenwerkingsverbanden

De keuze voor een vrijwilligersplatform betekent naar het oordeel van de samenwerkingsverbanden de definitieve afbouw van de rol van landelijke en zo mogelijk lokale zelforganisaties voor onze gemeenschappen. Ten aanzien van de notitie Vrijwilligersorganisatie minderheden is er daarom geen draagvlak, en wordt door de samenwerkingsverbanden unaniem afgewezen.

De samenwerkingsverbanden wensen de beschikbare 2 miljoen expliciet in te zetten voor het integratiebeleid van etnische minderheden in voor landelijke activiteiten en organisatievorming ten behoeve van belangenbehartiging op landelijk, regionaal en provinciaal niveau. Inpassing hiervan in de bestaande structuur van de LOM-samenwerkingsverbanden is volgens de 3 samenwerkingsverbanden te overwegen. Omdat de meeste onderwerpen inzake etnische minderheden bij het ministerie van BZK zijn ondergebracht pleiten de samenwerkingsverbanden voor een overheveling van deze 2 miljoen naar BZK. Temeer omdat het ministerie van VWS zelf niet een aanspreekpunt voor minderheden heeft (N.B. VWS beheert 13 miljoen aan minderhedengeld waarvan 2 miljoen expliciet voor zelforganisaties)

Voorts willen de 3 samenwerkingsverbanden nog de volgende argumenten aandragen:

- De samenwerkingsverbanden hebben gezien hun werkzaamheden in het kader van de LOM intensieve contacten met lokale zelforganisaties van minderheden. Het verder voortbouwen op deze structuur ligt voor de hand.
- De structuur van de LOM-samenwerkingsverbanden sluit beter aan bij de etnisch-culturele diversiteit, zoals onder meer blijkt uit het feit dat de doelgroepen van minderheden zich op verschillende wijzen georganiseerd hebben. De etnisch-culturele identiteit komt beter tot zijn recht binnen de structuur van de LOM-samenwerkingsverbanden. Hierdoor is ons voorstel meer in overeenstemming met de nota "KKKP" waarin de beleving van de eigen cultuur sterk wordt bepleit.
- De samenwerkingsverbanden voeren reeds de meeste taken uit die in de notitie genoemd worden onder "ondersteuning minderhedenorganisaties op landelijk niveau", zoals
 - * het organiseren van communicatie op landelijk niveau tussen lokale zelforganisaties;
 - * het actief beschikbaar stellen van informatie, en
 - * het in kaart brengen van bestaande organisaties van minderheden.
- Dit voorstel komt tegemoet aan de groeiende vraag naar o.a. meer landelijke bijeenkomsten, enerzijds om met elkaar te discussiëren en anderzijds om geïnformeerd te worden over diverse ontwikkelingen op landelijk niveau. Tevens zullen deze activiteiten leiden tot een extra stimulering van de belangenbehartiging van minderheden.
- De lokale zelforganisaties kunnen meer profiteren van een bundeling van activiteiten, gecoördineerd door de minister voor Grote Steden- en Integratiebeleid, dan van deels overlappende activiteiten, georganiseerd vanuit twee verschillende structuren op landelijk niveau.

Gelet ook op de coördinatietaken die de minister voor Grote Steden- en Integratiebeleid nu reeds heeft met betrekking tot het Integratiebeleid, en gelet op zijn verantwoordelijkheid voor het Grote Stedenbeleid, verdient het aanbeveling om het beschikbare budget van 2 miljoen over te hevelen naar het ministerie van BZK.

Wellicht ten overvloede zij hierbij tenslotte opgemerkt dat groot belang wordt gehecht aan lokale zelforganisaties van minderheidsgroepen voor het welslagen van het lokaal sociaal beleid en het integratiebeleid, maar zonder een landelijke/regionale infrastructuur van etnische minderheidsgroepen zal het beleid niet effectief kunnen zijn.

Utrecht, Den Haag, oktober 1999

- Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
- Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
- Inspraakorgaan Turken (IOT)

p/a Surinaams Inspraak Orgaan
Nachtegaalstraat 72
3581 AM Utrecht

Tel. 030 2316014 / fax. 030 2343836

Aan de Vaste Commissie voor Binnenlandse
Zaken en Koninkrijksrelaties van de Tweede
Kamer
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Kenmerk: 10/0089/PhJ-SR

Utrecht, 22 oktober 1999

Betreft: Reactie samenwerkingsverbanden op
VWS-notitie Vrijwilligersorganisatie minderheden

Geacht Commissielid,

Met het oog op het Algemeen Overleg inzake de Rapportage Integratiebeleid Etnische Minderheden 1999 op 22 november a.s. doen de hierboven genoemde samenwerkingsverbanden U toekomen hun commentaar op de VWS-notitie Vrijwilligersorganisaties minderheden. Deze VWS-notitie is in eerste instantie voorgelegd aan de LOM-samenwerkingsverbanden. Het is de LOM-samenwerkingsverbanden niet bekend of onze commentaar daarna is meegenomen in de definitieve VWS-notitie Vrijwilligersorganisatie Minderheden.

De hierboven genoemde samenwerkingsverbanden vinden het evenwel belangrijk genoeg om U in kennis te stellen van ons standpunt over landelijke zelforganisaties van minderheidsgroepen; wij wijzen het onderbrengen van (landelijke) zelforganisaties van minderheidsgroepen in het kader van vrijwilligersbeleid uitdrukkelijk af. Wij blijven van mening dat het VWS-budget van 2 miljoen, zijnde het budget van de Instellingssubsidies voor Landelijke zelforganisaties van minderheden, vluchtelingen en Chinezen, besteed moet worden aan landelijke zelforganisaties van minderheidsgroepen en landelijke activiteiten. Een overheveling van deze twee miljoen van VWS naar Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties ligt in de rede.

Wij zijn gaarne bereid om hierover met U van gedachten te wisselen.

Hoogachtend,

Namens het bestuur van SMT en IOT

S. Rambocus/voorzitter SIO

2K.502

APD / /
2/4
3

[Signature]
13/6

- * Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
- * Landelijk Overlegorgaan Welzijn Molukkers (LOWM)
- * Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
- * Overlegorgaan Caribische Nederlanders (OCaN)
- * Inspraakorgaan Turken (IOT)

p/a Surinaams Inspraak Orgaan
 Maliebaan 13
 3581 CB Utrecht
 Tel. 030 2316014
 Fax. 030 2343836

Aan de minister voor het Grote Steden-
 en Integratiebeleid,
 Dhr. Mr. R.H.L.M van Boxtel

Postbus 20011
 2500 EA Den Haag

Datum: 6 april 2000
 Kenmerk: 04/0022/PhJ-SWVN
 Betreft: Notitie 'Met vereende kracht'

Geachte minister van Boxtel,

Bijgaand doen de in het briefhoofd genoemde samenwerkingsverbanden van de LOM U toekomen een kopie van de brief gericht aan de Vaste Commissie voor VWS dd 5 april 2000 inzake de notitie 'Met vereende kracht'. In de brief verzoeken de samenwerkingsverbanden van de LOM om een overleg met voornoemde commissie.

Bij de behandeling van het wetsvoorstel Goedkeuring van het op 1 februari 1995 te Straatsburg tot stand gekomen Kaderverdrag inzake de bescherming van nationale minderheden in de Tweede Kamer dd 15 maart 2000 heeft U aangegeven in gesprek te zijn met staatssecretaris Vliegthart over zelforganisaties

Uw mededeling hierover laten de samenwerkingsverbanden van de LOM niet onberoerd. De samenwerkingsverbanden achten het dan ook noodzakelijk zo spoedig mogelijk in gesprek met U en staatssecretaris Vliegthart te gaan over zelforganisaties.

De samenwerkingsverbanden stellen voor om op basis van o.a. hun brief aan de Vaste Commissie voor VWS met U en staatssecretaris Vliegthart van gedachten te wisselen over zelforganisaties.

In afwachting van een spoedige reactie uwerzijds verblijven wij

Hoogachtend,
 Namens de in het briefhoofd genoemde samenwerkingsverbanden,

[Signature]

S. Rambocus/voorzitter SIO

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN	
INGEKOMEN	
10 APR. 2000	
Onderdeel:	<i>04/0022/65109</i>
Agenda:	<i>100/65109</i>
RAPPEL NA:	<i>1/5/2000</i>

c.c. Staatssecretaris Vliegthart van VWS

*Hiervan is kennis genomen. Zie gesprek 22 juni a.s.
 Depaenen*

- * Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
- * Landelijk Overlegorgaan Welzijn Molukkers (LOWM)
- * Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
- * Overlegorgaan Caribische Nederlanders (OCaN)
- * Inspraakorgaan Turken (IOT)

p/a Surinaams Inspraak Orgaan
 Maliebaan 13
 3581 CB Utrecht
 Tel. 030 2316014
 Fax. 030 2343836

Aan de leden van de Vaste Commissie
 voor VWS van de Tweede Kamer
 d.t.k.v. de Griffier
 Postbus 20018
 2500 EA Den Haag

Datum: 5 april 2000
 Kenmerk: 04/0021/PhJ-SWVN
 Betreft: VWS-notitie 'met vereende kracht'

Geacht Commissielid,

Bij brief van 18 februari j.l. hebben 6 samenwerkingsverbanden van de LOM U reeds aangegeven dat zij de notitie 'met vereende kracht' afwijzen. Deze samenwerkingsverbanden pleiten voor handhaving van de 2 miljoen voor landelijke organisaties en landelijke activiteiten.

Ten vervolge op de brief van 18 februari j.l. komen de in het briefhoofd genoemde samenwerkingsverbanden in deze brief met suggesties over het beheer en de inzet van het subsidiebudget van 2 miljoen. Het LIZE, ook deel uitmakend van de LOM-samenwerkingsverbanden komt zelf met een eigen voorstel en zal U hierover berichten.

Aanhouden van vragen over de notitie door VWS

Op 3 maart j.l. heeft uw Commissie een brief van staatssecretaris Vliegenthart ontvangen waarin zij aangaf de vragen over de notitie te willen aanhouden. Reden hiervoor is dat zij nog in gesprek is met FORUM en VON over het plan van aanpak. Hierbij is aan de orde de vormgeving van het Platform, de onderlinge verdeling en de inzet van de beschikbare 2 miljoen.

De aanhouding van vragen over de notitie wekt bij de in de aanhef genoemde samenwerkingsverbanden geen bevreemding op, omdat (de uitvoering van) de notitie staat of valt met het bereiken van enige overeenstemming tussen FORUM en VON. Zo er geen overeenstemming wordt bereikt zal VWS de notitie moeten intrekken. Bij overeenstemming staat een verdere behandeling van de notitie in de Tweede Kamer niet meer in de weg.

LOM-samenwerkingsverbanden uitgesloten van gebruik aanbod Platform

In onderhavige notitie sluit VWS de LOM-samenwerkingsverbanden uit van activiteiten die genoemd worden in het aanbod van het voorziene Platform, vanwege een duidelijke functionele scheiding tussen het LOM en het Platform. Dit standpunt van VWS wekt niet alleen bevreemding op, maar is ook onbegrijpelijk. Naast FORUM maakt de VON ook deel uit van het voorziene Platform. Zoals bekend heeft de VON niet alleen een overlegtaak in het kader van de Wet Overleg Minderhedenbeleid, maar ook een steunfunctie- c.q. ondersteunende taak toebedeeld gekregen van VWS.

De samenwerkingsverbanden zien dan ook niet in waarom zij worden uitgesloten van een ondersteunende rol voor zelforganisaties,

Aansluiten bij structuur LOM-samenwerkingsverbanden

Anders dan het door VWS voorgestelde Platform kiezen de samenwerkingsverbanden, juist vanwege de vitale rol die zij nu al vervullen voor hun (aangesloten) zelforganisaties, voor een inpassing van het aanbod in de bestaande structuur van de samenwerkingsverbanden.

Met deze inpassing in de structuur van de LOM-samenwerkingsverbanden kiezen de samenwerkingsverbanden dus niet voor een aanbod vanuit de landelijke infrastructuur welzijn van VWS. In de afgelopen jaren is bij FORUM, deel uitmakend van deze landelijk infrastructuur welzijn, de expertise met betrekking tot zelforganisaties weggevalen o.a. vanwege een niet functionerende afdeling (unit) Doelgroepen; een afdeling die zich specifiek zou moeten richten op activiteiten ten behoeve van (de achterban van) etnische minderheidsgroepen.

De structuur van de LOM-samenwerkingsverbanden sluit beter aan bij de etnisch-culturele diversiteit. Daardoor zijn zij als intermediaire en als belangenbehartigende organisaties duidelijk herkenbaar voor zelforganisaties. Op basis van goede contacten met (aangesloten) zelforganisaties, hetgeen ook door VWS in onderhavige notitie is onderkend, zijn de samenwerkingsverbanden bekend met vragen en behoeften van de organisaties zelf en kunnen zij aldus maatwerk leveren; de behoefte aan type activiteiten en netwerkvorming is afhankelijk van de fase van het integratieproces waarin minderheidsgroepen zich bevinden in de Nederlandse samenleving, en is dus vrij divers.

De samenwerkingsverbanden stellen voor de beschikbare subsidie van 2 miljoen op basis van een verdeelsleutel en onder voorwaarden toe te kennen aan de afzonderlijke samenwerkingsverbanden van de LOM, daarbij rekeninghoudend met andere doelgroepen die nog deel kunnen uitmaken (o.a. Chinezen) van het integratiebeleid.

Inzet van het subsidiebudget

Met VWS constateren de samenwerkingsverbanden dat er terecht een behoefte bestaat aan activiteiten die genoemd worden in het aanbod van het door VWS voorgestelde Platform. Deze activiteiten komen gedeeltelijk overeen met de activiteiten die de samenwerkingsverbanden nu met beperkte financiële middelen organiseren. In de afgelopen jaren zien de samenwerkingsverbanden daarnaast zich in toenemende mate geconfronteerd met verzoeken van zelforganisaties (lokaal, landelijk en regionaal) voor kwaliteitsverbetering van hun netwerken.

Het subsidiebudget dient derhalve bij voorkeur ingezet te worden voor een uitbreiding van en/of kwalitatieve verbetering van activiteiten gericht op (onderlinge) informatie-uitwisseling op landelijk niveau (tussen zelforganisaties)¹ en/of gericht op (verbetering van de kwaliteit van bestaande) netwerkvorming van zelforganisaties.

Overheveling subsidiebudget naar Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

De samenwerkingsverbanden wensen de 2 miljoen in te zetten voor het integratiebeleid van etnische minderheden. Vanwege hun coördinerende rol ligt het voor de hand de 2 miljoen over te hevelen naar BZK. De samenwerkingsverbanden realiseren zich evenwel dat dit voorstel politieke besluitvorming behoeft.

¹ N.B. Artikel 15 van het wetsvoorstel Goedkeuring van het op 1 februari 1995 te Staatsburg tot stand gekomen Kaderverdrag inzake de bescherming van nationale minderheden -onlangs op 15 maart in de Tweede Kamer behandeld en aangenomen- handelt onder meer over organisaties van en voor minderheden die een rol spelen bij het bevorderen van hun deelname aan het maatschappelijk leven. Expliciet staat vermeld dat de regering onder voorwaarden subsidie toekent aan informatie-uitwisseling tussen landelijke organisaties en het geven van voorlichting door deze organisaties aan de eigen achterban over bijvoorbeeld de gevolgen van overheidsmaatregelen. Daarnaast ontvangt en reageert de overheid op signaleringen door deze landelijke organisaties over wat er onder de verschillende gemeenschappen leeft.

Echter, onverlet de uitkomsten van dit politiek besluit gaan de samenwerkingsverbanden er vanuit dat het subsidiebudget van 2 miljoen beschikbaar blijft, en dat zij voor activiteiten en netwerkvorming een beroep kunnen doen op dit budget.

Ten slotte

De hierboven genoemde LOM-samenwerkingsverbanden stellen het bijzonder op prijs om, voorafgaand aan de behandeling van de notitie in de Tweede Kamer, met U van gedachten te wisselen over bovenstaande reactie. In de loop van volgende week zullen de samenwerkingsverbanden hierover contact met U opnemen.

Hoogachtend,

Namens de in de briefhoofd genoemde samenwerkingsverbanden van de LOM,

S. Rambocus/voorzitter SIO

c.c. - Staatsecretaris Vliegthart van VWS
- Minister van Boxtel van BZK

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Vanaf 1985 Inspraakorgaan, sinds 1997 Overlegorgaan

Maliebaan 13 ■ 3581 CB Utrecht ■ Tel. 030 - 231 60 14 ■ Fax. 030 - 234 38 36

Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties
t.a.v. de directeur van DCI,
Mr. Dr. H. Fernandes Mendes
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

2k. ⁵⁰² ~~1999~~
#K 50220
dop
85%

Datum: 26 april 2000
Kenmerk: 04/0028/SR

Geachte heer Fernandes Mendes,

Naar aanleiding van de verwickelingen rond het Besturen Overleg van donderdag 20 april j.l. doe ik U hierbij toekomen diverse documentatiestukken.

Met vriendelijke groet,

S. Rambocus/voorzitter SIO

~~Wapen~~
~~Bestu~~
→ Raad van Bestuur
→ Wapen
1/5

Armedel

Wep

~~8~~
3/15

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN
INGEKOMEN
05 APR 2000
Onderzoek: *2111/43023*
Agenda: *2000/43023*
RAPPEL NA: *26/6/2000*

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Vanaf 1985 Inspraakorgaan, sinds 1997 Overlegorgaan

Maliebaan 13 ■ 3581 CB Utrecht ■ Tel. 030 - 231 60 14 ■ Fax. 030 - 234 38 36

Aan de voorzitters van de LOM
samenwerkingsverbanden van
LIZE, LOWM, OCAN, SMT,
VON, IOT

Utrecht, 25 april 2000

Kenmerk: : 04/ 0027/ SR
Onderwerp : LOM-besturenoverleg

Geachte voorzitter,

Het besturenoverleg van de LOM – samenwerkingsverbanden van donderdag 20 april j.l. geeft het bestuur van het SIO aanleiding het navolgende onder uw aandacht te brengen. Het SIO wil op twee onderdelen reageren, te weten 1. de wijze van leiding en de besluitvorming van deze bijeenkomst door de fungerende coördinerende voorzitter, en 2. de SIO reactie op de brief van de fungerende voorzitter van de LOM-samenwerkingsverbanden aan alle voorzitters de dato 29 maart 2000.

Het SIO kwalificeert deze bijeenkomst als stemmingmakerij tegen het Surinaams Inspraak Orgaan. Er was geen moment sprake van vergaderen voor zover dit geplaatst wordt in de context van woord en wederwoord. Centraal ging het bij de fungerende voorzitter om de uitslag van een stemming, die zoals later bleek de basis moest zijn om zelfstandig te besluiten om ondermeer de minister van BZK hieromtrent te moeten informeren.

Het SIO vindt dat de invulling van de rol die van een fungerende voorzitter op een geheel oneigenlijke en ongebruikte manier heeft plaatsgevonden. Tevens heeft de fungerende voorzitter op basis van een inventarisatie van steun aan een door haar ondertekende en aan alle voorzitters gerichte brief (29 maart 2000) zelfstandig het besluit genomen om direct daarna de vergadering te sluiten. Het SIO is van oordeel dat niet alleen de leiding van deze vergadering een klinkend voorbeeld is van onbehoorlijk bestuur, maar evenzeer dat het SIO op geen enkele wijze instemming heeft verleend c.q. zal verlenen aan deze fungerende voorzitter om het zelfstandig genomen besluit ter uitvoering te brengen.

De bijvoegde reactie van het SIO de dato 20 april 2000 zou aanvankelijk tijdens de gehouden bijeenkomst aan de voorzitters worden overhandigd. De leiding van deze bijeenkomst liet niet toe dat het SIO aan het woord kwam laat staan de gelegenheid kreeg om deze reactie formeel in te brengen. Op basis van de houding van met name VON, LIZE en OCAN jegens het SIO is er aanvullend nadere informatie toegevoegd (zie brieven van 25 april). Het door OCAN genoemde wantrouwen waaraan het SIO zich schuldig zou hebben gemaakt jegens de fungerende voorzitter en jegens OCAN zelf wordt met deze aanvullende informatie en feitelijkheden weerlegt.

Het SIO is het oneens met deze aantijgingen aan haar adres en verwijst naar bijgevoegde reacties die feitelijk aangeven hoe door het bureau van het SIO als trekker is opgetreden. Ook 'gezamenlijke' brieven die door diverse voorzitters en medewerkers zijn ondertekend kunnen hierbij worden betrokken. Deze werkwijze is de afgelopen periode tot 29 maart j.l. geen punt van discussie binnen de LOM- samenwerkingsverbanden geweest.

In de hoop u hiermede naar behoren te hebben geïnformeerd, verblijf ik.

Hoogachtend,

S. Rambocus/ voorzitter

cc: - fungerend coördinerend voorzitter LOM-samenwerkingsverbanden;
- ministerie van Binnenlandse Zaken.

Bijlagen:

- brief de dato 20 april 2000 als eerste reactie;
- 2 x brieven de dato 25 april 2000 met aanvullende informatie op brief 20 april;
- overzicht van 'gezamenlijke' brieven tijdens de convenant periode.

Aan de voorzitters van de LOM
samenwerkingsverbanden van
IOT, LIZE, LOWM, OCAN, SMT
VON

Utrecht, 20 april 2000

Geachte voorzitter,

Naar aanleiding van de twee brieven van de coördinerende voorzitter de dato 29 maart j.l. gericht aan de voorzitter van het SIO en aan de overige voorzitters van de samenwerkingsverbanden (smwv'n) wil ik als volgt reageren.

Het SIO heeft tijdens het directeuren overleg van 7 februari j.l. ter vergadering uitgereikt een concept-reactie uitgereikt die was opgesteld door het SIO en gedateerd 7 februari 2000. Dit met het oog op een standpuntbepaling ten aanzien van de notitie VWS-notitie "Met vereende kracht". Zoals u wellicht bekend is het SIO met instemming van de smwv'n en mede op verzoek van het VON zelf de trekker van dit thema. De vergadering ging akkoord op uiterlijk maandag 16 februari a.s. te reageren naar het SIO indien er wel of niet instemming bestond met betrekking tot de concept-reactie.

Nota bene diende als basis voor deze reactie de eerdere stukken, te weten een gezamenlijke reactie IOT/SMT/SIO dd 12 oktober 1999 aan staatssecretaris Vliegthart; en de reactie VON op zelforganisaties aan Vliegthart en Vaste Commissie VWS.

16 februari 2000: het SIO heeft een herinnering naar de samenwerkingsverbanden gestuurd in verband met de concept-reactie. Uiterlijk 17 februari om 12.00 kon nog gereageerd worden.

17 februari 2000: met betrekking tot de conceptreactie geeft het directeur van de VON via het coörd. secretariaat aan het SIO het volgende door:

- adresseren aan leden van de Vaste Commissie voor VWS, t.a.v. Dhr. Drs. A. Teunissen;
- Aanhef: geachte dames en heren;
- Punt 5 moet helemaal weg;
- Brief wordt niet ondertekend door VON;
- VON verwijderen uit briefhoofd.

18 februari 2000: een definitieve reactie van de samenwerkingsverbanden exclusief VON op VWS-notitie "Met vereende kracht" dd 18 februari 2000 opgestuurd naar Vaste Commissie voor VWS. De reactie werd door de voorzitter van het SIO namens de samenwerkingsverbanden ondertekend.

20 maart 2000: naar aanleiding van een brief van de staatssecretaris Vliegthart aan Vaste Commissie voor VWS over uitstel van beantwoording van vragen stelt het SIO – wederom als trekker - een eerste conceptbrief op ten verfolge van de brief van 18 februari 2000.

27 maart 2000: overleg met de smwv'n inzake opstellen tweede conceptbrief op basis van bijdragen van afzonderlijke smwv'n (LIZE, IOT, LOWM, SIO, SMT). N.B. OCAN kon niet aanwezig zijn. Overleg heeft zich gericht op het formuleren van concrete voorstellen voor inzet van de 2 miljoen van VWS.

4 april 2000: aanbieden van een tweede concept-brief aan de zes eerder genoemde samenwerkingsverbanden met het verzoek om een reactie van de respectievelijke besturen uiterlijk 5 april a.s. Het LIZE zal een eigen reactie formuleren en sturen.

5 april 2000: definitieve brief wordt namens de vijf smwv'n verstuurd naar de Vaste Commissie voor VWS, Vliegthart en van Boxtel.

Op basis van het bovenstaande vraag ik mij in redelijkheid af wie degene is die zich laat typeren als te functioneren "zonder overleg, eigenmachtig, onacceptabel, een mes in de rug, om zeep brengt, motie van wantrouwen, stiekem gedoe en dubbele agenda's".

Deze reactie met betrekking tot de zelforganisaties is in opdracht van enkele samenwerkingsverbanden tot stand gekomen en is derhalve geen LOM- reactie. Immers het samenwerkingsconvenant voorziet niet in de mogelijkheid dat bij niet-accordering door alle zeven smwv'n de coördinerende voorzitter het betreffende stuk perse dient te ondertekenen.

In de hoop u hiermede naar behoren te hebben geïnformeerd, verblijf ik.

Hoogachtend,

S. Rambocus/ voorzitter

Uitgaande brief over zelforganisatie dd 18 februari 2000

7 februari 2000 Directeuren Overleg

Ter vergadering uitgereikt een door SIO opgestelde conceptreactie dd 7 februari 2000 met het oog op standpuntbepaling VWS-notitie "Met vereende kracht".

Reactie Samenwerkingsverbanden op deze conceptreactie uiterlijk maandag 16 februari a.s.

Met instemming van de samenwerkingsverbanden en mede op verzoek van VON wordt SIO in januari 2000 als trekker aangewezen voor het onderwerp zelforganisaties.

16 februari 2000

Herinnering naar samenwerkingsverbanden gestuurd in verband met conceptreactie; uiterlijk 17 februari om 12.00 uur kan nog gereageerd worden.

17 februari 2000

Met betrekking tot conceptreactie: directeur van VON geeft via (BSEM, zie bijlage) aan SIO door:

- adresseren aan leden van de Vaste Commissie voor VWS,
- Aanhef: geachte dames en heren
- Punt 5 moet helemaal weg
- Brief wordt niet ondertekend door VON
- VON verwijderen uit briefhoofd

SIO, SMT, IOT en LOWM gaan akkoord met conceptbrief.

Bij monde van deelt LIZE aan SIO (Philip) mede in te stemmen met de conceptbrief. verontschuldigt zich voor deze late reactie omdat belast met zelforganisaties, afwezig was.

Telefonisch contact met OCaN: aan is aangegeven dat VON niet akkoord gaat met punt 5. leelde mede dat punt 5 feitelijk juist is en kan als zodanig gehandhaafd blijven.

18 februari 2000

Reactie samenwerkingsverbanden exclusief VON op VWS-notitie "Met vereende kracht" dd 18 februari 2000 opgestuurd naar Vaste Commissie voor VWS

Utrecht, 25 april 2000

BIJLAGE (17 Februari)
reactie VON

~~Adres~~ ↓

→ Roden utel Uaste
Kamercommissie
Over VWS
T.a.u. dhr. drs.

→ Geachte dames
en heren

Aanpassingen door ^{bezoek door} Dhr. Von

• punt 5 ⇒ ^{medema}

Weg

• Brief ^{Lucret} met order-
tekend door VON

• Von verwijderen
uit aanhef
if. →

LANDELIJK OVERLEG MINDERHEDEN (LOM)

- * Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
- * Samenwerkingsverband Bosniërs, Grieken, Italianen, Joegoslaven, Kaapverdianen, Kroaten, Macedoniërs, Portugezen, Slovenen en Spanjaarden (LIZE)
- * Landelijk Overlegorgaan Welzijn Molukkers (LOWM)
- * Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
- * Overlegorgaan Caribische Nederlanders (OCaN)
- * Inspraakorgaan Turken (IOT)

p/a Surinaams Inspraakorgaan
Maliëbaan 13
3581 CB Utrecht

Tel. 030 2316014
Fax. 030 2343836

Aan de leden van de Vaste Commissie
uit de Tweede Kamer
d.t.k.v. de Griffier Teunissen
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Datum: 18 februari 2000
Kenmerk: 02/0008/LOM-PhJ
Betreft: VWS-notitie "Met vereende kracht"

Geacht Commissielid,

In verband met het Algemeen Overleg van 22 november 1999 over de Rapportage Integratiebeleid Etnische Minderheden 1999 hebben de LOM-samenwerkingsverbanden aan de Vaste Commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties een reactie op de VWS concept-notitie "Vrijwilligersorganisaties Minderheden" doen toekomen.

Op 28 september 1999 hebben de samenwerkingsverbanden in een LOM-bijeenkomst overleg gehad met staatssecretaris Vliegthart. De samenwerkingsverbanden hebben evenwel geen reactie kunnen geven op de concept-notitie "Vrijwilligersorganisaties Minderheden" omdat de staatssecretaris aanwezig moest zijn in de Tweede Kamer. Naar aanleiding hiervan stelde minister van Bostel voor om de reacties schriftelijk op te sturen naar staatssecretaris Vliegthart.

Op basis van deze schriftelijke reacties heeft VWS de concept-notitie op een aantal punten bijgesteld, en is onder de nieuwe titel "Met vereende kracht", een notitie over de versterking van eigen organisaties van minderheden en de ondersteuningsstructuur die daarbij nodig is, aangeboden aan de Vaste Commissie voor VWS.

Met het oog de behandeling van deze nieuwe notitie in de Tweede Kamer willen de hierboven genoemde samenwerkingsverbanden als volgt reageren:

1. In de nieuwe notitie gaat VWS niet meer expliciet in op het onderbrengen van zelforganisaties in het vrijwilligersbeleid. De samenwerkingsverbanden hebben enige waardering voor deze verandering van VWS, maar zien echter geen aanleiding hun standpunt zoals ingenomen tegen de concept-notitie "Vrijwilligersorganisaties minderheden" te wijzigen: de samenwerkingsverbanden blijven voor handhaving van 2 miljoen ten behoeve van landelijke zelforganisaties en activiteiten.

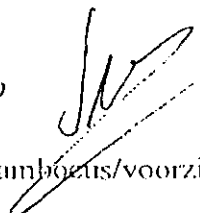
2. De samenwerkingsverbanden constateren dat de aanpassingen door VWS geen zoden aan de dijk zet, omdat er een fundamenteel verschil van inzicht is; lokale organisaties worden van groot belang geacht voor het welslagen van het lokaal sociaal beleid, maar zonder een landelijke/regionale infrastructuur en sturing zal dit beleid niet effectief zijn. Het is een illusie dat VWS invloed kan uitoefenen op het lokale sociale beleid van gemeenten. De samenwerkingsverbanden staan een proces via emancipatie, participatie en integratie voor, terwijl VWS voor een actief burgerschap op lokaal niveau (in het kader van het te voeren Lokaal Sociaal Beleid) staat. Burgerschap betekent voor de samenwerkingsverbanden evenzeer verbetering van de sociaal-economische en etnisch-culturele positie van minderheden, en dient dus ook geplaatst te worden in het kader van het integratiebeleid van etnische minderheidsgroepen.
3. De beleidsvoornemens van VWS leiden niet tot een versterking van eigen organisaties van minderheden. Integendeel, de cohesie binnen gemeenschappen zal juist onder druk komen te staan vanwege de divergerende werking van het voorgenomen beleid dat gebaseerd is op vraag naar, aanbod van, en beperkte financiële middelen.
4. De beschreven gewenste relatie van de samenwerkingsverbanden met het platform moge voor VWS een optie zijn. Deze optie is evenwel niet de keuze van de samenwerkingsverbanden. De samenwerkingsverbanden vervullen zelf een vitale rol voor zelforganisaties; inpassing van landelijke activiteiten en organisatievorming ten behoeve van belangenbehartiging op landelijk, regionaal en provinciaal niveau in de bestaande structuur van de LOM-samenwerkingsverbanden wordt als meest wenselijke optie gezien.
5. Bij brief heeft de VON zowel de staatssecretaris van VWS als de Vaste Commissie voor VWS laten weten niet achter de nieuwe notitie te staan. Omdat de VON als één van de organisaties van het te vormen Platform is aangewezen, kunnen er grote vraagtekens gezet worden bij de haalbaarheid van deze notitie. Door de notitie af te wijzen heeft de VON, ook deeltmakend van LOM, zijn nek uitgestoken. De samenwerkingsverbanden sluiten evenwel niet uit dat de VON thans een andere mening is toegedaan, daar zij naast Forum de tweede organisatie zal zijn die subsidies ten behoeve van zelforganisaties zal ontvangen.
6. Overigens hebben de samenwerkingsverbanden de indruk dat VWS vooruitlopend op de beraadslagingen met de Tweede Kamer reeds uitvoering geeft aan de notitie.

Samenvattend komen de LOM-samenwerkingsverbanden tot het oordeel dat deze notitie geen draagvlak kan verkrijgen, vanwege een fundamenteel verschil van inzicht over de rol en functie van zelforganisaties en de voortgaande afbouw van een landelijke/regionale infrastructuur van etnische minderheden.

Hoogachtend,

Namens de in aanhef genoemde LOM-samenwerkingsverbanden,

u. v.

S. Ramboets/voorzitter SIO

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Vanaf 1985 Inspraakorgaan, sinds 1997 Overlegorgaan

Maliebaan 13 ■ 3581 CB Utrecht ■ Tel. 030 - 231 60 14 ■ Fax. 030 - 234 38 36

Volledigheidshalve hierbij de eerste conceptbrief zoals die is uitgereikt op het Directeurenoverleg van 7 februari 2000, met het verzoek om commentaar.

Op deze conceptbrief heeft VON gereageerd (zie Bijlage (17 februari) reactie VON)

<CONCEPT>

Aan: - Tweede Kamer Vaste Commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport
- Tweede Kamer Vaste Commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Betreft: VWS-notitie "Met vereende kracht", notitie over de versterking van eigen organisaties van minderheden en de ondersteuningsstructuur die daarbij nodig is

Geacht Commissielid,

In verband met het Algemeen Overleg van 22 november 1999 over de Rapportage Integratiebeleid Etnische Minderheden 1999 hebben de LOM-samenwerkingsverbanden aan de Vaste Commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties een reactie op de VWS concept-notitie "Vrijwilligersorganisaties Minderheden" doen toekomen.

Op basis van de schriftelijke reacties van de LOM-samenwerkingsverbanden is de concept-notitie op een aantal punten aangepast, en heeft VWS onder de nieuwe titel "Met vereende kracht", een notitie over de versterking van eigen organisaties van minderheden en de ondersteuningsstructuur die daarbij nodig is, aangeboden aan de Vaste Commissie voor VWS.

Met het oog de behandeling van deze nieuwe notitie in de Tweede Kamer willen de samenwerkingsverbanden als volgt reageren:

1. In de nieuwe notitie gaat VWS niet meer expliciet in op het onderbrengen van zelforganisaties in het vrijwilligersbeleid. De samenwerkingsverbanden waarderen deze verandering van VWS ten zeerste, maar zien evenwel geen aanleiding hun standpunt zoals ingenomen tegen de concept-notitie "Vrijwilligersorganisaties minderheden" te wijzigen: de samenwerkingsverbanden blijven voor handhaving van 2 miljoen ten behoeve van landelijke zelforganisaties en activiteiten.
2. De samenwerkingsverbanden constateren dat de aanpassingen door VWS geen zoden aan de dijk zet, omdat er een fundamenteel verschil van inzicht is; lokale organisaties worden van groot belang geacht voor het wetslagen van het lokaal sociaal beleid, maar zonder een landelijke/regionale infrastructuur en sturing zal dit beleid niet effectief zijn. De samenwerkingsverbanden staan een proces via emancipatie, participatie en integratie voor, terwijl VWS voor een actief burgerschap op lokaal niveau (in het kader van het te voeren Lokaal Sociaal Beleid) staat. Burgerschap betekent voor de samenwerkingsverbanden evenzeer verbetering van de sociaal-economische en etnisch-culturele positie van minderheden, en dient dus ook geplaatst te worden in het kader van het integratiebeleid van etnische minderheidsgroepen.
3. De beleidsvoornemens van VWS leiden niet tot een versterking van eigen organisaties van minderheden. Integendeel, de cohesie binnen gemeenschappen zal juist onder druk komen te staan vanwege de divergerende werking van het voorgenomen beleid dat gebaseerd is op vraag naar, aanbod van, en beperkte financiële middelen.
4. De beschreven gewenste relatie van de samenwerkingsverbanden met het platform moge voor VWS een optie zijn. Deze optie is evenwel niet de keuze van de samenwerkingsverbanden. De samenwerkingsverbanden vervullen zelf een vitale rol voor zelforganisaties; inpassing van landelijke activiteiten en organisatievorming ten behoeve van belangenbehartiging op landelijk, regionaal en provinciaal niveau in de

bestaande structuur van de LOM-samenwerkingsverbanden wordt als meest wenselijke optie gezien.

5. Bij brief heeft de VON zowel de staatssecretaris van VWS als de Vaste Commissie voor VWS laten weten niet achter de nieuwe notitie te staan. Omdat de VON als een van de organisaties van het te vormen Platform is aangewezen, kunnen er grote vraagtekens gezet worden bij de haalbaarheid van deze nieuwe notitie. Door de notitie af te wijzen heeft de VON, ook deeltmakend van het WOM, zijn nek uitgestoken.

Samenvattend komen de LOM-samenwerkingsverbanden tot het oordeel dat deze notitie geen draagvlak kan verkrijgen, vanwege een fundamenteel verschil van inzicht over de rol en functie van zelforganisaties en de voortgaande afbouw van een landelijke/regionale infrastructuur van etnische minderheden.

Utrecht, 7 februari 2000

Uitgaande brief over zelforganisaties dd 5 april 2000

20 maart 2000

Naar aanleiding van brief staatssecretaris Vliegthart aan Vaste Commissie voor VWS over uitstel van beantwoording van vragen stelt het SIO een eerste conceptbrief op ten vervolg van de brief van 18 februari 2000. Uiterlijke reactie op conceptbrief 23 maart 2000.

Reacties op de conceptbrief leveren op dat het accent meer gelegd moet worden op concrete voorstellen over inzet van de 2 miljoen. Conceptbrief voegt niets nieuws toe aan brief van 18 februari 2000. Samenwerkingsverbanden komen met voorstellen. OCaN hierover telefonisch benaderd op 21 maart; telefoniste geeft aan dat weg is.

23 maart 2000

Geen reactie van OCaN ontvangen op conceptbrief.

27 maart 2000

Overleg inzake opstellen tweede conceptbrief op basis van bijdragen van afzonderlijke samenwerkingsverbanden (LIZE, IOT, LOWM, SIO, SMT). Overleg heeft zich gericht op het formuleren van concrete voorstellen voor inzet van de 2 miljoen van VWS.

31 maart 2000

Tweede conceptbrief verzonden naar LIZE, LOWM, SMT, IOT en OCaN, met het verzoek uiterlijk 4 april om 12.00 uur te reageren.

4 april 2000

Het LIZE heeft inmiddels doorgegeven dat zij een eigen reactie zal formuleren en sturen. Aanbieden van een derde conceptbrief aan LOWM, SMT, IOT en OCaN met het verzoek om een reactie van de respectievelijke besturen uiterlijk 5 april a.s.

5 april 2000

LOWM, SMT en IOT gaan akkoord met deze conceptbrief.

OCaN heeft na 12.00 uur nog niet gereageerd. SIO (.) belt OCaN op en wordt doorverbonden naar vraagt naar een reactie op de conceptbrief. deelt mede dat en het bestuur naar de Antillen zijn vraagt vervolgens aan om aan zijn bestuur te willen doorgeven dat wij ervan uitgaan dat het OCaN akkoord gaat met deze conceptbrief.gt dit door te zullen geven aan zijn bestuur. Het SIO ontvangt geen tegenbericht van OCaN.

Brief wordt verstuurd naar Vaste Commissie voor VWS, Vliegthart en van Boxtel.
OCaN

Utrecht, 25 april 2000

- * Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
- * Landelijk Overlegorgaan Welzijn Molukkers (LOWM)
- * Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
- * Overlegorgaan Caribische Nederlanders (OCaN)
- * Inspraakorgaan Turken (IOT)

p/a Surinaams Inspraak Orgaan
 Maliebaan 13
 3581 CB Utrecht
 Tel. 030 2316014
 Fax. 030 2343836

Aan de leden van de Vaste Commissie
 voor VWS van de Tweede Kamer
 d.t.k.v. de Griffier
 Postbus 20018
 2500 EA Den Haag

Datum: 5 april 2000
 Kenmerk: 04/0021/PhJ-SWVN
 Betreft: VWS-notitie 'met vereende kracht'

Geacht Commissielid,

Bij brief van 18 februari j.l. hebben 6 samenwerkingsverbanden van de LOM U reeds aangegeven dat zij de notitie 'met vereende kracht' afwijzen. Deze samenwerkingsverbanden pleiten voor handhaving van de 2 miljoen voor landelijke organisaties en landelijke activiteiten.

Ten gevolge op de brief van 18 februari j.l. komen de in het briefhoofd genoemde samenwerkingsverbanden in deze brief met suggesties over het beheer en de inzet van het subsidiebudget van 2 miljoen. Het LIZE, ook deel uitmakend van de LOM-samenwerkingsverbanden komt zelf met een eigen voorstel en zal U hierover berichten.

Aanhouden van vragen over de notitie door VWS

Op 3 maart j.l. heeft uw Commissie een brief van staatssecretaris Vliegthart ontvangen waarin zij aangaf de vragen over de notitie te willen aanhouden. Reden hiervoor is dat zij nog in gesprek is met FORUM en VON over het plan van aanpak. Hierbij is aan de orde de vormgeving van het Platform, de onderlinge verdeling en de inzet van de beschikbare 2 miljoen.

De aanhouding van vragen over de notitie wekt bij de in de aanhef genoemde samenwerkingsverbanden geen bevreemding op, omdat (de uitvoering van) de notitie staat of valt met het bereiken van enige overeenstemming tussen FORUM en VON. Zo er geen overeenstemming wordt bereikt zal VWS de notitie moeten intrekken. Bij overeenstemming staat een verdere behandeling van de notitie in de Tweede Kamer niet meer in de weg.

LOM-samenwerkingsverbanden uitgesloten van gebruik aanbod Platform

In onderhavige notitie sluit VWS de LOM-samenwerkingsverbanden uit van activiteiten die genoemd worden in het aanbod van het voorziene Platform, vanwege een duidelijke functionele scheiding tussen het LOM en het Platform. Dit standpunt van VWS wekt niet alleen bevreemding op, maar is ook onbegrijpelijk. Naast FORUM maakt de VON ook deel uit van het voorziene Platform. Zoals bekend heeft de VON niet alleen een overlegtaak in het kader van de Wet Overleg Minderhedenbeleid, maar ook een steunfunctie- c.q. ondersteunende taak toebedeeld gekregen van VWS.

Echter, onverlet de uitkomsten van dit politiek besluit gaan de samenwerkingsverbanden er vanuit dat het subsidiebudget van 2 miljoen beschikbaar blijft, en dat zij voor activiteiten en netwerkvorming een beroep kunnen doen op dit budget.

Ten slotte

De hierboven genoemde LOM-samenwerkingsverbanden stellen het bijzonder op prijs om, voorafgaand aan de behandeling van de notitie in de Tweede Kamer, met U van gedachten te wisselen over bovenstaande reactie. In de loop van volgende week zullen de samenwerkingsverbanden hierover contact met U opnemen.

Hoogachtend,

Namens de in de briefhoofd genoemde samenwerkingsverbanden van de LOM,

S. Rambocus/voorzitter SIO

c.c. - Staatsecretaris Vliegthart van VWS
- Minister van Boxtel van BZK

Convenant WOM Samenwerkingsverbanden.

Artikel 5: Procedures

A. Bij gespreksnotities:

1. Een gezamenlijke gespreksnotitie komt tot stand na instemming van alle Samenwerkingsverbanden. Indien één of meer samenwerkingsverbanden niet hebben ingestemd met de gespreksnotitie, wordt dit niet als gezamenlijke notitie gepresenteerd maar betreft dit een notitie van de in de notitie genoemde samenwerkingsverbanden.

Aldus overeengekomen en getekend op 19 april 1999 te Den Haag

Coördinerend secretariaat 1999

Coördinerend Secretariaat	Verzonden brief	Instemming samenwerkingsverband	Ondertekend door
OcaN	Staatssec. Justitie M. Cohen "Nieuwe vreemdelingenwet 31.05.99"	IOT/SMT/SIO	S. Rambocus/voorzitter SIO
OcaN	R.O.B/ L.a.v. mw. Leemhuis-Stout, R. van Boxtel, Tweede Kamerleden, M. den Ouden-Dekkers "Retoriek en realiteit van het integratiebeleid" / 01.06.99	SMT/LIZE/LOWM/ SIO/VON/OcaN/IOT	S. Rambocus/voorzitter SIO

OCaN	Tweede Kamer- leden. "Werkplan gefaciliteerde terugkeer remigranten/ 10.06.99"	IOT/LIZE/SMT/SIO VON	S. Bouddouft/voor- zitter SMT
LIZE	Vaste Com. BZK "VWS-notitie Vrij- willigersorganisa- tie minderheden/ 22.10.99"	SMT/SIO/IOT	S. Rambocus/voor- zitter SIO
LIZE	Vaste Com. Finan- ciën "Belastingherzien- ing 2001/01.11.99"	SMT/SIO/IOT	S.Rambocus/voor- zitter SIO
LIZE	BZK/Y. Haïfa SoZaWe/J.Corbey "Project Wet Samen/07.12.99"	SMT/SIO/OCaN/IOT	SMT/SIO/OCaN/IOT

INSPRAAKORGAAN TURKEN (IOT)
SAMENWERKINGSVERBAND MAROKKANEN EN TUNESIËRS (SMT)
SURINAAMS INSPRAAK ORGAAN (SIO)

p/a Surinaams Inspraak Orgaan
Nachtegaalstraat 72
3581 AM Utrecht
Tel. 030 2316014
Fax. 030 2343836

Dhr. M.J. Cohen
Staatssecretaris van Justitie
Ministerie van Justitie
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Datum: 31 mei 1999
Betreft: Nieuwe Vreemdelingenwet

Geachte heer Cohen,

Met verwijzing naar uw brief van 3 mei 1999, kenmerk PNV/99/037, met betrekking tot een nieuwe Vreemdelingenwet voldoet het Surinaams Inspraak Orgaan (SIO), het Inspraakorgaan Turken (IOT) en het Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT), hierna te noemen de samenwerkingsverbanden, gaarne aan uw verzoek om commentaar op het wetsvoorstel.

Het regeerakkoord richt zich voornamelijk op voorstellen over het asielbeleid, waarbij de voorgestane wetswijziging zich voornamelijk richt op de asielprocedure. In de structuur van de wet wordt een onderscheid gemaakt tussen regulier en asiel. Het uitgangspunt van de huidige wet dat de minister van Justitie aan vreemdelingen een reguliere verblijfsvergunning kan verlenen is gehandhaafd. In het voorliggend wetsvoorstel zijn - voornamelijk in artikel 13 en 14 - een aantal afwijzingsgronden in de wet opgenomen die thans in lager regelgeving en beleidsregels zijn opgenomen. De hierbovengenoemde samenwerkingsverbanden wensen ondermeer de volgende aandachtspunten als reactie op vermeende wijzigingen ten opzichte van het huidige wetsvoorstel te belichten.

1. Verankeren van afwijzingsgronden in artikel 13 en 14

De samenwerkingsverbanden zijn geen voorstander van het opnemen en tevens toevoegen van een aantal afwijzingsgronden in de wet. Enerzijds is conform het regeerakkoord in het voorliggend wetsvoorstel gekozen voor vereenvoudiging van het systeem van verblijfsvergunningen: het systeem van volgtijdelijke verblijfsvergunningen. Inherent aan dit systeem vindt een verandering van rechtsmiddelen plaats. De huidige bestuurlijke heroverwegingsfase - bezwaar en administratief beroep - komt te vervallen. Tegen een beslissing tot weigering van de toelating staat beroep bij de rechter open.

Anderzijds door het harmoniseren van het systeem naar een vergunning voor bepaalde tijd voor regulier en asiel ontstaat nu een ongelijke situatie voor twee totaal verschillende en anderssoortige problemen. Dat de regering gelet op de problematiek in relatie tot asielzoekers, die o.a. gekenmerkt wordt door overvolle asielcentra en lange wachttijden, voorgestelde veranderingen in de systematiek wil aanbrengen staat in geen enkele verhoudingen tot de drempel die nu zal ontstaan voor vreemdelingen die moeten zullen voldoen aan zaken als mvv-vereiste, als gezinshereniging en -vorming en het verscherpen van de inkomenseis daarbij.

Het opnemen en toevoegen van afwijzingsgronden die thans in lagere regelgeving en beleidsregels zijn verval betekent impliciet dat het recht van bezwaar tegen een besluit, behandeling van een bezwaarschrift tegen een besluit - bezwaar en administratief beroep - een beperking van het recht dat de Awb thans biedt. Het acht dit een onevenwichtige verzwaring en derhalve onwenselijk.

De samenwerkingsverbanden zijn van mening dat het voeren van bezwaar ook in de toekomst voor de reguliere vreemdeling gehandhaafd moet blijven.

2. Gezinshereniging en inkomenseis

Het optrekken van de inkomenseis tot 100 % en het tevens hiervan verankeren in de wet vinden de samenwerkingsverbanden een brug te ver. Argumentatie die hiervoor gegeven wordt - in de praktijk wordt het middelenvereiste uitgehold - weegt volstrekt niet op als gekeken wordt naar de gevolgen van deze ingrijpende verandering. De samenwerkingsverbanden zijn van mening dat in dit geval het principe waarbij de inkomenseis als uitgangspunt wordt gehanteerd ter discussie moet worden gesteld. Immers, opname in de wet van dit principe betekent dat de regering ertoe overgaat dat het bestaansminimum voor de hoofdpersoon wordt opgetrokken van 70% naar 100 % bijstandsnorm voor een gezin. De samenwerkingsverbanden vragen zich op de eerste plaats af wat de dimensie van het probleem thans voor de overheid is als sec gekeken wordt naar het optrekken van 70 naar 100%. Het optrekken naar 100% voor de hoofdpersoon doet geen recht aan c.q. houdt geen rekening met de verscheidenheid van de huishoudenssamenstelling. Op de tweede plaats ontstaat door het optrekken van de inkomenseis, die zich strekt tot de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven, een raakvlak met het inkomstenniveau van werknemers. Het Centraal Bureau van de Statistiek hanteert als uitgangspunt voor de omvang van de beroepsbevolking personen die tenminste twaalf uur per week werken (de werkzame beroepsbevolking) en degenen die niet of minder dan twaalf uur per week werken tot de werkloze beroepsbevolking. Als vervolgens gekeken wordt naar inkomens van werknemers die 32-uur per week werken (bv. Melkert-banen), eenoudergezinnen, flexibele werknemers is de conclusie gerechtvaardigd dat het optrekken van de inkomenseis geen recht doet aan het principe van arbeid loont. Het wetsvoorstel heeft echter niet alleen betrekking op de hoogte van het inkomen, maar ook op de duurzaamheid daarvan. Op het moment geldt de regel dat men nog voor tenminste een jaar werk moet hebben. Als gevolg van de flexibilisering is het aantal vaste arbeidscontracten en het aantal voltijds arbeidscontracten verminderd. In het bijzonder is het voor leden van minderheidsgroepen moeilijker geworden om een vaste aanstelling te verkrijgen. Vooral jonge allochtone werknemers hebben minder vaak een vaste aanstelling. Zij doen er in hun loopbaan in de regel ook veel langer over om die te krijgen (SPVA-98, ISEO&SCP).

Tegelijkertijd dient hierbij te worden geconstateerd dat juist voor deze groepen arbeidsactiverende maatregelen (bv. Melkert-banen) door de overheid worden genomen met het oog op het verkrijgen van een structurele baan op termijn.

De samenwerkingsverbanden hebben de indruk dat de voorgestelde benadering eerder elitair is dan humanitair: de regering doet voorkomen dat degenen die beneden deze inkomenseis verkeren maar toch werken geen rechten kunnen ontlennen.

Tenslotte constateren de samenwerkingsverbanden dat de wettelijke opname van het middelenvereiste een principe gaat worden die niet meer overeenkomt c.q. overeen zou kunnen komen met maatschappelijke ontwikkelingen op het vlak van het kostwinnerschap, twee-verdieners en verdeling van arbeid en zorg.

3. Gezinsvorming en inkomenseis

Alhoewel in het voorliggende wetsvoorstel geen onderscheid gemaakt wordt in het optrekken van inkomenseis staan de samenwerkingsverbanden een scheiding voor. Uitgangspunt is dat zowel bij gezinshereniging als -vorming sprake is van een gezin: het verschil ligt in het momentum. De samenwerkingsverbanden zijn van oordeel dat er sprake kan zijn van discriminatie als de inkomenseis als enige afwijzingsgrond wordt toegepast. Daarnaast is het de vraag in hoeverre deze afwijzingsgrond alleen zich verhoudt tot het EVRM c.q. in strijd met rechtstreeks werkende verdragsbepalingen ter zake. Het beperken van mogelijkheden tot gezinsvorming zal zich voornamelijk richten op jongeren. De samenwerkingsverbanden zijn van mening dat bij gezinsvorming de inkomenseis niet dezelfde kan zijn als bij gezinshereniging. De situaties zijn onderling niet vergelijkbaar en mogen niet zondermeer onder dezelfde noemer worden geplaatst.

De samenwerkingsverbanden stellen voor om de afwijzingsgrond voor gezinsvorming waarbij het optrekken van de inkomenseis tot 100 % achterwege te laten. De vraag is in hoeverre de regering bereid is te kijken naar andere criteria waarbij een combinatie van werk van partner en verblijfsduur van vreemdeling (bv. student) tot een van de mogelijkheden zou kunnen behoren.

4. Aanscherping inkomenseis en doelgroepen van het integratiebeleid

De voorgestelde aanscherping van inkomenseisen in relatie tot het verankeren in de wet raakt in het bijzonder de doelgroepen van het minderhedenbeleid. De volgende argumenten tegen de aanscherping van de inkomenseis moge hierbij dienen:

- a. Een verslechtering van de rechtspositie van met name jongeren moet in algemene zin worden ontraden. Elke aantasting van de rechtspositie belemmert de integratie. Integratie is immers geen aantrekkelijk perspectief, wanneer deze de aanvaarding van een tweederangs burgerschap impliceert.
- b. Het nieuwe inkomensvereiste is in strijd met artikel 8 van het EVRM (recht op respect voor familie- en gezinsleven). Zoals verderop duidelijk wordt gemaakt wordt gezinshereniging voor bepaalde groepen voor onbepaalde duur onmogelijk gemaakt. Er is dan geen sprake meer van een redelijke afweging tegen het Nederlandse belang vermijden van extra aanspraken op de openbare kas.
- c. Het wetsvoorstel is in strijd met het artikel 19 van het Europees Sociaal Handvest, dat handelt over het recht van migrerende werknemer en hun gezinnen op bescherming en bijstand.
- d. Wat wordt nu precies beoogt met het middelenvereiste? Op het niveau van het individu zou de maatregelen twee effecten kunnen hebben. In de eerste plaats: Men ziet af van de stichting van een gezin. En de tweede plaats: Men gaat bewust op zoek naar een partner die in Nederland woonachtig is. In beide gevallen bemoeit de overheid zich indringend met de persoonlijke keuzes van de individuele burger. Een dergelijke bemoeienis is ongewenst en wekt des te meer bevreemding wanneer men bedenkt dat het om een liberale bijdrage aan het regeringsprogramma gaat (de nota Kamp/Rijpstra).
- e. Velen zullen zich in hun partnerkeuze echter niet laten leiden door overheidsbemoeienis. Wat vaker zal gebeuren dan tegenwoordig is dat men al wel over gaat tot gezinsvorming en met de gezinshereniging wacht tot de inkomenspositie is verbeterd of - indien de vrouw in Nederland woont - er een kind op komst is. Dit effect is ongewenst. Allerwegen is men het er immers over eens dat het gescheiden leven van gezinsleden geen gunstige voorwaarde is voor integratie en het toekomstperspectief van kinderen verslechtert.
- f. De inkomenseis geldt voor iedereen en is daarom in directe zin niet discriminerend. In indirecte zin is er wel degelijk sprake van discriminatie. Vanuit het perspectief van de vreemdelingenwet gaat het om partners uit het buitenland. Vanuit het perspectief van de individuen gaat het om een partner uit de geboortestreek, dan wel het herkomstgebied van de familie. De maatregel treft in het bijzonder mensen die de pech hebben dat hun wiegje aan de verkeerde kant van de grens heeft gestaan.
- g. De voorgestelde maatregel discrimineert niet alleen naar afkomst, maar ook naar klasse. Lage inkomensgroepen en mensen met een hoog werkloosheidsrisico zullen eerder belemmeringen onderkennen bij gezinshereniging.
In het bijzonder zullen jongeren die nog onder het regime van het minimum jeugdloon vallen en mensen die op een additionele arbeidsplaats werken door de maatregelen worden getroffen. (Een additionele arbeidsplaats is maximaal 32 uur tegen een salaris van maximaal 115% van het bijstandsmi-
nimum. Wie onder die voorwaarden werkt komt dus nooit aan meer dan 92% van het bijstandsmi-
nimum voor een echtpaar.)
- h. Sinds de invoering van de inkomenseis is het veelvuldig voorgekomen dat jongeren perspectiefrijke opleidingen moesten afbreken om in staat te zijn hun partner te laten overkomen. De scherpe daling van de onderwijsdeelname rond het twintigste levensjaar van vooral Turken en Marokkanen heeft onder andere die achtergrond. De voorgestelde maatregelen zullen dat effect versterken.
- i. In de nota "Kansen krijgen, kansen pakken" wordt gesteld dat de herintreding van de harde kern van allochtone werklozen geen reëel perspectief meer is. Wanneer de overheid een groep feitelijk heeft 'opgegeven', mag ze die dan tegelijkertijd zulke essentiële rechten als gezinshereniging ontnemen?

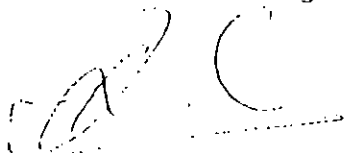
5. Nieuw criteria voor toezicht

Het wetsvoorstel maakt melding van een wijziging van het toezicht op vreemdelingen om personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie. Voorgesteld wordt vanwege praktische uitvoeringsproblemen de wijzigingen van 1994 ongedaan te maken hetgeen impliceert een wijziging van het criterium 'concrete aanwijzingen over illegaal verblijf' in 'redelijk vermoeden'. Argumentatie daarbij is dat in het laatste criterium voldoende waarborgen besloten liggen voor een non-discriminair gebruik van de toezichtbevoegdheid. De samenwerkingsverbanden wensen als volgt hiertegen te persisteren. Op de eerste plaats vinden de samenwerkingsverbanden de argumentatie niet overtuigend. De argumentatie is eenzijdig en richt zich slechts op uitvoeringsmethoden.

De samenwerkingsverbanden wensen te benadrukken dat het fenomeen selectie naar huidskleur op geen enkele wijze een concreet vermoeden zou mogen zijn. Het voorbeeld gegeven in de MvT waarbij een chauffeur van een auto wordt aangehouden en verder niet gekeken wordt naar de overige drie inzittenden heeft alles te maken met de bril waarmee gekeken wordt. De samenwerkingsverbanden vinden dat de overige inzittenden die niet als bestuurder maar slechts inzittenden zijn, en derhalve niets te verwijten valt. Op de tweede plaats vragen de samenwerkingsverbanden zich af als de voorgestane preventieve werking van de nieuwe koppelingswet ook niet in dit kader aan de orde moet komen. De vraag is in hoeverre de effecten van deze koppelingswet zichtbaar zijn in relatie tot het voorstel tot aanscherpen van het toezicht.

Hoogachtend,

Namens de in de briefhoofd genoemde samenwerkingsverbanden,

S. Rambocus/voorzitter SIO

LANDELIJK OVERLEG MINDERHEDEN (LOM)

Archief

- * Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
- * Samenwerkingsverband Bosniërs, Grieken, Italianen, Joegoslaven, Kaapverdianen, Kroaten, Macedoniërs, Portugezen, Slovenen en Spanjaarden (LIZE)
- * Landelijk Overlegorgaan Welzijn Molukkers (LOWM)
- * Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
- * Stichting Vluchtelingen-Organisaties Nederland (VON)
- * Overlegorgaan Caribische Nederlanders (OCaN)
- * Inspraakorgaan Turken (IOT)

p/a Surinaams Inspraak Orgaan
Nachtegaalstraat 72
3581 AM Utrecht

Tel. 030 2316014
Fax. 030 2343836

Raad voor het Openbaar Bestuur
t.a.v. de voorzitter,
Mw. Ir. J.M. Leemhuis-Stout
Postbus 2001 I
2500 EA Den Haag

Kenmerk: 06/0048/PhJ-SR

Utrecht, 1 juni 1999

Betreeft: Reactie LOM-samenwerkingsverbanden op
ROB-advies 'Retoriek en realiteit van het integratiebeleid'

Geachte mevrouw Leemhuis-Stout,

Met waardering hebben de samenwerkingsverbanden van minderheden, verenigd in het Landelijk Overleg Minderheden (LOM) en verankerd in de Wet Overleg Minderhedenbeleid (WOM), kennis genomen van uw in maart 1999 verschenen advies 'Retoriek en realiteit van het integratiebeleid'. Daarvoor, in 1998 verscheen een advies van de Raad voor Maatschappelijke Ontwikkeling inzake de integratieproblematiek van etnische groeperingen met als titel 'Integratie in perspectief'.

Gelet op de relevantie van beide adviezen voor (het beleid van) de minderheidsgroepen in Nederland achten de LOM-samenwerkingsverbanden een reactie op hun plaats. In onze reactie 'Eenheid in verscheidenheid' gaan wij nader in op beide adviezen en voorzien ze van commentaar en aanbevelingen.

Gaarne stellen wij U in kennis van onze reactie.

Van deze gelegenheid willen wij gebruik maken U het volgende onder uw aandacht te brengen. Onverlet het gegeven dat de ROB een onafhankelijk adviesorgaan is dat zijn eigen werkwijze bepaalt, zullen wij het zeer op prijs stellen indien U in voorkomende gevallen de LOM-samenwerkingsverbanden wil betrekken bij uw adviescollege.

Hoogachtend

S. Rambocus/voorzitter SIO

LANDELIJK OVERLEG MINDERHEDEN (LOM)

- * Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
- * Samenwerkingsverband Bosniërs, Grieken, Italianen, Joegoslaven, Kaapverdianen, Kroaten, Macedoniërs, Portugezen, Slovenen en Spanjaarden (LIZE)
- * Landelijk Overlegorgaan Welzijn Molukkers (LOWM)
- * Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
- * Stichting Vluchtelingen-Organisaties Nederland (VON)
- * Overlegorgaan Caribische Nederlanders (OCaN)
- * Inspraakorgaan Turken (IOT)

p/a Surinaams Inspraak Orgaan
Nachtegaalstraat 72
3581 AM Utrecht

Tel. 030 2316014
Fax. 030 2343836

Aan de minister voor het Grote Stedenbeleid
en Integratiebeleid
Dhr. R. Van Boxtel

Postbus 20011
2500 EA Den Haag

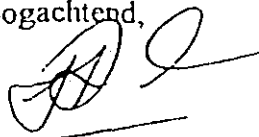
Kenmerk: 06/0046/PhJ-SR
Betreft: Reactie LOM-samenwerkingsverbanden
op ROB-en RMO-advies

Utrecht, 1 juni 1999

Geachte heer van Boxtel,

In 1998 respectievelijk maart 1999 verscheen het RMO-advies 'Integratie in perspectief' en het ROB-advies 'Retoriek en realiteit van het integratiebeleid'. Gelet op de relevantie van beide adviezen voor (het beleid van) de minderheidsgroepen in Nederland achten de LOM-samenwerkingsverbanden een reactie op hun plaats. Gelet ook op het voornemen van de regering te reageren op voornoemde adviezen, bieden de LOM-samenwerkingsverbanden U hierbij hun reactie aan.

Hoogachtend,

S. Rambocus/voorzitter SIO

cc - Vaste Commissie Tweede Kamer voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
- Raad voor Maatschappelijke Ontwikkeling
- Raad voor het Openbaar Bestuur

LANDELIJK OVERLEG MINDERHEDEN (LOM)

- * Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
- * Samenwerkingsverband Bosniërs, Grieken, Italianen, Joegoslaven, Kaapverdianen, Kroaten, Macedoniërs, Portugezen, Slovenen en Spanjaarden (LIZE)
- * Landelijk Overlegorgaan Welzijn Molukkers (LOWM)
- * Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
- * Stichting Vluchtelingen-Organisaties Nederland (VON)
- * Overlegorgaan Caribische Nederlanders (OCaN)
- * Inspraakorgaan Turken (IOT)

p/a Surinaams Inspraak Orgaan
Nachtegaalstraat 72
3581 AM Utrecht

Tel. 030 2316014
Fax. 030 2343836

Aan de Tweede Kamerleden van de Vaste
Commissie voor Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties
d.t.k.v. de Griffier, Mr. Coenen
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Kenmerk: 06/0049/PhJ-SR

Utrecht, 1 juni 1999

Betreft: Reactie LOM-samenwerkingsverbanden op het
ROB-advies 'Retoriek en realiteit van het integratiebeleid'
en het RMO-advies 'Integratie in perspectief'

Geachte heer Coenen,

Hierbij doen de samenwerkingsverbanden van minderheden, verenigd in het Landelijk Overleg Minderheden (LOM) en verankerd in de Wet Overleg Minderhedenbeleid (WOM), U in afschrift toekomen hun aanbiedingsbrief aan de minister voor het Grote Stedenbeleid en Integratiebeleid met betrekking tot hun reactie op het RMO-advies 'Integratie in perspectief' en het ROB-advies 'Retoriek en realiteit van het integratiebeleid', met het verzoek deze onder de leden van de vaste commissie te verspreiden.

Bij voorbaat dank.

Hoogachtend,

S. Rambocus/voorzitter SIO

LANDELIJK OVERLEG MINDERHEDEN (LOM)

- * Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
- * Samenwerkingsverband Bosniërs, Grieken, Italianen, Joegoslaven, Kaapverdianen, Kroaten, Macedoniërs, Portugezen, Slovenen en Spanjaarden (LIZE)
- * Landelijk Overlegorgaan Welzijn Molukkers (LOWM)
- * Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
- * Stichting Vluchtelingen-Organisaties Nederland (VON)
- * Overlegorgaan Caribische Nederlanders (OCaN)
- * Inspraakorgaan Turken (IOT)

p/a Surinaams Inspraak Orgaan
Nachtegaalstraat 72
3581 AM Utrecht

Tel. 030 2316014
Fax. 030 2343836

Raad voor Maatschappelijke Ontwikkeling
t.a.v. de voorzitter,
Mw. M.J.H. den Ouden-Dekkers
Postbus 16139
2500 BC Den Haag

Kenmerk: 06/0047/PhJ-SR

Utrecht, 1 juni 1999

Betreft: Reactie LOM-samenwerkingsverbanden op
RMO-advies 'Integratie in perspectief'

Geachte mevrouw den Ouden-Dekkers,

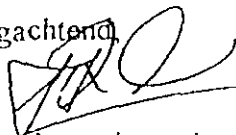
Met waardering hebben de samenwerkingsverbanden van minderheden, verenigd in het Landelijk Overleg Minderheden (LOM) en verankerd in de Wet Overleg Minderhedenbeleid (WOM), kennis genomen van uw in 1998 verschenen RMO-advies 'Integratie in perspectief'. In maart 1999 verscheen vervolgens een advies van de Raad voor het Openbaar Bestuur inzake het gevoerde en te voeren integratiebeleid, met als titel 'Retoriek en realiteit van het integratiebeleid'.

Gelet op de relevantie van beide adviezen voor (het beleid van) de minderheidsgroepen in Nederland achten de LOM-samenwerkingsverbanden een reactie op hun plaats. In onze reactie 'Eenheid in verscheidenheid' gaan wij nader in op beide adviezen en voorzien ze van commentaar en aanbevelingen.

Gaarne stellen wij U in kennis van onze reactie.

Van deze gelegenheid willen wij gebruik maken U het volgende onder uw aandacht te brengen. Onverlet het gegeven dat de RMO een onafhankelijk adviesorgaan is dat zijn eigen werkwijze bepaalt, zullen wij het zeer op prijs stellen indien U in voorkomende gevallen de LOM-samenwerkingsverbanden wil betrekken bij uw adviescollege.

Hoogachtend,

S. Rambocus/voorzitter SIO

LANDELIJK OVERLEG MINDERHEDEN (LOM)

- * Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
 - * Samenwerkingsverband Bosniërs, Grieken, Italianen, Joegoslaven, Kaapverdianen, Kroaten, Macedoniërs, Portugezen, Slovenen en Spanjaarden (LIZE)
 - * Landelijk Overlegorgaan Welzijn Molukkers (LOWM)
 - * Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
 - * Stichting Vluchtelingen-Organisaties Nederland (VON)
 - * Overlegorgaan Caribische Nederlanders (OCaN)
 - * Inspraakorgaan Turken (IOT)
-

EENHEID IN VERSCHIEDENHEID

Reactie op de notitie "Integratie in perspectief" van de Raad voor Maatschappelijke Ontwikkeling (RMO) en het advies "Retoriek en realiteit van het integratiebeleid" van de Raad voor het Openbaar Bestuur (ROB)

Vooraf

De samenwerkingsverbanden van minderheden, verenigd in het Landelijk Overlegorgaan Minderheden (LOM) en verankerd in de Wet Overleg Minderheden (WOM), vragen zich af of de samenstellers van het ROB-advies en de RMO-notitie kennis hebben genomen van het rapport "Integratie in balans"¹ van de samenwerkingsverbanden. In het rapport hebben de samenwerkingsverbanden nieuwe impulsen aangedragen voor het integratiebeleid, die onder meer zijn opgenomen in de integratienota "Kansen krijgen, kansen pakken" van minister R. Van Boxtel (afgekort 3kp). De LOM staat een integratiebeleid voor met als uitgangspunten verbetering van de toegankelijkheid en evenredigheid, culturele diversiteit en participatiebevordering; uitgegaan wordt van de eigen kwaliteit en kracht van de minderheden zelf bij hun emancipatie, participatie en integratie in de Nederlandse samenleving (empowerment).

Omdat in onvoldoende mate vooruitgang werd geboekt op verschillende terreinen van het integratiebeleid was de LOM zeer benieuwd naar het antwoord van de ROB op de vraag van het kabinet hoe multiculturaliteit, cultuur, etniciteit en godsdienst kunnen bijdragen aan de effectiviteit van het beleid. Het valt te betreuren dat de ROB de vraagstelling van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties slechts in beperkte mate beantwoordt en zich feitelijk beperkt tot de constructie van een abstract model. De LOM beschouwt dit als een gemiste kans van de ROB.

Daarentegen staat de LOM zeer positief tegenover het advies van de RMO; de RMO-notitie is een goede, door wetenschappelijk onderzoek, onderbouwd visiestuk met beleidsaanbevelingen die een verdere marginalisering van minderheidsgroepen kan voorkomen.

1. Inleiding

Rond de onderhandelingen over het regeerakkoord en het beleidsinitiatief 3kp van minister van Boxtel heeft het integratiebeleid voor de komende jaren juist vorm gekregen. De belangrijkste conclusies van de adviezen zijn in 3kp reeds meegenomen.

De samenwerkingsverbanden zullen zijdelings ook ingaan op de discussie over de multiculturele samenleving die het afgelopen half jaar is gevoerd in de media.

2. De adviezen

Zoals uit het vervolg zal blijken, bestaan er tussen de beide adviezen belangrijke raakvlakken.

¹ "Integratie in balans", nieuwe impulsen voor de multiculturele samenleving, LOM-samenwerkingsverbanden van minderheidsgroepen, Utrecht, Den Haag, mei 1998.

leden minderheidsgroepen. Voor de ROB is integratie een overheidsproduct. Een succesvol beleid wordt niet voor, maar met minderheden gevoerd.

De definitie die de samenwerkingsverbanden van een multiculturele samenleving hebben opgesteld luidt: Een maatschappij waarin iedereen ongeacht etniciteit gelijke rechten en kansen heeft en verschillende culturen elkaar verrijken door omgang op basis van wederzijds respect.²

Die definitie bevat drie elementen:

- Bestaande instituties³ stellen zich open voor de participatie van nieuwe groepen.
- Aan nieuwe instituties van migranten wordt ruimte geboden.
- Er is een situatie van open uitwisseling van ideeën en opvattingen.

Onder een multiculturele samenleving wordt dus nadrukkelijk niet verstaan een samenleving die is (onder)verdeeld langs etnische scheidslijnen. Hoe mensen hun eigen identiteit willen vorm geven en welke keuzen zij daarbij willen maken uit het veelzijdige aanbod van culturelementen, is geen zaak van etniciteit. Waar een multiculturele samenleving in essentie op neer komt is, dat verschillen niet gepaard mogen gaan met uitsluitingsmechanismen.

Op de beleidsmatige en bestuurlijke uitwerking van deze elementen komen wij in de volgende paragrafen terug.

4. Participatie van minderheden op overheidsniveau

Minderheden, zowel individueel (burger) als in groepsverband (zelforganisaties) dienen in alle sectoren van beleid betrokken te worden bij de inrichting en vormgeving van de Nederlandse samenleving. Het is van het grootste belang dat minderheden actief bij de beleidsontwikkeling en -uitvoering betrokken worden. Alleen op deze wijze kan het beleid effectief zijn en kunnen minderheden zelf (mede) verantwoordelijkheid dragen voor maatschappelijke ontwikkelingen en hun eigen posities daarbinnen. De LOM staat derhalve een beleid voor waar zowel op lokaal, regionaal en landelijk niveau de emancipatie, participatie en integratie van de minderheden gewaarborgd blijft.

4.1. Lokaal, gemeentelijk beleid

Met betrekking tot de totstandkoming en uitvoering van lokaal, gemeentelijk beleid doet ROB de aanbeveling om gespreksplatformen in te steffen; de pluriformiteit van opvattingen onder de lokale bevolking zal volgens de ROB op deze wijze beter tot haar recht komen. Met de ROB zijn de LOM-samenwerkingsverbanden van mening dat gespreksplatformen van minderheden op een zo laag mogelijk bestuurlijk niveau tot stand moet komen. Alzodanig is het ROB-advies voor de LOM niet verrassend; de LOM heeft jaar in en jaar uit de geringe participatie van minderheden op lokaal niveau voortdurend aan de kaak gesteld. Dit geldt ook voor het voortdurende pleidooi van de LOM voor een vorm van outputcontrole en premiëring van organisaties bij het betrekken van minderheden (vorm van outputfinanciering).

Het gaat de LOM evenwel te ver om deze gespreksplatformen op lokaal niveau te beschouwen als een wondermiddel voor het versneld oplossen van de integratieproblemen onder de minderheden. Vooral ook omdat de LOM de indruk heeft dat de voorgestelde gespreksplatformen een vorm van participatie is waar onderlinge communicatie centraal staat; sensibilisering voor cultuurverschillen is in de optiek van ROB gebaseerd op verschillen in waarden en gedragspatronen (tussen de dominante autochtone bevolking en de culturele minderheden) die via gespreksplatformen uitge-/besproken kunnen worden. De LOM wil dergelijke gespreksplatformen niet bij voorbaat afwijzen. Wel wil de LOM waarschuwen voor het informele karakter van deze platformen. Het verleden heeft vaak bewezen dat dergelijke

² Zie ondermeer het verslag van de conferentie *Minderheden en het grote stedenbeleid*.

³ Een institutie is een sociaal arrangement, waarbinnen rechten en plichten worden verdeeld

gespreksplatformen een kort leven beschoren zijn omdat zij door de gemeente niet serieus worden genomen. Naar het oordeel van de LOM dienen gespreksplatformen aan enkele voorwaarden te voldoen; te weten het politiek belang van deze platformen (slechts 1% van het totaal aan gemeenteraadsleden is van allochtone afkomst), representativiteit en tijdige betrokkenheid van minderheden bij de beleidsontwikkeling en -uitvoering. Volgens de LOM dient er derhalve voor gespreksplatformen een zodanige garantie te worden ingebouwd opdat aan minderheidsgroepen reële (inspraak) mogelijkheden wordt geboden ten aanzien van beleidsvoornemens en -uitvoering die hen raken, conform artikel 150 van de Gemeentewet. De Wet Overleg Minderhedenbeleid geldt hierbij als voorbeeldfunctie naar de gemeentebesturen.

De LOM vindt het daarom een gemis dat er geen nadere invulling wordt gegeven aan de organisatorische vormgeving en de status van de gespreksplatformen met het oog op de beïnvloeding en uitvoering van lokaal beleid. De vraag is o.a. op welk niveau gespreksplatformen zullen moeten worden ingesteld; op buurtniveau, wijkniveau, wijkoverstijgend niveau of op stadsdeel-/gemeentelijk niveau. Voorts is het de vraag hoe deze platformen zich zowel politiek / bestuurlijk als beleidsmatig verhoudt tot enerzijds de gemeentebesturen en hun raden en anderzijds lokale (dienstverlenende) instellingen. Met andere woorden hoe passen deze gespreksplatformen in de democratisering van de (lokale) samenleving?

De LOM is van oordeel dat het ROB-advies in essentie gaat over voorstellen voor een vernieuwde vorm van democratisering op gemeentelijk niveau, waarbij de aanwezigheid van minderheidsgroepen als alibi/motivatie wordt gebruikt om met voorstellen te komen. Democratisering op gemeentelijk niveau regardeert niet enkel de minderheden, maar ook de autochtonen.

Voor de realisering van een succesvol integratiebeleid op lokaal niveau acht de LOM de reikwijdte van het ROB-advies te beperkt tot samenlevingsopbouw en lokaal welzijn, en te weinig specifiek voor minderheden.

De ROB concludeert dat de verzakelijking van het functioneren van de overheid er toe leidt dat minderheden die extra inspanning vragen onvoldoende aandacht krijgen van overheidsdiensten.

De LOM deelt deze conclusie niet; het (gevoerde) algemeen achterstandsbeleid van lagere overheden leidt tot het wegdefiniëren van minderheidsgroepen. In het rapport "integratie in balans" waarschuwt de LOM al voor de gevaren van een kleurloos gemeentelijk integratiebeleid. De factor als risico voor achterstand en achterstelling en als bindend element in de emancipatie van de groep verdwijnt daarmee uit zicht. Een kleurloos gemeentelijk beleid werkt zo eerder in het nadeel van minderheden dan in hun voordeel. Ook de commissie Brinkman signaleerde deze problemen en maakte zich zorgen over het ogenschijnlijk systematisch wegdefiniëren van de minderheden in het gemeentelijk beleid. De middelen die de gemeenten ontvangen van de rijksoverheid voor de bestrijding van achterstanden van minderheidsgroepen worden hierdoor niet (optimaal) ingezet voor deze doelgroepen.

De LOM herhaalt wederom zijn pleidooi voor het doelmatig en effectief inzetten van gedecentraliseerde middelen ten behoeve van minderheidsgroepen. Het rapport van de Algemene Rekenkamer inzake het integratiebeleid voor minderheden komt ook tot eenzelfde conclusie.

4.2. Landelijk beleid

De bewering dat door decentralisatie van het beleid het overleg met de minderhedenorganisaties op landelijk niveau een achterhaalde zaak wordt door ROB niet onderbouwd. Daarnaast is de LOM van oordeel dat de ROB zich niet/onvoldoende heeft laten informeren over het functioneren van de landelijke minderhedenorganisaties.

De LOM is voorts van oordeel dat de nadruk van ROB op het lokale beleid voorbij gaat aan de rol van het landelijk (overheids)beleid. Dat laatste gaat vaak vooraf aan/intervenieert met het lokale beleid, in het bijzonder waar het gaat om een (landelijke) (beleids)verantwoordelijkheid van het Rijk voor bestrijding/voorkoming van (dreigende) maatschappelijke achterstanden van (sub) doelgroepen in de Nederlandse samenleving. Bovendien gaat de combinatie tussen integratiebeleid en andere beleidssectoren veel verder dan alleen het lokale beleid. De Nederlandse samenleving is alleen maar complexer geworden. Structureel beleidsoverleg tussen de verschillende bestuurslagen en de belangenbehartiging van minderheidsgroepen blijft noodzakelijk.

4.3. Provinciaal beleid

Aandacht voor het integratiebeleid op provinciaal niveau is slechts beperkt tot de subsidiëring van steunfunctie-instellingen. De participatie van minderhedenorganisaties op dit niveau is verwaarloosbaar. Gelet op de verantwoordelijkheid van de provincies voor o.a. het ouderenbeleid, gezondheidszorg en de jeugdhulpverlening en de impact van deze sectoren op minderheden is aandacht voor participatie op provinciaal niveau gewenst. Op provinciaal niveau zal dan ook meer aandacht hiervoor gevraagd worden.

De LOM stelt zich voor hieromtrent in gesprek te gaan met het Interprovinciaal Overleg (IPO) om de mogelijkheden te verkennen voor verbetering van de participatie van minderheidsgroepen op provinciaal niveau.

5. Institutionaliserings van het minderhedengezichtspunt

Ook binnen de sociaal-economische sector en het sociaal beleid zal de stem van de minderheden meer geïnstitutionaliseerd moeten worden. Nederland kent een breed scala aan belangenbehartigingsorganisaties. Minderheden zijn echter ondervertegenwoordigd in de belangrijkste belangenstructuren. De RMO spreekt in haar advies over een sterkere institutionele profilering van het minderhedengezichtspunt. Minderheden dienen erkend te worden als gelijkwaardige partner bij de inrichting van de Nederlandse samenleving en dienen zich te herkennen in de te nemen maatregelen. Volgens de LOM kan een sterkere profilering van het minderhedengezichtspunt als volgt gerealiseerd worden:

5.1. Invoering minderhedeneffectrapportage

Een sterkere institutionele profilering is mogelijk indien minderheidsgroepen en hun organisaties / vertegenwoordiging op rijks, provinciaal en gemeentelijk niveau niet alleen worden betrokken bij het integratiebeleid voor minderheidsgroepen, maar ook bij andere meer algemene beleidssectoren. Ter aanvulling op het monitoringinstrument herhaalt de LOM zijn pleidooi om in navolging van het vrouwenemancipatiebeleid een minderheden-effectrapportage systeem in te voeren. Een en ander betekent dat de verschillende bestuurslagen bij het ontwikkelen van beleid vooraf rekening moet houden met wat de gevolgen/effecten van dit beleid voor de sociaal-economische positie van minderheidsgroepen. Aldus kan op deze wijze het minderheden-gezichtspunt in sterke mate beleidsmatig worden geïnstitutionaliseerd.

5.2. Minderhedenorganisaties in het maatschappelijk middenveld

De LOM is zeer positief over de aanbeveling van de RMO dat minderhedenorganisaties een significante rol moeten vervullen in het middenveld. Met de RMO is de LOM van mening dat minderhedenorganisaties een bijdrage kunnen leveren tot een betere toegang tot maatschappelijke goederen en een grotere deelname aan de bestaande machtsstructuren. Deze rol moet dan ook erkend worden door bestaande organisaties en instellingen in het middenveld. Het besef moet groeien dat ook minderhedenorganisaties een wezenlijk en noodzakelijk onderdeel uitmaken van het middenveld, en als zodanig ook serieuze gespreks- en overlegpartners zijn naast de bestaande (vaak (deels) gesubsidieerde) algemene instellingen op het terrein van o.a. onderwijs, werkgelegenheid, volkshuisvesting, gezondheidszorg en maatschappelijke dienstverlening.

In het besef dat minderhedenorganisaties de mogelijkheid geboden moeten worden om mee te denken met beleidsmakers lijkt inbedding van minderhedenorganisaties in formele en informele structuren een meer dan noodzakelijke voorwaarde.

De deelname aan het maatschappelijke middenveld door leden van minderheidsgroepen en organisaties van minderheden versterkt het functioneren van de civiele gemeenschap en daarmee de democratie in Nederland.

Van de overheid verwacht de LOM dat er een discussie hierover wordt gestart met het bestaande maatschappelijk middenveld, en dat er voorstellen en voorwaarden worden geformuleerd over inbedding van minderhedenorganisaties in overlegstructuren in het maatschappelijk middenveld al dan niet verbonden met nieuw te ontwikkelen subsidiestructuren:

5.3. Grotere vertegenwoordiging van minderheden in besturen, (advies)raden e.d.

De beleidsmaatregel in de RMO-notitie om meer minderheden binnen de besturen te krijgen, wordt door de LOM onderschreven maar is inmiddels een open deur geworden. Deze open deur betreft volgens onze informatie ook enkele van de huidige adviescolleges van het kabinet. Na de reorganisatie van het landelijke adviesstelsel was er hoop dat de samenstelling van de nieuw te vormen adviescolleges een afspiegeling zou worden van de samenstelling van de Nederlandse samenleving. Helaas blijken sommige van deze adviesraden bij lange na hier nog niet aan te voldoen. De LOM vindt dat deze maatregel zo geformaliseerd dient te worden dat in ieder geval de besturen een aan termijn gebonden resultaatverplichting opgelegd krijgen om meer bestuurders vanuit de minderheidsgroepen binnen te halen. Aan deze resultaatverplichting zullen financiële sancties worden verbonden.

Met het oog op een inbedding van minderhedenorganisaties in het middenveld voorziet de LOM op termijn wel dat een grotere vertegenwoordiging van minderheden in besturen, organisaties en adviesraden op allerlei terreinen kan worden gerealiseerd; door deelname van vertegenwoordigers van minderhedenorganisaties in de diverse overlegstructuren ontstaat er een netwerk waar algemene instellingen en andere organisaties uit kunnen putten. Aldus fungeren minderhedenorganisaties als een opstap naar maatschappelijke, politieke of bestuurlijke carrière (kweekvijverfunctie van zelforganisaties)

5.4. Organisatievorming minderheden als instrument voor integratie

Het ROB hanteert het uitgangspunt dat zelforganisaties bestaansrecht (kunnen) hebben voor zover zij de basisidee van het Nederlandse publieke en politieke bestel accepteren. De LOM stelt vast dat tot nu toe er in Nederland nauwelijks aanwijzingen zijn dat zelforganisaties met een grote achterban zich afsluiten voor, dan wel zich verzetten tegen de Nederlandse samenleving en zich bijvoorbeeld uitsluitend richten op de politiek van de samenleving van herkomst. In het verleden is juist gebleken dat minderheden onmiddellijk in verzet komen, zodra groeperingen in Nederland onder invloed van overheden in de herkomstlanden een belemmering vormen voor integratie.

De RMO sluit zich hierbij aan, maar gaat in tegenstelling tot de ROB veel verder in hun opvatting dat organisaties instrumenten zijn voor de integratie. De LOM is het met deze zienswijze eens, maar voegt hierbij expliciet aan toe dat zelforganisaties van minderheidsgroepen bijdragen aan de kwaliteit van de Nederlandse democratische samenleving. Een gemeenschap die bestaat uit diverse soorten organisaties die zich richten op de eigen gemeenschap, op de Nederlandse samenleving, of op beide, bevordert zowel de actieve participatie binnen de gemeenschap als de participatie van minderheden binnen de Nederlandse samenleving. En dragen zo bij aan de kwaliteit van het publieke, democratische debat.

Volgens de LOM zullen zelforganisaties beter functioneren indien zij niet alleen aangesproken worden op hun ervaringsdeskundigheid, maar ook worden gezien als zelforganisaties die beschikken over expertise op bepaalde beleidsterreinen.

Hun ervaringsdeskundigheid en hun expertise over bepaalde maatschappelijke sectoren zouden door de overheid en het maatschappelijk middenveld ondersteund moeten worden; hun activiteiten en hun projecten en kennis van zaken over belangrijke maatschappelijke sectoren moet er toe leiden dat zij serieuze gesprekspartners worden voor zowel de overheid als het middenveld.

Het bestaan van structurele en (in)formele kaders i.c. institutionalisering van deze functionele zelforganisaties draagt volgens de LOM daadwerkelijk bij aan de realisering van de integratie i.c. een betere toegang tot maatschappelijke goederen en een grotere deelname aan de bestaande machtsstructuren. Met het oog hierop betekent dit dat de huidige subsidieregeling voor zelforganisaties van minderheidsgroepen aangepast dan wel aangevuld dienen te worden met een nieuwe regeling opdat deze functionele zelforganisaties bestaansrecht krijgen.

Utrecht, Den Haag, mei 1999

5
4
Inspraakorgaan Turken (IOT)
Landelijk Inspraakorgaan Zuid-Europeanen (LIZE)
Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
Surinaams Inspraakorgaan (SIO)
Vluchtelingen Organisaties Nederland (VON)

p/a SMT, Keistr. 4, 3512 HV Utrecht

Betreft: Werkplan gefaciliteerde terugkeer remigranten

Utrecht, 10 juni 1999

Geachte Kamerleden,

Op 11 februari jl. hebben de vaste commissies voor BZK en BZ/OS overleg gevoerd met minister Herfkens en Van Rostel over het "Werkplan gefaciliteerde terugkeer van remigranten" en over de brief die beide ministers hierover op 5 februari 1999 naar de Kamer stuurden. Tijdens dit overleg is door de ministers toegezegd het voorgenomen beleid schriftelijk te zullen verduidelijken. Tevens deelde minister Herfkens mee bij de ontwikkeling van pilot-projecten voor de doelgroepen van de Remigratiewet aansluiting te zullen zoeken bij bestaande initiatieven zoals die bijvoorbeeld worden ontplooid door de ILO, en de Kamer hierover te zullen informeren.

In haar brief van 8 maart 1999 geeft minister Herfkens aan te zullen blijven bijdragen aan de gefaciliteerde terugkeer van afgewezen asielzoekers. Ten aanzien van de vrijwillige terugkeer van in Nederland legaal verblijvende migranten in het kader van het remigratiebeleid maakt zij een voorbehoud, maar geeft tevens aan enkele mogelijkheden te zien. De minister spreekt namelijk haar bereidheid uit mee te werken aan:

1. flankerende projecten die zowel ten goede komen aan de lokale bevolking als aan remigranten uit de desbetreffende regio;
2. projecten die ingebed zijn in een multilateraal verband.

Wij juichen de bereidheid van de minister voor Ontwikkelings-samenwerking toe mee te willen werken aan dergelijke initiatieven voor de doelgroepen van het remigratiebeleid, bijvoorbeeld in de vorm van pilot-projecten in landen als Turkije, Marokko en Bosnië-Herzegovina. Hieruit concluderen wij dat de landenkeuze die minister Herfkens maakt in het kader het algemene ontwikkelingsbeleid, dat gekoppeld is aan structurele

bilaterale relaties, losstaat van de keuze van landen, c.q. regio's, in het kader van het specifieke gefaciliteerde remigratiebeleid. Ook deze ontwikkeling juichen wij toe: enerzijds een benadering middels bilaterale relaties en anderzijds via multilaterale kanalen via NGO's, zoals de ILO.

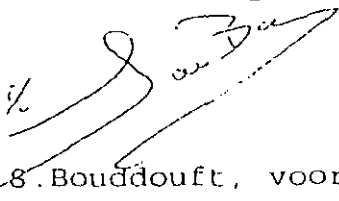
Niettemin achten wij het van groot belang dat een duidelijke koppeling wordt gelegd met het remigratiebeleid van het ministerie van BZK. De uitwerking van het werkplan is een noodzakelijke aanvulling op de mogelijkheden tot remigratie die de Remigratiewet schept.

Het lijkt ons daarbij zinvol dat zowel de LOM-samenwerkingsverbanden als het Nederlands Migratie Instituut, nader betrokken worden bij de gedachtenvorming omtrent de kaders waarin dergelijke projecten ontwikkeld zullen worden, de wijze waarop remigranten daarin een plek zullen krijgen, te stellen voorwaarden, criteria en dergelijke. Dit in verband met de gesprekken die de minister voert met de ILO ter voorbereiding van de genoemde pilot-projecten.

Op 23 juni vindt het vervolg plaats op het algemeen overleg over het voorgenomen beleid ten aanzien van het "Werkplan gefaciliteerde terugkeer van remigranten". Wij vragen u het door uw fractie ingenomen standpunt tijdens het algemeen overleg op 11 februari jl. te handhaven en in het verlengde daarvan bovenstaande uitgangspunten te ondersteunen. Wij zijn graag bereid hierover nader met u van gedachten te wisselen.

Hoogachtend,

namens bovengenoemde LOM-samenwerkingsverbanden

S. Bouddouft, voorzitter SMT

c.c. Minister voor Ontwikkelingssamenwerking
Minister voor Grote Steden- en Integratiebeleid
DCIM: Fernandes Mendes

- Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
- Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
- Inspraakorgaan Turken (IOT)

p/a Surinaams Inspraak Orgaan
Nachtegaalstraat 72
3581 AM Utrecht

Tel. 030 2316014 / fax. 030 2343836

Aan de Vaste Commissie voor Binnenlandse
Zaken en Koninkrijksrelaties van de Tweede
Kamer
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Kenmerk: 10/0089/PhJ-SR
Betreft: Reactie samenwerkingsverbanden op
VWS-notitie Vrijwilligersorganisatie minderheden

Utrecht, 22 oktober 1999

Geacht Commissielid,

Met het oog op het Algemeen Overleg inzake de Rapportage Integratiebeleid Etnische Minderheden 1999 op 22 november a.s. doen de hierboven genoemde samenwerkingsverbanden U toekomen hun commentaar op de VWS-notitie Vrijwilligersorganisaties minderheden. Deze VWS-notitie is in eerste instantie voorgelegd aan de LOM-samenwerkingsverbanden. Het is de LOM-samenwerkingsverbanden niet bekend of onze commentaar daarna is meegenomen in de definitieve VWS-notitie Vrijwilligersorganisatie Minderheden.

De hierboven genoemde samenwerkingsverbanden vinden het evenwel belangrijk genoeg om U in kennis te stellen van ons standpunt over landelijke zelforganisaties van minderheidsgroepen, wij wijzen het onderbrengen van (landelijke) zelforganisaties van minderheidsgroepen in het kader van vrijwilligersbeleid uitdrukkelijk af. Wij blijven van mening dat het VWS-budget van 2 miljoen, zijnde het budget van de Instellingssubsidies voor Landelijke zelforganisaties van minderheden, vluchtelingen en Chinezen, besteed moet worden aan landelijke zelforganisaties van minderheidsgroepen en landelijke activiteiten. Een overheveling van deze twee miljoen van VWS naar Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties ligt in de rede.

Wij zijn gaarne bereid om hierover met U van gedachten te wisselen.

Hoogachtend,

Namens het bestuur van SMT en IOT

S. Rambocus/voorzitter SIO

- Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
 - Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
 - Inspraakorgaan Turken (IOT)
-

Samenwerkingsverbanden voor handhaving van 2 miljoen ten behoeve van landelijke zelforganisaties en activiteiten

Een reactie op de VWS-notitie vrijwilligersorganisaties minderheden

Falend VWS-beleid inzake zelforganisaties van minderheidsgroepen

Citaat uit de VWS-nota "Investeren in integreren".

(...) Zelforganisaties zijn van belang voor het emancipatieproces in Nederland.

In alle nota's die het licht zien (t.w. lokaal, provinciaal en landelijk) wordt dit citaat met voortvarendheid aangehaald.

De rol van zelforganisaties wordt aan de ene kant de hemel in geprezen, aan de andere kant worden de mogelijkheden van de zelforganisaties zowel lokaal als landelijk systematisch uitgekleed en tenslotte afgebouwd. Bij de decentralisatie van het welzijnsbeleid c.q. de minderhedengelden naar de Gemeenten waren de bedragen geoormerkt. Vanuit VWS was de verzekering gegeven dat er gemonitord zou worden hoe de besteding van deze gelden zou plaatsvinden. Helaas is hier niets van terecht gekomen.

Bij de bundeling van de landelijke minderhedenorganisaties in 1996 is toegezegd dat er een bedrag van 2 miljoen gulden voor de landelijke zelforganisaties zal worden gereserveerd. Helaas is het VWS niet gelukt, ondanks de jarenlange ervaring en expertise met minderheden, dit geld op een adequate en efficiënte wijze ten behoeve van de minderheden in Nederland te besteden.

Rol landelijke minderhedenorganisaties

Zelforganisaties hebben jarenlang een wezenlijke bijdrage aan de ontwikkeling van het minderhedenbeleid in Nederland geleverd. Dankzij een landelijke zelforganisatie was het de gemeente Winschoten die ver voor de decentralisatie van het welzijnsbeleid een lokale zelforganisatie in haar gemeente rechtstreeks uit eigen middelen subsidieerde.

Het inburgeringsproces van minderheden is dankzij een landelijke zelforganisatie opgang gekomen. Het toenmalige departement CRM werd in 1978 op andere gedachten gebracht n.l. dat het verblijf van minderheden niet tijdelijk maar permanent zou zijn (zie de latere minderhedennota).

Voor deze en andere gedachten hadden de samenwerkingsverbanden geen wetenschappers of organisatie-advies bureau's nodig maar de eigen zelforganisaties. De activiteiten werden vanwege de realiteit ontwikkeld n.l. het emancipatie proces van minderheden in goede banen te leiden, leden van etnische groepen gelijke kansen te bieden zich te ontwikkelen en een redelijke plek in deze samenleving te verwerven. Nederland is immers het gemeenschappelijk domein van allen die hier in Nederland wonen, werken en leven.

Dankzij een landelijke zelforganisatie is deze gedachte bij alle etnische groepen in Nederland uitgangspunt van het verblijf hier geworden. Zij zien de Nederlandse samenleving als hun eigen

samenleving. Voor deze ontwikkelingen zijn de zelforganisaties nodig. Een stukje eigen verantwoordelijkheid.

Oordeel VWS-notitie vrijwilligersorganisatie minderheden

De LOM-samenwerkingsverbanden hebben in hun reactie op het RMO- en ROB-advies "eenheid in verscheidenheid" reeds vastgesteld dat de rol van zelforganisaties van belang is bij de emancipatie, participatie en integratie. Lokale organisaties worden van groot belang geacht voor het welslagen van het lokaal sociaal beleid, maar zonder een landelijke/regionale infrastructuur en sturing zal dit beleid niet effectief zijn.

Bij de beoordeling van de nota Vrijwilligersorganisatie minderheden komen de hierboven genoemde 3 samenwerkingsverbanden tot de conclusie dat de toegevoegde waarde van een ondersteuningsstructuur/platform, onder te brengen in het vrijwilligersbeleid, geen wezenlijke bijdrage zal leveren aan de sociaal-economische en etnisch-culturele positie van etnische minderheden. Het integreren van twee verschillende beleidssporen van enerzijds het vrijwilligersbeleid en anderzijds de zelforganisaties van etnische minderheden gaat voorbij aan het belang van de etnisch-culturele identiteit van de groepen. Er wordt onvoldoende rekening gehouden met de verschillende wijzen waarop minderheidsgroepen zich georganiseerd hebben. De doelen zijn vaag geformuleerd, en het is onduidelijk welk effect VWS nastreeft met deze operatie. De indruk wordt gewekt dat met de notitie een poging wordt gedaan om de problemen van de subsidiëring van de landelijke zelforganisatie weg te werken.

Deze conclusie is voorts gebaseerd op de volgende overwegingen:

- In de VWS-nota wordt burgerschap ingevuld in het kader van Lokaal Sociaal beleid. Het onderbrengen van zelforganisaties in het vrijwilligerswerk in voornoemd beleid betekent in de optiek van de 3 samenwerkingsverbanden het stimuleren van actieve burgers op wijk c.q. lokaal niveau, hetgeen een zeer beperkte invulling is van het begrip burgerschap. Burgerschap betekent voor de samenwerkingsverbanden evenzeer verbetering van de sociaal-economische en etnisch-culturele positie van etnische minderheden, en dient dus ook geplaatst te worden in het kader van het integratiebeleid van etnische minderheidsgroepen.
- In de notitie geeft VWS niet aan hoe de bestaande ondersteuningsstructuur zich verhoudt tot de nieuwe ondersteuningsstructuur: het onderscheid en de relatie tussen het takenpakket van het voorgestelde informatie- en ondersteuningsplatform aan de ene kant en FORUM en de regionale steunfuncties aan de ander kant blijft hierdoor onduidelijk. De samenwerkingsverbanden zijn van mening dat de voorgestelde ondersteunende activiteiten nu al in het takenpakket van FORUM en de Steunfuncties zitten. Het feit dat FORUM en sommige Steunfunctie-instellingen deze taakstelling niet kunnen realiseren is geen reden om een aparte ondersteuningsstructuur op te zetten. Het komt de samenwerkingsverbanden voor dat het ministerie van VWS over de brug komt met extra geld als beloning (helpdesk!) omdat deze instellingen hun taken niet kunnen verrichten. De 3 samenwerkingsverbanden nemen hiertegen stelling; de instellingen zullen hun ondersteunende activiteiten aan zelforganisaties moeten oppakken c.q. verbeteren.
- Het voorgestelde platform is de organisatie waar alle zelforganisaties ondersteuning moeten zoeken ter realisatie van hun activiteiten. Dit leidt tot een gedwongen winkelnering. Bezwaar hierbij is dat niet de kwaliteit van het voorstel van de zelforganisatie doorslaggevend wordt, maar de aangeboden kwaliteit van het platform, bestaande uit een beperkt aantal

professionele organisaties. Dientengevolge wordt de mogelijkheid van zelforganisaties ontnomen om zelf te bepalen wat voor hen een kwalitatief goed aanbod is.

- Gezien de diversiteit aan organisatievormen binnen de verschillende etnische groepen zijn de voorgestelde taken niet realiseerbaar. Zeker niet met de beperkende financiële middelen en kwaliteit van het voorgestelde platform.
- Wederom worden minderheidsgroepen opgezadeld met een nieuw platform die voor maar zonder hen zal werken. Het lijkt erop dat het integratiebeleid over de hoofden van etnische minderheidsgroepen wordt gevoerd, daarbij de eigen (mede)verantwoordelijkheid van minderheden veronachtzamd.
- Instellingen die zich met minderheden willen bezighouden moeten ruimschoots voldoen aan de doelstellingen van interculturalisatie. Interculturalisatie is een zaak van algemeen beleid geworden dat door alle (algemene) instellingen moet worden gerealiseerd, en niet zoals in het verleden alleen iets doen voor etnische minderheden als er extra geld komt. Het is daarom een goede zaak dat vrijwilligersorganisaties meer prioriteit aan interculturalisering zullen geven, maar deze intentie is niet voldoende om binnenkort ondersteuning aan minderhedenorganisaties te geven.
- De inzet van 2 miljoen voor het landelijke platform ten behoeve van informatie en ondersteuning van lokale zelforganisaties op gemeentelijk niveau is verwonderlijk:
 - * Op de eerste plaats wil VWS enerzijds af van individuele, landelijke zelforganisaties van minderheden, anderzijds biedt VWS aan landelijke zelforganisaties de mogelijkheid om gebruik te maken van faciliteiten.
 - * Ten tweede impliceert een ander aanwending van deze middelen tevens een afbouw van het landelijk netwerk van zelforganisaties van minderheidsgroepen met directe consequenties voor de betreffende gemeenschappen.
 - * Op de derde plaats, op gemeentelijk niveau vindt er een afbouw van lokale zelforganisaties van etnische minderheidsgroepen plaats dan wel wordt het functioneren van deze organisaties gemarginaliseerd. Daar waar op gemeentelijk niveau een "desintegratieproces" van lokale zelforganisaties plaats vindt worden er middelen ingezet voor een landelijke platform ten behoeve van een slinkend aantal lokale zelforganisaties.
 - * Gelet op de bestuurlijke verhouding tussen gemeenten en rijksoverheid kunnen er vraagtekens gezet worden bij de uitvoerbaarheid van het platform. De wijze waarop VWS de gelden ten behoeve van zelforganisaties wil besteden zal er toe leiden dat na een korte periode dit geld wordt overgeheveld naar het gemeentefonds.

Tenslotte willen de samenwerkingsverbanden het volgende niet onvermeld laten. Er is de samenwerkingsverbanden voorgespiegeld dat er na afronding van de reeks onderzoeken een gesprek zou komen over de visie op de rol van landelijke zelforganisaties. Van daaruit zou toegewerkt worden naar een nieuwe subsidiesystematiek. Als leidraad zou hierbij kunnen dienen het rapport "Voor elkaar? Een beschouwing over de betekenis van organisaties van migranten voor het integratie- en het vrijwilligersbeleid" van IMES (Amsterdam, maart 1999). In het rapport wordt aangegeven dat er een politieke discussie over de toekomst van eigen organisaties in zowel het integratiebeleid als het vrijwilligersbeleid op fundamenteel niveau moet worden gevoerd. De samenwerkingsverbanden hebben evenwel behoefte aan deze discussie.

De samenwerkingsverbanden zijn nog steeds bereid tot een gesprek over de visie en hopen dat het over en weer uitwisselen van argumenten de basis zullen zijn voor een breed gedragen toekomstig beleid inzake zelforganisaties van minderheidsgroepen.

Voorstel samenwerkingsverbanden

De keuze voor een vrijwilligersplatform betekent naar het oordeel van de samenwerkingsverbanden de definitieve afbouw van de rol van landelijke en zo mogelijk lokale zelforganisaties voor onze gemeenschappen. Ten aanzien van de notitie Vrijwilligersorganisatie minderheden is er daarom geen draagvlak, en wordt door de samenwerkingsverbanden unaniem afgewezen.

De samenwerkingsverbanden wensen de beschikbare 2 miljoen expliciet in te zetten voor het integratiebeleid van etnische minderheden in voor landelijke activiteiten en organisatievorming ten behoeve van belangenbehartiging op landelijk, regionaal en provinciaal niveau. Inpassing hiervan in de bestaande structuur van de LOM-samenwerkingsverbanden is volgens de 3 samenwerkingsverbanden te overwegen. Omdat de meeste onderwerpen inzake etnische minderheden bij het ministerie van BZK zijn ondergebracht pleiten de samenwerkingsverbanden voor een overheveling van deze 2 miljoen naar BZK. Temeer omdat het ministerie van VWS zelf niet een aanspreekpunt voor minderheden heeft (N.B. VWS beheert 13 miljoen aan minderhedengeld waarvan 2 miljoen expliciet voor zelforganisaties)

Voorts willen de 3 samenwerkingsverbanden nog de volgende argumenten aandragen:

- De samenwerkingsverbanden hebben gezien hun werkzaamheden in het kader van de LOM intensieve contacten met lokale zelforganisaties van minderheden. Het verder voortbouwen op deze structuur ligt voor de hand.
- De structuur van de LOM-samenwerkingsverbanden sluit beter aan bij de etnisch-culturele diversiteit, zoals onder meer blijkt uit het feit dat de doelgroepen van minderheden zich op verschillende wijzen georganiseerd hebben. De etnisch-culturele identiteit komt beter tot zijn recht binnen de structuur van de LOM-samenwerkingsverbanden. Hierdoor is ons voorstel meer in overeenstemming met de nota "KKKP" waarin de beleving van de eigen cultuur sterk wordt bepleit.
- De samenwerkingsverbanden voeren reeds de meeste taken uit die in de notitie genoemd worden onder "ondersteuning minderhedenorganisaties op landelijk niveau", zoals
 - * het organiseren van communicatie op landelijk niveau tussen lokale zelforganisaties;
 - * het actief beschikbaar stellen van informatie, en
 - * het in kaart brengen van bestaande organisaties van minderheden.
- Dit voorstel komt tegemoet aan de groeiende vraag naar o.a. meer landelijke bijeenkomsten, enerzijds om met elkaar te discussiëren en anderzijds om geïnformeerd te worden over diverse ontwikkelingen op landelijk niveau. Tevens zullen deze activiteiten leiden tot een extra stimulering van de belangenbehartiging van minderheden.
- De lokale zelforganisaties kunnen meer profiteren van een bundeling van activiteiten, gecoördineerd door de minister voor Grote Steden- en Integratiebeleid, dan van deels overlappende activiteiten, georganiseerd vanuit twee verschillende structuren op landelijk niveau.

Gelet ook op de coördinatietaken die de minister voor Grote Steden- en Integratiebeleid nu reeds heeft met betrekking tot het Integratiebeleid, en gelet op zijn verantwoordelijkheid voor het Grote Stedenbeleid, verdient het aanbeveling om het beschikbare budget van 2 miljoen over te hevelen naar het ministerie van BZK.

Wellicht ten overvloede zij hierbij tenslotte opgemerkt dat groot belang wordt gehecht aan lokale zelforganisaties van minderheidsgroepen voor het wetslagen van het lokaal sociaal beleid en het integratiebeleid, maar zonder een landelijke/regionale infrastructuur van etnische minderheidsgroepen zal het beleid niet effectief kunnen zijn.

Utrecht, Den Haag, oktober 1999

- Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
- Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
- Inspraakorgaan Turken (IOT)

p/a Surinaams Inspraak Orgaan
Maliebaan 13
3581 CB Utrecht

Tel. 030 2316014 / fax. 030 2343836

De Vaste Commissie voor
Financiën van de Tweede Kamer,
D.t.k.v. de Griffier mw. Mr. E.C. Janssen,
Postbus 20018
2500 EA 's-Gravenhage

Kenmerk: 11/0090/RH-SR

Utrecht, 01 november 1999

Betreft: Belastingherziening 2001 (zgn. belastingplan 21 ste eeuw)

Geachte heer/mevrouw,

Op dit moment ligt in de Tweede Kamer ter behandeling het voorstel belastingherziening 2001. Het betreft een ingrijpend voorstel tot herziening van het huidige belastingstelsel waarbij de kern is herziening van de inkomstenbelasting met ingang van 2001. De belastingherziening voorziet in bredere grondslagen en lagere tarieven in de loon- en inkomstenbelasting. Daarnaast wordt door de belastingherziening een verschuiving van directe naar indirecte belastingen bewerkstelligd. Het Surinaams Inspraak Orgaan, het Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs en het Inspraak Orgaan Turken wensen het navolgende onder uw aandacht te brengen.

Gevolgen schrappen aftrek kosten levensonderhoud

In de diverse commentaren op het wetsvoorstel komt aan de orde op welke wijze de verschillende inkomensgroepen zullen profiteren van de herziening. Ook in dat verband is het van belang na te gaan wat het nieuwe stelsel in het bijzonder betekent voor de grootste-gemene-der van inkomens, waartoe ook allochtonen, in het bijzonder Surinamers, Marokkanen en Turken als minderheidsgroepen gerekend kunnen worden. In het bijzonder zal onderstaand ingegaan worden op specifieke uitgaven die niet meer aftrekbaar worden gesteld.

Schrappen aftrek kosten levensonderhoud naaste verwanten

Een ingrijpende wijziging die naar onze mening in het algemeen iedere burger maar bijzonder onze gemeenschappen raakt, is het schrappen van de mogelijkheid om, als zijnde buitengewone lasten, de kosten van levensonderhoud voor kinderen ouder dan 27 jaar en naaste verwanten in aftrek op het inkomen te brengen. (thans artikel 46 lid 1 letter a ten tweede, wet inkomstenbelasting 1964).

Zowel voor de allochtonen als de autochtonen zal dit betekenen dat er geen fiscale aftrek meer mogelijk is voor onderhoud van familie anders dan de partner en kinderen jonger dan 27 jaar.

Naar onze mening worden hiermee in het bijzonder onze gemeenschappen getroffen aangezien juist deze groepen intensief gebruik maken van deze aftrekregeling (een bijzondere regeling voor ondersteuning van verwante of familie in het buitenland).

Argumenten afschaffen aftrek

Het afschaffen van de aftrek wordt in het wetsvoorstel als volgt gemotiveerd:

"vanwege het draagkrachtverminderde effect geldt voor bepaalde uitgaven waaraan de belastingplichtige zich niet dan met groot bezwaar kan onttrekken nog steeds dat bij belastingheffing daarmee rekening moet worden gehouden. Uitgaven voor levensonderhoud van kinderen ouder dan 27 jaar en naaste verwanten worden echter niet langer als zodanig gekwalificeerd. Gelet op het niveau van het sociale voorzieningen stelsel en de hoge (uitvoerings)lasten als gevolg van fraudegevoeligheid stellen wij voor geen aftrekpost(...) ter zake (...) op te nemen" (Vakstudie nieuws 21 september 1999 BP21/1 Memorie van toelichting blz 149).

De aangevoerde motivering is ons inziens eenzijdig en niet draagkrachtig:

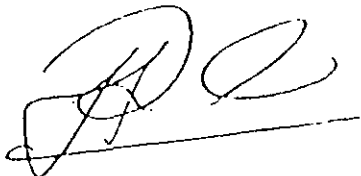
- De voorgestelde regeling stimuleert minder het in familieverband ondersteunen van elkaar. Daarbij komt nog dat dit doorgaans binnen de niet-westerse gemeenschappen een groot goed is. Oftewel: men kan zich niet aan die zorg onttrekken;
- Voor de binnenlandse situatie gaat het argument van het sociale voorzieningen niveau wellicht op: de hoogte van de uitkeringen is afgestemd op het bestaansminimum. Maar wat te denken van familieleden in Nederland die niet voor die voorzieningen in aanmerking komen? En gezinnen die uit solidariteit en culturele opvatting hun oudere familieleden die slechts een gekorte AOW ontvangen, binnen hun eigen gezinssituatie onderhouden?
- Verwanten die in het buitenland wonen ontberen juist het sociale voorzieningen stelsel zoals dat in Nederland bestaat en leven zelfs vaak beneden het bestaansminimum van dat land. Door enorme kostenstijgingen in bijvoorbeeld Suriname en daardoor het onvermogen met een inmiddels achterhaald Surinaams pensioen zichzelf te bedruipen, is hulp veelal in de vorm van goederen een pure noodzaak;
- Gesteld wordt dat de bestaande regeling fraudegevoelig is. Mogelijk wordt dan bedoeld op de controleerbaarheid van de onderhoudsbehoefte in het buitenland. Waaruit blijkt dat? Zijn daar geen andere oplossingen mogelijk dan afschaffen van de aftrekmogelijkheid. Geldt die fraudegevoeligheid voor alle landen? Zou voor de landen waar het wel controleerbaar is een uitzondering gemaakt moeten worden?

Het direct gevolg hiervan is in ieder geval dat de meerkosten die ontstaan niet meer aftrekbaar zijn, hetgeen een achteruitgang impliceert in de inkomenssituatie. Deze redenering is vergelijkbaar met de actuele politieke discussie met betrekking tot de inkomensachteruitgang van de kleine ondernemers. In beide situaties komt het erop neer dat de netto inkomsten minder zullen zijn.

Een neveneffect van de afschaffing van de faciliteit is dat het wellicht de immigratie c.q. gezinshereniging zal bevorderen als het niet langer mogelijk is de familie vanuit Nederland te ondersteunen.

Al met al redenen om bij de bespreking van het belastingplan dit aspect te heroverwegen.

Hoogachtend,

S. Rambocus/voorzitter Surinaams Inspraak Orgaan
namens,

S. Bouddouff/ voorzitter Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs
drs. A. Tonca/ voorzitter Inspraak Orgaan Turken

- * Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
- * Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
- * Overlegorgaan Caribische Nederlanders (OCaN)
- * Inspraakorgaan Turken (IOT)

p/a Surinaams Inspraak Orgaan
 Maliebaan 13
 3581 CB Utrecht

Tel. 030 2316014
 Fax. 030 2343836

Ministerie van Sociale Zaken Werkgelegenheid
 Afdeling Arbeidsmarkt
 t.a.v.
 Postbus 90801
 2509 LV Den Haag

Datum: 7 december 1999
 Kenmerk: 12/0105/HvZ-SR
 Betreft: Project Wet Samen

Geachte

Naar aanleiding van het telefoongesprek tussen U en de heer . van 24 november j.l. brengen wij graag onder uw aandacht dat minderhedenorganisaties actief zijn en willen blijven bij de uitvoering van de Wet SAMEN. De informatie die u per brief van Forum heeft ontvangen over het Project Wet SAMEN is op meerdere punten onjuist.

1. de gang van zaken

De activiteiten die binnen het kader van een project worden ondernomen vormen geen doel in zichzelf, maar moeten indien veranderende omstandigheden of voortschrijdende inzichten daartoe nopen, worden bijgesteld. Met die stelregel in gedachten heeft de Landelijke Werkgroep van het Project Wet SAMEN op 9 juni 1999, na de verschijning van de landelijke advertentie, over de voortgang van het project gesproken. Er is toen besloten dat een aantal ontwikkelingen tot bijstelling van de uitvoeringsplannen noopten. Forum zou gehoord de discussie op korte termijn voor die bijstelling zorg dragen, met als leidraad de oorspronkelijke doelstelling van het project: Het bevorderen van eigen activiteiten van zelforganisaties in het kader van de uitvoering van de Wet SAMEN. Tevens zouden de Landelijke Werkgroepleden een financieel overzicht ontvangen. Op 14 oktober is de Landelijke Werkgroep opnieuw bijeen gekomen. Er lag toen een stuk gedateerd 8 juli 1999, waarin de oorspronkelijke uitvoeringsplannen opnieuw werden beschreven. De Landelijke Werkgroep heeft daarop de afspraken van 9 juli herbevestigd. Tevens is uitvoeriger van gedachten gewisseld over de aard van de verder te ondernemen activiteiten. Daarbij is ondermeer de mogelijkheid van coaching van enkele lokale of regionale organisaties van minderheden uitgewerkt. Expliciet is verklaard dat de besluiten van deze Landelijke Werkgroepvergadering de volledige instemming droegen van de vertegenwoordigers van Forum.

Twee weken later ontvingen de samenwerkingsverbanden een schrijven van Forum, waarin zij voor de keuze werden gesteld tussen alsnog akkoord gaan met de oorspronkelijke plannen of een brief aan SZW, die naar wij hebben begrepen inmiddels is verzonden. Als reactie daarop hebben de samenwerkingsverbanden aangegeven dat zij vanzelfsprekend bereid zijn om opnieuw in de Landelijke Werkgroep bijeen te komen als Forum de eerder genomen besluiten wil heroverwegen. Van de zijde van Forum is toen mededeeld dat zij daartoe niet meer bereid waren.

- * Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs (SMT)
- * Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)
- * Overlegorgaan Caribische Nederlanders (OCaN)
- * Inspraakorgaan Turken (IOT)

p/a Surinaams Inspraak Orgaan
Maliebaan 13
3581 CB Utrecht

Tel. 030 2316014
Fax. 030 2343836

Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties
Directie Coördinatie Integratiebeleid Minderheden

Postbus 20011
2500 EA Den Haag

Datum: 7 december 1999
Kenmerk: 12/0106/HvZ-SR
Betreft: Project Wet Samen

Geachte

Naar aanleiding van het telefoongesprek tussen *[naam]* van Directie Arbeidsmarkt van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en *[naam]* van 24 november j.l. brengen wij graag onder uw aandacht dat minderhedenorganisaties actief zijn en willen blijven bij de uitvoering van de Wet SAMEN. De informatie die u per brief van Forum heeft ontvangen over het Project Wet SAMEN is op meerdere punten onjuist.

1. de gang van zaken

De activiteiten die binnen het kader van een project worden ondernomen vormen geen doel in zichzelf, maar moeten indien veranderende omstandigheden of voortschrijdende inzichten daartoe nopen, worden bijgesteld. Met die stelregel in gedachten heeft de Landelijke Werkgroep van het Project Wet SAMEN op 9 juni 1999, na de verschijning van de landelijke advertentie, over de voortgang van het project gesproken. Er is toen besloten dat een aantal ontwikkelingen tot bijstelling van de uitvoeringsplannen noopten. Forum zou gehoord de discussie op korte termijn voor die bijstelling zorg dragen, met als leidraad de oorspronkelijke doelstelling van het project: Het bevorderen van eigen activiteiten van zelforganisaties in het kader van de uitvoering van de Wet SAMEN. Tevens zouden de Landelijke Werkgroepleden een financieel overzicht ontvangen. Op 14 oktober is de Landelijke Werkgroep opnieuw bijeen gekomen. Er lag toen een stuk gedateerd 8 juli 1999, waarin de oorspronkelijke uitvoeringsplannen opnieuw werden beschreven. De Landelijke Werkgroep heeft daarop de afspraken van 9 juli herbevestigd. Tevens is uitvoeriger van gedachten gewisseld over de aard van de verder te ondernemen activiteiten. Daarbij is ondermeer de mogelijkheid van coaching van enkele lokale of regionale organisaties van minderheden uitgewerkt. Expliciet is verklaard dat de besluiten van deze Landelijke Werkgroepvergadering de volledige instemming droegen van de vertegenwoordigers van Forum.

Twee weken later ontvingen de samenwerkingsverbanden een schrijven van Forum, waarin zij voor de keuze werden gesteld tussen alsnog akkoord gaan met de oorspronkelijke plannen of een brief aan SZW, die naar wij hebben begrepen inmiddels is verzonden. Als reactie daarop hebben de samenwerkingsverbanden aangegeven dat zij vanzelfsprekend bereid zijn om opnieuw in de Landelijke Werkgroep bijeen te komen als Forum de eerder genomen besluiten wil heroverwegen. Van de zijde van Forum is toen medegedeeld dat zij daartoe niet meer bereid waren.

2. bijstelling van de uitvoeringsplannen

Er kan naar ons inzicht geen verschil van mening bestaan over het doel van het project, zoals dat in het Projectplan wordt beschreven. Graag zetten wij uiteen waarom bijstelling van de uitvoeringsplannen nodig is. In ieder geval kan worden geconstateerd dat de uitvoering van het project WetSAMEN sterk is vertraagd. Naar onze waarneming heeft het project eind '98, begin '99 gedurende een periode van vier maanden en vanaf 1 juni 1999 gedurende zes maanden feitelijk stil gelegen. De in de Landelijke Werkgroep gemaakte afspraken werden eenvoudig niet uitgevoerd. Wederom naar onze waarneming, ligt dat niet aan de individuele inzet van betrokken Forum-medewerkers, maar wel aan de prioriteit die de organisatie als geheel legt bij de uitvoering van het project.

2.1 het schrijven van een publicatie

Toen het projectplan werd opgesteld en goedgekeurd kon niet worden voorzien wat de aard zou zijn van de publicatie met *best practices* die door de Taskforce is uitgebracht. *Breng kleur in uw zaak* dekt ons aanvankelijk plan in aanzienlijke mate. Uitgesloten moet worden dat een publicatie van de samenwerkingsverbanden en Forum naast deze brochure de houding van de doelgroep, de werkgevers, zal veranderen. Doorgaan met deze activiteit is daarom zonde van onze middelen en die van de subsidiegever.

2.2 een bijeenkomst voor minderhedenorganisaties

Aan het project lagen de ervaringen ten grondslag die de samenwerkingsverbanden in de afgelopen vier jaar hebben opgedaan met de uitvoering van de Wet BEAA en de Wet SAMEN. De conclusies die uit die ervaringen zijn getrokken luiden kort samengevat dat de systematiek die wordt beschreven in de MvT van de Wet SAMEN in de praktijk werkt. Een goed voorbereid gesprek met werkgevers leidt tot een ander personeelsvoorzieningsbeleid van het bedrijf en die verandering lijkt duurzaam te zijn. Het zijn echter nauwelijks de ideële argumenten die aanspreken, maar des te meer de praktische argumenten. Ter voorbereiding dient men zich dus goed rekenschap te geven van de (mogelijke) klanten en opdrachtgevers van een bedrijf, het segment van de arbeidsmarkt waarop een beroep wordt gedaan, het onbenutte potentieel op die arbeidsmarkt, de alternatieve wervingsmogelijkheden die er zijn en daarnaast ook de opvattingen van de ondernemingsraad, de plaatselijke vakbonden, het RBA, enz. Het is ook van belang om in de gespreksdelegatie vertegenwoordigers van plaatselijke organisaties en succesvolle allochtonen in de sector op te nemen, omdat er veelal sprake is van een erg achterhaalde beeldvorming. Voorts is natuurlijk de samenwerking met instellingen als het LBR en de Anne Frankstichting van belang. Voor de meeste moskeeën, arbeiders- of culturele verenigingen is zo'n opzet een hele opgave. Zelfs de regionale steunfuncties achten zich er onvoldoende voor toegerust.

Deze conclusies zijn op 15 juni 1998 tijdens een LOM-vergadering besproken met de minister van SZW. Vanzelfsprekend hebben de samenwerkingsverbanden ook in hun achterban over de wet gesproken. Die achterban heeft inmiddels een behoorlijk inzicht in de (bedoelde) werking van de wet. Velen willen graag wat doen, een aantal organisaties doet dat soms ook, maar men vraagt daarbij om nadere ondersteuning. Van de zijde van BZK werd ons medegedeeld dat we onze signaleringsfunctie in deze erg ver doorvoerden en SZW zei dat de samenwerkingsverbanden als overlegorganen niet de minderhedenorganisaties waren die in de MvT werden bedoeld!

Een bijeenkomst voor minderhedenorganisaties zou in dit stadium niets meer opleveren dan wat bij iedereen al bekend is. Ook bij de vakbeweging, die bij veel van onze activiteiten direct betrokken was en natuurlijk van onze conclusies op de hoogte is gesteld. Einde voorjaar 1998 werd overigens bij de vakbeweging t.a.v. de Wet een andere houding zichtbaar, waardoor eveneens tot de overtuiging kwamen dat een conferentie als vorm niet langer geschikt is.

2.3 een bijeenkomst voor gemeenten

Op verzoek van de LOM (voorheen LAO) heeft de minister van Binnenlandse Zaken zich meerdere keren tot de gemeenten gewend. De samenwerkingsverbanden zelf hebben nauw contact met de gemeentelijke inspraakorganen, met zelforganisaties en allochtone gemeenteraadsleden. Ook hebben wij gesprekken gevoerd met gemeenten die de wet niet uitvoerden en met de VNG.

In verschillende gemeenten is met meer of minder succes gesproken over *contract compliance* en *social return*. Wat veel te weinig is gebeurt is dat men met bedrijven, in de eerste plaats werkgevers die opdrachten, subsidies of vergunningen van de gemeente krijgen, in onverplichtende sfeer is gaan spreken over de mogelijkheid om de arbeidsmarkt met een bredere blik te bekijken en daarbij concrete mogelijkheden aan te geven.

Ook bij te veel gemeenten bestaat nog de idee dat de Wet SAMEN een soort 'dwangwet' is, terwijl hij is bedoeld als een aansporing om met elkaar in gesprek te gaan. Al zijn er inmiddels wel goede ervaringen opgedaan met zogenoemde *Meet the mayor* bijeenkomsten.

Het is mogelijk dat die gedachte middels een conferentie aan kracht wint. De samenwerkingsverbanden zijn daar niet tegen. Tegelijkertijd moet echter in concrete gevallen steun worden geboden aan politici die deze weg in willen slaan. De vraag- en de aanbodkant van de arbeidsmarkt en de bestedingen van gemeenten zijn in de praktijk meestal drie gescheiden beleidsvelden. De Wet SAMEN nodigt uit om in bestuurlijk opzicht meer integraal te denken en te besluiten. Het is mogelijk dat een conferentie doorbraken bewerkstelligt, maar de berichten die wij krijgen over de inspanningen van onze mensen zijn niet hoopgevend.

3. onze voorstellen

Een publicatie over *best practices* achten wij niet zinvol meer.

Minderheden kunnen in direct contact met werkgevers veranderingen bewerkstellingen op de wijze zoals de Wet SAMEN die beoogd. Het heeft, mede gezien de ontwikkelingen op de arbeidsmarkt, geen zin (meer) om dat willekeurig te doen. Er zou vooral moeten worden gekeken naar 'snijpunten' van de volgende factoren:

- Minderhedenorganisaties die in actie willen komen.
- Sectoren met onvoldoende instroom van allochtonen.
- Regio's waar een groot (potentieel) aanbod is.
- Opleidingsinitiatieven en -projecten (vooral vanuit minderheidsgroepen zelf).

Vanuit de Landelijke Werkgroep willen wij in gesprek met het departement, de sociale partners en andere actoren op de arbeidsmarkt op korte termijn bekijken waar de uitvoering van de Wet stagneert. Wij kunnen dan gemotiveerd aangeven waarom we in onze achterban bepaalde organisaties gaan steunen. Die steun moet dan ook daadwerkelijk door de uitvoeringsorganisatie worden gerealiseerd. De praktische ervaring die de samenwerkingsverbanden hebben gegenereerd in de afgelopen vier jaar kan daarbij als vertrekpunt dienen.

Wat de gemeenten betreft zouden wij liever gesprekken willen voeren met de VNG en ondersteunende activiteiten willen aanbieden aan lokale inspraakorganen, zelforganisaties en gemeenteraadsleden. Het is een ding te roepen dat wethouders er voor moeten zorgen dat men zich aan de wet (SAMEN) houdt, maar er komt meer bij kijken om ze daartoe te bewegen.

Een conferentie waarop de betrokken bewindslieden duidelijk maken hoe Nederland bestuurlijk werkt en goede voorbeelden worden gepresenteerd, daar zijn wij allerminst op tegen. Aan een bijeenkomst die alleen de onmacht van onze achterban onderschreept zullen wij niet meewerken.

4. de voortgang van het project

Na bovenstaande behoeft het geen betoog dat de samenwerkingsverbanden zeer groot belang hechten aan voortzetting van het project. Uit de voorgeschiedenis is bekend dat Forum er als uitvoerder 'aan de haren bijgesleept' is. Dat is gebleken geen succesvolle uitgangssituatie te zijn. Om het vertrouwen te herstellen is van de zijde van Forum een overtuigende opstelling nodig en het beloofde financieel overzicht. De samenwerkingsverbanden kunnen de uitvoering ook zelf ter hand nemen of de activiteiten in samenwerking met de vakbeweging uitvoeren. Het maakt ons niet uit. De essentie is voor ons dat er een wet is aangenomen die (tegen ons advies) medeverantwoordelijkheid legt bij minderhedenorganisaties.

Maar ook verantwoordelijkheid waarom zij niet hebben gevraagd willen onze organisaties dragen. Dat kan met een beperkt ondersteuningspunt, dat enkele deskundigheden ter beschikking heeft.

In het Projectplan staat: 'De Landelijke Werkgroep bepaalt binnen het projectplan de lijnen van de inhoudelijke uitwerking van de deelprojecten.' Wij willen dat graag blijven doen en het is natuurlijke onze intentie om de bijgestelde plannen waarom in juli en oktober gevraagd is met de subsidiegevers te bespreken alvorens er uitvoering aan te geven. Informeel en formeel hebben we bij de vele ambtenaren van SZW met wie we contacten hebben duidelijk aangekondigd dat het projectplan zou worden bijgesteld.

Langs de lijnen die wij in de vorige paragraaf hebben geschetst kan de doelstelling van het project doelgerichter en doelmatiger worden verwezenlijkt. Wij stellen er prijs op om daarover nader met u te spreken.

Met de meeste hoogachting,

Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs

Surinaams Inspraak Orgaan

Overlegorgaan Caribische Nederlanders

Inspraakorgaan Turken

The image shows four handwritten signatures and initials, each corresponding to one of the organizations listed on the left. The signatures are written in black ink and are somewhat stylized. The first signature is for the Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs, the second for the Surinaams Inspraak Orgaan, the third for the Overlegorgaan Caribische Nederlanders, and the fourth for the Inspraakorgaan Turken. The signatures are arranged vertically, with the first one at the top and the last one at the bottom.

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Vanaf 1985 Inspraakorgaan, sinds 1997 Overlegorgaan

Maliebaan 13 ■ 3581 CB Utrecht ■ Tel. 030 - 231 60 14 ■ Fax. 030 - 234 38 36

Inzagewe / WP

*zk 502
zk 50220*

Ministerie van Binnenlandse Zaken
en Koninkrijkrelaties
t.a.v. de directeur DCI
Mr. Dr. H. Fernandes Mendes
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES
5 SEP 2000
Onderdeur: <i>0110/86551</i>
Agende: <i>2000/86551</i>
RAPPEL NA: <i>27/9/2000</i>

*Afd. I
zk 502
5/3
B*

Datum : 04 september'00
Kenmerk: 09/0047/SR-HS
Betreft: Omnibusonderzoek e.a.

Geachte heer Fernandes Mendes,

Hierbij doen wij u zoals afgesproken met dhr. Rambocus een kopie van het MCA omnibusonderzoek, de notitie van Dr. G. Muskens naar aanleiding van "Met vereende kracht" en twee brieven van MCA naar aanleiding van publicatie in Contrast m.b.t. Inspraakorganen toekomen.

||

Met vriendelijk groet,

H. Soe Agn
H. Soe - Agn

*zw
15
7/4*

*db
22/12*

*Hieraan is kennis genomen
Deponeren*

Opzet en uitvoering van het omnibusonderzoek

Het omnibusonderzoek *Marktverkenningen Allochtonen* wordt elk kwartaal verricht. Het onderzoek wordt uitgevoerd onder (minimaal) 200 Turken, 200 Marokkanen en 200 Surinamers uit de vier grote steden. De metingen zijn in maart, juni, september en december. Het gaat om face-to-face straatinterviews, uitgevoerd door allochtone interviewers van MCA Communicatie.

3.1 Selectie van respondenten

De respondenten zijn geworven op markten, in winkelstraten, koffiehuisen, buurthuizen, ontmoetingscentra en moskeeën in Amsterdam, Rotterdam, Utrecht en Den Haag. Vooraf zijn streefaantallen (quota) vastgesteld per subgroep. Zo is bij de werving rekening gehouden met de samenstelling van de afzonderlijk doelgroepen naar leeftijd, geslacht en geografische spreiding. In het totaal zijn in maart 2000 193 interviews met Turken, 190 interviews met Marokkanen en 186 interviews met Surinamers gerealiseerd.

3.2 Veldwerk

Het veldwerk is afgenomen in de periode van 11 tot en met 25 maart 2000 en is uitgevoerd door getrainde medewerkers van MCA Communicatie. Voor dit onderzoek is men mondeling geïnstrueerd. Bij het veldwerk is een supervisor aanwezig geweest.

De interviewers hebben dezelfde etnische achtergrond als de respondenten en beheersen zowel het Nederlands als de eigen taal. De interviews zijn afgenomen in de voorkeurstaal van de respondent.

3.3 Kenmerken respondenten

De samenstelling van de responsgroep is hieronder weergegeven. Hierbij zijn ook de kenmerken van de totale Turkse, Marokkaanse en Surinaamse populaties weergegeven. Ter informatie zijn de kenmerken van de autochtone (lees: Nederlandse) populatie bijgevoegd.

<i>Turken</i>	Turkse responsgroep (n=193)	Turkse populatie	Nederlandse populatie
<i>Sekse</i>			
man	52	55	49
vrouw	48	45	51
<i>Leeftijd</i>			
15-24 jaar	31	27	14
25-34 jaar	32	35	21
35-44 jaar	16	16	20
45 jaar e.o.	21	22	45
<i>Verdeling van de respondenten over de vier grote steden¹</i>			
Amsterdam	32	31	-
Rotterdam	32	36	-
Den Haag	20	22	-
Utrecht	17	10	-

¹ In totaal woont 36 procent van alle Turken in de vier grote steden (± 100.000), 22 procent woont in gemeenten met meer dan 100.000 inwoners en 42 procent woont in gemeenten met minder dan 100.000 inwoners. De Turkse populatie in de 4 grote steden vormt hier de percenteerbasis.

<i>Marokkanen</i>	Marokkaanse respons- groep (n= 190)	Marokkaanse populatie	Nederlandse populatie
<i>Sekse</i>			
man	56	56	49
vrouw	44	44	51
<i>Leeftijd</i>			
15-24 jaar	32	26	14
25-34 jaar	27	30	21
35-44 jaar	20	18	20
45 jaar en ouder	22	25	45
<i>Verdeling van de respondenten over de vier grote steden²</i>			
Amsterdam	45	44	-
Rotterdam	20	23	-
Den Haag	20	16	-
Utrecht	16	17	-

² In totaal woont 48 procent van alle Marokkanen in de vier grote steden (± 108.000), 14 procent woont in gemeenten met meer dan 100.000 inwoners en 38 procent woont in gemeenten met minder dan 100.000 inwoners. De Marokkaanse populatie in de 4 grote steden vormt hier de percenteerbasis.

<i>Surinamers</i>	Surinaamse responsgroep (n=186)	Surinaamse populatie	Nederlandse populatie
<i>Sekse</i>			
man	43	49	49
vrouw	57	51	51
<i>Leeftijd</i>			
15-24 jaar	21	21	14
25-34 jaar	26	33	21
35-44 jaar	29	23	20
45 jaar e.o.	25	22	45
<i>Verdeling van de respondenten over de vier grote steden³</i>			
Amsterdam	41	41	-
Rotterdam	29	29	-
Den Haag	25	25	-
Utrecht	5	4	-

De responsgroepen vormen in zijn geheel een goede weerspiegeling van de totale doelgroepen op de kenmerken sekse, leeftijd en woonplaats. In Utrecht zijn de Turken iets oververtegenwoordigd. Bij de Surinamers zijn de vrouwen licht oververtegenwoordigd

In aanvulling op de voorgaande tabellen wordt hieronder weergegeven hoe de afzonderlijke respondentengroepen zijn samengesteld op een aantal andere achtergrondkenmerken. Het gaat om samenstelling huishouden, geboorteland, voornaamste bezigheid en opleiding.

³ In totaal woont 60 procent van alle Surinamers in de vier grote steden (± 100.000), 13 procent woont in gemeenten met meer dan 100.000 inwoners en 29 procent woont in gemeenten met minder dan 100.000 inwoners. De Surinaamse populatie in de 4 grote steden vormt hier de percenteerbasis.

<i>Achtergrondkenmerken respondenten</i>	Marokkanen (n=190)	Turken (n=193)	Surinamers (n=186)
<i>geboorteland</i>			
Nederland	32	20	17
Marokko	67	-	-
Turkije	-	77	-
Suriname	-	-	80
elders	1	3	2
<i>voornaamste bezigheid</i>			
werkend	40	42	60
studerend, schoolgaand	30	25	10
huisvrouw/man	13	21	5
werkzoekend	4	4	4
niet (meer) werkzaam	11	8	9
anders	1	-	2
weet niet/ geen antwoord	2	-	1
<i>opleiding</i>			
lagere school of minder	27	37	16
LBO	8	13	7
MAVO	20	15	18
MBO	21	15	29
HAVO/VWO	11	11	12
HBO/Universiteit	11	5	14
anders/ geen informatie	3	5	4

3.4 Betrouwbaarheid resultaten

Bij de tabellen in dit rapport is uitgegaan van alle ingevulde antwoorden. Hierdoor kan de percenteerbasis per tabel verschillen. Door afronding (naar boven) kunnen de totaalpercentages in de tabellen afwijken van 100 procent.

Bij de interpretatie van de in deze rapportage weergegeven percentages dient rekening te worden gehouden met de betrouwbaarheidsmarges. Deze worden groter naarmate de aantallen waarover de percentages zijn berekend, kleiner worden. In de onderstaande tabel is dit weergegeven. De afwijkingsmarges gelden voor een normale verdeling en een betrouwbaarheid van 95 procent.

<i>Betrouwbaarheid (%)</i>	5% ja 95% nee	10% ja 90% nee	25% ja 75% nee	50% ja 50% nee
n=100	4,9	6,4	8,9	10,2
n=200	3,3	4,4	6,2	7,2

Bijlage I

Vragenlijst Marktverkenningen Allochtonen, maart 2000

A1

Nederland kent verschillende organisaties die de belangen van Turken / Marokkanen / Surinamers behartigen. Welke landelijke belangenorganisaties van Turken / Marokkanen / Surinamers kent u?

- 1 Forum
- 2 NCB
- 3 IOT
- 4 SMT
- 5 SIO
- 6 anders, namelijk
- 7 anders, namelijk
- 8 geen
- 99 weet niet / geen antwoord

A2

Kent u het Inspraakorgaan voor Turken (IOT)?
Kent u het Samenwerkingsverband voor Marokkanen en Tunesiers (SMT)?
Kent u het Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)?

- 1 ja
- 2 nee (ENQ. ga naar vraag A4)
- 99 weet niet / geen antwoord (ENQ. ga naar vraag A4)

A3

Hoe behartigt dit inspraakorgaan uw belangen? Is dat zeer goed, goed, matig, slecht of zeer slecht?

- 1 zeer goed
- 2 goed
- 3 matig
- 4 slecht
- 5 zeer slecht
- 99 weet niet / geen antwoord

A4

Hoe belangrijk vindt u een inspraakorgaan of instelling van Turken / Marokkanen / Surinamers die de regering adviseert? Vindt u dat heel belangrijk, belangrijk, onbelangrijk of heel onbelangrijk?

- 1 heel belangrijk
- 2 belangrijk
- 3 noch belangrijk, noch onbelangrijk
- 4 onbelangrijk
- 5 heel onbelangrijk
- 99 weet niet / geen antwoord

Blok Achtergrondkenmerken

1. **Wat is uw leeftijd?**

.....
99 weet niet / geen antwoord

2. **In welk land bent u geboren?**

1 Nederland
2 Marokko
3 Turkije
4 Suriname
5 elders, namelijk
99 weet niet / geen antwoord

3. **En uw moeder, in welk land is zij geboren?**

1 Nederland
2 Marokko
3 Turkije
4 Suriname
5 elders, namelijk
99 weet niet / geen antwoord

4. **En uw vader, in welk land is hij geboren?**

1 Nederland
2 Marokko
3 Turkije
4 Suriname
5 elders, namelijk
99 weet niet / geen antwoord

(ENQ: 5 alleen als respondent NIET in Nederland is geboren, zie 2)

5. **Hoeveel jaar woont u al in Nederland?**

..... jaar

6. **Uit hoeveel volwassenen (18 jaar of ouder) bestaat uw huishouden? (ENQ: dit is het gezin waarbij men woont)**

..... volwassenen
99 weet niet / geen antwoord

7. **Uit hoeveel kinderen (jonger dan 18 jaar) bestaat uw huishouden? (ENQ: dit is het gezin waarbij men woont)**

..... kinderen
99 weet niet / geen antwoord

8. **Wat doet u in het dagelijks leven, bent u, ...?**

(ENQ: alleen belangrijkste bezigheid invullen)

1 werkend
2 studerend/schoolgaand
3 huisvrouw/man
4 werkzoekend
5 niet meer werkend (VUT, WAO, pensioen)
6 anders, namelijk
99 weet niet / geen antwoord

9. **Heeft u uw hoogste opleiding in Nederland of in het buitenland gevolgd?**

- 1 Nederland
- 2 buitenland
- 3 beide: Nederland én buitenland
- 4 geen opleiding (*ENQ: ga door naar vragenblok Z*)
- 99 weet niet / geen antwoord

10. **Wat is uw hoogste, afgemaakte opleiding?**

(ENQ. Alleen afgeronde opleiding noteren; indien in buitenland opgeleid, dan vergelijkbare niveau aangeven)

- 1 lagere school of minder
- 2 LBO
- 3 MAVO
- 4 MBO
- 5 HAVO, VWO
- 6 HBO, universiteit
- 99 weet niet / geen antwoord

UITDRAAI TABELLEN

- GESPLITST NAAR ETNISCHE AFKOMST
- INCL. KRUISTABELLEN BEKENDHEID INSPRAAKORGAAN, SEKSE EN LEEFTIJD

uw / meneer,
vragen gaan over verschillende onderwerpen. Het duurt
ongeveer 10 minuten. Al uw antwoorden blijven strikt ver-
trouwelijk en anoniem.

Vragenblok A. Inspraakorganen (Contrast)

A1 Nederland kent verschillende organisaties die de belang-
en van Turken / Marokkanen / Surinamers behartigen.
Welke landelijke belangenorganisaties van Turken /
Marokkanen / Surinamers kent u?

- 1 Forum
- 2 NCB
- 3 IOT
- 4 SMT
- 5 SIO
- 6 anders, namelijk
- 7 anders, namelijk
- 8 geen
- 99 weet niet / geen antwoord

Kent u het Inspraakorgaan voor Turken (IOT)?
Kent u het Samenwerkingsverband voor Marokkanen
en Tunesiers (SMT)?
Kent u het Surinaams Inspraak Orgaan (SIO)?

- 1 ja
- 2 nee (ENQ. ga naar vraag A4)
- 99 weet niet / geen antwoord (ENQ. ga naar vraag A4)

A3 Hoe behartigt dit inspraakorgaan uw belangen? Is dat
zeer goed, goed, matig, slecht of zeer slecht?

- 1 zeer goed
- 2 goed
- 3 matig
- 4 slecht
- 5 zeer slecht
- 99 weet niet / geen antwoord

A4 Hoe belangrijk vindt u een inspraakorgaan of instelling
van Turken / Marokkanen / Surinamers die de regering
adviseert? Vindt u dat heel belangrijk, belangrijk, on-
belangrijk of heel onbelangrijk?

- 1 heel belangrijk
- 2 belangrijk
- 3 noch belangrijk, noch onbelangrijk
- 4 onbelangrijk
- 5 heel onbelangrijk
- 99 weet niet / geen antwoord

Vragenblok B. euro (ministerie Financiën)

B1 Weet u wat de euro is?

- 1 nieuw betaalmiddel/geld
- 2 Europese organisatie (EC, EMU etc)
- 3 anders, namelijk.....
- 99 weet niet / geen antwoord

Frequencies

MU maart 2000

afkomst w4 = 1 **Morokkanen** n = 190

Statistics^a

	A1 bekendheid inspraakorgaan	a1-6 anders	a1-7 anders	A2 bekendheid iot/smt/sio	a3 oordeel inspraakorgaan	a4 belang inspraakorgaan
N Valid	190	190	190	190	47	190
Missing	0	0	0	0	143	0

a. afkomst w4 = 1

Frequency Table

A1 bekendheid inspraakorgaan^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid forum	31	16,3	16,3	16,3
ncb	2	1,1	1,1	17,4
smt	18	9,5	9,5	26,8
anders	7	3,7	3,7	30,5
geen	105	55,3	55,3	85,8
weet niet / geen antwoord	27	14,2	14,2	100,0
Total	190	100,0	100,0	

a. afkomst w4 = 1

a1-6 anders^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	183	96,3	96,3	96,3
Fakir	1	,5	,5	96,8
Fatah	1	,5	,5	97,4
Groen links	1	,5	,5	97,9
Klachten bureau	1	,5	,5	98,4
NMO	1	,5	,5	98,9
Scheepstraat 54	1	,5	,5	99,5
Shipstraat	1	,5	,5	100,0
Total	190	100,0	100,0	

a. afkomst w4 = 1

a1-7 anders^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	190	100,0	100,0	100,0

a. afkomst w4 = 1

A2 bekendheid iot/smt/sio^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ja	47	24,7	24,7	← 24,7
nee	136	71,6	71,6	96,3
weet niet / geen antwoord	7	3,7	3,7	100,0
Total	190	100,0	100,0	

a. afkomst w4 = 1

a3 oordeel inspraakorgaan^a

n = 47

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid zeer goed	3	1,6	6,4	6,4
goed	28	14,7	59,6	← 66,0
matig	9	4,7	19,1	85,1
slecht	2	1,1	4,3	89,4
weet niet / geen antwoord	5	2,6	10,6	100,0
Total	47	24,7	100,0	
Missing System	143	75,3		
Total	190	100,0		

a. afkomst w4 = 1

a4 belang inspraakorgaan^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid zeer belangrijk	45	23,7	23,7	23,7
belangrijk	84	44,2	44,2	} ← 67,9
noch belangrijk/noch onbelangrijk	42	22,1	22,1	90,0
onbelangrijk	9	4,7	4,7	} 94,7
heel onbelangrijk	2	1,1	1,1	95,8
weet niet / geen antwoord	8	4,2	4,2	100,0
Total	190	100,0	100,0	

a. afkomst w4 = 1

afkomst w4 = 2

TURKEN n = 193

Statistics^a

	A1 bekendheid inspraakorgaan	a1-6 anders	a1-7 anders	A2 bekendheid iot/smt/sio	a3 oordeel inspraakorgaan	a4 belang inspraakorgaan
N Valid	193	193	193	193	89	193
Missing	0	0	0	0	104	0

a. afkomst w4 = 2

Frequency Table

A1 bekendheid inspraakorgaan^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid forum	14	7,3	7,3	7,3
ncb	4	2,1	2,1	9,3
iot	6	3,1	3,1	12,4
smt	2	1,0	1,0	13,5
sio	1	,5	,5	14,0
anders	4	2,1	2,1	16,1
anders	5	2,6	2,6	18,7
geen	122	63,2	63,2	81,9
weet niet / geen antwoord	35	18,1	18,1	100,0
Total	193	100,0	100,0	

a. afkomst w4 = 2

a1-6 anders^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	188	97,4	97,4	97,4
anadolu	1	,5	,5	97,9
fut. finans a'd	1	,5	,5	98,4
iot	1	,5	,5	99,0
kwakoe	1	,5	,5	99,5
sti	1	,5	,5	100,0
Total	193	100,0	100,0	

a. afkomst w4 = 2

a1-7 anders^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	188	97,4	97,4	97,4
buurthuizen	1	,5	,5	97,9
kayreil. deen.	1	,5	,5	98,4
melkertbaan	1	,5	,5	99,0
soc.raadslieden	1	,5	,5	99,5
STOC	1	,5	,5	100,0
Total	193	100,0	100,0	

a. afkomst w4 = 2

A2 bekendheid iot/smt/sio^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ja	32	16,6	16,6	16,6
nee	148	76,7	76,7	93,3
weet niet / geen antwoord	13	6,7	6,7	100,0
Total	193	100,0	100,0	

a. afkomst w4 = 2

a3 oordeel inspraakorgaan^a

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	zeer goed	3	1,6	8,3	8,3
	goed	15	7,8	41,7	50,0
	matig	4	2,1	11,1	61,1
	slecht	1	,5	2,8	63,9
	zeer slecht	2	1,0	5,6	69,4
	weet niet / geen antwoord	11	5,7	30,6	100,0
	Total	36	18,7	100,0	
Missing	System	157	81,3		
Total		193	100,0		

a. afkomst w4 = 2

a4 belang inspraakorgaan^a

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	zeer belangrijk	23	11,9	11,9	11,9
	belangrijk	109	56,5	56,5	68,4
	noch belangrijk/noch onbelangrijk	25	13,0	13,0	81,3
	onbelangrijk	5	2,6	2,6	83,9
	heel onbelangrijk	1	,5	,5	84,5
	weet niet / geen antwoord	30	15,5	15,5	100,0
	Total	193	100,0	100,0	

a. afkomst w4 = 2

afkomst w4 = 3

Surinamers n = 183

Statistics^a

		A1 bekendheid inspraakorgaan	a1-6 anders	a1-7 anders	A2 bekendheid iot/smt/sio	a3 oordeel inspraakorgaan	a4 belang inspraakorgaan
N	Valid	183	186	186	184	21	185
	Missing	3	0	0	2	165	1

a. afkomst w4 = 3

Frequency Table

A1 bekendheid inspraakorgaan^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid forum	8	4,3	4,4	4,4
sio	5	2,7	2,7	7,1
anders	20	10,8	10,9	18,0
anders	2	1,1	1,1	19,1
geen	112	60,2	61,2	80,3
weet niet / geen antwoord	36	19,4	19,7	100,0
Total	183	98,4	100,0	
Missing System	3	1,6		
Total	186	100,0		

a. afkomst w4 = 3

a1-6 anders^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	164	88,2	88,2	88,2
ascc	1	,5	,5	88,7
dos	1	,5	,5	89,2
hindoe gemschap	1	,5	,5	89,8
kwakoe	8	4,3	4,3	94,1
ohm	1	,5	,5	94,6
porie den haag	1	,5	,5	95,2
sarita	1	,5	,5	95,7
shaka	1	,5	,5	96,2
ssg groningen	1	,5	,5	96,8
Studiname	1	,5	,5	97,3
stueliname	1	,5	,5	97,8
sur. organ.	1	,5	,5	98,4
wim a sanga	2	1,1	1,1	99,5
wima sanga	1	,5	,5	100,0
Total	186	100,0	100,0	

a. afkomst w4 = 3

a1-7 anders^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	181	97,3	97,3	97,3
anansi, faya	1	,5	,5	97,8
bangondrisno	1	,5	,5	98,4
miosomicasi	1	,5	,5	98,9
sober wier mosn	1	,5	,5	99,5
sticht. hindoe	1	,5	,5	100,0
Total	186	100,0	100,0	

a. afkomst w4 = 3

A2 bekendheid iot/sms/usio^a

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ja	23	12,4	12,5	12,5
	nee	153	82,3	83,2	95,7
	weet niet / geen antwoord	8	4,3	4,3	100,0
	Total	184	98,9	100,0	
Missing	System	2	1,1		
Total		186	100,0		

a. afkomst w4 = 3

a3 oordeel inspraakorgaan^a

n = 21

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	zeer goed	1	,5	4,8	4,8
	goed	4	2,2	19,0	23,8
	matig	5	2,7	23,8	47,6
	zeer slecht	2	1,1	9,5	57,1
	weet niet / geen antwoord	9	4,8	42,9	100,0
	Total	21	11,3	100,0	
Missing	System	165	88,7		
Total		186	100,0		

a. afkomst w4 = 3

a4 belang inspraakorgaan^a

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	zeer belangrijk	73	39,2	39,5	39,5
	belangrijk	70	37,6	37,8	77,3
	noch belangrijk/noch onbelangrijk	10	5,4	5,4	82,7
	onbelangrijk	5	2,7	2,7	85,4
	heel onbelangrijk	4	2,2	2,2	87,6
	weet niet / geen antwoord	23	12,4	12,4	100,0
	Total	185	99,5	100,0	
Missing	System	1	,5		
Total		186	100,0		

a. afkomst w4 = 3

Crosstabs

W4 afkomst w4 =

Case Processing Summary^a

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
A2 A2 bekendheid iot/smt/sio * W5 leeftijd w5	1	.5%	217	99,5%	218	100,0%
A2 A2 bekendheid iot/smt/sio * W6 sekse w6	1	.5%	217	99,5%	218	100,0%

a. W4 afkomst w4 =

A2 A2 bekendheid iot/smt/sio * W5 leeftijd w5 Crosstabulation^a

Count

	W5 leeftijd w5	Total
A2 A2 bekendheid 1 ja iot/smt/sio	1	1
Total	1	1

a. W4 afkomst w4 =

A2 A2 bekendheid iot/smt/sio * W6 sekse w6 Crosstabulation^a

Count

	W6 sekse w6	Total
A2 A2 bekendheid 1 ja iot/smt/sio	1	1
Total	1	1

a. W4 afkomst w4 =

W4 afkomst w4 = 1

Case Processing Summary^a

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
A2 A2 bekendheid iot/smt/sio * W5 leeftijd w5	189	100,0%	0	.0%	189	100,0%
A2 A2 bekendheid iot/smt/sio * W6 sekse w6	189	100,0%	0	.0%	189	100,0%

a. W4 afkomst w4 = 1

A2 A2 bekendheid iot/smt/sio * W5 leeftijd w5 Crosstabulation^a

Count

		W5 leeftijd w5				Total
		1	2	3	4	
A2 A2 bekendheid iot/smt/sio	1 ja	14	17	6	9	46
	2 nee	43	34	31	28	136
	99 weet niet / geen antwoord	2	1		4	7
Total		59	52	37	41	189

→ 24%

a. W4 afkomst w4 = 1

A2 A2 bekendheid iot/smt/sio * W6 sekse w6 Crosstabulation^a

Count

		W6 sekse w6		Total
		1	2	
A2 A2 bekendheid iot/smt/sio	1 ja	27	19	46
	2 nee	78	58	136
	99 weet niet / geen antwoord	2	5	7
Total		107	82	189

a. W4 afkomst w4 = 1

W4 afkomst w4 = 2

Case Processing Summary^a

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
A2 A2 bekendheid iot/smt/sio * W5 leeftijd w5	194	100,0%	0	,0%	194	100,0%
A2 A2 bekendheid iot/smt/sio * W6 sekse w6	194	100,0%	0	,0%	194	100,0%

a. W4 afkomst w4 = 2

A2 A2 bekendheid iot/smt/sio * W5 leeftijd w5 Crosstabulation^a

Count

		W5 leeftijd w5				Total
		1	2	3	4	
A2 A2 bekendheid iot/smt/sio	1 ja	5	13	6	8	32
	2 nee	54	44	24	27	149
	99 weet niet / geen antwoord	1	4	1	7	13
Total		60	61	31	42	194

→ 17%

a. W4 afkomst w4 = 2

A2 A2 bekendheid iot/smt/sio * W6 sekse w6 Crosstabulation^a

Count

		W6 sekse w6		Total
		1	2	
A2 A2 bekendheid iot/smt/sio	1 ja	23	9	32
	2 nee	76	73	149
	99 weet niet / geen antwoord	3	10	13
Total		102	92	194

a. W4 afkomst w4 = 2

W4 afkomst w4 = 3

Case Processing Summary^a

	Cases					
	Valid		Missing		Total	
	N	Percent	N	Percent	N	Percent
A2 A2 bekendheid iot/smt/sio * W5 leeftijd w5	187	98,9%	2	1,1%	189	100,0%
A2 A2 bekendheid iot/smt/sio * W6 sekse w6	187	98,9%	2	1,1%	189	100,0%

a. W4 afkomst w4 = 3

A2 A2 bekendheid iot/smt/sio * W5 leeftijd w5 Crosstabulation^a

Count

		W5 leeftijd w5			
		1	2	3	
A2 A2 bekendheid iot/smt/sio	1 ja		2	4	8
	2 nee	1	34	41	43
	99 weet niet / geen antwoord		2	3	3
Total		1	38	48	54

A2 A2 bekendheid iot/smt/sio * W5 leeftijd w5 Crosstabulation^a

Count

		W5	Total
		4	
A2 A2 bekendheid iot/smt/sio	1 ja	10	24
	2 nee	36	155
	99 weet niet / geen antwoord		8
Total		46	187

→ 13%

a. W4 afkomst w4 = 3

A2 A2 bekendheid iot/smt/sio * W6 sekse w6 Crosstabulation^a

Count

		W6 sekse w6		Total	
		1	2		
A2 A2 bekendheid	1 ja		13	11	24
iot/smt/sio	2 nee	1	62	92	155
	99 weet niet / geen antwoord		5	3	8
Total		1	80	106	187

.a. W4 afkomst w4 = 3

M C A Communicatie

Bureau voor campagnes, onderzoek & allochtonen

Postbus 449
 3500 AK Utrecht
 Brigittenstraat 13
 3512 KJ Utrecht
 tel 030 231 8000
 fax 030 232 1111

00fax.CvE

Aan IOT
 Harm van Zuthem

Faxnummer 030-6700517

Van Cees JM van Eijk

Datum 1 september 2000

Totaal aantal pagina's 1 (inclusief deze)

Beste Harm,

MCA Communicatie voert vier keer per jaar het onderzoek Marktverkenningen uit onder Turken, Marokkanen en Surinamers. Wij doen deze straat-enquêtes voor verschillende opdrachtgevers. Zodra de vragenlijst dat toelaat kunnen maatschappelijke instellingen en media voor allochtonen gratis enkele vragen aan dit onderzoek toevoegen. Zoals bekend heeft Contrast in maart 2000 enkele vragen laten mee lopen over de bekendheid en het belang van de inspraakorganen. Na aanleiding van de publicatie in Contrast over de onderzoeksresultaten is enige discussie gevoerd.

Met deze fax maak ik u er op attent dat wij open staan voor eventuele verzoeken van uw kant om vragen in het onderzoek mee te laten nemen. En natuurlijk geven wij u graag een toelichting op dit onderzoek in het algemeen en met betrekking tot de "Contrast vragen" in het bijzonder.

U succes wensend met uw werk,

Met vriendelijke groet,

 Cees JM van Eijk

01.09.00
 379
 Harm → Hetro

M C A Communicatie

Bureau voor campagnes, onderzoek & allchtonen

Postbus 449
3500 AK Utrecht
Brigittenstraat 13
3512 KJ Utrecht
tel 030 231 8000
fax 030 232 1111

00fax.CvE

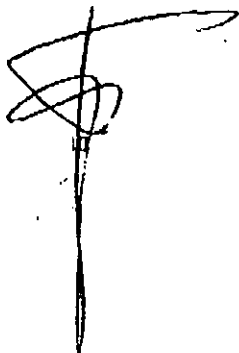
Aan	IOT
Faxnummer	030-6700517
Van	
Datum	28 augustus 2000
Totaal aantal pagina's	6 (inclusief deze)

Beste

Zoals telefonisch besproken bijgaand informatie over vragenlijst en Turkse vertaling. In het artikel in contrast wordt gesuggereerd dat dit een extreem lage bekendheid is. Dat is nogal een erg sterke uitspraak (bekendheid van andere instellingen en voorzieningen scoren heus niet zo gek veel anders) en bekendheid zegt natuurlijk niets over draagvalk van het werk van de inspraakorganen.

Overigens dit omnibusonderzoek doen wij eens per kwartaal en zijn, zodra de vragenlijst daarvoor ruimte heeft, altijd bereid om (gratis) eventuele vragen van jullie mee te laten lopen.

Bel me als er vragen zijn.
Met vriendelijke groet,

Notitie van Dr. George Muskens naar aanleiding van "Met vereende kracht"

Aanleiding: beleidsvoorstellen die niet uit onze onderzoeken volgen

In de notitie van de staatssecretaris van VWS wordt een verband gelegd tussen de onderzoeken die ik in opdracht van VWS heb uitgevoerd en de beleidsvoorstellen inzake de subsidiëring van zelforganisaties. Het verband wordt als volgt gelegd: "Uit de onderzoeken van Muskens blijkt dat het bij zelforganisaties van minderheden bijna uitsluitend zou gaan om uitvoerend werk dat voor het grootste deel gestalte krijgt op lokaal niveau" (citaat uit notitie).

Het is me eigenlijk niet goed duidelijk hoe de staatssecretaris tot deze onderzoeksconclusie komt – ze is in ieder geval niet goed herkenbaar als de mijne.

In dit verband vind ik het wenselijk om te recapituleren wat de onderzoeksconclusies wel en niet geweest zijn.

Wat stond er niet en wat wel in de DOCA-onderzoeken

Er zijn twee DOCA-onderzoeksrapporten. Het eerste is de zg. Quickscan van januari 1998 inzake de (toenmalige) subsidieregeling voor landelijke zelforganisaties. De Quickscan had alleen betrekking op die landelijke zelforganisaties waarvan het ministerie een dossier heeft op grond van een subsidieverzoek. Het tweede onderzoek betrof een inventarisatie van activiteiten en contacten bij zowel landelijke als plaatselijke zelforganisaties.¹

Er stond niet in deze DOCA-rapporten dat de (landelijke) zelforganisaties overwegend uitvoerend werk doen op plaatselijk niveau.

Wat stond er wel:

- De regeling van 1995 voor de landelijke zelforganisaties en de aanpassingen tot 1998 werkten niet of werkten zelfs averechts.
- Er zijn, wat het activiteitsniveau, de ledenbinding en de externe contacten betreft, goed functionerende en minder goed (of niet) functionerende organisaties, zowel op plaatselijk als op landelijk niveau.
- Alle gesubsidieerde landelijke organisaties hebben niet alleen integratiebevordering in hun vaandel staan, maar nemen die ook op zich, tenzij het bestuur de middelen daarvoor niet heeft kunnen vinden.
- Het vinden van de middelen daartoe was ernstig bemoeilijkt vanwege de eisen waaraan de organisaties in het kader van de overgangsregeling moesten voldoen.

¹ De samenvattingen van beide onderzoeken sluit ik hierbij. De volledige rapporten kunnen eveneens desgewenst ter beschikking worden gesteld.

- Mede door de subsidieperikelen hadden alle landelijke zelforganisaties een facilitair probleem (huisvesting, secretariaat, telefoon). Een van de oplossingen uit de praktijk was dat de landelijke organisatie onderdak zocht bij een sterke plaatselijke club, of, bij geval, (informeel) gebruik maakten van de faciliteiten van VON, LIZE, et cetera.
- De bijzondere functies van de goed functionerende landelijke organisaties zijn *kadervorming*, interne (kader)communicatie via een *eigen blad*, de maatschappelijke *klankbordfunctie* (voor bijvoorbeeld onderzoekers of het eigen inspraakorgaan en maatschappelijke instellingen), en *fondsenwerving* in aanvulling op of ter vervanging van de VWS-subsidie. Deze functies hadden de landelijke organisaties zowel voor zichzelf als voor plaatselijke zelforganisaties die bijvoorbeeld in federatief verband verbonden waren met de landelijke organisatie. In die zin hebben landelijke organisaties, wanneer zij goed kunnen functioneren, *belangrijke eigen functies*, dan wel belangrijke aanvullende functies voor de plaatselijke organisaties.
- Als ze al kunnen beschikken over beroepskrachten, dan zijn het veelal nieuwkomers die hier niet op hun eigen niveau aan de slag kunnen komen (academici, managementervaring, et cetera). Ze werken in het kader van een additionele arbeidsregeling (toentertijd: Melkertbanen, JWG).

Me dunkt dat dit geen geringe functies zijn voor de landelijke zelforganisaties. Ze moeten deze functies in belangrijke mate bewerkstelligen met vrijwilligers, terwijl heel veel organisaties in Nederland met vergelijkbare functies daarvoor een staf hebben van ervaren en hoogopgeleide beroepskrachten. Bij de functies zijn enige nadere opmerkingen te plaatsen, mede op basis van de met betrokkenen gevoerde interviews.

De eerste opmerking betreft de kadervorming. Op het moment van onderzoek (1997-1998) was het niet zo dat kadervorming geheel en adequaat werd vervuld door algemene landelijke instellingen op dat punt zoals de Stichting Vrijwilligers Management en de Stichting Nederlandse Vrijwilligers. Wel werd en wordt in praktijk veelal gebruik gemaakt van de door VWS gesubsidieerde faciliteiten van Kontakt der Continenten.

De tweede opmerking betreft de interne (kader)communicatie via een eigen blad. Het belang van een eigen medium mag niet onderschat worden – een eigen medium is meer dan een token van de eigen taal en cultuur (waarin het vaak gedeeltelijk geschreven wordt) – het is tevens te zien als een medium van de multiculturele integratie. Het is in dit kader een medium voor het debat in een bepaalde gemeenschap over de wenselijke vormen van integratie in een samenleving als de Nederlandse. Wij volgen in dezen de klassieke theorie van Robert Park inzake de functies van de 'immigrant press' in de Verenigde Staten rond 1920.

De derde opmerking betreft de klankbordfunctie. De klankbordfunctie is voor mij aanleiding geweest om platformvorming aan te bevelen, zij het in een andere zin dan die van de staatssecretaris (zie onder).

De vierde opmerking betreft de fondsenwerving. De beste, althans de meest actieve zelforganisaties zochten naar de vele en verschillende mogelijkheden die er kunnen zijn om hun activiteiten te financieren. Deze functie was des te belangrijker geworden, omdat de

structurele financiering door VWS wegviel of weg dreigde te vallen. Zowel de structurele financiering als de incidentele financiering van investeringen (bijvoorbeeld een computer, fax, kopieermachine), projecten en activiteiten werd daardoor uiterst moeilijk en moest opgevangen worden door bijvoorbeeld:

- inkomsten uit contributies, donaties en andere bronnen,
- inkwartiering bij een sterke (plaatselijke) partner,
- hulp in bijvoorbeeld natura van de kant van 'rijke' leden,
- ondersteuning door VON, het Steunfonds Vluchtelingenorganisaties SVO, LIZE of andere clubs en organisaties,
- de verwerving van additionele arbeidsplaatsen alsmede de eigen middelen die daarvoor moesten worden ingebracht,
- een beroep te doen op speciale fondsen, EU-programma's of departementale programma's,
- et cetera.

Het gaat in zijn totaliteit om een opgave waarvoor professionele maatschappelijke instellingen of geprofessionaliseerde organisaties en verenigingen speciale beroepskrachten in dienst nemen of die ze opdragen aan een specialistisch bureau voor subsidieadviezen. Ten tijde van onze onderzoeken was deze opgave een dubbel probleem voor veel zelforganisaties. Het ging tegelijkertijd om een cultuuromslag en om een onmogelijke opgave. De cultuuromslag betrof de eis aan de (dagelijkse) besturen om onafhankelijk van VWS voldoende middelen te verwerven die nodig zijn voor de instandhouding van een landelijke zelforganisatie en de nieuwe, nog onbekende habitus van de subsidiezoekende organisatie. De opgave was daarbij een min of meer onmogelijke opgave omdat eigen ervaren subsidiezoekers veelal niet beschikbaar waren en professionele ondersteuning onbetaalbaar was. De problemen werden nog eens extra bemoeilijkt, omdat velerlei fondsen en instellingen in het midden van de jaren negentig de beleidslijn volgden om geen 'categoriaal minderhedenwerk' te ondersteunen en omdat mogelijke ondersteunende organisaties het niet als hun taak zagen om in dezen de helpende hand te reiken. Volgens de geïnterviewde besturen van zelforganisaties werkte de landelijke ondersteuningsstructuur voor vluchtelingenzelforganisaties (VON, SVO) veel beter dan die voor minderhedenzelforganisaties (onder andere Forum, SVN, SVM, NIZW en andere instellingen).

Deze punten uit de beide onderzoeksverslagen worden niet vermeld in de notitie van de staatssecretaris. Bij alle bescheidenheid die mij als onderzoeker past, meen ik te mogen opmerken dat de beleidsconclusies van de staatssecretaris niet uit onze Quickscan volgen noch uit het activiteitenonderzoek. Het voorstel van de staatssecretaris behelst om twee platforms in te richten, die als taak hebben om de landelijke functies van zelforganisaties te ondersteunen, hoewel de landelijke zelforganisaties als zodanig niet meer hoeven te bestaan. Het ene platform zal aangehaakt worden bij Forum en het andere bij VON.

Platformvorming

De termen platform en platformvorming komen in de rapporten voor. In vergelijking met de notitie gaat het om platform en platformvorming in een andere betekenis. *De impliciete of expliciete betekenis in onze rapporten is die van een (virtuele) bijeenkomst van gelijkgezinde of gelijkgestemde zelfstandige organisaties ter bespreking van zaken van gezamenlijk belang.* Een voorbeeld staat op pag 27 van 'Activiteiten en contacten van zelforganisaties': "Hoe kan men deze profielen voor de eigen (landelijke zelf)organisatie versterken? Vanuit de gegevens geredeneerd kan het raadzaam zijn naast de directe wegen van meer contact met overheid, politiek en algemene instellingen ook de indirecte weg te gaan. Dit is die van de actieve betrokkenheid bij het eigen inspraakorgaan en intensief contact met verschillende andere organisaties van allochtonen, ook buiten de eigen kring. Te denken valt aan platformvorming."

Ten tijde van de contacten met het ministerie over de onderzoeksopdracht en de onderzoeksopzet speelde ideeën omtrent platforms en platformvorming geen belangrijke rol. Er was geen sprake van dat platformvorming in een bepaalde betekenis van doorslaggevend belang zou kunnen worden voor de beleidsvorming. Daarom zijn de onderzoeksvragen ook niet op een dergelijke mogelijkheid afgestemd. De onderzoeksuitkomsten zeggen daarom niets of heel weinig over de platformvorming die de staatssecretaris voor ogen staat. Deze omvat een tweetal professionele apparaten voor diensten jegens organisaties van minderheden en vluchtelingen, aangehaakt bij Forum en VON. In het geval van VON sluit een dergelijk 'platform' aan op de taakopvattingen van VON inzake haar (landelijke) steunfunctie, haar taken als inspraakorgaan, haar gebruik van het eigen bureau en haar opvatting over de taakvervulling als subsidieadviseur van vluchtelingenzelforganisaties.

Of dat voor Forum ook het geval is, althans overeenstemt met de verwachtingen en ervaringen in kringen van de (vroegere) landelijke zelforganisaties, is veel minder duidelijk. Forum is 'op afstand' van de zelforganisaties gepositioneerd en lijkt ook zichzelf 'op afstand' te hebben gepositioneerd.² Dat had met de oprichting van Forum te maken en met de concentratie van professionele landelijke steunfuncties in Forum. De vroegere categoriale landelijke steunfuncties voor Turken, Marokkanen, Surinamers, Antillianen/Arubanen en andere minderheden werden samengebracht in een nieuw instituut ter ondersteuning van alle 'allochtonen'.

In de kringen van de zelforganisaties van minderheden is de interesse in een zo breed platform klein. Er zullen van tijd tot zeker onderwerpen zijn waarover vertegenwoordigers van verschillende minderheden met elkaar willen en moeten overleggen (dus een platform in onze zin zullen vormen), maar doorgaans beperkt de interesse zich tot een kleinere kring, namelijk organisaties van mensen met eenzelfde herkomst, culturele identiteit, geloofsrichting, specifieke doelgroepen zoals jongeren, vrouwen of ouderen, alsmede de

² Drie van de vier geïnterviewde landelijke zelforganisaties van minderheden noemen Forum als een van de steunfunctieinstellingen waarmee ze contact hebben. Ze noemen Forum niet als een organisatie waarmee ze intensief contact onderhouden.

daaraan gekoppelde belangen en perspectieven. De platformvorming waarnaar wij vanuit de onderzoeksresultaten verwezen, betrof platformvorming in deze zeer verscheiden en rijkgeschakeerde vorm. Geen der gesprekspartners uitte wensen om al te ver buiten de eigen kring te gaan staan. Als men interesse uitte voor meer bestendige platforms, dan betrof het bijeenkomsten van organisaties in de achterban van de landelijke inspraakorganen. Dan spreekt men over een platform van Turkse organisaties, Marokkaanse organisaties, Surinaamse organisaties, Zuid-Europese organisaties.

Men kan, desgewenst, aan dergelijke platforms ook een apparaat ophangen (secretariaatsfunctie, beroepskrachten, subsidieadvisering, et cetera). Ik zou echter, op basis van de onderzoeken, adviseren om de platforms en het apparaat niet te breed te maken en om ze niet op te laten gaan in de brede multiculturele expertisefunctie van Forum. De platforms en de apparaten zouden wellicht beter in een ander kader ingebed kunnen worden, bijvoorbeeld in het takenpakket en de bestaande apparaten van de landelijke inspraakorganen. Hierbij zou er zorg voor gedragen kunnen worden dat de omvang van de apparaten beperkt blijft, gegeven het VWS-subsidieplafond van f 2 miljoen. Er zouden voldoende middelen moeten overblijven voor de belangrijkste landelijke functies van zelforganisaties, zoals kadervorming, kadercommunicatie (eigen media), klankbordfunctie en middelenverwerving (subsidies, eigen inkomsten, et cetera: zie boven).

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Vanaf 1985 Inspraakorgaan, sinds 1997 Overlegorgaan

Maliebaan 13 ■ 3581 CB Utrecht ■ Tel. 030 - 231 60 14 ■ Fax. 030 - 234 38 36

AP EJA

Minister voor Grote Steden- en Integratiebeleid,
dhr. mr. R.H.L.M. van Boxtel

Postbus 20011
2500 EA Den Haag

2k. 1502

*clp
p2/15*

Datum : 14 april 2000
Kenmerk:04/0025/SR-RH
Betreft : Richtlijnvoorstellen van de Europese Commissie
m.b.t. gelijke behandeling

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE Z.
I N G E K O M E N
19 APR. 2000
Onderdoel: *0117/10826*
Agenda: *10/30/10826*
RADIËL NA *10/15/10826*

Geachte minister van Boxtel,

Het Surinaams Inspraak Orgaan biedt u hierbij zijn commentaar aan op de voorstellen van de Europese Commissie. Het Surinaams Inspraak Orgaan neemt aan dat u de gedane opmerkingen en suggesties zult betrekken bij het formuleren van een kabinetsstandpunt.

Op 25 november 1999 heeft de Europese Commissie haar voorstellen gepresenteerd voor nieuwe anti-discriminatie wetgeving op grond van artikel 13 EG-Verdrag. Een concept-richtlijn (richtlijn I) stelt een algemeen kader vast voor de naleving van het beginsel van gelijke behandeling van personen, ongeacht ras of etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid in de Europese Unie. Het betreft de toegang tot werkgelegenheid en beroep, de promotiekansen, de beroepsopleiding, de arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden en het lidmaatschap van bepaalde organen. De andere concept-richtlijn (richtlijn II) scheidt een minimumkader voor het verbod op discriminatie op grond van ras of etnische afstamming en voor het instellen van een minimumniveau van wettelijke bescherming in de Europese Unie voor personen die zijn gediscrimineerd.

In algemene zin ziet het Surinaams Inspraak Orgaan deze ontwikkeling waarbij de rechtspositie van alle EU-onderdanen – in het bijzonder van etnische minderheden – zowel binnen de afzonderlijke EU-lidlanden als mede tussen deze landen wordt versterkt als positief. Het hoeft geen betoog dat bij het begin van deze nieuwe eeuw recentelijk nog bij het Kosovo-drama (1998) is aangetoond wat de impact kan zijn van etnisch geweld tegen minderheidsgroeperingen. Wij delen de opvatting dat wettelijke maatregelen uitermate belangrijk zijn om racisme en onverdraagzaamheid te bestrijden. Handhaving van antiracismewetten heeft een wezenlijke invloed op de preventie hiervan. Daarbij zal mede door het feit dat het Nederlands recht monistisch is onder invloed van Europese wetgeving stroomlijningseffecten van toepassing zijn op zowel Nederland als de andere lidstaten. Dit leidt tot meer convergentie binnen de Europese Gemeenschap.

Beide concept-richtlijnen hanteren de begrippen ras of etnische afstamming en seksuele geaardheid daar deze ook genoemd zijn in artikel 13 van het EG-Verdrag.

Discriminatie op een aantal gronden is in de Nederlandse privaatrechtelijke wetgeving uitdrukkelijk verboden. Expliciet zijn als verboden discriminatiegrond ondermeer genoemd ras en hetero- of homoseksuele gerichtheid.

Het verdient aanbeveling om mede onder het begrip ras te laten omvatten huidskleur, nationale of etnische afkomst. Zo ook het begrip seksuele geaardheid te vervangen door 'seksuele voorkeur'.

Artikel 5 van richtlijn I en artikel 6 van richtlijn II handelen beiden over positieve actie. Richtlijn I richt zich op het recht van staten maatregelen te treffen om de nadelen van een groep personen van een bepaald ras te voorkomen of te compenseren.

Het verdient aanbeveling om op basis van het proportionaliteitsbeginsel nu reeds te bezien in hoeverre dit artikel geen ongewenste effecten in de uitvoering zal hebben. Concreet betreft het bijvoorbeeld de vraag op welke wijze de mate van gelijkheid c.q. ongelijkheid tussen bijvoorbeeld groepen personen (sexe en ras) worden vastgesteld. Het zal jaren duren voordat in Europees perspectief hier duidelijkheid over zal bestaan. Het is wenselijk nu reeds de kaders aan te geven.

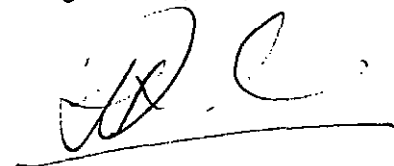
Richtlijn II legt het accent op het recht van staten om voor personen die (mogelijk) gediscrimineerd worden maatregelen te treffen om nadelen te voorkomen of deze te compenseren.

De opmerking wordt gemaakt dat het valt te betwijfelen in hoeverre compenseren zoden aan de dijk zet: accent moet op preventie gelegd worden. Sancties leiden immers niet altijd tot het resultaat dat bij niet-overtreding van de norm zou zijn bereikt. Discriminatie tijdens een wervings- en selectieprocedure is middels compensatie niet te bestrijden. Er kan schade worden geclaimd, maar het selectieproces kan niet worden overgedaan.

Richtlijn I behelst op grond van artikel 12 dat nationale wetgevers voorzien in een onafhankelijk toezichtorgaan voor de bevordering van gelijke behandeling. In dit kader kan wat Nederland betreft ondermeer gerefereerd worden aan de Algemene Wet Gelijke Behandeling (1994). Op basis van deze wet ontleent de Commissie Gelijke Behandeling haar bevoegdheden en functioneert dienovereenkomstig. Alhoewel de Commissie gelijke behandeling beperkt is in haar uitvoerende rol als quasi-rechterlijk college, kan op basis van recent onderzoek geconcludeerd worden dat de Commissie aan gezag heeft gewonnen.

Het verdient aanbeveling c.q. het is een omissie dat op het niveau van de EU-lidstaten geen invulling wordt gegeven aan een Europese Commissie Gelijke Behandeling analoog aan de Nederlandse Commissie Gelijke Behandeling. Gelet op het internationale belang van racismebestrijding verdient het aanbeveling deze Europese commissie met toetsbare doelstellingen te voorzien.

Hoogachtend,

dhr. S. Rambocus/ voorzitter SIO

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Vanaf 1985 Inspraakorgaan, sinds 1997 Overlegorgaan

Maliebaan 13 ■ 3581 CB Utrecht ■ Tel. 030 - 231 60 14 ■ Fax. 030 - 234 38 36

Min. Ingevoer

Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties
t.a.v. de directeur van de Directie Coördinatie
Integratiebeleid,
Dhr. Mr. Dr. H.K. Fernandes Mendes
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

zk 1402
zk 50311
[Signature]
2115

Datum : 14 april 2000
Kenmerk : 04/0025/PhJ-SR
Betreft : Notitie inzake het Multi-culturele drama

Uitgevoerd
11
11
11
11

Geachte heer Fernandes Mendes,

Bijgaand doet het Surinaams Inspraakorgaan U ter kennisgeving toekomen de notitie "Integratieproces: de weg naar actief burgerschap als smeermiddel voor een plurale samenleving".

Deze notitie is verzonden naar de fractievoorzitters van de Tweede Kamer met het oog op het debat over de integratie van nieuwkomers dd 18/19 april a.s.

In deze notitie neemt U kennis van de opvattingen van het SIO over onderdelen van het integratiebeleid.

Met vriendelijke groet,

[Signature]

S. Rambocus/voorzitter

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN
INGEKOMEN
19 APR 2000
Onderdeel: *611/66820*
Agendar: *111/66820*
RAPPEL NA *18/5/2000*

S.v.P. deponeren
[Signature]

INTEGRATIEPROCES: de weg naar actief burgerschap als smeermiddel voor een plurale samenleving

Algemeen

Het artikel van Paul Scheffer heeft een discussie op gang gebracht over het 'multiculturele drama' in Nederland. In 'Het multiculturele Drama' beschrijft Paul Scheffer de gevoelens van onvrede en machteloosheid die oude sociaal-democraten moeten hebben wanneer de maatschappelijke ordening en cultuur die hun dierbaar is, niet door de overheid wordt beschermd. Beschermd tegen veranderingen die het gevolg zijn van de komst naar Nederland van grote groepen mensen die niet onze taal spreken, niet onze geloven of afvalligheden belijden en met ons geen geschiedenis delen¹. Scheffer schetst een samenleving waarin de kloof tussen autochtonen en verpauperende allochtonen permanent blijkt.

Het SCP is van oordeel dat de kansen op een multiculturele samenleving, een vermenging van culturen, heel klein moeten worden geacht. Allochtonen zullen niet anders kunnen doen dan hun eigen cultuur een verbinding aan te laten gaan met de Nederlandse cultuur. In haar rapport over 1998 betreft het SCP de stelling dat Nederland in veel opzichten wel een multi-etnische samenleving is, maar zeker niet kan worden beschouwd als een multiculturele samenleving. De stelling die daarop volgt dat Nederland ook geen multiculturele samenleving zal, kan en moet worden. Met multi-culturaliteit doelt het SCP op een ontwikkeling van een nieuwe, gemeenschappelijke en uiteindelijk gemengde cultuur².

Het SIO is van oordeel dat de te voeren politieke discussie naar aanleiding van de maatschappelijke discussie die aangeduid kan worden als 'Het multiculturele drama' van Paul Scheffer van belang is voor een evenwichtige beeldvorming in relatie tot het integratieproces. Vanuit deze invalshoek wenst het SIO dan ook de navolgende aandachtspunten aan te reiken.

Integratiebeleid als proces

Het SIO is van oordeel dat naast het accent op de sociaal-economische dimensie ook accent moet worden gelegd op de sociaal-culturele dimensie. Het SIO is van oordeel dat ingezet moet blijven worden voor een samenleving die minderheden niet alleen passief tolereert maar deze ook ziet c.q. zal zien als een aanwinst. Het besef dient aanwezig te zijn dan wel te groeien dat de Nederlandse samenleving zoals die gegroeid is in allerlei opzichten afgestemd is op de ingezetenen. Het credo "*De Nederlandse samenleving is het gemeenschappelijk domein van diegenen die er deel van uitmaken, die er wonen, die er leven en werken.*

Minderheidsgroepen maken daar een onlosmakelijk deel van uit. Deze samenleving is ook hun samenleving" is voor het SIO nog altijd actueel en zal nimmer aan waarde inboeten.

Het SIO sluit zich dan ook aan bij de visie van de Tijdelijke Wetenschappelijke Commissie Minderhedenbeleid (1995). Als gevolg van veranderingen die om ons heen en in hoog tempo plaatsvinden – de samenstelling van de bevolking verandert en de culturele verscheidenheid neemt toe – worden nieuwe eisen aan de toekomstige Nederlandse samenleving gesteld en aan beleid. Hierbij gaat het niet alleen om immigranten en hun integratie. Het gaat om de integratie van de samenleving in haar geheel. De TWCM gaat uit ervan uit dat een minimale, maar voldoende gezamenlijkheid in de nieuwe samenleving gecreëerd en behouden moet

¹ NRC Handelsblad 12 februari 2000

² Volkskrant 17 februari 2000

worden, die nodig is voor het functioneren van een samenleving. Binnen die gedeelde gezamenlijkheid dient maximale diversiteit mogelijk gemaakt te worden, gebaseerd op acceptatie, tolerantie en respect voor het 'andere'.

Op basis van drie principes als uitgangspunten – gelijkheid en gelijke kansen, gelijkwaardigheid en wederkerigheid - heeft de TWCM deze vertaald in vijf onderdelen van het beleid:

- het toerustingbeleid, gericht op het toerusten van nieuwkomers om in de Nederlandse samenleving te kunnen functioneren;
- het maatschappelijke integratiebeleid, gericht op het creëren van gelijke kansen;
- het cultureel beleid, gericht op het vinden van een balans tussen eenheid en verscheidenheid in de multiculturele samenleving;
- het politiek-juridisch integratiebeleid, gericht op het gelijk maken van de rechtspositie en het openbreken van politieke beïnvloeding en besluitvorming;
- de bestrijding van vooroordeel, discriminatie en racisme.

Het SIO zet nu - zoals eerder aangehaald - dus in voor een gedeelde samenleving met maximale benutting op twee sporen: sociaal-economische dimensie en sociaal-culturele dimensie³.

Vanuit brede benadering probleemgerichte aanpak

In 'Integratie in balans'(1998)⁴ heeft het SIO met andere overlegorganen aangegeven dat het beleid zich in de praktijk meer richt op de verschijningsvormen van de multiculturele confrontatie dan op het multiculturalisatieproces zelf. Anders gezegd: niet het proces van volwaardige emancipatie en participatie van minderheden lijkt momenteel richtinggevend, maar het oplossen van actuele, maatschappelijke fricties. Een dergelijke benadering bergt twee risico's in zich. In de eerste plaats legt deze het stigma op minderhedengroepen dat zij conflicten oproepen of integratiedeficits vertonen, dan wel de samenleving tot last zijn. In de tweede plaats trekt deze het beleid sterk in de sfeer van de actuele, concrete verschijningsvormen en zal de aandacht voor de oorzaken of ontwikkelingen op langere termijn als gevolg daarvan verminderen. Het aanpakken van problemen kan meer effect sorteren, wanneer dit onderdeel is van een breed beleid dat ook aandacht heeft voor het evolutieproces van maatschappelijke veranderingen.

Sociaal culturele dimensie: cultuur en religie

In het cultuurbeleid staat centraal het vinden van de balans tussen eenheid en verscheidenheid in de toekomstige samenleving. De rapportage van de Ronde-tafelgesprekken (RTG)⁵ geeft aan dat de cultuurcomponent binnen het integratieproces van minderheden in de Nederlandse samenleving een centrale en belangrijke plaats inneemt. De eigen culturele identiteit is de basis van waaruit men zich oriënteert op en deelneemt aan de Nederlandse samenleving. De suggestie als zou er een wezenlijke tegenstelling bestaan tussen een homogene 'Nederlandse cultuur' en 'culturen van minderheden' veronachtzaamt de grote differentiatie aan beide kanten. Het blijft van belang cultuur niet als een statisch begrip te zien, maar als een verschijnsel waaraan door de dragers ervan voortdurend een nieuwe inhoud wordt gegeven.

³ Integratiebeleid: van een sociaal-economische dimensie naar ook een sociaal-culturele dimensie. Een reactie van de Samenwerkingsverbanden op het Jaaroverzicht 19997 en de Ronde Tafelgesprekken, Utrecht/Den Haag, december 1996

⁴ Integratie in balans. Nieuwe impulsen voor de multiculturele samenleving, LOM, Utrecht/Den Haag, mei 1998

⁵ Rapportage Ronde Tafelgesprekken, Ministerie van Binnenlandse Zaken, 3 oktober 1996

Culturele uitingen, het culturele erfgoed van minderheden dienen deel uit te maken van het kwalitatief aanbod in de samenleving. De rol van de overheid hierbij is om ruimte te scheppen en voorwaarden scheppend bezig te zijn.

Wat religie betreft heeft de overheid een reeks maatregelen getroffen die godsdiensten als de islam, het hindoeïsme en boeddhisme in staat moeten stellen hun godsdienstige praktijk in Nederland mogelijk te maken. Deze maatregelen zijn deels vanuit het minderhedenbeleid in gang gezet, en zijn deels een gevolg van de ontvlechting van kerk en staat in de jaren tachtig.

Met andere woorden, het SIO staat een plurale samenleving voor, waarin de heel reële idee leeft van cultureel verschil en een aanvaarding van de culturele diversiteit van een samenleving.

Actief burgerschap

Het huidige integratiebeleid is gericht op een bevordering van actief burgerschap in een democratische samenleving. De eigen verantwoordelijkheid van leden uit etnische minderheidsgroepen om dit burgerschap vorm en inhoud te geven wordt benadrukt. Anderzijds heeft de dominante, autochtone samenleving de plicht om leden uit etnische minderheidsgroepen als volwaardig medeburgers te accepteren.

Het SIO moet echter constateren dat aan dit actief burgerschap ernstig afbreuk wordt gedaan door een gestage afbouw van zelforganisaties van etnische minderheidsgroepen. Het bevechten van emancipatie en participatie door de betrokken doelgroepen via zelforganisaties wordt hierdoor ernstig belemmerd.

Het integratiebeleid dient de ontplooiing van individuen en de emancipatie van groepen in achterstand. Spierpunten van regeringsbeleid zijn onderwijs(achterstanden)beleid, inburgeringbeleid en arbeidsmarktbeleid en een ongedwongen omgang van burgers met elkaar.

Onderwijs(achterstanden)beleid

Recentelijk is in de Tweede Kamer uitgebreid gedebatteerd over de uitvoering van de wet OALT, het Onderwijskansenbeleid, Voor- en Vroegschoolse Educatie (VVE) en de Brede school.

Het resultaat van deze gevoerde debatten is o.a. dat er in mei/juni als uitvloeisel van de nota Onderwijskansenbeleid een plan van aanpak zal worden gepresenteerd en dat er een 'claim' zal worden gelegd op de miljarden meevallers van het kabinet voor wat betreft VVE. Het SIO gaat dan ook niet inhoudelijk in op al de voornoemde notities.

Wel wil het SIO reageren op de maatschappelijke en politieke discussie over de noodzaak of de verplichting van het leren van de Nederlandse taal; de beheersing van de Nederlandse taal moet volgens velen centraal staan bij de integratie van etnische minderheden.

Naar het oordeel van het SIO is de noodzaak van het leren van de Nederlandse taal geen discussiepunt. De discussie gaat eerder over de vraag op welke wijze de taalachterstand van leden van etnische minderheidsgroepen effectief bestreden kan worden.

Wat het SIO betreft staat de discussie over de 'inrichting' van het onderwijs centraal waar het gaat om leerlingen in achterstandssituaties:

- De vraag zal gesteld moeten worden of -de autonomie van scholen ten spijt- de vele miljoenen schoolgebonden middelen die nu beschikbaar worden gesteld voor

onderwijsachterstanden, maar niet door scholen wordt aangewend zoals bedoeld, ingezet moet worden voor een te voeren integraal taalbeleid. Dat betekent dat scholen veel meer dan het geval nu is moeten inzetten op de samenhang en afstemming tussen het onderwijs **van** taal (Standaard Nederlands) en onderwijs **in** taal (Nederlands) in de zogenaamde zaakvakken.

- De vraag moet gesteld worden of leerlingen uit etnische minderheidsgroepen, bezien vanuit onderwijskundige overwegingen, ook les moeten krijgen in hun moedertaal of alleen in het Nederlands.
- De vraag moet gesteld worden of men voort moet gaan met het gedogen van 'zwarte scholen' enkel vanwege de vrijheid van het onderwijs. In feite worden zwarte scholen gezien als ongewenst, want niet integratiebevorderend.
- Het voorgaande roept de indringende vraag op of spreidingsbeleid bevordert dan wel verplicht moet worden gesteld.

Wet Inburgering Nieuwkomers

Het SIO juicht het toe dat er extra middelen ter beschikking zijn gekomen voor inburgeringsfaciliteiten ten behoeve van nieuw binnengekomen migranten. Tegelijkertijd moet het SIO constateren dat er veel nieuwkomers om uiteenlopende redenen tussentijds uitvallen. Het SIO vindt het echter een kwalijke zaak dat gemeenten de verplichting tot deelname niet sanctioneert.

Bij het wetsvoorstel was er omtrent toepassing van sancties veel om te doen geweest omdat minderhedenorganisaties de mening toegedaan waren dat de animo om op vrijwillige basis mee te doen aan inburgeringscursussen behoorlijk groot was. De regering was evenwel een andere mening toegedaan en handhaafde de sanctiemogelijkheden in het wetsvoorstel.

Het is de regering dan ook te verwijten dat na aanvaarding van het wetsvoorstel zij geen toezicht hebben of willen houden op de uitvoering van de WIN dan wel dat zij gemeenten niet hebben aangesproken over het uitblijven van sancties bij tussentijdse uitval.

De vraag doet zich voor of gemeenten en rijk de Wet Inburgering Nieuwkomers wel serieus nemen.

Oudkomers

Nieuwkomers komen in het kader van de WIN in aanmerking voor inburgeringscursussen.

In de afgelopen jaar is er een inburgeringstraject uitgezet voor oudkomers, en zijn er middelen hiervoor beschikbaar gesteld.

Of deze extra middelen de wachttijden bij NT2-trajecten voor oudkomers zullen oplossen zal nog moeten blijken.

Feit is dat gemeenten nieuwkomers, die reeds een inburgeringscursus hebben gevolgd, maar nog niet het gewenste taalniveau hebben bereikt, doorgeleiden naar een vervolgentraject NT2. De 'echte' oudkomers, dat wil zeggen migranten die vóór de invoering van de WIN worden hierdoor verdrongen. Het gevolg hiervan is dat de wachtlijsten alleen maar langer worden en de 'echte' oudkomers aan het kortste eind moeten trekken.

Daar waar iedereen nu van mening is dat migranten de Nederlandse taal moeten leren en beheersen kan de vraag gesteld worden of deze 'echte' oudkomers als verloren generatie beschouwd moeten worden.

Zo deze vraag ontkennend wordt beantwoord stelt het SIO zich voor dat oudkomers die afhankelijk zijn van overheidsvoorzieningen (o.a. uitkeringen) verplicht worden om een basis(taal)vaardigheid te verwerven en dat de regering hiervoor extra middelen ter beschikking stelt.

Arbeidsmarkt: wet SAMEN

Bleek de Wet Bevordering Evenredige Arbeidsdeelname Allochtonen meer een papieren tijger, van de huidige wet SAMEN kan uit de tussentijdse evaluatie worden geconstateerd dat er nauwelijks sprake is van een actieve naleving van de wet waarbij expliciete maatregelen worden genomen om evenredige arbeidsdeelname van etnische minderheden na te streven. Positief is wel dat bedrijven nu beginnen in te zien dat de onevenredige werkloosheid onder allochtonen niet alleen een aanbodprobleem is. Het tempo waarin dit bewustwordingsproces zich echter ontwikkelt zal, de huidige gunstige en langdurige groei van de nationale economie ten spijt, in de komende jaren geen soelaas bieden voor etnische minderheidsgroepen.

- De vraag is nu hoe met de wet SAMEN de komende periode maximaal rendement gehaald kan worden met het oog op de horizonbepaling van 1 januari 2002.
- Voorts op welke wijze kan na 1 januari 2002 het bewustwordingsproces worden gecontinueerd opdat het wervings- en personeelsbeleid minderhedenvriendelijk wordt.
- Ligt een aanscherping van de wet SAMEN niet in de rede? Bijvoorbeeld door een geleidelijke invoering van een quoteringsysteem sectoraal- of branchegericht in samenspraak met de sociale partners en/of de invoering van een bonus/malus regeling als financiële prikkel voor bedrijven.
- Is de oprichting van bedrijfsscholen niet een serieuze overweging waard gelet op het grote tekort aan werknemers in bepaalde branches/sectoren.
- Voor behoud van werkgelegenheid voor onder meer werknemers uit etnische minderheden is het alleszins waard na te gaan hoe deze werknemers permanent geschoold kunnen worden, ook na hun 27e jaar

Arbeidsmarkt: overgang naar SUWI

Naar het oordeel van het SIO zal het specifiek landelijk arbeidsmarktbeleid voor etnische minderheden in gevaar komen c.q. worden gebracht. Binnen deze decentralisatie valt geen specifiek minderhedenbeleid meer te onderkennen, ofschoon het nog steeds hard nodig is. De vraag hierbij is of lokale gemeenten een adequate invulling kunnen geven aan regionale vraagstukken zoals werkgelegenheid.

Vooroordeel, discriminatie en racisme

Het optreden van racistische groeperingen en partijen is een bedreiging voor de integratie en inburgering van etnische minderheden. De verkiezingen hebben geleid tot decimering dan wel verdwijning van extreem-rechtse partijen in Nederland. Blijvende aandacht voor discriminatie, vooroordeel en racisme is geboden en is derhalve terecht een speerpunt voor overheidsbeleid.

Op regeringsniveau is/zal in behandeling worden genomen o.a. de evaluatie van de Algemene Wet Gelijke Behandeling (AWGB), het concept-wetsvoorstel Verhoging strafmaat structurele discriminatie, en enkele richtlijnvoorstellen van de Europese Commissie m.b.t. gelijke behandeling.

Met betrekking tot de AWGB kan nu al geconcludeerd worden dat de financiering van de Commissie met haar bureau heel marginaal is. Er zal naar het oordeel van het SIO meer prioriteit gelegd moeten worden op het functioneren van een dergelijke Commissie. De financiering van bijvoorbeeld de Wet Arbeid Vreemdelingen (WAV) voor ruim 11 miljoen doet vermoeden dat meer prioriteit wordt gelegd op de handhaving van deze wet dan op die van de AWGB.

Het SIO pleit dan ook dit speerpunt van de overheid substantieel te financieren uit de meevallers.

De discussie over het multi-culturele drama heeft naar het oordeel van het SIO niet alleen aandacht voor achterstand bij etnische minderheden opgeleverd, maar ook aandacht voor de vraag hoe open de Nederlandse (autochtone) samenleving is jegens etnische minderheidsgroepen. Het gaat niet alleen om een investeren in de bestrijding van achterstand maar ook om een kritische zelfreflectie van autochtonen in hun houding jegens minderheden. Dit laatste wordt als winst gezien.

Het SIO hoopt dan ook dat het integratiedebat niet alleen stil blijft staan bij de discussie over de bestrijding van achterstanden van etnische minderheden, maar ook expliciet aandacht besteedt aan een financiële investering in een positieve houding van autochtonen jegens etnische minderheden.

Dit is nu geen vraag, maar een oproep tot een brede discussie waarbij ook autochtonen en instituten expliciet object zijn van het integratiebeleid.

Utrecht, april 2000

6763

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Vanaf 1985 Inspraakorgaan, sinds 1997 Overlegorgaan

Maliebaan 13 ■ 3581 CB Utrecht ■ Tel. 030 - 231 60 14 ■ Fax. 030 - 234 38 36

→ Integratie/Inburgering

Ministerie van Binnenlandse Zaken
en Koninkrijksrelaties
t.a.v. de minister voor Grootsteden-
en Integratiebeleid
Dhr. Mr. R.H.L.M. van Boxtel
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

31/5
Dcom
Joesl
- #5/6

Datum: 30 mei 2001
Kenmerk: 05/0035/SR-EI
Betreft: Oudkomers

Geachte minister van Boxtel,

→ betreft brief aan Tweede Kamer met
notitie als bijlage 1

Naar aanleiding van uw brief van 18 mei 2001, inzake de Notitie Oudkomers doe ik u, zoals afgesproken tijdens het LOM-overleg van 22 mei 2001, hierbij een korte reactie op bedoeld stuk toekomen.

17-02
09

Het SIO heeft met genoeg kennis genomen van de inhoud van de Notitie Oudkomers. Naar uw zeggen zou Nederland in Europa vooruit lopen op het terrein van de inburgering. In dat geval des te meer reden om de implementatie van het onderhavige oudkomersbeleid op degelijke wijze voor te bereiden. Het SIO wil met onderstaande kanttekeningen bij de notitie alvast zijn bijdrage leveren.

Het SIO kan instemmen met doel en strekking van de nota en acht de toevoeging van dit hoofdstuk aan het inburgeringsbeleid van fundamenteel belang.

Reeds ten tijde van het uitkomen van het Rapport Alloctonenbeleid van de WRR heeft het SIO in zijn advies "Samen Bouwen aan Nederland" blijk gegeven van het belang dat het hechte aan het volwaardig burgerschap". Uitgangspunt daarbij was dat de Nederlandse samenleving het gemeenschappelijk domein is van allen die hier legaal verblijven en er wonen, werken en leven.

Hieruit vloeien de volgende beginselen met betrekking tot het integratiebeleid voort. Iedereen die zich in Nederland legaal bevindt moet de waarden, normen en wetten van dit land respecteren. Degenen die van buiten Nederland komen hebben dan ook de inspanningsplicht om zich de Nederlandse taal in voldoende mate eigen te maken, om zich te oriënteren op deze samenleving en om, als lid van die samenleving een actief en volwaardig burgerschap te verwerven.

Omgekeerd dienen in de ontvangende gemeenschap, niet in de laatste plaats door de inspanningen van de regering voldoende ruimte en mogelijkheden te worden geschapen om de nieuwe burgers daartoe in staat te stellen.

De Notitie Oudkomers beoogt het sluitstuk te leveren van het inburgeringsbeleid, dat tot doel heeft de nieuwe leden van de samenleving te (bege)leiden bij het nemen van de eerste belangrijke stap op weg naar het volwaardig, actief burgerschap.

Blijkens de notitie is het voorgenomen oudkomersbeleid ontworpen in relatie tot een doelgroep waarvan omvang en diversiteit niet nauwkeurig konden worden vastgesteld. Het zal duidelijk zijn dat dit gevolgen kan hebben voor de organisatie en planning van de uitvoering. Juist onder de oudkomers moet worden verwacht dat er een grote diversiteit aan uitgangspunten van de leden uit de doelgroepen zal blijken te bestaan, al naar gelang de tijd dat men reeds in Nederland verblijft en de eigen inspanningen die men zich, bij gebrek aan beter, heeft getroost. Dit betekent dat de nodige vertraging zal worden opgelopen bij het op maat ontwerpen van de verschillende curricula en andere activiteiten. Immers, slechts gaandeweg de uitvoering op gemeentelijk niveau zal een scherper beeld van de deelnemers kunnen worden verkregen.

In relatie tot het voorgaande dient hier voorts een opmerking over de Surinaamse doelgroep te worden geplaatst. Gelet op de algemene positie van deze doelgroep, meer in het bijzonder het feit dat het Nederlands de officiële taal is van Suriname zou men geneigd zijn te denken dat de behoefte aan NT2 vrijwel nihil is onder deze groep. Toch blijkt uit onderzoek dat zo'n 20 000 in Nederland verblijvende Surinamers ernstige moeite hebben met de Nederlandse taal.

Ook de behoefte aan oriëntering op de Nederlandse samenleving en aan verdere toeleiding naar de arbeidsmarkt moet niet worden onderschat, ook al is de positie van Surinamers met betrekking tot deze punten relatief gunstiger dan dat van het merendeel van de totale doelgroep. Bedacht moet worden dat bij het betrekkelijk hoge percentage arbeidsparticipatie onder Surinamers het werkloosheidspercentage nog steeds hoog in de dubbele cijfers blijft hangen, hetgeen bij de huidige economische omstandigheden volstrekt onaanvaardbaar zou zijn voor het autochtone deel van de bevolking. Bovendien gaat het bij de arbeidsparticipatie van Surinamers voor het overgrote deel om banen op de laagste inkomensniveau's.

Het bovenstaande wordt met nadruk aan de orde gesteld omdat zich recentelijk een tendens begint af te tekenen om Surinamers, met voorbijgaan aan de grote diversiteit in de samenstelling van deze gemeenschap, als doelgroep buiten het beleid te willen plaatsen. Het SIO zal via zijn netwerk dan ook scherp in de gaten houden of ook de Surinaamse doelgroep in voldoende mate kansen krijgt om het aanbod aan inburgeringsactiviteiten te benutten. Daartegenover staat dat het SIO in samenwerking met organisaties uit zijn achterban zich zal inspannen om Surinaamse allochtonen te mobiliseren en te motiveren tot deelname.

Oudere migranten.

De prioritering van werkzoekenden en opvoeders leidt tot een soort restcategorie, die voornamelijk schijnt te bestaan uit oudere oudkomers. Aan hen zijn toeleiding naar de arbeidsmarkt, dan wel opvoedingsondersteuning niet besteed.

Het gaat hier echter om een categorie die relatief snel in omvang toeneemt.

Het SIO acht het van groot belang dat deze groep effectief wordt ondersteund bij haar oriëntering in het zorgstelsel nu voor haar de derde levensfase ingaat.

Anderzijds is de ouderenzorg momenteel nauwelijks ingesteld op de oudere allochtoon. Een eerder gedane toezegging aangaande een afzonderlijke notitie inzake oudere migranten is niet gestand gedaan en naderhand weer ingetrokken.

Verandering in deze situatie kan nog heel lang op zich laten wachten. Het SIO pleit daarom voor een intensivering van het ouderenbeleid in relatie tot allochtone ouderen.

Niet mag worden gespeculeerd op de beschikbaarheid van mantelzorg.

Voor de interculturalisering van de ouderenzorg en voor een kwalitatief beter aangepaste personele samenstelling vormt de allochtone gemeenschap een reservoir waaruit dankbaar moet worden geput.

Elders vielen al eerder kritische geluiden te beluisteren met betrekking tot de ingewikkeldheid van de regels aangaande het inburgeringsbeleid. In de onderhavige notitie wordt een poging gedaan dit euvel te vermijden, maar erg overtuigend is dat niet. Het gevaar van verkokering

wordt onderkend, de noodzaak van een strakke gemeentelijke regie erkend, maar de aangeboden oplossingen zijn eerder bezwerend van aard, dan dat concrete maatregelen worden aangereikt. Verschillende zaken die de effectiviteit van het beleid moeten versterken blijken nog slechts in staat van wording te verkeren.

Ongetwijfeld is de complexe aard van het betreffende beleidsterrein niet vreemd aan dit probleem, maar het moet toch beter kunnen meent het SIO.

Ook moet worden opgemerkt dat de rol die allochtone zelforganisaties kunnen vervullen in de uitvoering van het oudkomersbeleid nauwelijks wordt belicht in de notitie. Het had geen kwaad gekund om op het punt van de uitvoering aan te sporen tot samenwerking met deze organisaties.

Het SIO is het van harte eens met de opvatting dat bij de uitvoering gewaakt zal moeten worden tegen vrijblijvendheid.

deelnemers moeten ervan doordrongen zijn dat op hun aanwezigheid wordt gelet; bij herhaalde of langdurige afwezigheid, dan wel het wegblijven van de cursus zonder reden dient actie te worden ondernomen door de cursusleiding. Daarnaast moet worden voorzien in mogelijkheden voor begeleiding van cursisten.

Het zal duidelijk zijn dat ook onder degenen die betrokken zijn bij de uitvoering van het beleid **vrijblijvendheid niet kan worden geaccepteerd.**

Meer in het algemeen mag worden aangenomen dat van een effectieve vorm van **outputfinanciering** een sterke prikkel naar een efficiënte beleidsuitvoering zal uitgaan.

Tot zover het commentaar van het SIO op uw notitie. Het SIO spreekt de hoop uit dat het oudkomersbeleid met succes kan worden geïmplementeerd.

Hoogachtend,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'S. Rambocus', written over a horizontal line.

S. Rambocus/voorzitter

SIO Stichting Surinaams Inspraakorgaan
T.a.v. de voorzitter, dhr. S. Rambocus
Maliebaan 13
3581 CB Utrecht

Onderwerp
Reactie notitie oudkomers

Allereerst wil ik u danken voor uw reactie op de notitie oudkomers d.d. 30 mei 2001. Ik verheug mij over uw instemming met het doel en de strekking van de notitie.

U geeft in uw brief aan dat de notitie "beoogt het sluitstuk te leveren van het inburgeringsbeleid, dat tot doel heeft de nieuwe leden van de samenleving te (bege)leiden bij het nemen van de eerste belangrijke stap op weg naar het volwaardig, actief burgerschap." In de visie van het kabinet vormt de notitie geen sluitstuk, maar is het een intensivering van het tot nu toe reeds gevoerde beleid voor oudkomers. In de notitie worden twee prioritaire groepen aangewezen, de opvoeders en de werklozen, en wordt het beleid geformuleerd dat de betrokken overheden en instanties (kunnen) toepassen om met name deze twee groepen oudkomers actief te benaderen en te laten inburgeren in de Nederlandse samenleving.

Uw opmerkingen over de behoefte aan Nederlands taalonderwijs onder Surinamers en het, in vergelijking met cijfers onder de autochtone bevolking, hoge werkloosheidspercentage neem ik zeer serieus. Voor Surinamers geldt dat ook zij, wanneer zij behoren tot de eerder genoemde prioritaire doelgroepen, actief zullen worden benaderd om deel te nemen aan een inburgeringsprogramma. Uw toegezegde inspanning om in samenwerking met organisaties uit uw achterban Surinaamse allochtonen te mobiliseren en te motiveren tot deelname vormen daarop een welkome aanvulling.

Oudere migranten

Voor wat betreft uw opmerkingen met betrekking tot zorg en welzijn van oudere migranten, wil ik u verwijzen naar de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, die dit onderwerp in haar portefeuille heeft. Wel kan ik u meedelen dat het kabinet momenteel druk doende is een slag te maken op het gebied van interculturalisatie van de zorg.

Voorts stelt u dat er op inburgeringsgebied sprake is van ingewikkelde regelgeving. Gezien de complexe aard van het beleidsterrein en de verschillende ministeries en instanties die hieraan een bijdrage leveren is het inderdaad niet vreemd dat de bestaande regelgeving wordt ervaren als ingewikkeld.

Datum
5 september 2001

Ons kenmerk
CIM2001/U75602

Onderdeel
Directie Coördinatie
Integratiebeleid Minderneden

Inlichtingen

T (070)
F (070)

Uw kenmerk
05/0035/SR-EI

Blad
1 van 2

Aantal bijlagen

Bezoekadres
Schedeldoekshaven 200
2511 EZ Den Haag

Postadres
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

Rij.

Datum
5 september 2001

Ons kenmerk
Clim2001/U75602

Blad
2 van 2

Vanuit de verschillende betrokken ministeries wordt gewerkt aan het beter op elkaar afstemmen van de regelgeving en het stroomlijnen van de informatievoorziening van en naar gemeenten, zodat een duidelijker beeld gecreëerd wordt. Ook de Taskforce Inburgering speelt hierin een belangrijke rol. Daarom wordt in de notitie oudkomers aangegeven dat getracht zal worden de verschillende regelgeving zo veel mogelijk op elkaar af te stemmen.

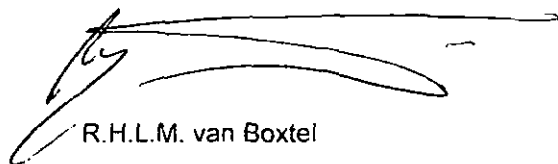
Voor wat betreft de allochtone zelforganisaties kan ik u melden dat het kabinet wel degelijk een rol voor hen weggelegd ziet in zowel de voorbereiding als uitvoering van het oudkomersbeleid op lokaal niveau. Gezien het gedecentraliseerde karakter van het oudkomersbeleid wordt het betrekken van de zelforganisaties overgelaten aan de gemeenten. Niettemin worden gemeenten in de notitie oudkomers gestimuleerd en aangespoord gebruik te maken van de expertise van deze zelforganisaties.

Tenslotte wil ik reageren op uw opmerkingen ten aanzien van het volgen van de cursus. Er wordt een éénmalig actief aanbod gedaan en het volgen van de cursus gebeurt op vrijwillige basis, maar is inderdaad niet vrijblijvend. In overleg met lokale overheden zoekt het kabinet naar mogelijkheden om via positieve incentives dan wel sancties deelname aan en het voltooien van het programma te bevorderen.

Ik deel uw hoop -en heb er tevens alle vertrouwen in- dat het oudkomersbeleid met succes kan worden geïmplementeerd.

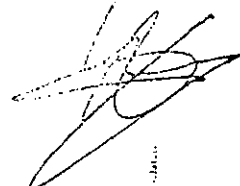
Ik ga ervanuit uw vragen en opmerkingen hiermee voldoende beantwoord te hebben.

DE MINISTER VOOR GROTE STEDEN- EN INTEGRATIEBELEID,

R.H.L.M. van Boxtel

Overzachtmendig het oorspronkelijke,
Dit document is
MILIEUVOORZIENING

J. A. Bremmers

SOI

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Nachtegalstraat 72 - 3581 AM Utrecht
Postbus 13187 - 3507 LD Utrecht

Gewijzigd per 10-10-'95
Tel. 030-2316014
Fax 030-2343836

Hiervan is kennisgenomen.
Exemplaar aan Orchida.
Deponeven

A¹⁷/₁₂

Ministerie van Binnenlandse Zaken
Directie Coördinatie Minderhedenbeleid
t.a.v. de heer mr. H.K. Fernandes Mendes
Postbus 20011
2500 EA den Haag

2K 43

-ter behandeling: I/

R

Uw kenmerk : Ons kenmerk : 11/HS Utrecht, 22 november 1995

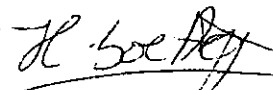
Onderwerp : problematiek patienten uit Suriname

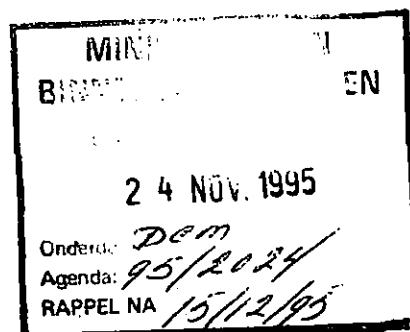
dfp
15/12

Het bijgaande wordt U toegezonden

- op verzoek van
- volgens mondelinge afspraak van
- naar aanleiding van uw brief/telefoongesprek
- ter kennisneming
- ter behandeling
- ter ondertekening
- ter bespreking op de vergadering
- ter goedkeuring
- ter doorzending aan
- retour met dank voor inzage
- met verzoek om terugzending
-
-

Met vriendelijke groeten,

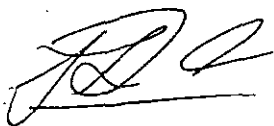

H. Soe - Agnie
Secretariaat

Met het oog op 1 januari 1996 vraagt het Adviesorgaan Surinamers zich af hoe het effect zal zijn als de Nieuwe Bijstandswet van kracht wordt in relatie tot de Koppelingswet die thans in behandeling is bij de Tweede kamer. De nieuwe Koppelingswet moet illegalen nog meer dan nu uitsluiten van collectieve voorzieningen. de wet maakt weliswaar een uitzondering voor ondermeer acute medische zorg, maar betekent een verslechtering van de huidige situatie. Ziekenhuizen kunnen beroep doen op een fonds, voorzover zij in ernstige financiële nood zijn geraakt door medische hulp te bieden aan illegalen. Zullen zieke Surinamers die zich hier aanmelden voor dringende medische zorg, en die voldoen aan de thans geldende criteria van acute, levensbedreigende dan wel mutilerende aandoeningen, nog op basis van ethisch-morele normen behandeld worden door ziekenhuizen? Hoe hard zullen ziekenhuizen hun claim kunnen maken dat het ziekenhuis in ernstige financiële nood zal geraken door behandeling van deze -de juro- illegale patiënten. Een positief antwoord hierop is zeer de vraag. Verwachtbaar lijkt eerder dat ziekenhuizen nog selectiever zullen worden bij het opnemen en behandelen van onverzekerde - Surinaamse - patiënten.

Het Adviesorgaan Surinamers onderkent dat het onderhavige verschijnsel een enkel Surinaams- of Nederlands probleem is. Feit is dat het verschijnsel zich in toenemende mate alhier manifesteert en zo mogelijk op langere termijn aanwezig blijven. Gelijkzeitig moet vermeld worden dat de RLA-regeling positief ervaren wordt, en zoals de cijfers aangeven tenvolle wordt benut. het Adviesorgaan Surinamers pleit danook voor het verruimen van de RLA-regeling, zodanig dat deze ook aangewend kan worden voor hoogfrequente gevallen, met andere woorden een verruiming van het zorgpakket. Met deze gedachte wordt een drempelverlaging voorgestaan, waardoor immers de probleemgevallen via het Staatsziekenfonds Suriname worden gekanaliseerd. Impliciet zal dit dus inhouden een vergroting van de thans geldende financiële limiet van de RLA-regeling. Mogelijk dat deze voorgestane financiële verhoging van de RLA-regeling op grond van humanitaire hulp kan worden gerealiseerd. Gelijkzeitig wil het Adviesorgaan Surinamers in overweging geven om, mede gelet op het aan de gang zijnde proces van macro-economische stabilisatie in Suriname, waaraan inherent verbonden lijkt te zijn een sociaal vangnet, ook in dit kader mogelijkheden te willen onderzoeken voor een medisch vangnet in Suriname.

Hoogachtend,
Adviesorgaan Surinamers

S. Rambocus/Voorzitter

R. Hillers/Secretaris

c.c. - Minister voor Volksgezondheid Welzijn en Sport
Mw. dr. E. Borst - Eilers

SOI

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Nachtegaalstraat 72 - 3581 AM Utrecht

Tel. 030 - 316014

Postbus 13187

- 3507 LD Utrecht

Fax 030 - 343836

ZK 96/1805
afd. I
kopie: BK
afd. Jfd

Op 21 maart jl. besproken met
SWV'n.

Ynmiddels is een bijgesteld
Subsidieverzoek ingediend
(zie CIM 96/78g)

Deponeren

3/5

Ministerie van Binnenlandse
Zaken.

Dir. Coord. Integratiebeleid
Postbus 20011
2500 EA 's-Gravenhage

02

ep
96/5

Uw kenmerk :

ons kenmerk : 02/HS

Utrecht, 2 februari 1996

Onderwerp : Conferentie Grote Stedenbeleid en Minderheden

Het bijgaande wordt U toegezonden

- op verzoek van
- volgens mondelinge afspraak van
- naar aanleiding van uw brief/telefoongesprek
- ter kennisneming
- ter behandeling
- ter ondertekening
- ter bespreking op de vergadering
- ter goedkeuring
- ter doorzending aan
- retour met dank voor inzage
- met verzoek om terugzending
-
-

Met vriendelijke groeten,

H. Soe - Agnie

Samenwerkingsverband Marokkanen en Tunesiërs
Landelijk Inspraakorgaan Zuid-Europeanen
Surinaams Inspraakorgaan
Stichting Vluchtelingen-Organisaties Nederland
Landelijk Inspraakorgaan Antillianen en Arubanen
Inspraakorgaan Woonwagewoners, Rom en Sinti
Inspraakorgaan Turken
Inspraakorgaan Welzijn Molukkers

p/a Surinaams Inspraakorgaan
Nachtegaalstraat 72
3581 AM Utrecht
tel. 030 2316014
fax 030 2343836

Aan de Staatssecretaris van
Binnenlandse Zaken
De heer J. Kohnstamm
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

Kenmerk 01/17/RH-SR Utrecht, 01 februari '96

Onderwerp: conferentie Grote Stedenbeleid en Minderheden

Geachte heer Kohnstamm,

De in het briefhoofd vermelde LAO- samenwerkingsverbanden zijn voornemens om in het voorjaar 1996 een conferentie te organiseren. Het doel van deze conferentie is het ontwikkelen van een gezamenlijke visie en strategie ten aanzien van de multiculturele stad. De LAO-samenwerkingsverbanden willen de lokale adviesraden minderheden c.q. inspraakorganen minderheden van de grote- en middelgrote steden rechtstreeks betrekken bij deze conferentie. De uitkomsten van deze conferentie zullen hun weerslag vinden in hun advisering aan de regering over het integratiebeleid voor minderheden in relatie tot het grote-stedenbeleid.

In uw schrijven aan de LAO de dato 16 juni 1995 vermeldt u onder andere dat het grote-stedenbeleid de vitaliteit van onze steden wil verhogen. Stadsbewoners en stadsdelen die nu nog het minst aan stedelijke welvaart kunnen bijdragen en daarvan het minst kunnen profiteren, worden met behulp van het grote-stedenbeleid actief ingezet om hun mogelijkheden voor het geheel ten nutte te maken.

U geeft tevens aan dat u erop rekent dat organisaties van minderheden daadwerkelijk door de gemeenten betrokken zullen worden bij de implementatie van dit beleid.

De LAO-samenwerkingsverbanden willen hiertoe ook zelf initiatieven nemen en onze betrokkenheid nu reeds aan de orde stellen.

Vanuit deze medeverantwoordelijkheid willen de LAO-samenwerkingsverbanden in samenspraak met de lokale minderhedenorganisaties de hierboven bedoelde conferentie organiseren.

De conferentie biedt het forum voor een visie van minderheden zelf op de problemen in de grote- en middelgrote steden en zou kunnen leiden tot concrete beleidsvoorstellen aan landelijke en lokale overheden. Via onze internationale contacten kunnen ervaringen die op dit terrein in andere landen zijn opgedaan bijdragen aan het succes van de beleidsvoorstellen.

De conferentie gaat uit van de stelling dat participatie van minderheden op alle beleidsterreinen actiepoint en ijkpunt moet zijn. Het kader waarbinnen de conferentie zal plaatsvinden 'Partnerschap, naar vitale multiculturele steden', treft u hierbij ingesloten aan.

Voorafgaand aan de conferentie zullen de LAO-samenwerkingsverbanden een zgn. mini-conferentie organiseren. Doel hiervan is een zo groot mogelijk draagvlak te bewerkstelligen voor de conferentie onder vertegenwoordigers van de lokale adviesraden minderheden van de G-19 steden. De mini-conferentie zullen de LAO-samenwerkingsverbanden gezamenlijk financieren.

Voor de conferentie die één dag (twee dagdelen) zal duren, is een indicatie over het uitgavenniveau mogelijk. Hiervoor wordt verwezen naar bijgevoegde begroting. Wat de inkomsten betreft kan het volgende worden opgemerkt: een deel van de inkomsten zal door de organisatoren uit hun reguliere budgetten worden gefinancierd. De meest voor de hand liggende subsidiënten zijn het Ministerie van Binnenlandse Zaken en de G4 -en G15 gemeenten. De LAO-samenwerkingsverbanden zijn zonder vorenvermelde subsidiënten niet in staat de conferentie te financieren.

De LAO doet het verzoek aan de staatssecretaris om het in de bijlage geïndiceerde bedrag van vijftigduizend gulden middels een incidentele subsidie de conferentie mede te willen bekostigen.

De mini-conferentie zal uiterlijk begin maart gehouden dienen te worden. Het houden van de mini-conferentie is gerelateerd aan het al dan niet doorgaan van de conferentie. Met het oog hierop verneemt de LAO gaarne zo spoedig mogelijk, kan het zijn vóór 17 februari aanstaande, of U accoord gaat met ons subsidieverzoek.

Eventuele vragen zijn wij gaarne bereid met U te bespreken.

Tenslotte nemen wij nu al de vrijheid U in kennis te stellen dat uw aanwezigheid op de te houden conferentie niet alleen wenselijk is maar meer nog vanzelfsprekend zal zijn. Wij hopen in een later stadium uw deelname aan de conferentie nader te mogen voorleggen.

Met vriendelijke groet,
namens de LAO-samenwerkingsverbanden,
namens deze,

S.Rambocus/ voorzitter Surinaams Inspraakorgaan

cc: - secretaris LAO/ Directie Coördinatie
Integratiebeleid Minderheden

Bijlagen: - Partnerschap, naar vitale multiculturele steden
- Kostenbegroting conferentie

Bijlage

Kostenprognose

Inkomsten

1. samenwerkingsverbanden (LAO)	10.000
2. plaatselijke inspraakorganen	10.000 (*)
3. subsidies steden	10.000
4. subsidie Binnenlandse Zaken	50.000
TOTAAL	<u>80.000</u>

Uitgaven

5. accomodatie	2.000
6. organisatiebureau	40.000
7. gasten buitenland	3.000
8. drukwerk (affiches, verslag, enz.)	20.000
9. organisatie-/ reiskosten	6.000
10. decor, sprekers, aankleding	4.000
11. onvoorzien	5.000
TOTAAL	<u>80.000</u>

N.B.

(*) De LAO is in principe voorstander zich als eindverantwoordelijke te rekenen, maar sluit een gedeelde verantwoordelijkheid met lokale inspraakorganen c.q. adviesraden van minderheden niet uit. Vooropgesteld dat de lokale inspraakorganen zulks wensen en zich daaraan verplichten.

Partnerschap, naar vitale multiculturele steden
(Ambities van migranten)

In 1995 heeft het Rijk met de vier grote steden en vijftien middelgrote steden convenanten gesloten voor een krachtige aanpak van de bijzondere problemen waarmee steden kampen. Door verruiming en samenbundeling van geldstromen en deregulering moet een effectiever beleid worden gevoerd op de terreinen werk, veiligheid en leefbaarheid. De vraag die hierbij relevant is: 'Hoe kan de betrokkenheid van burgers hierbij worden ingevuld?'

1. Intenties overheid minderhedenbeleid

In verschillende rapporten wordt reeds jaren gepleit voor grotere maatschappelijke betrokkenheid van migranten. De Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid stelt in het rapport "Allochtonenbeleid" in mei, 1989 ondermeer dat de participatie van migranten in de samenleving te gering is. Om hun positie in de Nederlandse samenleving structureel te verbeteren zal een gezamenlijke inspanning nodig zijn: geen der betrokken partijen kan zich hierin een vrijblijvende opstelling veroorloven. Organisaties van minderheden zijn van bijzonder belang op het terrein van sociaal-economische positieverbetering. Zij hebben de functie de intenties en de daden van de overheden en het bedrijfsleven kritisch-constructief te volgen. Hiernaast zijn zij bij uitstek aangewezen om hun achterban te mobiliseren hun capaciteiten in dienst te stellen van de verdere ontwikkeling van de multi-etnische Nederlandse samenleving.

Het rapport "Sociale Vernieuwing" van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van maart, 1990 vermeldt in het kader van de versterking van de arbeidsmarktpositie van minderheden decentralisatie en samenwerking voorwaarden zijn. Het kabinet is van oordeel dat door deze bestuursruimte en bestuursverantwoordelijkheid op lokaal/regionaal niveau de sociale vernieuwing gestalte zal moeten krijgen. Dan is alleen goed overleg mogelijk omdat enerzijds de zienswijze van vertegenwoordigers van minderheidsgroepen en anderzijds de mogelijkheden van de bestuurders met elkaar in contact worden gebracht.

In de "Contourennota Integratiebeleid Etnische Minderheden" van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van 1994 staat onder 'Gedeelde verantwoordelijkheid' het volgende: 'Het welslagen van het integratiebeleid is immers afhankelijk van een samenhangende strategie, zowel van overheden tezamen als van overheden en maatschappelijke instellingen en organisaties. Wanneer wij de participatie van minderheden willen bevorderen, is het dringende noodzakelijk het beginsel van complementariteit van bestuur nader vorm te geven.'

Het rapport 'Investeren in integreren' van het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van februari, 1994 vermeldt in het hoofdstuk 'Het programma multiculturele samenleving' het aspect van participatie. Minderheden zullen op alle niveaus en in alle geledingen van de samenleving moeten participeren.

1.1 intenties overheid grote-stedenbeleid

In het memorandum 'Een Deltaplan voor de grote steden' van juni 1994 staat dat de overheid niet moet aarzelen om - in samenspraak met de burgers - heldere verantwoordelijkheden neer te zetten met betrekking tot rechten en plichten van burgers en tegelijkertijd de burgers op basis daarvan aan te spreken. De staatsecretaris Kohnstamm sprak op de conferentie grote-stedenbeleid georganiseerd door het Ministerie van Binnenlandse Zaken van 16 februari 1995 van een vernieuwende manier van samenwerken met bewoners, alle betrokken partijen moeten tot actie en samenwerking worden bewogen.

In de brief van de staatsecretaris van Binnenlandse Zaken gedateerd 16 juni 1995, welke brief een reactie was op een eerder schrijven dan de LAO-Samenwerkingsverbanden, staat ondermeer het volgende: 'Ik heb de gemeentelijke partners in het grote-stedenbeleid een- en andermaal aangespoord, inderdaad aandacht te hebben voor een breed draagvlak en het "middenveld" actief in te schakelen bij de verdere vormgeving van het grote-stedenbeleid. Ik reken erop dat organisaties van minderheden ook daadwerkelijk door de gemeenten betrokken zullen worden. Niets let u en uw organisaties overigens om op eigen initiatief met de gemeentebesturen in overleg te treden en uw betrokkenheid nu reeds aan de orde te stellen'.

1.2 advies inspraakorganen

In eerdere adviezen aan de regering hebben de LAO-samenwerkingsverbanden aangegeven betrokken te willen worden en blijven bij het minderhedenbeleid. De minderhedenorganisaties hebben dit ondermeer bevestigd in: het advies 'Samenwerken om samen te leven' en 'Samen bouwen aan Nederland' beide van april 1990. De participatie aan de multi-etnische samenleving en de betrokkenheid van minderheidsgroepen staan hierin centraal.

2. Positie migranten

De ontwikkelingen in de praktijk blijken echter anders. De door de regering ingezette veranderingen waarbij de landelijke steunfuncties van minderheden in juni 1995 opgegaan zijn in een stichting Forum en die per 1 januari 1996 operationeel is geworden, alsmede de decentralisatie van boven-lokale steunfunctie-organisaties in de provincies alsook fusies, en veranderingen in de systematiek van subsidiëring zijn mede van invloed op betrokkenheid in zijn algemeenheid. Feit is dat de participatie van minderheden indrukwekkend afneemt. De nadruk op het algemeen achterstandsbeleid in de plaats van categoriaal beleid versterkt dit proces.

Wat zien wij? De sociaal-economische toestand van de minderheidsgroepen verbeterd niet. Uitspraken van professor Bovenkerk over criminaliteit onder migranten is actueel. De uitvoering van de Wet Bevordering Evenredige Arbeidsdeelname Allochtonen levert nochtans niet het gewenste resultaat op: het is slechts een lippendienst van de werkgevers. Onderzoek toont aan dat deelname van migranten in Amsterdam is mislukt.

Dit moet ten goede gekeerd worden.

Is nu dan niet de tijd aangebroken dat migranten-organisaties ondersteuning geven aan deze processen. Hoe kan de participatie van minderheden met kracht gestimuleerd c.q. een essentiële rol vervullen bij de vormgeving van één hechte samenleving?

3. Grote-stedenbeleid mét migranten

Het grote-stedenbeleid is de gelegenheid bij uitstek om hieraan mede vorm te geven. In concreto betekent dit dat alle negentien steden een voortrekkersrol (en een voorbeeldfunctie voor de overige honderden gemeenten) moeten vervullen voor wat betreft participatie. Migrantenorganisaties willen nadrukkelijk medeverantwoordelijkheid nemen bij het voorbereiden van nieuw beleid. Met andere maatschappelijke organisaties beschouwen zij zich als partners van de overheid in het streven van de overheid naar een saamhorige én kleurrijke stad.

Worden de ontbindingsverschijnselen die het stadsleven kenmerken niet ten dele veroorzaakt doordat de steden wel qua samenstelling, maar niet qua inrichting multicultureel zijn geworden? Wat niet lukt is sociale verbanden en hun functies te versterken en herkenbaarheid en toegankelijkheid van maatschappelijke instellingen en voorzieningen te bevorderen. Is dit ook niet een onmogelijke opgave als de identiteit van mensen geen recht wordt gedaan en iedereen als lid van een achterstandsgroep wordt behandeld?

Vitaliteit moet beginnen met een grotere erkenning en waardering van allochtone organisaties en instellingen, een duidelijker en stelselmatiger beroep op hun medeverantwoordelijkheid op alle terreinen van het stedelijk leven.

Moet de multiculturele stad niet ook een multistructurele stad zijn, waarin de eigen instituties van migranten in de vorm van familieverbanden, bedrijven, religieuze instellingen als kerken, moskeeën en tempels, culturele genootschappen en organisaties een volwaardige plaats moeten krijgen? In sterke of minder sterke dwarsverbinding met bestaande vormen van samen leven en werken vormen zij onmisbare componenten van het amalgaam van de nieuwe stad.

Nieuw beleid, juist als het gaat om steden, waar mensen dicht op elkaar leven, dient op een draagvlak van gezamenlijke instemming en verantwoordelijkheid te berusten. Partnerschap is een sleutelwoord dat al langer de ronde doet, maar nog onvoldoende inhoud heeft gekregen. Migranten en hun organisaties mogen niet als voorwerp of drijfveer van vaststaande beleidskaders worden opgevat. Doelen en beleidsinzet dienen te worden besproken in onderling overleg, dat leidt tot gezamenlijke en samenhangende/ gecoördineerde inspanningen van alle betrokkenen. Door samenwerking in en rond de aldus gecreëerde voorzieningen wordt effectiviteit en saamhorigheid tot stand gebracht. Oude, ingeroeste opvattingen uit de jaren zeventig over migranten moeten terzijde worden geschoven. Maar vooral moeten de afspraken waarop de institutionele inrichting van de stad berust ter discussie kunnen worden gesteld. 'Toegankelijkheid' is een te magere antwoord als binnenkort vijftig procent van de inwoners uit migranten bestaat die een andere cultuur hebben.

In de steden worden minderheden niet betrokken bij de invulling van het beleid waarvoor de convenanten de ruimte geven. Nog in geen enkele stad is aan migranten om hun ideeën gevraagd. In alle steden maken vernieuwende voorstellen van migranten weinig kans. De overheersende tendens is dat men het beleid zo min mogelijk op migranten (lees:doelgroepen) wilt afstemmen om een algemeen achterstandsbeleid te voeren. Men gaat er aan voorbij dat verbijzonderd beleid zeer succesvol is en daarom meer rendement oplevert. Men vergeet dat veralgemenisering van het beleid betekent dat steeds grotere groepen niet meer bereikt worden.

Door migrantenorganisaties zijn talrijke vernieuwende en levensvatbare voorstellen gedaan die landelijk en stedelijk geen aandacht krijgen. Die plannen verdienen het voor het voetlicht te komen. Belangrijk is nu dat migranten hun voorstellen en hun ervaringen met het gemeentelijk beleid uitwisselen.

Migranten in Nederland staan niet alleen in hun strijd erkenning te krijgen in de stedelijke samenleving en het overheidsbeleid. Op één punt hebben wij een voorsprong op de stedelijke bureaucratieën: onze internationale contacten in Europa. Via die contacten kunnen wij onze voorstellen kracht bij zetten, veralgemeniseren en in een breder kader plaatsen, perspectief geven.

Het perspectief van een multiculturele stad.

Utrecht/ Den Haag/ Amersfoort
januari 1996

2K. 40

**MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN**
INGEKOMEN
05 OKT. 1995
Onderdeel: *DEM*
Agenda: *95/1435*
RAPPEL NA *26/10/95*

Ministerie van Binnenlandse Zaken
Directie Coördinatie Minderheden
t.a.v. dhr. mr. dr. H.K. Fernandes Mendes
Postbus 20011
2500 EA 's-Gravenhage

Ten behoeve van de
inname van de

Uw kenmerk : Ons kenmerk : 10-123/RH Utrecht, 3 oktober 1995

Onderwerp Reactie "Integraal Actieprogramma Ouderenbeleid 1995 - 1998" *7/10*

keuze:
- HFM ✓
- AM ✓
- ML ✓
- WP ✓

Het bijgaande wordt U toegezonden

- op verzoek van
- volgens mondelinge afspraak van
- naar aanleiding van uw brief/telefoongesprek
- ter kennisneming
- ter behandeling
- ter ondertekening
- ter bespreking op de vergadering
- ter goedkeuring
- ter doorzending aan
- retour met dank voor inzage
- met verzoek om terugzending
-
-

*Hierin is kennisgenomen.
Is bedoeld voor de Tweede
kamer.*

Deponeren

dp
10/11

Met vriendelijke groeten,

R. Hillers/Directeur

SIO

Stichting Surinaams Inspraakorgaan

Nachtegalstraat 72 - 3581 AM Utrecht
Postbus 13187 - 3507 LD Utrecht

Gewijzigd per 10-10-'95
Tel. 030-2316014
Fax 030-2343836

Aan de wrnd. griffier van de
vaste commissie voor Volks-
gezondheid, Welzijn en Sport,
dhr. mr. D.S. Nava
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Uw kenmerk : Ons kenmerk : 10/121/SR Utrecht, 02 oktober 1995

Onderwerp : Integraal Actieprogramma
 Ouderenbeleid 1995 - 1998 (24.319, nr. 2)

Geachte commissie,

Hierbij biedt het Surinaams Inspraakorgaan haar reactie op het
Integraal Actieprogramma 1995-1998 aan.
Hierdoor geeft zij gehoor aan de oproep van de vaste commissie
voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport uit de Tweede Kamer der
Staten-Generaal in de Staatscourant van 8 septemebr 1995 om te
reageren.

In de hoop hiermede een bijdrage te hebben geleverd aan de
beleidsvoornemens van het kabinet, verblijf ik.

Hoogachtend,

S. Rambocus/ voorzitter SIO

SOI

Stichting Surinaams Insprakorgaan

*Nachtegaalstraat 72 - 3581 AM Utrecht
Postbus 13187 - 3507 LD Utrecht*

Gewijzigd per 10 - 10 - '95
Tel. 030 - 2316014
Fax 030 - 2343836

**REACTIE SURINAAMS INSPRAAKORGAAN
OP
INTEGRAAL ACTIEPROGRAMMA OUDERENBELEID
1995 - 1998**

Utrecht, oktober 1995

Reactie Surinaams Inspraakorgaan op Integraal Actieprogramma Ouderenbeleid 1995 - 1998

In de Staatscourant van 8 september 1995 heeft de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport uit de Tweede Kamer der Staten-Generaal een verzoek om schriftelijk commentaar geplaatst.

Het Surinaams Inspraakorgaan geeft gaarne gehoor aan deze oproep.

In het bijzonder reageert het Inspraakorgaan op de in paragraaf 1 punt 1.4 beschreven positie allochtone ouderen, alsmede de in paragraaf 6 beschreven behoefte aan groepswonen.

Positie allochtone ouderen (par. 1, punt 1.4)

Het Surinaams Inspraakorgaan stelt met tevredenheid vast dat aan positionering van allochtone ouderen in het algemeen aandacht is geschonken. Immers is, zoals eerder vermeld in de nota, de positie van veel allochtone ouderen kwetsbaar te noemen. De overheid heeft ook voor deze ouderen een bijzondere verantwoordelijkheid. De eerste generatie allochtonen in Nederland loopt het risico te marginaliseren. Het beleid voor allochtone ouderen moet (mede) bestaan uit andere dan specifiek op volledige integratie gerichte maatregelen. De aandacht zal gericht zijn op de zorg- en dienstverlening aan deze ouderen, de woonsituatie of het verblijf in een intramurale zorginstelling, en op bevordering van de participatie. De kwetsbare positie van de allochtone alleenstaande oudere vrouw verdient bijzondere aandacht.

Behoeftte aan groepswonen (par. 6, punt 6.2)

De behoefte aan groepswonen verdient in het kader van het huisvestingsbeleid aandacht vanwege de groeiende interesse van vooral oudere alleenstaande (allochtone en autochtone) vrouwen. Naast de genoemde positieve aspecten van het groepswonen staat vermeld dat groepswonen voor allochtone ouderen onder omstandigheden in een behoefte kan voorzien. Het Kabinet vindt het echter nog te vroeg om te stellen dat dit de oplossing is voor de huisvesting van alle allochtone ouderen die een vorm van meer beschermd wonen zoeken. Het Surinaams Inspraakorgaan kan zich hierin vinden. Voor de eerste generatie Surinaamse ouderen wordt dit wel wezenlijk geacht.

Het streven van het kabinet is erop gericht het groepswonen voor allochtone ouderen aandacht te geven. De gemeente en de woningbouwverenigingen zijn hiervoor verantwoordelijk en het aangewezen adres voor wensen op het gebied van groepswonen. Het Inspraakorgaan wenst in dit kader te wijzen op een overleg van de Landelijke Advies- en Overlegstructuur Minderhedenbeleid (LAO) de dato 3 juli 1995, waarvan het Inspraakorgaan deel uitmaakt, met de Staatssecretaris van het ministerie van

VWS, mevrouw E. Terpstra. Tijdens dit overleg heeft mevrouw Terpstra ondermeer gesteld dat zij, in afwachting van het identificeren van knelpunten door het NIZW, die bezig is met het opzetten van geïntegreerde lokale projecten, de voorkeur in dit stadium geeft aan een categoriaal plaatsingsbeleid waarbij bijvoorbeeld één vleugel van een bejaardenoord gereserveerd wordt voor allochtonen, boven aparte bejaardenoorden voor allochtonen. Het gaat om specifieke categoriale voorzieningen binnen algemene voorzieningen. Het Inspraakorgaan kan zich hierin vinden, waarbij wel de kanttekening dient te worden geplaatst dat met het groepswonen dan ook bedoeld wordt dat een groep van Surinaamse ouderen bij elkaar zal wonen. Deze vorm van groepsidentificatie is om velerlei redenen van bijzonder belang.

Thuiszorg versus gezinszorg

De hoofddoelstelling van het Ouderenbeleid van het kabinet gaat uit van de zienswijze dat ouderen die zich welbevinden en de eigen mogelijkheden gunstig beoordelen ook langer voor zichzelf kunnen blijven zorgen: het zo lang mogelijk zelfstandig laten functioneren van ouderen in de samenleving. In de Surinaamse opvatting geldt in het algemeen dat ouderen gehoorzaamheid verdienen op basis van hun ervaring en leeftijd, waarbij de kinderen de verplichting hebben om hun ouders op latere leeftijd te verzorgen. De vraag in hoeverre deze opvatting met vorengeschetste beleidsvisie overeen kan blijven is thans aan de orde. Immers, in Nederland worden de Surinaamse ouderen geconfronteerd met andere waarden en normen. In de komende jaren is een toename van het aantal Surinaamse ouderen verwachtbaar. Hierdoor zal ook de behoefte aan zorg toenemen, vooral voor de Surinaamse vrouwen die kwantitatief boven de mannen uitsteken. Belangrijk lijkt ook dat, mede door de veranderende visie van het kabinet op de ouder wordende mens, kinderen van Surinaamse ouderen de zorgplicht voor hun ouder wordende ouders mogelijk niet meer als vanzelfsprekend zullen gaan beschouwen.

Het Surinaamse gezin in Nederland heeft als kenmerk dat zij waar mogelijk zorgt voor haar ouderen. Dit is zoals eerder betoogd traditioneel bepaald. In vele gevallen maakt de oudere deel uit van het gezin. In andere gevallen woont de oudere(n) apart, en vindt verzorging 'op afstand plaats'. In de eerste situatie is echter door allerlei factoren en invloeden de woon- en leefomgeving van gezinnen niet optimaal te noemen: de sociaal maatschappelijke positie laat vaker te wensen over. In sommige gezinnen wordt de financiële zorg over de oudere(n) verdeeld onder het aantal kinderen, terwijl bij andere gezinnen de zorg op de schouders komt van het kind van de oudere(n) met de beste maatschappelijke positie. Kortom de kwaliteit van de zorg zal veelal afhankelijk zijn van de sociaal-economische situatie van het zorggezin van de oudere(n).

Het streven van het kabinet is om het zorgaanbod zodanig te structureren dat er een continuüm ontstaat vanaf de thuiszorg, via het bejaardencoörd tot en met het verpleeghuis, gelijktijdig gepaard gaande met een steeds intensievere zorg met verschillende vormen van (aangepaste) huisvesting en verblijf. Het Surinaams Inspraakorgaan ziet zich geplaatst met het vraagstuk van het zorggezin in tegenstelling tot thuiszorg. Het Inspraakorgaan constateert in de beleidsbenadering van de thuiszorg dat geen rekening wordt gehouden met verschillen in de woon- en leefomstandigheden die kenmerkend zijn voor Surinaamse ouderen. De vraag is in hoeverre moet voor thuiszorg aan ouderen randvoorwaarden worden geformuleerd, die bepalen wanneer er wel en wanneer geen sprake van thuiszorg kan zijn? Immers, in een situatie waarbij er sprake is van gezinszorg aan oudere(n) zal thuiszorg of niet wenselijk of niet mogelijk zijn: praktisch niet uitvoerbaar. Het Inspraakorgaan huldigt het standpunt in deze dat, mede gelet op het feit dat de oudere(n) bij een ander gezin inwonend is/ zijn, waarbij dit gezin alle lasten en lusten van de oudere(n) deelt, thuiszorg niet als vanzelfsprekend uitvoerbaar moet worden geacht.

Ter bestendinging van het huidige zorg-systeem door gezinnen voor hun oudere(n) in zijn algemeenheid, zowel bij de autochtonen als de allochtonen, pleit het Inspraakorgaan voor het volgende:

Een zorggezin zal een maandelijks c.q. kwartaalsgewijze toeslag krijgen voor de zorg van een oudere(n) die bij dit gezin inwonend is (zijn). Deze "ouderbijslag" is vergelijkbaar met het principe van de kinderbijslag. Voorgesteld wordt deze te doen ingaan wanneer de leeftijd van 65 bereikt wordt.

Utrecht, oktober 1995